

இந்து துறம்.

இந்து மாணவர் சங்கம் 1994/95

குறிஞ்சீக் குழரன் கோவில்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சிவமயம்

“மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இந்து தருமம் '95

நாமுண்டு நம் தாமமுண்டு - அவ்வழியே
ஆற்றுவோம் நம் சமுகத்துக்கே நற்தொண்டு.

இதழாசிரியர்
செல்வன் ஆறுமுகம் யோகராஜா
அரசியல் விசேடதுறை
கலைப்பீடும்

இந்து மாணவர் சங்கம் 1994/95
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

கிந்துதரும் '95

இதழாசிரியர் - செல்வன் ஆறுமுகம் யோகராஜா
வெளியீடு - இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.
இலங்கை.

HINDU DHARMAM '95

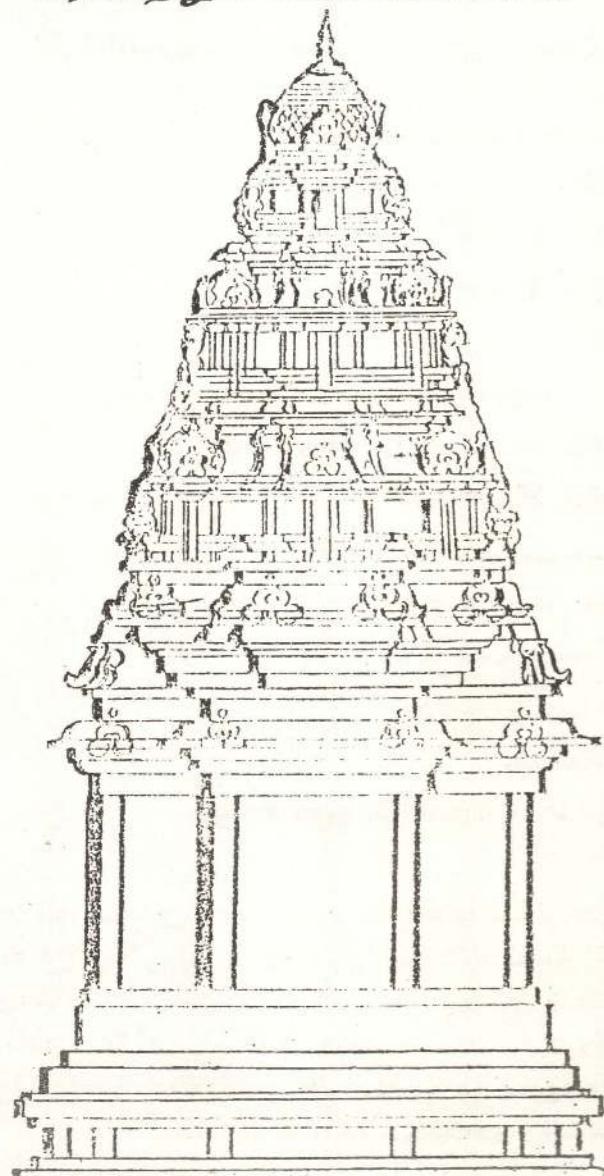
EDITOR - ARUMUGAM YOGARAJAH
PUBLISHED BY - HINDU STUDENTS UNION
UNIVERSITY OF PERADENIYA,
PERADENIYA,
SRI LANKA.

PRINTERS - TECHNO PRINT,
6, JEYAWARDENA AVE,
DEHIWALA.

அட்டைப்படம் - ஆர்.ருசாந்தன்
முதலாம் வருடம்
மிருகவைத்தியீடும்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

நீண்டகிள் குமரன் திவியாங்

வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ஆக்கம்:-

வை. நந்தகுமார். M.A. (இலங்கை), M.Sc (யப்பான்)
முதுநிலை விரிவுரையாளர்

இவ்வாக்கத்தினை எழுதத் தகவல்களைத் தந்துதவியோர்:-

பேராசிரியர். த. யோகரட்னம்
பேராசிரியர். சி. தில்லைநாதன்
கலாநிதி. சி. சிவயோகநாதன்
கலாநிதி. இ. சிவகணேசன்
கலாநிதி. க. அருணாசலம்
திரு. சி. முருகவேள்
கலாநிதி. கே. கிருஷ்ணனந்த சிவம்
கலாநிதி. விஜயரஞ்சன்
திரு. ஆ. துரைசாமிப்பிள்ளை
திரு. க. பாலதாசன்
திரு. எஸ். மகேஸ்வரன்
திரு. ஏ. அரியரத்தினம்
திரு. தயாகரன்
மற்றும் பெரியோர்களும் நன்பர்களும்

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தில் விரைவில் நடைபெறவிருக்கும் கும்பாபிஷேகத்தையொட்டி இந்த ஆண்டு வெளியிடப்படும் இந்து தருமம் இதழில் இவ்வாலயத்தின் வரலாறு பிரசரிக்கப்படுவதையிட்டு இந்து மாணவர்சங்கம் மகிழ்ச்சியடைகின்றது. இதனைநாலுக்காகத் தொகுத்து எமக்களித்த புவியியல்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் வை.நந்தகுமார் அவர்களுக்கும் அவருக்குத் தகவல்களையும் ஆவணங்களையும் கொடுத்துதவியோருக்கும் உளங்களிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- இந்து மாணவர் சங்கம்

ஓம்

காப்பு

கலைமாதும் திருமாதும் களித்தே வாழும்
கவின் பேரா தனை நகரிற் கோயில் கொண்டு

நிலையான நற்கல்வி கலையின் ஞானம்
நெஞ்சகருகும் பக்தருக்கே யருளுஞ் சேந்தன்

தலையான தண்டமிழின் ஊஞ்சலேறித்
தமிழ் குறிஞ்சிக் குமரனவன் கனிந்தே யருள

மலை மீதில் பாரதத்தை எழுதும் ஞான
மதகரியின் செஞ்சரணம் காப்பதாமே.

இதனுள்....

கவாமி ஆத்மகணாநந்தாவின் ஆசியுரை	I
பிரதமகுருக்களின் ஆசியுரை	II
உபவேந்தரின் வாழ்த்துச்செய்தி	III
இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	IV
பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி	V
பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	VI
தலைவரிடமிருந்து....	VII
செயலாளரின் உணர்வளவுகள்	VII
இதழாசிரியருடன் சில நிமிடங்கள்	IX

விரிவுரையாளர் பகுதி

குமரனை நினை நெஞ்சே	-	க. பாலகிருஷ்ண ஜயர்	01
பட்டினத்தடிகள் அருளிச் செய்த திருப்பாடல்கள்	-	கலாநிதி க.அருணாசலம்	02
காரைக்காலம்மையார் தரிசித்த அருள் நடம்	-	கலாநிதி.ந.வேல்முருகு	09
ஆதி சங்கரரும் இந்து மதமும்	-	கலாநிதி.திருமதி. மகேஸ்வரி அருள்செல்வம்	14
இந்திய மெய்யியல் - ஓர் அறிமுகம்	-	திருமதி. மல்லிகா இராஜாத்தினம	16

மாணவர் பகுதி

வாழ்க்கையும் சமயமும்	-	செல்வி. கேதாரேஸ்வரி பொன்னம்பலம்	19
இந்து மதத்திற்கு ஒரு வாழ்த்துமடல்	-	செ.சிங்காரவேல்	20
இந்து தர்மம் வாழும்	-	பா.மழுரன்	21
குழ்ச்சிகள் அவிழக்க வாராயோ	-	கோ.கரேஸ்	22
எழுந்திடுவாய் குறிஞ்சிக் குமரனே	-	எச்.எம்.கலால்தீன்	23

வினாயகர் வழிபாடு	- செல்வி. சுடர்விழி சாந்தலிங்கம்	24
சமயமும் மூட நம்பிக்கையும்	- கு.சோ.செந்தில்குமார்	26
பாரதி சித்தரிக்கும் கண்ணன்	- செல்வி. அம்பிகை வேல்முருகு	28
இந்துமதத்துடன் ஒரு வழக்கு மனம்	- செல்வி. சித்திராதேவி பழனிவேலு	31
சைவத்தின் ஆழமும் எளிமையும்	- செல்வி. இரா. கிருஷாந்தி	36
இந்து தர்மம் ஈறும் அறநெறிகள்	- தே.சேந்தன	39
இந்து மதத்தில் இல்வாழ்க்கை	- செல்வி. ஆறுமுகம் பாமதி	42
பெண்மையின் மகத்துவம்	- வெ.இராஜகோபாலசிங்கம்	46
திரெளபதி அம்மன் வழிபாடும் தீமிதிப்பு விழாவும்	- வெ.கருணாராசன்	49
இந்து மத தார்ப்பரியங்களும்	- வ. சிவலோகதாசன்	53
இன்றைய விஞ்ஞானக் கொள்கையும் ஓர் ஒப்பீடு	- சிவலிங்கம்	57
வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் இந்து மதம்	- முருகேக ஸ்ரீ வேணுகோபால சர்மா	60
உலகத்தின் பார்வையில் திருக்குறள்	- S. ஸ்ரீராஜன்	63
ஆலயத்தின் அமைப்பு -கருத்தியல் நோக்கு	- நா.ஹரிதர்	66
இலங்கையில் இந்து மதத்தின் எதிர்காலம்	- R.M.சிவமோகன்	68
இரண்டாயிரம் ஆண்டில் இந்துமதம்	- சி.தனபாலசிங்கம்	70
இராஜயோகத்தின் சில துளிகள்	- செல்வி.மு.ஜெயசுந்தரி	72
சைவசித்தாந்தத்தில் குருவின் சிறப்பு	- செல்வி.யோ.கணபதிப்பிள்ளை	74
குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் வரலாறு	- திரு.வெ.நந்தகுமார்	77
1994-95 ஆண்டுக்கான செயலாளரின் ஆண்டறிக்கை		91
இந்து மாணவர் சங்கக் குழு விபரம்		
குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மை குழு விபரம்		
எற்றிடுவீர் நன்றிதனை		

ஆத்மகணாநந்த சுவாமிகளின் வாழ்த்துரை

‘இந்து தருமம்’ ஓவ்வொரு ஆண்டும், பல சிறப்புக் கட்டுரைகளை வழங்கி, மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சமய விழிப்புணர்ச்சி ஊட்டி வருகிறது. எனவே முதலில் ‘இந்து தருமத்திற்கு’ எனது மனமார்ந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இன்றைய சமுதாயம், வேகமான, விஞ்ஞான வளர்ச்சி கண்டு வருகிறது. வாழ்க்கை வசதிகள், நினைத்துப்பார்க்க முடியாத அளவுக்குப் பெருகியுள்ளன. ஆனால் அதே அளவிற்கு அமைதியின்மையும் மக்களை வாட்டி வருகின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. இந்த அவலநிலைக்குக் காரணம், வெளகிக அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதில் காட்டிய ஆர்வத்தை மக்கள் ஆன்மீக அறிவை வளர்ப்பதில் காட்ட வில்லை என்பதே. போகத்தோடு யோகமும் இணையும் பொழுதுதான் வாழ்க்கையின் சமநிலை காக்கப்படுகிறது. நிறைவான வாழ்க்கைக்கு ஆன்மீகத்தின் பங்கு இன்றியமையாதது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் மற்றும் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய பரிபாலன சபையின் சமய ஆர்வத்தை பாராட்டுகின்றேன்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன்
40, இராமகிருஷ்ண வீதி,
கொழும்பு - 06.

சுவாமி ஆத்மகணாநந்த

குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில்

பிரதம குருக்களின் ஆசிச்சேய்தி

சர்வ விக்ன ஹரம் தேவம் சர்வ விக்ன விவர்ஜிதம்!
 சர்வ சித்தி ப்ரதாதாரம் வந்தேஹம் கண நாயகம்!!
 ஒம் ஸ்கந்தாய கார்த்திகோயாய பார்வதி நந்தனாயச!
 மகாதேவ குமாராய குறிஞ்சிக் குமராயதே நம!!

அறியாமை பொருஞ்கு அப்பால் ஓளிரும் பரஞ்சோதியான பொருளை அறிகின்றவன் மரணத்தையும் வெல்வான். அறிதற்கு உரிய அப்பரஞ்சோதி மயமான இறைவனுக்கு என் வணக்கங்கள்

இந்து சமய பணிகள் திருத்தொண்டு எனும் புதிய பெயர் பெறுகின்றது. தனக்காக தன்மட்டில் செய்பவை ஆத்மார்த்தமானவை பிறரையும் பங்கு கொள்ளச் செய்வது அவர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வண்ணம் செய்வது பரார்த்தமானதாக கொள்ளப்படுகிறது.

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் தோற்றத்திலும் நித்திய நையித்திய வழிபாடுகள், திருவிழாக்கள் என்பவற்றிலும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தின் சரியை, கிரியை ஆகிய தொண்டுகள் மிலிர் வதை உணரலாம். இத்திருத் தொண்டுகளில், தம்முடன் மற்றவர்களையும் தொடர்புபடுத்தி ஈடுபடுத்தி வருவதால் தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயனுள்ளதான் இப்பணிகள் ஆத்மார்த்தமாயும் பரமார்த்தமாயும் விளங்குகின்றன.

சரியை கிரியை தொண்டுகளில் பங்களிப்பு செய்து வரும் இந்து மாணவர்களினுடைய ஞான மார்க்கத்தின் வெளிப்படாக "இந்து தர்மம்" நூல் வெளியீடுகள் அமைகின்றன. இந்நால்களில், காலத்திற்கு காலம் வெளிவரும் சிந்தனைக் கருத்துகள் அறிவுரைகள் சாதாரணமானவைகள் அல்ல. இந்நால் வெளியீடு மேன்மேலும் வளர்ச்சிபெற்று, பாவவினைகள் அற்ற

இருவினைப்பயன் தரவல்ல. ஒரு மஹாயாகம் செய்கின்ற பயனைத் தரக்கூடியதாக அமைவதற்கு எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரன் அருள் பாலிக்க வேண்டும்.

கற்றறிவாளர் கருதிய காலத்துக்
 கற்றறிவாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு
 கற்றறிவாளர் கருதி உரை செய்யுங்
 கற்றறி காட்டக் கயலுள்ள வாக்குமே என்பது திருமூலர் வாக்கு

உலகிலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் மனதாலும் சொல்லாலும் செயலாலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் என்னென்ன பாவங்கள் புரிந்திருப்பினும் அப்பாவங்களினின்றும் நீங்கி பலம் ஞானம் தூய்மை நல்வாழ்வு நற்கதி பெற எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரனை பிரார்த்திக்கின்றேன்

சுபம் அஸ்து நித்தியம்

குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில்
பேராதனை

சிவபூரி. பா.நித்தியானந்த குருக்கள்
பிரதம குருக்கள்

Vice-Chancellor's Message

It is with great interest that I witnessed the activities and development of Hindu Students Union during the past year. I am delighted to see that 'Hindu Dharmam' continues its publications regularly where many other journals of similar nature had shorter lives.

At a time when there are deep misunderstandings among the different communities that made Sri Lanka their only home, Hindu Students Union undoubtedly performs a national service of great significance. It would be challenging but worthwhile for the Hindu Students Union to take more positive steps in bringing greater harmony among the students of different ethnic and religious backgrounds who form a vital segment of the campus community.

Finally, I wish to record our appreciation of the work undertaken by the editor and other office bearers of the Hindu Students Union.

University of Peradeniya
29th December, 1995.

Prof. C.M. Madduma Bandara
Vice-Chancellor

இந்து சமய கலோர் அலுவல்கள் தினைக்கள் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் “இந்து தருமம்” எனும் ஆண்டிதழை பல்லாண்டுகளாக வெளியிட்டு வருகிறது. இந்துசமயப் பண்பாடு, இலக்கியம், மெய்யியல் போன்ற துறைகளில் தரமான கட்டுரைகளை இவ்விதம் வெளியிட்டுள்ளது. கல்வியாளர்க்கட்கும், மாணவர்க்கட்கும் இத்துறைகளில் ஆர்வமுடைய பிறருக்கும் பயன்தருவதாய் இவ்வெளியீடு விளங்குகின்றது.

இந்து மாணவர் சங்கத்தின் நற்பணிகளின் ஆவணமாக அமையும் “இந்து தருமம்” பல்லாண்டுகள் நிலைத்து நின்று தன் பணிகளைத் தொடர வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

**இந்துசமய கலோர
அலுவல்கள் தினைக்களம்.**

**க. சண்முகலிங்கம்
பணிப்பாளர்**

பெரும் தலைவரின் வாழ்த்து....

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சமுதாயத்தின் ஆற்றல் மிக்க முயற்சியின் பிரதிபலிப்பாக மினிரும். "இந்து தர்மம்" சஞ்சிகை, அவர்கள் இந்துசமய வளர்ச்சிக்கு தங்களால் இயன்ற வரை பங்களிக்கும் சீரிய நோக்கினை எடுத்தியம்புகின்றது. மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள் ஆகியோரின் சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும், நோக்குகளையும் கட்டுரை வடிவங்களில் தாங்கிவரும் 'இந்து தருமம்' ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சியாக நடைபெறுவது மனநிறைவினைத் தரும் விடயமாகவும், பாராட்டத்தக்க ஒரு செயலாகவும் இருக்கின்றது.

பல்வேறு இன்னைக்கருக்கு மத்தியில் திசையறியாது தத்தளிக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாக விளங்கும் இந்து மாணவர்கள், இவ்வருடமும் இந்து தருமத்தினை வெளியிடுவது அவர்களின் திடசங்கற்பத்தினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இந்து மாணவர்களின் சமயப் பணி, அல்லவுறும் தமிழ் சமுதாயத்தினருக்கு இறைவன் அமைதியையும், மனதிம்மதியையும் கொடுக்க வழி சமைக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கும் இவ்வேளையில், தெய்வங்களின் கருணைப் பார்வை எம் மக்களுக்குக் கிட்ட வேண்டுமென நாம் யாவரும் அவன் தாள் வணங்கி நிற்க வேண்டும்.

குறிஞ்சிக்குமரனைத் தொழுதெழும் நாம் அவன் அருளால் சமுதாயத்தின் மதிப்பு மிக்க பிரஜைகளாக வாழ வேண்டும். அதற்கு நாம் வணங்கும் தெய்வங்களே துணை புரியவேண்டும்.

மருத்துவபீடம்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

கலாநிதி இ.சிவகணேசன்
பெரும் தலைவர்

பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி

இந்து மாணவர் சங்கம் தனது செயற்பாடுகளை முன்னிடுத்துச் செல்லும் தலைமைத்துவத்தின் பங்களிப்பைப் பெற்றுமுடியாத நிலையிலும் வருடாந்த மலரான 'இந்து தருமத்தினை' இம்முறையும் வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். பல்கலைக்கழகங்கள் வெறுமனே பரீட்சை நோக்குடைய கல்வியை மட்டும் புகட்டாது மெய்யறிவு பெற்ற பட்டதாரிகளை உருவாக்குதலையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்வகையில் சமயம் மனிதனை ஆன்றீக வழியில் ஈடேற்றி பூரணப்படுத்த உதவுகின்றது.

இந்து தரும மலரானது மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை ஊக்குவித்து வெளிக்கொணர்வதற்கும், இந்து சமயக் கலாசாரம் பற்றிய அறிவினை ஏனையோரின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றது. இவ்வகையில் இந்து மாணவர் சங்கம் இம்மலரை இந்து மாணவர்கள் பயிலும் சில வசதிகுறைந்த பாடசாலைகளுக்கும், மற்றும் பல இந்து நிறுவனங்களுக்கும் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து வருகின்றது.

இந்து மாணவர்கள் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் நாளாந்த பூஜைகளில் பங்குகொண்டு சரியைத் தொண்டைச் செய்துவருகின்றனர். இதேவேளையில் பிராமண மாணவர்கள் ஆலய கிரியைகளைச் செவ்வனே நடாத்துவதற்கு ஆலயக்குருக்களுக்கு உதவி வருகின்றனர். மேலும் சைவ சமயத் தத்துவத்தை விளக்கும் நோக்கில் சொற்பொழிவுகள், கந்தபுராணம் ஒதிப் பயன்கூறுதல், பிள்ளையார் பெருங்கதை படித்தல் போன்றவற்றையும் மாணவர்கள் ஒழுங்கு செய்துவருவது சிறப்பிற்குரியது.

இந்து மாணவர் சங்கம் நடாத்தவிருந்த முக்கிய சில நிகழ்ச்சிகளை தற்போதைய சூழ்நிலை காரணமாக நடாத்தமுடியாமல் போன்மை தூரதிஸ்டவசமானது. பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றது. எனினும், விரிவுரையாளர்களின் பங்களிப்பு அன்மைக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்கனவு அதிகரித்துள்ளது.

இப்பல்லைக்கழகத்தின் இந்து மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் சமய வழிபாடுகளில் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்ற அரியநோக்குடன், இந்து ஆலயம் ஒன்றை அமைப்பதற்காக சமார் 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட 25,000 ரூபாவினை, நீண்ட சிரமங்களின் பின்னர் பல்கலைகழகம் அந்திடி ஆலயத்திற்கே உரியது என்று ஏற்றுக்கொண்டு அன்மையில் 150,000 ரூபாவை முதற்கட்டமாக வழங்கியதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டை சாத்தியப்படுத்திவருவது படைப்பாளிகளின் தரமான ஆக்கங்களும், பல நலன் விரும்பிகள் நல்கும் நிதி உதவியும், மலரை வாங்கி வாசித்து வழங்கும் ஊக்குவிப்புக்களுமாகும். இதற்கு உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

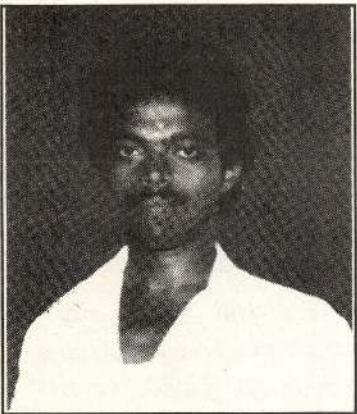
எதிர்காலத்தில், ஆலய பூஜை, பிரார்த்தனை, இந்து மாணவர் சங்கத்தின் ஏனைய நிகழ்வுகளிலும் மேலும் கூடுதலான மாணவர்கள் பங்குகொண்டு குறிஞ்சிக்குமரன் அருள்பெற்று ஏதுவார்கள் என வேண்டிகொள்கின்றேன்.

எமது நாட்டு மக்கள் மிகவும் இக்கட்டான காலகட்டத்தை, சொல்லொணாக் கஷ்டங்களுடன் எதிர்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் சமூகத்தின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உதவும் ஒரு சாதனமாக 'இந்து தருமம்' அமையவேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

"பேண்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

**பெறுவியற்பிடம்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்**

**கலாநிதி. வ.முத்துக்குமாரசாமி
பெரும்பொருளாளர்**

தலைவரிடமிருந்து

“மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி எனப்படும். அந்த குறிஞ்சி நிலத்திற்குரியகடவுள் குமரக்கடவுள்.” இது நான்காம் வகுப்புப் புத்தகத்தில், குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் பற்றிய பாடத்தில் நான் படித்த வரிகள். அன்று முதல் குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் என் மனக்கண்ணில் அடிக்கடி தோன்றுவதுண்டு. அந்த குறிஞ்சிக் குமரனுக்கே தொன்டு செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

“இந்து தருமம்” பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினரால் வருடந்தோறும் வெளியிடப்படும் நால். இந்த வருடமும் உரிய காலத்தில் இந்நாலினை வெளியிடுவதில் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற ரீதியில் நானும் மகிழ்வடைகிறேன்.

பல்கலைக்கழகத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் இந்து சமயத்தின் கருத்துக்களையும், வழிகாட்டல்களையும் பரப்புவதன் மூலம் நல்ல எப்போதும் எல்லாவகையிலும் சந்தோசமான, இறைபக்தியுள்ள சமூகத்தை உருவாக்க இந்து தர்மம் போன்ற நூல்களை வெளியிடுதல் போன்ற முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். அது வெற்றி பெற வேண்டும் என குறிஞ்சிக் குமரனை நான் பிராத்திக்கிறேன்.

இந்த வருடம் இந்து தருமத்தில் குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் வரலாற்றை எழுதி இணைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்த ஒரிரு வருடங்களில் இடம் பெறவிருக்கும் கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு இதைச் செய்திருப்பதாக நாம் குறிப்பிடுகிறோம். இருந்தாலும் எம் ஆயத்தின் முழுமையான வரலாற்றை எழுத்துருவாக்கும் முயற்சிக்கு ஓர் முன்னோடி முயற்சியாகவே இதை நாம் செய்திருக்கிறோம்.

நாம் பதவியேற்ற காலத்தில் நல்ல பல காரியங்களை செய்ய வேண்டும் என நினைத்திருந்தோம். காலத்தின் கட்டுப்பாடு குழநிலைகள் சாதகமின்மை என்பன எம்மை முழுமையான வகையில் செயல்பட முடியாதவர்களாக ஆக்கி விட்டது. இருந்தாலும் எம் சங்கம் நல்ல முறையில் திருப்திப்படும் அளவுக்கு செயற்பட்டிருப்பதையிட்டு பெருமையடைகிறேன்.

சிலகாலம் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் முழுமையாக என்னால் பங்கெடுக்க முடியாமல் போனாலும் குறிஞ்சிக் குமரன் அருள் எமக்கும் உங்களுக்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

பயமற்ற குழலில் எம்மக்கள் சுகமே வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிராத்திக்கிறேன்.

**போறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.**

க. நந்தகுமார்.
தலைவர்
இந்து மாணவர் சங்கம்

செயலாளர்களின் உணர்வவலைகள்

மனித சிந்தனைகளுக்கெல்லாம் அப்பால் மலைக்காற்று சாமரம் வீச, புல்வினங்கள் வாழ்த்தொலி எழுப்ப, இயற்கை அன்னையின் மடியில் அமர்ந்து மானிடக்குழந்தைகளை புன்சிரிப்பால் மயக்கும் குறிஞ்சிக்குமரன் கழல் பணிந்து அந்த வள்ளலுக்கு கேஸை செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்ததை இட்டு பெருமை அடைகிறோம்.

ஆலயம், மனித மனங்களில் நல்லெண்ணம் என்னும் மலர்களை வளர்த்தெடுக்கும் ஓர் அற்புத நந்தவனம். உலகியல் சிக்கல்களில் அலைக்கழியும் மனநாதிகளுக்கு சாந்தி எனும் அமுதத்தை அள்ளி வழங்கும் பெருங்கடல். இறைவா! என வருபவர்களுக்கு எல்லாம் இல்லை என்னாது அருளை வாரி வழங்கும் அந்த குறிஞ்சிக்குமரன் புகழ்பாடி திக்கெட்டும் இந்துமதத்தின் பெருமைகளை பரப்பி நிற்கும் 'இந்து தருமம்' இந்துமதம் சோதனைகளை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலும் சிறப்பான முறையில் வெளிவருவது மகிழ்வுக்குரிய விடயமாகும்.

'இந்து தருமம்' ஒரு வற்றாத ஜீவநதியாக பாயவேண்டும் என்பதே எங்கள் பேரவா.. இதிலுள்ள அறம் செறிந்த புதிய கருத்துக்கள் உலகெங்கும் பாய்ந்து எமது மதத்தின் பெருமையை மனித மனங்களில் விதைத்து நாளைய சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காய் பூவாய், காயாய், பழமாய் மாறும் என்னம்புகிறோம்.

பல்வேறு நடைமுறை இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் வரலாற்றை இந்துவில் இணைத்திருக்கின்றோம். இன்னும் ஓரிரு வருடங்களில் நடைபெற இருக்கும் மகா கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு ஒரு முன்னோடி நடவடிக்கையாக இதை நாங்கள் செய்திருக்கின்றோம். மகா கும்பாபிஷேக சிறப்பை மனம் குளிர கண்டு களிப்போம் என்ற ஆத்ம நம்பிக்கைகளுடன் விடைபெறுகிறோம்.

**பேராதனை உறைந்து பேணி நம்மை காப்பதற்கு கூரான வேல்தாங்கும்
குறிஞ்சிக்குமரனுக்கு - சுபமங்களம்.**

இந்து மாணவர் சங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

செல்வன்.க.கௌரீதரன்

3ம் வருடம்/ பொறியியற்பீடம்

செல்வி.சி.சுகுணலோஜினி

3ம் வருடம்/ மிருகவைத்திய பீடம்

இதழாசிரியருடன் சில நிமிடங்கள்.....

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உலகிலுள்ள வேறு எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்குமில்லாத தனிச்சிறப்புண்டு. அதுதான் சமய வழிபாடு. இப்பல்கலைக்கழகத்திலேதான் எல்லாச் சமயத்தவரும் தமக்குரிய வழிபாடு நடத்துவதற்குரிய ஆலயங்களைமைந்துள்ளன. (பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்) இப்படிப்பட்ட ஆலயத்தின் செயற்பாட்டிற்கு உயிர்நாட்டியாக நின்று உழைத்துவரும் இந்து மாணவர் சங்க இவ்வாண்டு செயற்குழுவின் இதழாசிரியராக இருந்து “இந்து தருமம்” என்னும் இம்மலரினை உங்கள் கரங்களில் தவழ்விடுவதில் மதிழ்ச்சியடைகின்றேன். இந்தப் பேற்றினைத்தந்த குறிஞ்சி முருகனுக்கு முதலில் எனது நன்றிகள்.

இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்பட்டுவரும் இம்மலர் இந்தாண்டு ஒரு வித்தியாசமான படைப்பாகவே எண்ணத்தோன்றுகிறது. அதாவது கடந்த காலங்களில் இவ் இதழுக்கு ஆக்கங்கள் சேர்க்கப்படும் போது முன்னரே கருப்பொருளான்றினைத் தேர்ந்தெடுத்து அது தொடர்பாக எழுதப்பட்டு வரும் கட்டுரைகள் மட்டுமே மலரில் மணம் வீசின. எனினும் இம்முறையிற் பல நடைமுறைச்சிக்கல்கள் உள்ளனவென்பதை எடுத்துக்கூறிய மாணவர்களது வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்க்கும் வகையிலும், இந்து தருமத்தின் பரந்த வெளிப்பாடுகள் இதிற் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கம் கொண்டும் இவ்விதழுக்குக் கருப்பொருளைக் கொடுக்காது பரந்த அடிப்படையின் தேடலுக்கான் ஒரு களம் அமைக்கப்பட்டது.

அதே போன்று எமதாலயத்தின் கும்பாபிஷேகக்கிரியை நெருங்கும் இவ்வேளையில் குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் வரலாறு இம்மலரில் சேர்க்கப்படுவது சிறப்பானது, பொருத்தமானது என்ற அனேகாது வேண்டுகோளும் இம்மலரால் நிறைவேற்றி வைக்கப்படுகின்றது.

இம்மலரானது இந்து மாணவர் சங்கத்தின் அயராத உழைப்பிற்கும், சமய ஈடுபாட்டிற்கும் ஒரு சான்றாக அமைவதோடு, இளைய சந்ததியினரிடம் சீரிய சமயச்சிந்தனை வளர்ப்பதற்கும் ஓர் தூண்டு கோலாக அமையுமென நாம் நம்பலாம். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களதும், மாணவர்களதும் ஆக்கங்களோடு சிறப்பான நூலாக வெளிவர வேண்டுமென்ற என்னுடைய அவா, எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறியுள்ளதென்பதை உங்கள் விமர்சனத்திற்கே விட்டு விடுகின்றேன்.

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய வரலாற்றினை எழுத வேண்டுமென்ற எமது அன்பான வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற மிகக்குறுகிய காலத்தில் பல்வேறு சிரமங்களையும் எதிர்கொண்டு அதனை எங்களுக்குச் சமர்ப்பித்த புவியியல்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் வை நந்தகுமார் அவர்களின் பணி போற்றுத்தகுரியது. நன்றிக்குரியது. அதே போன்று பிற கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய விரிவுரையாளர்கள். மாணவநன்பர்களும் நன்றிக்குரியவர்களே. மேலும் அவ்வப்போது மலர் சம்பந்தமான ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தந்துதவிய தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்களான கலாநிதி துறைமனோகரன், இரா.வை.கனகரத்தினம், வ.மகேஸ்வரன், சமஸ்கிருதத்துறை பேராசிரியை திருமதி அருள்செல்வம் ஆகியோருக்கும் நன்றிகள் பல.

இறுதியாக, குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயவரலாறு அரிய பலகட்டுரைகள் பலவற்றைத்தாங்கி வரும் இந்தால் ஒவ்வொருவரும் படித்து, பாதுகாக்க வேண்டிய தொன்றாகும் எனக்கூறி இந்து மாணவர் சங்கமும் இந்து தருமமும் வளர்ச்சி பெற்று என்றும் சிறப்புடன் திகழ குறிஞ்சிக்குமரனை வேண்டி நிறைகளைப் பாராட்டியும், குறைகளைப் பெருமனதுடன் மன்னிக்குமாறும் நால் வெளியிடும் இத்தருணத்தில் உங்களிடம் பணிகின்றேன்

வாழ்க இந்துமதம்.

வளர்க இந்துதருமம்.

கலைப்பிடிம்
அரசியல் விசேஷதுறை
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

இறுமுகம் யோகராஜா

இதழாசிரியர்

விரிவுறையாளர் பகுதி

With Best Compliments from

BABA BATIKS (PVT) LTD.

793/5 TRINCOMALEE STREET,
MATALE, SHRI LANKA.

TEL: 066-2392

Colombo Office:
99/1, Rosmead Place,
Colombo -07, Shri Lanka.
Tel: 692067

குறிஞ்சிக் குமரன் துணை

குமரனை நினை நெஞ்சே!

இராகம்: ஹம்ஸத்வனி

தாளம்: பல்லவி

அலைகடல் கடந்தாலும் அறுமுகனை மறுவேன்
அவன்பதமே வாழ்வில் அடைக்கலமென்றானேன்

(அலைகடல்.....)

அநுபல்லவி

சிலையிலே சிரிக்கும் சுந்தரன்..... - என்
சிந்தையில் குடிகொண்ட சண்முகன்

(அலைகடல்.....)

சரணங்கள்

மலையிலே ஒருகோவில் மாண்புடனே கொண்டே
மகிழ் குறிஞ்சிக் குமரன் என்றே பெயர்கொண்டான்
கலைபயிலும் எமக்கு கருணை மழை தந்தான் - மன(க)
கவலையெலாம் போக்கி அபயவரம் அளித்தான்

(அலைகடல்.....)

குமரனின் பதம் சேர்ந்தால் குறையிலையே - நினைந்து
கூப்பிட்டால் அவன் பெயரை பயமிலையே
தருணமிது குமரன் தாள் பணிவாய் நெஞ்சே
தரணியில் எல்லாமே குகமயமே

(அலைகடல்....)

தென்றலும் வந்து மலர் தீண்டிச் செல்லும் - அருகே
தேனருவி இனிய இசை படைக்கும்
குன்றினில் குமரனருட் கொலுவிருக்கும் - திரு(க)
கோலம் கண்டால் நெஞ்சில் கவி பிறக்கும்

(அலைகடல்....)

கபாலகிருஷ்ண ஜயர்
(டோக்கியோ பல்கலைக்கழகம்)

பட்டினத்தடிகள் அருளிச் செய்த திருப்பாட்கள்

கலாநிதி.க. அருணாசலம், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தமிழ்த்துறை

தமிழ்ச்சைவ உலகிற் பக்திப் பழுவல்கள் எனப்போற்றப்பட இம் மூவர் தேவாரங்களும் மனிவாசகரின் திருவாசகமும் உன்னத இடத்தை வகிக்கின்றன. அவை எழுந்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தமிழ்ச் சைவர்கள் மத்தியிற் பெருவழக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன. பக்திப் பழுவல்களுக்கு அடுத்த நிலையிற் பெரியபூராணம், கந்த பூராணம் முதலிய பூராணங்களும் திருவிசைப்பா, திருப்பல்லண்டு முதலியனவும் பட்டினத்தடிகள், அருணகிரிநாதர், தாயுமானவர் முதலியோரது திருப்பாட்களும் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன.

காரைக்காலம்மையார், அப்பர் சவாமிகள், சம்பந்தர் முதலியோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பக்திப் பாடல் மரபு பல்வேறு நெளிவு களிவுகளையும் மாற்றங்களையும் பெற்றுப் பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகள் வரை நீடித்து நிலைபெறலாயிற்று. இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் கூடப் பாரதியாரின் கணிசமான பக்திப் பாடல்கள் உட்பட 'நவீன பக்திப் பாடல்கள்' பல தோன்றியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

பழைய பக்திப் பாடல் மரபில் இறுதியாகத் தோன்றியவர்கள் தாயுமானவர். இராமவிங்கர் முதலியோர் எனலாம். இடைக்காலத்தில் எழுந்த பக்திப் பாடல்களுள் பட்டினத்தார் பாடல்களும் அருணகிரிநாதர் பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றன. உலக வாழ்விற் பெறுந்துன்பங்களுக்கும் சோதனைகளுக்கும் வேதனைகளுக்கும் சீரழிவுகளுக்கும் உள்ளானவர்கள் பலருக்கு இவர்களது திருப்பாட்கள் அருமருந்தாக விளங்குகின்றன.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் தமிழ்ச் சைவ வரலாற்றிலும் பட்டினத்துப் பிள்ளையார், பட்டினத்தடிகள், பட்டினத்தார் ஆகிய பெயர்களும் அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் பற்றிய செய்திகளும் அவர்களது வரலாறும் பெறும் கருத்துக் குழுப்பங்களுக்கும் சர்ச்சைகளுக்குமின்றன முடிவுகள் எவற்றையும் பெறாத நிலை காணப்படுகிறது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் தமது தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலில் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் சோழப் பேரரசர் காலத்தவரையும் பத்திரிகீயார் காலத்திலிருந்த பட்டினத்தடிகள் பட்டினத்துப் பிள்ளையின் வேறாவார் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். சி.பாலகப்பிரமணியன் தமது தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்னும் நூலில் பட்டினத்தடிகள் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார், இவ்வாறே அறிஞர் பலரும் பலவித கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் அருணகிரிநாதருக்கும் பட்டினத்தடிகளுக்குமிடையில் உறவு நிலை கற்றிக்கும் கருத்துக்களும் சிலவுள் பட்டினத்தடிகளுக்கு ஒரு விலைமாதுவின் வயிற்றில் பிறந்தவரே-அதாவது பட்டினத்தடிகளின் மகனே அருணகிரிநாதர் எனவும் சிலராற் கூறப்படுகிறது.

தமிழகத்தின் புகழ்பூத்த பழைய நகரங்களுள் காவிரிப்பூம்பட்டினமே பட்டினம் என்னும் சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பெற்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பெரும் செல்வாக்கும் செல்வழும் பெற்றவராகப் பட்டினத்தார் வாழ்ந்திருக்கலாம். அதன் காரணமாகப் பட்டினத்துப் பிள்ளையார், பட்டினத்துச் செட்டியார், பட்டினத்தார். (துறவு பூண்டபின்) பட்டினத்தடிகள் முதலிய காரணப்பெயர்களைப் பெற்றிருக்கலாம். பட்டினத்தாரின் இயற்பெயர் சுவேதாரண்யர் அல்லது (சுவேதாரண்யம் என்பது ஒரு திருத்தலத்தின் பெயராகும்.) சுவேதாரண்ய குப்தர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவர் திருவெண்காடு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவராகையால் திருவெண்காடர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்.

பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்றாகிய பதினேராம் திருமுறையில், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்தனவாகக் கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை, திரு எகம்பழையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபாக்கும் ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடல்கள் - திருப்பாடற்றிரட்டும் உடற்கூற்று வண்ணமும், பட்டினத்தடிகள் அருளிச் செய்த திருப்பாடற்றிரட்டு, அருட்புலம்பலும் பத்திரகியார் அருளிச் செய்த மெய்ஞானப்புலம்பலும் முதலிய தலைப்புக்களில் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சில நூல்களில் பதினேராம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள பட்டினத்துப் பிள்ளையாரின் பாடல்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. சில நூல்களில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. 1967 ஆம் ஆண்டு கழக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள, 'பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடல்கள்' (இரண்டு பாகங்கள்) என்னும் நூலிலும் பதினேராம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள திருப்பாடல்களுடன் வேறுபாடல்கள் பலவும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனமை கவனத்திற்குரியது.

இவை பற்றியெல்லாம் இச்சிறு கட்டுரையில் ஆராய்வதற்கிடமில்லை. 'பட்டினத்தடிகள் அருளிச் செய்த திருப்பாடற்றிரட்டு' என்னும் நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பட்டினத்தடிகளது திருப்பாடல்களின் முக்கிய பண்புகள் சில இங்கு நோக்கப்படும்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் வேளாண்குலத்தவரெனவும் பட்டினத்தடிகள் வனிக குலத்தவரெனவும் சிலர் கூறினும் இவ்விருவரது வரலாறும் பல நூல்களில் விரிவான முறையில் ஒரே மாதிரியாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமானது ஆணைப்படி குபேரனே பட்டினத்தடிகளாக அவதரித்தார் எனவும் சிறுவயதிலிருந்தே இறை பக்தி மிக்கவராகவும் புனிதராகவும் வாழ்ந்து வந்தார் எனவும் இறையருள் கிடைத்துப் பக்குவமடைந்ததும் துறவு பூண்டு திருப்பாடல்களை அருளினார் எனவும் பலவாறாகக் கூறப்படுகிறது. ஆயின் அவரது பாடல்கள் முழுவதையும் கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது அவற்றில் இடம் பெறும் கருத்துக்கள் பல அவரைப் பற்றிக் கூறப்படும் வரலாற்றுடன் அதிகம் முரண்படுவதைக் காணலாம். இதேபோன்று பட்டினத்தடிகளை அருணிகிரி நாதருடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படும் கதைகள் சில நம்ப முடியாதவையாகவும் நகைப்புக்கிடமானவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

நவ்யுக்ககவிஞர்பாதியார் இதுபற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துகள் சில வருமாறு:- "... நமது வெண்காட்டுப் புலவர் பெருமானது உண்மைநிலை உணராது அவர் மாட்டுப்பொய்ப்பக்தி செலுத்துவோர் சிலர் இளமையில் காமதாதாராக வாழ்ந்தனரென்பதை மறுத்துப் பேசுவர். --- இனி, "பெண்ணாகி வந்த....", "சீறும் வினையது....", 'நாறும் குருதி ....' என்ற தொடக்கங்களையுடைய பாக்களில் தம்மைத் தாமே சினமிகுதியாற் கண்டனை செய்து கொள்ளும் வெறுத்தற்குரிய செய்யுட்களை நூமக்கெடுத்துக் கூற, எமது நா கூக்கின்றது. இவையெல்லாமிருக்க அவர் இளமைப் பிராயத்தில் ஏகபத்தினி விரதாராக இல்லறம் பிறழாது நடத்தினரென்று மூட பக்தியாற் கூறுவோர் 'பட்டப்பகலை இரவென்று கூறியும் பாதகரன்றி வேறாகார். அன்றியும் இளமையில் வரம்பின மிஞ்சிய காமதாதாரக இருந்தமைதான் பட்டினத்தடிகள் பிற்காலத்து வரம்பு கடந்த துறவி ஆவதற்கு முக்கிய காரணமென்பதைப் பூர்வ பகுதிகள் மறந்து விடுகின்றனர். ....'

காலம் காலமாகத் தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பெண் உடலின் அழகை உச்சி முதல் உள்ளங்கால்வரை வருணித்துச் சிருங்காரச் சுலவை கொட்டப்பட புகழ்ந்துள்ளனர். மாறாகச் சங்மருவிய காலத்தெழுந்தநாலடியார் முதலிய அறநூல்களும் மணிமேகலைக் காப்பியமும் பிறவும் பொதுவாக மனித உடலை இழித்தும் குறிப்பாகப் பெண் உடலை மிக மோசமாக இழித்தும் நிலையாமையை வற்புறுத்தியும் பிரசாரம் செய்தன. இவை பெருமளவிற்குச் சமணசமயக் கொள்கைகளின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கலாம். ஆயின் பட்டினத்தார் வாழ்ந்த காலம் சமணசமயம் பெருமளவிற்குச் செலவாக்கிழந்து ஓடுங்கிக் கொண்டிருந்த காலமாகும். மேலும் பட்டினத்தடிகள் உலக நிலையாமை, உடல் இழிவு, குறிப்பாகப் பெண் உடலினை இழித்தல் முதலியன பற்றிக் கூறுமிடத்து விலை மாதரிடம் பெற்றுக்கொண்ட தமது சொந்த அனுபவம் போல தம்மை முன்னிறுத்தியும் தமது கூற்றாகவுமே கூறிச் செல்லுதல் கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலும் தமிழ்ச் சைவ வரலாற்றிலும் வேறு எந்த ஒரு இலக்கிய கர்த்தாவும் இறையடியாரும் வற்புறுத்தாத அளவிற்குப் பட்டினத்தடிகள் உலக நிலையாமையை வற்புறுத்தியும் பொதுவாக மனித உடலை, குறிப்பாகப் பெண்ணின் உடலை இழிவுபடுத்தியும் பெண்ணின் உடலை அங்கம் அங்கமாக உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை கீறிப் பின்று தீவிர இரசாயனப் பரிசோதனைக்குட்படுத்தியும் பெண்களின் குணாதிசயங்களைச் சந்தேகித்தும் இழித்தும் வெறுத்தும் வெகுண்டும் பாடியுள்ளமை நுனுக்கமாக அவதானிக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

அப்பர் சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகர் முதலியோர் ஜம்புல இச்சைகளை வெறுத்தும் பெண்ணாசையால் ஏற்படும் தீமைகளையிட்டு அஞ்சியும் பாடியுள்ளனரேயொழியப் பெண்களை இழித்துப் பாடியுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. ஆயின் பட்டினத்தடிகளோ வெறி கொண்டவராக, கச்சித்திருவகவில், "... சிவபதங்குறுகாதவமே மாதரை மகிழ்ந்து காதல் கொண்டாடும் மாணிடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன் ...." எனத் தொடர்க்கிச் சுமார் அறுபத்தைந்து அடிகளில் ஈவுவிருக்கமின்றிப் பெண் உடலை உச்சி முதல் உள்ளங்கால்வரை அங்கம் அங்கமாகக் கீறிப் பினந்து எலும்பு, தசை, குடல், எச்சில், மலம், சலம், வழும்பு, சீழ், வியர்வை, சீ - ஊத்தை, வெரிப்பு, சளி, தண்ணீர்ப்பீளை, பித்தம், குறும்பி, ஸர், பேன், சிக்கின்மயிர், தோல் என உடம்பிலுள்ள அசுத்தங்களையெல்லாம் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

மேற்கண்டவற்றுடனமையாது தொடர்ந்து திருவேகம்பமாலை, திருத்தில்லை, திருக்காளத்தி, பொது, அருட்புலம்பல், நெஞ்சோடு புலம்பல், முதலிய தலைப்புகளிலமைந்துள்ள பாடல்கள் பலவற்றிலும் பெண்களைக் - குறிப்பாக விலைமாதரை நிந்தித்தும் அவரது குண இயல்புகளைப் பழித்தும் அவர்களுடனான உறவினைக் கண்டித்தும் கூறுவதுடன் தாம் அவர்களால் பெருந்துங்பங்களுக்குள்ளாகி வாணாளை வீணாக்கிலிட்டதாகவும் இறைவனை மறந்து காமாகிய இருட்குகையுள் நீண்டகாலம் அகப்பட்டுக்கொண்டதாகவும் இறையருளின் காரணமாகவே தாம் அதிலிருந்து மீண்டாகவும் இறைவனைடம் அவர் முறையிடும் பாங்கும் கழிந்ததற்கு இரங்கி ஏங்கிப் புலம்பும் வகையும் அவர் மீது இரக்கத்தையும் அனுதாபத்தையும் ஏற்படுத்துவதாக உள்ளன.

மேற்கண்ட கருத்துக்களை விளக்கும் அவரது பாடல்களைக் கூறந்து கவனிக்குமிடத்துப் பட்டினத்தடிகள் துறவ பூண்பதற்கு முன்னதாக (சில சமயம் திருமணத்திற்கும் முன்னதாக) இளமைப் பருவத்தில் விலைமாதரை நாடி அளவுகடந்து போகம் துய்க்க முயன்றதையும் விலைமாதராற் பொருட் செல்வத்தையிழிந்து அவர்கள் மீது கொண்ட மிதமிஞ்சிய மோகத்தால் அவர்களிடம் குற்றேவல் செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதையும் கணிசமான பாடல்களில் விரிவாகக் கூறிச்செல்கிறார்.

பட்டினத்தடிகளின் இளமை வாழ்க்கையும் அவரது வாரிக் எனச்சிலராற் கருதப்படும் அருணகிரிநாதரின் இளமை வாழ்க்கையும் இவ்வகையில் ஓப்புநோக்கத்தக்கது. 'நெஞ்சோடு புலம்பல்' என்னும் பாடற் பகுதியில்,

மன்காட்டிப் பொன்காட்டி மாயவிருள் காட்டிச்
செங்காட்டி லாடுகின்ற தேசிகனைப் போற்றாமல்
கண்காட்டும் வேசியர்தங் கண்வலையிற் சிக்கிமிக
அங்காடி நாய்போ லலலந்தனையே நெஞ்சமே.
எனப்புலம்புகின்றார்.

இதேபோன்று அருணகிரிநாதரும், "அருக்கு மங்கையர் மெல்லடி வருடி அவர்தம் கருத்தறிந்த பின் ... எனத் தொடர்க்கி விலைமாதரிடம் தாம் பெற்ற அனுபவங்களையும் பட்ட அவலங்களையும் இளமையில் மீளா நாரகக் குழியில் அகப்பட்டுத் தவித்தையும் முருகப் பெருமான் அருளால் அதிலிருந்து கடைத்தேறியதையும் நெஞ்சை உருக்கும் வகையில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். பட்டினத்தடிகள் துறவு பூண்ட பின்பும் மனச் சலனங்களுக்குள்ளாகியிருக்கக் கூடுமென்பதைச் சில பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருக்கிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே - நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண்.

எனவும்,

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது

தேஷினவர் போய்விட்டார் தேநியிரு - நாடிநீ

என்னை நினைத்தா லிடுப்பி லுதைப்பேன்நான்

உன்னை நினைத்தா லுதை. எனவும் வரும் பாடல்கள் இவ்வகையிற் சிந்திக்கத்தக்கவை.

பெண்களின் உடலையும் குணவியல்புகளையும் அதிகளவிற்கு இழித்துப் பாடியது போலவே பொதுவாக மனித உடலையும் இழித்துப் பாடுகின்றார். பட்டினத்தார் மட்டுமென்றி அப்பர் சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகர்

முதலியோரும் மனித உடலை இழித்தே பாடியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. கோயிற்றிருவகவவில், உலகப் பொய் வாழ்க்கையையுடைவோம்பற்க ... எனத்தோடங்கி, மனித உடலிலுள்ள ஒன்பது துவாரங்களும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியாகப் பீளை, குறும்பி, சளி, எச்சில், நீர், அகத்தக்காற்று, மலம், சலம், கெட்ட வாயு முதலிய அருவருக்கத்தக்க அகத்தங்களையெல்லாம் வெளியேற்றுகின்றன. உடம்பானது புற்புதக்குரம்பை, துச்சில் ஒதுக்கிடம், இருவினைப் பெட்டகம், காற்றைத்தபை, சலமலப்பேழை, ஜவர்கலகமிட்டவைக்கும் காளகம், பீற்றத்துண்டம், நாற்றப்பாண்டம். சோற்றுத்துருத்தி, ஆசைக்கயிற்றிலாடும் பம்பரம், சிறுபுழுக்குரம்பை முதலியனவாக விளங்குகின்றது என உடலின் இழிவையும் அதன் நிலையற்ற தன்மையையும் விபரித்துள்ளார்.

அத்தகைய உடலை உயர்வாக மதித்து ஓம்பி வளர்த்ததையும், அதன் பயனற்ற தன்மையையும் இறைவனை மறந்து இழிந்த உடல் இச்சைகளில் மூழ்கியிருந்ததையும் என்னிக் கழிவிருக்கத்துடன் இறைவனிடம் முறையிடும் பாங்கு மணிவாசகரது பாடல்களை நினைவூட்டுவதாகக் காணப்படுகிறது.

ஊற்றைச் சீர்த்தை யாபாசக கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற் றுருத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையை பேசரிய
காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல் செய்தே
ஏற்றுத் திரிந்துவிட் டேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

எனவும்,

எரியெனக் கென்னும் புழுவோ வெனக்கெனு மிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெனுஞ் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன் னாயெனக் கென்னுமிந் நாறுடலைப்
பிரிய முடன்வளர்த் தேனித னாலென்ன பேறெனக்கே. எனவும் வரும் பாடல்கள்
இவ்வகையில் ஊன்றிநோக்கத்தக்கவை.

உலக நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்களும் அவரது பாடல்களில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். இந்து மதத்துக்கோ தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கோ நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்கள் புதியவனவைல்ல. சங்கச் செய்யுட்களிலிருந்து இன்றைய திரைப்படப் பாடல்கள் வரை நிலையாமைக் கருத்துகள் ஊடுருவி நிற்பதை அவதானிக்கலாம். வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக நிலையாமை விளங்குகின்றது. வாழ்க்கை பற்றிய தீட்டு நம்பிக்கையை ஓங்கி ஓலித்த நவயுக்க கவிஞர்கள் பாரதியையும் நிலையாமை பற்றிய கருத்துகள் ஆட்டிப் படைத்துள்ளமையை அவரது ஆக்கங்களின் பல இடங்களிலும் அவதானிக்கலாம். உலக வாழ்க்கையானது பெரும்களவாகும். அக்கனவிலே உண்டு உறங்கி இடர் செய்து செத்துப்போகும் கலகமானிடப் பூச்சிகளின் வாழ்க்கையானது கனவிலும் கனவாகும் எனத்தமது கூயசரிதையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பட்டினத்தார் நிலையாமை பற்றிய கருத்துகளை அதிகம் வற்புறுத்தியுள்ளாரேனும் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் பாங்கு அறநூல்களிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. அவரது பாடல்களில் நிலையாமைக் கருத்துகள் “அறப்போதனை” அடிப்படையில் அமையவில்லை. அதிகமான கருத்துகள் அவரது சொந்த அனுபவங்களில் இருந்து முகிழித்தவையாகவே காணப்படுகின்றன.

தீரிற் குழியாகவும் நீர் மேலெலமுத்தாகவும் விளங்கும் வாழ்வின் அந்த்தியத்தை உணராதும் இறைபத்தின் மேன்மையைச் சிந்திக்காமலும் பஞ்சப் புலன்களின் வஞ்சனைக்கடிமையாகி வாழ்க்கையை வீணாக்கியதையிட்டும் ஏக்கத்துடனும் கழிவிருக்கத்துடனும் ஆற்றாமையுடனும் கலக்கத்துடனும் அவர் வெளியிட்டுள்ள கருத்துகள் படிப்பவர் நெஞ்சைப் பாதிக்கவல்லன. “உண்டதேயுண்டு முடுத்தேயுடுத்து மடுத்தடுத்துரைத்ததே யுரைத்தும் கண்டதே கண்டும் கேட்டதே கேட்டும் கழிந்தன கடவுணாளெல்லாம்...” என ஏங்கும் அவர் தம்மை இத்தகைய இடர்களிலிருந்து உய்திபெற அருளுமாறு இறைவனிடம் இருக்கின்றார்.

மணிவாசகரும் அப்பர் சுவாமிகளும் தமது பாடல்களின் பல இடங்களில் தமிழையும் தமது உடலையும் இழித்தும் பழித்தும் நிந்தித்தும் கழிவிருக்கம் கொண்டும் கூறிச் செல்வது போலவே பட்டினத்தாரும் பல சந்தர்ப்பங்களில் தம்மை இழித்தும் பழித்தும் நிந்தித்தும் பாடியுள்ளார். தமது இளமைக்காலத்தை வீணாக்கியமைக்காக் கழிவிருக்கம் கொண்டு புலம்புவதும் இறைவனையடைவதற்கு ஏற்ற தகுதியைத்தான் பெற்றிருக்கவில்லையே என ஏங்குவதும் உள்ளத்தை உருக்கும் தகையன.

சாதாரண மக்களிடம் காணமுடியாத மாபெரும் பலத்தையும் பெரும் பலவீனங்களையும் பெரியோர்களிடமும் அறிஞர்களிடமும் பலதுறைச் சாதனையாளர்களிடமும் நாம் ஒருங்கே காணலாம். பட்டினத்தாரின் பாடல்களைக் கூறந்து நோக்குமிடத்து இவ்வுண்மை தெற்றெனப் புலப்படும். பெண் விவகாரம் தொடர்பாக அவரிடம் காணப்பட்ட மாபெரும் பலவீனம் ஒருபுறம்; சிவனைச் சிந்தையுள் வைத்த பகுதியாகிய மாபெரும் பலம் மறுபுறம்; இவ்விரண்டுக்குமிடையிலான துவந்த யுத்தமாக அவரது அதிகமான பாடல்கள் விளங்குகின்றன. இவற்றுக்கப்பாற்பட்டவையாகவும் சில பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஜம்புல ஆசைகளினால் ஏற்பட்ட பலவீனமும் சிவன்தாளினைச் சிக்கென்: பிடித்துக்கொண்டதால் ஏற்பட்ட ஆத்மீக பலமும் அவருடன் தட்டுமெறித்து விளையாடும் பாங்கினைச் சில பாடல்களின் முதல் இரண்டடியும் ஒரு பகுதியாகவும் இறுதி இரண்டடியும் இன்னொரு பகுதியாகவும் வெளிப்படுத்துதல் சிந்திக்கத்தக்கது.

விலை மகளிரை இழித்தும் பழித்தும் நிந்தித்தும் கூறியுள்ள பட்டினத்தார் நன்மங்கையரைத் தாய் போற் கருதவும் தவறவில்லை.

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற் கருதித் தமர்போ லனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போ விருப்பர்கண் மருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே. என்னும் பாடல் அவரது
பரிபக்குவ நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது.

தவறு செய்தல் மனித இயல்பு, ஆயின் செய்த தவறினை ஓப்புக்கொண்டு அதற்குப் பிராயச்சித்தம் தேட முயல்வன் உத்தமன், தவறினை ஓப்புக்கொள்வன் மத்திமன். தவறினை மறுப்பவனும் மூடிமறைக்க முயல்வனும் அதமன் - கீழ்மகன். இம்மூவகை மனிதரையும் உலகில் நாம் காணலாம். ஏரிகாம்லிங்கன் முதல் மகாத்மாகாந்தி வரை பெரியோர்கள் பலர் முதலாம் வகையினராக விளங்குகின்றனர். சைவ சமய உலகிலும் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் அப்பர் கவாமிகள், மாணிக்கவாசகர், யுகப்பெருங்கவிஞர் பாரதி, கவியரசர் கண்ணதாசன் எனப் பலரைக் காணமுடிகின்றது.

உன் குறைகளை ஓப்புக்கொண்டு கடவுளுக்கு முன் அழு, அவனை அடையலாம் என்பர். மாணிக்கவாசகரும் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே என்பர். மணிவாசகப் பெருந்தகை பிரமச்சரிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த போதும் பெண்ணாசையால் உள்ளத்தளவில் தாம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டமையை எவ்வித ஓளிவு மறைவுமின்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதேபோன்று அப்பர் கவாமிகள் முதல் மகாத்மாகாந்தி, கவியரசர் கண்ணதாசன் முதலியோரவரை அவர்கள் தமது பலவீனங்களையும் தவறுகளையும் ஓளிவு மறைவின்றிக் கூறியுள்ளமை சிந்தித்தற்குரியது.

பாரதியார் தமது சுயசரிதை, சின்னச்சங்கரன் கதை, மாலை, தராசு, கதம்பம் முதலிய பகுதிகளில் எவ்வித ஓளிவு மறைவுமின்றித் தாம் செய்த தவறுகளையும் தமது பலவீனங்களையும் குறைபாடுகளையும் எட்டையாடுத்துச் சிருங்காரரஸம் நிறைந்த சமஸ்தானத்துச் சக்தோசத்தால் ஏற்பட்ட காமலிகாரம் மனத்தளவில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் “சாற்றுவதும் காமக்கலை, சாதிப்பதும் போற்றுவதும் காமனடிப்போது” என்ற பரிதாப நிலையிலிருந்து மீண்டதையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பட்டினத்தாரிடமும் மேற்படி பண்புகளைக் காண முடிகின்றது.

தமது இளமைக் காலத்தில் அறிந்தோ அறியாமலோ தாம் செய்த தவறுகளையும் பலவீனங்களையும் ஒன்று விடாமல் ஓளிவு மறைவின்றி இறைவனிடம் எடுத்துக்கூறும் பாங்கும் தம் தவறுகளையெல்லாம் பொறுத்துத் தம்மை உய்யச் செய்ய வேண்டுமென இரந்து கேட்கும் முறையும் உள்ளத்தை உருகச் செய்யவல்லவை. இத்தகைய பகுதிகள் பல அப்பர் கவாமிகளதும் மணிவாசகரும் பாடல்களை ஞாபகருட்டுவனவாகக் காணப்படுகின்றன.

கொன்றே னனேக முயிரையெல் லாம்பின்பு கொன்றுகொன்று
தின்றே னதன்றியுந் தீங்குசெய் தேன்து தீர்கவென்றே
நின்றேநின் சந்திதிக் கேயத னாற்குற்றநீ பொறுப்பாய்
என்றே யுனைநம்பி னேனிறை வாக்க்சி யேகம்பனே.

எனவும்

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையுந் நினையாப் பிழையுநின் ணைஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்க்கசி யேகம்பனே. எனவும்,

பொல்லா தவணெறி நில்லா தவணைம் புலன்கடமை
வெல்லா தவண்கல்வி கல்லாத் வன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லா தவனுண்மை சொல்லா தவணை திருவடிகள்
பில்லா தவண்மனனி லேன்பிறந் தேன்கக்சி யேகம்பனே. எனவும் வரும் பாடல்கள்
வகைமாதிரிக் கெடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளத்தக்கவை.

வாளால் மகவரிந்துட்டவோ மாதுசொன்ன குளால் இளமையைத் துறக்கவோ இறைவனுக்குத் தொன்டு
செய்து கண்ணிடந்து அப்பவோ வல்லவன்ல்லன் எனவும், கையொன்றினைச் செய்யும் போது கண் ஒன்றினை
நாடுகின்றது. மனம் ஒன்றினையெண்ணுகிறது. நாவானது பொய் பேசுகின்றது, உடம்பு ஒன்றினைச் சாருகின்றது.
காச ஒன்றினைக் கேட்கின்றது எனவும் தமது இயலாமையையும் புலனடக்கமின்மையையும் பல சந்தர்ப்பாங்களில்
விரிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அவரது பாடல்களிற் சமயக் கொள்கைப் பிரச்சாரத்தைக் காண்டலிது. தமது பலவீனங்களையும்
குறைபாடுகளையும் கடந்து இறையருளைப் பெற அவர் மேற்கொண்ட பிரயத்தனங்களையும் பெற்றுக்கொண்ட
அனுபவங்களுமே அவரது பாடல்களில் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. தமது பிரயத்தனங்களும்
அனுபவங்களையும் விபரித்துச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களிலும் தமது நெஞ்சினை நோக்கி உபதேசம் செய்யும்
கட்டங்களிலும் இறைவனை நோக்கி அழுது புலம்பும் சமயங்களிலும் சைவசிந்தாந்தக் கருத்துகள் பற்றிய விளக்கமும்
அதிக அளவிற்கு இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பட்டினத்தார் பாடல்களுள் தனிச்சிறப்பு மிக்கனவாகவும் பாமர் முதல் படித்தவர்கள் வரை மக்கள்
மத்தியிற் செல்வாக்குடன் விளங்குபவையாகவும் “தாயாருக்குத் தகனகிரியை செய்கையிற் பாடிய பாடல்கள்”,
“உடற்கூற்று வண்ணம்” ஆகியன விளங்குகின்றன. தாய் அன்புக்கு நிகர் உலகில் வேறேதுமில்லை என்பர். முற்றத்
துறந்த துறவியொருவர் தமது தாய் மீது கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த அன்பையும் பாசத்தையும் தாயின்
அருமைபெருமையையும் வெளிப்படுத்துவனவாகத் தாயாருக்குத் தகன கிரியை செய்கையிற் பாடிய பாடல்கள்
விளங்குகின்றன.

முந்நாறு நாட்கள் வயிற்றிலே சுமந்து நொந்து பெற்றுப் பாலுட்டிச் சீராட்டி வளர்த்தெடுத்த தனது தாயின்
அருமை பெருமையையும் தாய் தன் மீது கொண்டிருந்த அன்பின் ஆழத்தையும் படிப்பவர் கண்களில் நீர்மல்கும்
வகையிலும் நெஞ்சினை உருக்குமாறும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். செய்யவிரு கைப்பெற்றதிலேந்திக் கனகமுலை தந்த
தாயை எப்பிரிப்பினில் இனிக் காண்பேன். “.... உருசியுள்ள தேனே அமிர்தமே செல்வத்திரவிய பூமானே” எனவும்,
“... மெள்ள முகமேல் முகம் வைத்து முத்தாடி யென்றன் மகனே” எனவும் அழுத்த வாய்க்கு அரிசியையோ
நானிடுவேன் என்றெல்லாம் அழுது புலம்புவதாக அமைந்துள்ள பகுதிகளும் “வெந்தானோ சோணகிரி வித்தகா
நின்பதைத்தில் வந்தானோ என்னை மறந்தானோ....” எனக்குமறி அழுவதாக அமைந்துள்ள பகுதிகளும் இவ்வகையில்
நோக்கத்தக்கவை. தமிழ்ச் சைவர்களின் மத்தியில் - குறிப்பாகக் கிராமப்புறங்களில் இடம்பெறும் தகனக் கிரியைகளில்
, குறிப்பாகத் தாய்மாருக்குச் செய்யப்படும் கிரியைகளில் இன்றும் இப்பாடல்கள் மிகவும் உருக்கத்தோடு பாடப்படுதல்
குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இத்தகைய பாடல்களைக் காண்பது அரிது.

இதேபோன்று தமிழ்ச் சைவர்கள் மத்தியில் இன்றும் மிகுதியான செல்வாக்குடன் விளங்குபவை
“உடற்கூற்றுவண்ணம்” என்னும் தலைப்பிலமைந்துள்ள பாடற்பகுதிகளோகும். ஓசை நயமும் தாளவயழும்
கருத்தாழமும் மிகக் கிட்டப்பாடல்கள் படிப்போர் நெஞ்சை நெகிழுச் செய்வன. ஓர் உயிர் தாயின் கருவறையில் கருவாகி
உருவாகி வளர்ந்து இம்மண்ணிர் பிறத்தல், பிறந்தபின் குழந்தைப் பராயத்தில் செய்யும் செயல்கள், இளம் பராயத்துச்
செயற்பாடுகள், இளமை நீங்கி நரைதிரை ஏற்பட்டு மூப்பெய்தல், கொடிய நோய்களுக்காளாகித் துன்புறுதல்,
கோலான்றி மந்தியெனும்படி குந்தி நடத்தல், பிறர் நகைப்புக்கிடமாதல், மரணத்தைத் தழுவுதல், இறுதியிற் சுடுகாட்டிற்

சாம்பராதல் முதலியனவரை வரண்முறையாக இப்பகுதியிற் கூறப்பட்டுள்ள திறன் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். தமிழ்ச்சௌவைக்கியப்பரப்பில் இத்தகைய பாடல்களை வேறு யாரும் பாடியுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

பரம ஏழைகள் முதல் பெருஞ் செல்வர்கள் வரை அவர்கள் இறந்தபின் இடம் பெறும் பிரேத ஊர்வலத்தின்போது சோகம் ததும்பும்வகையில் இப்பாடல்கள் பாடப்படுவதை இன்றும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பிரேத ஊர்வலம் ஆர்மிக்கும் போது, “‘ஓரு மடமாது மொருவனுமாகி.....’” எனத்தொடங்கி, பிரேதம் கூடலையையடையும்போது, “....கடுகி நடந்து கூடலையடைந்து .... விறகிடமுடியழல் கொடுபோட வெந்து விழுந்து முறிந்து நினங்களுக்கிடையிலும் கருகியடங்கி... நம்புமடியேனை யினியாருமே’’ என முடியும் போது அவற்றைக் கேட்கும் எவரது மனமும் உருவவேசம்யும்.

தேவார முதலிகள், மணிவாசகர் முதலியோர் பற்றிய குறிப்புகள் பட்டினத்தாரின் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளனவேனும் நாயன்மார் நாவல்வருள்ளும் மணிவாசகரது மிகுதியான செல்வாக்கினைப் பட்டினத்தாரின் பாடல்களிற் காணலாம். பாடல்களின் அமைப்புமறை, கருத்துகளை வெளியிடும் பாங்கு, தமது தவறுகளையும் பலவீனங்களையும் வாய்விட்டுப் புலம்பி இறைவனிடம் முறையிடும் தன்மை, இறைவனையடைய மேற்கொண்ட பிரயத்தனங்கள் முதலியவற்றில் நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் பல காணப்படுகின்றன. மணிவாசகரைப்போன்றே பட்டினத்தாரும் கோயிற் நிருவகவல், கச்சித்திருவகவல், அருட்புலம்பல், நெஞ்சொடுபுலம்பல் முதலிய தலைப்புகளிலும் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

அருணகிரிநாதர் பாடல்கள் சந்தச்சிறப்புமிக்கவை எனப் புகழப்படுகின்றன. பட்டினத்தாரது பாடல்கள் பலவற்றிலும் இத்தகைய சந்தச் சிறப்பினை அதிகம் காணமுடிகின்றது. அவரது “‘டெற்கூற்று வண்ணம்’, பின்முடுகு வெண்பா’’ முதலிய தலைப்புக்களிலமைந்துள்ள பாடல்களும் பிறப்பகுதிகளும் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை. “...எனதற நினைவற இருவினை மலமற வரவொடு செலவற மருளாற இரவொடு பகலற இகபரமற ஓரு....’’ எனவும், “...கால்கைக்குக் கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்திடுமெத்தப் பட்டவுடல் கட்டையிட்டுச் கட்டுவிடக கண்டு’’, எனவும் “.... வன்கழுக்கன் தத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட்டிப்பிட்டுக் கத்திக்குத் தித்தினனக் கண்டு’’ எனவும், “சொர்ப்பனம் போல் விக்கிறப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ்சிட்டபைக் கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு’’ எனவும் வரும் பகுதிகள் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கவை.

பட்டினத்தாரின் பாடல்கள் தொடர்பாகக் குறிப்பிடக்கூடிய இன்னோர் முக்கிய அம்சம் அவரது பாடல்களில் இடம் பெறும் புதிய சொற்பிரயோகங்கள், பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் முதலியனவாகும். பட்டினத்தார் காலத்திலோ அதற்கு முன்னரோ இலக்கியங்களில் இடம் பெறாதனவும் அதிகம் பயின்று வராதனவுமான நூற்றுக்கணக்கான சொற்களும் சொற்றொடர்களும் அவரது பாடல்களில் இடம் பெறுதல் மொழியியல் ரீதியான ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். வேண்டிய இடங்களில் மிகப் பொருத்தமான புதிய உவமைகள் பலவற்றையும் அவர் தமது பாடல்களிற் கையாண்டுள்ளார். சித்தர்களுள் பட்டினத்தாரையும் ஒருவராகச் சிலர் கருதுவர். சித்துக்கள் சிலவற்றைச் செய்ததாக அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றிற் குறிப்பிடப்படுகிறது. சித்தர் பாடல்களுடன் இவரது பாடல்கள் பல ஒற்றுமைப்படுவதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

பட்டினத்தார் பாடல்களின் சிறப்பிற்குக் குந்தகம் வினைவிக்கும் வகையில் அவர் பெண்களையும் பெண் உடலையும் இழித்தும் பழித்தும் நிந்தித்தும் பாடிய பாடல்கள் விளங்கினும் அத்தகைய பாடல்களைத் தவிர்த்து நோக்குமிடத்து அவரது பாடல்கள் உள்ளத்தைப் பினிப்பனவாகவும் ஆத்மீகாடேற்றத்தை வற்புறுத்துவனவாகவும் வாழ்க்கையில் அல்லவுற்றோருக்கு அருமருந்தாகவும் இறைவனை அடைய வழிகாட்டுபவையாகவும் விளங்குவது தெற்றெனப் புலப்படும்.

காரைக்காலம் மையார் தரிசித்த அருள்நடம்

கலாநிதி. ந. வேல்முருகு, முதுநிலை விரிவுகரையாளர், புவியியல்துறை

கி.பி.ஜூந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள வளம் பெருகு திருக்காரைக்கால் என்னும் இடத்தில் பிறந்த பொங்கிய பேரழகு மிக்க புனிதவதியாரின் வரலாற்றைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகக் கருதப்படும் சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபூராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர் பூராணத்திலுள்ள காரைக்காலம் மையார் பூராணத்திலிருந்து அறியலாம்

அம்மையார் இல்லறம் புரியும் போது இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றாகவோ செய்யுள் பாடும் திறமடைந்து திகழ்ந்ததாகவோ கூறப்படவில்லை. அடியார்களுக்கு அமுதளித்தல், வேண்டுவன நல்கல் முதலிய திருத்தொண்டுகளில் ஈடுபட்டிருந்ததாகவே கூறப்படுகின்றது. தம்மைக் கணவன் துறந்துவிட்டான் என்பதை உணர்ந்தவுடன் இறைவனை வேண்டி அம்மையார் சதைப்பற்றுள்ள வளப்பு மிக்க ஊனுடம் பை உதறி எற்புடம்புடைய பேய் வடிவமானதுடன் தெய்வத் தன்மையும் பெற்றார். அவரின் தெய்வீக முதிர்ச்சியினால் உள்ளத்திலிருந்து அருட்பாக்கள் தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றிய பாடல்கள் தாம் அற்புத்த திருவந்தாதி, ஆய்ந்தசீர் திரு இரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்கள் இரண்டு ஆகிய நான்கு நூல்களாகும். பெரியபூராணத்தில் சேக்கிழார் கூறியுள்ள வரிசைக் கிரமத்தில் இந்நூல்களில் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்கள் இரண்டில் விருத்தப்பாவில் இயற்றப்பட்ட “கொங்கை திரங்கி” என்று தொடங்கும் முத்த நற் பதிகம் மூன்றாவதாகவும், “எட்டி இலவம் ஈகை” எனத்தொடங்கும் பதிகம் நான்காவதாகவும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இறையருளால் மெய்யறிவு கைவரப்பெற்ற அம்மையார் இறைவனின் அற்புதான அருட்கோலங்களையும், திருவருட் செயல்களையும் வியந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்தி அழைத்து உரையாடி மகிழும் வகையில் எளிமையும் இனிமையும் உடைய 101 பாடல்களில் புதுமையான போக்குடைய அற்புத்த திருவந்தாதி பாடினார். கட்டளைக் கவித்துறை முன்னும் வெண்பா பின்னுமாக அந்தாதித் தொடையால் பாடப் பெற்ற திருவிரட்டை மணிமாலையில் 20 பாடல்கள் உள்ளன. முத்த என்னும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்களில் 22 பாடல்கள் உள்ளன. அம்மையார் பாடிய பாடல்களில் அறிதற்கரிய சிவஞானத்தின் இயல்புகளும், தன்மைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளதுடன், இறைவனிடம் அன்பு பூண்டு அவஜுக்கு அடியனாகவும், அடிமையாகவும் வாழ முந்படவேண்டுமெனவும், இறைவனை ஏத்தினால் பாவநாசமேற்பட்டு பிறவி நீங்குமெனவும், இறைவன் நினைப்பவர் நெஞ்கள் உறைகின்றானெனவும், அவனை அன்பு செய்தால் அவலம் நீங்கி இருவினை கழலும் எனவும் குட்டப்படுகின்றன.

சிவ நடனத்தினை ஆய்ந்து அமைதி காண முயல்வோருக்குக் காரைக்காலம் மையாரின் பாடல்கள் பெரிதும் துணை புரிகின்றனவன. இவரின் அற்புத்த திருவந்தாதியில் எட்டுப் பாடல்களும் (25,30,51,70,77,78, 98,99 ஆவது பாடல்கள்) திரு இரட்டை மணிமாலையில் ஒரு பாடலும் (15வது பாடல்) திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்களில் இருப்பு பாடல்களும் என மொத்தமாக இருபத்தியொன்பது பாடல்களில் இறைவனின் திருநடம் பேசப்படுகின்றது.

கூத்துள் - நடேசன் - நடராசன் - கூத்தப்பிரான் - அம்பலவாணன் - ஆடல்வல்லான் என்று பல்வேறு பெயர்களைக் கொண்ட ஆடும் அழகன் தாழ்ச்சடை எட்டுத்திசையும் வீசி அங்கங்குளிந்து, வீசி எடுத்த பாதம் அண்டமுற நிமிர்ந்தாட, முன்னிய பேய்க் கணங்கு குழச் குழக் காடும் கடலும் மலையும் மன்னுணுக்கு சூழல், அனல் கையேந்தி அந்தியில் மாநடம் ஆடும் போது கழலொலி ஒசைச் சிலம் பொவிப்பக்காலுயர் வட்டளை திட்டு நட்டம் அழலுமிழ்ந்தோரி கதிக்க ஆடும் அந்தி நிருத்தத்தினைப் பித்த வேடங் கொண்டு புள்ளி உழை மான் தோலொன்றுடுத்துப் புலத்தோல் பியற்கிட்டுப்பற்றி இடமும் அதுவே ஆகக் கொடு வெண்டலையும் பிறையுந் ததும்பக் கொள்ளென்றிசை பாடப்படுவெண் துடியும் பறையுங் கறங்க ஆடும் அரவும் அரையில் இருக்கச் சூடு மதியும் புனலும் சடைமேல் உடையார் சூழல்வார் திருநட்டம் புரியும் போது செப்பேந்தின மூலையாள் மலையான் மகளும்

மருண்டு நோக்குமே என அம்மையார் திரு நடனத்தைச் சித்தரிக்கின்றார். இந்நடனத்தின் போது சக்கரி, கொக்கரை, தக்கை, மதலான இசைக்கருவிகள் ஓலிக்கப்படுவதுடன், துத்தம், கைக்கிளை, விளரி, தாரம், உழை, இளி, ஒசையாகிய ஏழிசைகளும் இசைக்கப்படுகின்றன.

அப்பன், குழகன், அழகன், இறைவன், பெருமான், பரமன், மாயன், விமலன், அடிகள், புண்ணியன், ஈசன், காக்கும் பிரான், அந்தனன், வல்லாளன், சங்கரன், வேதியன், அம்மான், உத்தமர் என்றெல்லாம் அம்மையாரால் விளிக்கப்படும் இறைவன் எட்டி, இலவம், ஈகை, சூரை, காரை, கள்ளி, மூள்ளி, இன்டு முதலான மரங்கள், செடிகள், கொடிகள் நிறைந்த ஈமச்-டுகாட்டில் கூகை, ஆந்தை, நரி, பருந்து, கடுவன், குருங்கு முதலானவையும், கொள்ளி வாய்ப் பேப்களும், பேய்க் கணங்களும் குழு காடும் கடலும் மலையும் மண்ணும் விண்ணுஞ் சழலுப் பள்ளியிடமும் அதுவே ஆக வன்பேயும் தாழும் மகிழ்ந்து நட்டம் ஆடுமே என்று விபரிக்கின்றார்.

திரு நடனத்தினைச் சென்றிசால் ஓவியமாகத் தீட்டும் அம்மையாரின் தீஞ்சுவைப் பாடல்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகப் பின்வரும் இரு பாடல்களும் விளங்குகின்றன.

சழலும் அழல்விழிக் கொள்ளிவாய்ப்பேய் குழ்ந்து துணங்கையிட் டோடியாடித்
தழலுள் ஏரியும் பின்ததைவாக்கித் தான்தடி தின்றணங் காடுகாட்டில்
கழலெலாலி ஒசைச் சிலம்பொலிப்பக் காலுயர் வட்டனை இட்டுநட்டம்
அழலுமிழ்ந் தோரி கதிக்க ஆடும் அப்ப னிடந்திரு ஆவங்காடே
(துணங்கை - ஒரு வகைக் கூத்து, தடி - ஊன், வட்டனை - சழற்சி, நட்டம் - கூத்து, ஓரி கதிக்க - நரியும் ஆடு)

வேய்கள் ஓங்கி வெண்முத் துதிர வெடிகொள் கடலையுள்
ஓயும் உருவில் உலறு கூந்தல் அலறு பகுவாய
பேய்கள் கூடிப் பினங்கள் மாந்தி அணங்கும் பெருங்காட்டின்
மாயன் ஆட மலையான் மகளும் மருண்டு நோக்குமே.
(உலறு கூந்தல் - வெளிநிக் கிடக்குங்கூந்தல், பகுவாய் - பிளந்தவாய், அணங்கும் - அணங்காடுதலைச் செய்யும், மாயன் - மாயத் தன்மைகளை உடைய சிவப்பிரான்)

காரைக்காலம்மையாரின் பாடல்களுக்கு முன்னர் தோன்றிய கலித்தொகையிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் சிவபெருமான் ஆடிய பல்வேறு நடனங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

“ஆற்றி அந்தனர்க்கு அருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரம் தீமுத்து”
எனத்தொடர்கும் கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் சிவன் ஆடும் மூவகைக் கூத்துக்களான
1. சர்வ சங்கார காலத்தில் ஆடும் கொடிய கொடு கொட்டிக் கூத்து,
2. திரிபுரத்தை அழித்து வெந்த நீறினைப் பூசிக் கொண்டு ஆடும் பாண்டரங்கம் என்ற கூத்து,
3. புலித்தோலை உடுத்திக் கொன்ற மாலை பூரள மண்ணை ஓட்டை ஏந்தியபடி ஆடும் காபாலம் (சிவனிருத்தம்) என்னும் கூத்து, என்பவை கூறப்படுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்திலும் உமை ஒரு பாகனின் நடனங்கள் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன:

..... பின்னர்ச்
சீரியல் பொவிய, நீரல் நீங்க
பாரதி ஆடிய பாரதி - அரங்கத்து,
திரிபுரம் ஏரியத் தேவர் வேண்ட,
எரிமுகப் பேரம்பு ஏவல் கேட்ப,
உமையவள் ஒரு திறன் ஆக ஓங்கிய
இமையவள் ஆடிய கொடு கொட்டி எனவும்.

பாரதி ஆடிய வியன் பாண்டரங்கமும்
(பாரதி - பைரவி, பாரதி அரங்கம் - சுடுகாடு)

சிவன் ஆடிய நடனங்கள் பற்றிக் கலித்தொகையும் சிலப்பதிகாரமும் மிக விரிவாக எடுத்துக் காட்டாதுள்ள போது தமிழ் இலக்கியத்தில் முதல் முறையாக மிக விரிவான விளக்கங்களைக் கொண்ட பாடல்களாகக் காரைக்காலம் மையாரின் பாடல்கள் திகழ்கின்றன. இக்காரணத்தால் அம்மையாரின் கருத்துக்களைச் சீரிய முன்னோடி விளக்கங்கள் எனச் சிலாகித்துக் கூறலாம். அம்மையாருக்குப் பின் வந்த நாயன்மார்கள் பலரும் அவரின் அடிக்கவட்டைப் பின்பற்றிப் பரமனின் புகழ்பாடினார்கள்.

இறைவனிடம் முழு அன்பு செலுத்துதல், தனனை முழுவதுமாக அவனிடம் அர்ப்பனித்தல், இரு வினையைப் போக்க முயலுதல், பிறப்பை அறுக்க முயலுதல், இறைவன் தன் உள்ளத்திலேயே உறைவதை உணர்தல், இவற்றால் அவலம் நீங்குதல் என்பவை அம்மையார் சைவ சமய வளர்ச்சிக்குத் தந்த கொடைகளாம். இவருக்கு முன் இக்கருத்துக்களை இவ்வளவு அழுத்தமாகக் கூறும் நூல்களைக் கண்டதில்லை.

பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோடியாகவும், 'தெய்வத்தமிழில் இசைப் பாடல்களைப் பாடிய மூத்த அம்மையாரைத் 'தென்னக இசையின் தாய்' என' இசை வல்லுனர் களும், ஆய்வாளர்களும் கருதுவது சாலப்பொருத்தமானதே.

தமிழ் இலக்கியத்துக்கும், சைவ சமயத்திற்கும், தமிழிசைக்கும், வளம் சேர்த்த காரைக்காலம் மையார் கண்டு உவந்து விளக்கும் சிவநடனத்தில் ஒரு காலைத் தலைவரையில் மேலே தூக்கி ஆடுவதாகையால் 'ஊர்த்துவ தாண்டவம்' என்றும், காளியிடன் ஆடிய திரு நடனமாதால் 'காளி தாண்டவம்' என்றும், மிக வேகமாகச் சூழன்று ஆடுவதால் 'சண்டதாண்டவம்' என்றும் வீடு பேற்றினைத் தருவதாகிய அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டு ஆடுவதால், 'அருள் நட்டம்' அல்லது 'அனுக்கிரகத்தாண்டவம்' என்றும் இதற்குப் பல்வேறு பெயர்கள் உள்ளன. "ஆடினார் பெருங் கூத்துக் காளிகாண" என்று திருவாவுக்கரசர் குறிப்பிடுவதால் இதனைப் 'பெருங் கூத்து' எனவும் குறிப்பிடலாம். இதனைச் "செயற்கரிய திரு நடனம்" எனவும் நாவுக்கரசர் வியக்கின்றார்.

இறைவன் ஆற்றும் ஜந்து தொழில்களான படைத்தல் (சிருஷ்டி), காத்தல் (திதி), அழித்தல் (சங்காரம்), மறைத்தல் (திரோபாவம்), அருளல் (அனுக்கிரகம்) என்பனவற்றுள் அருளல் என்னும் செயலை இவ்னார்த்துவ தாண்டவம் குறிக்கின்றது. இவ்வைந்து தொழில்களுள் அருளல் மாத்திரமே மோட்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்க ஏனைய நான்கும் போகத்துக்கும் கருமநாசத்திற்கும் காரணமாயுள்ளன.

ஊர்த்துவ நடனத்தில் காளி இறைவனுடன் போட்டிபோட்டு ஆடியலாது இறைவனின் காலடியிலேயே ஒடுங்கி விடுவதால் பல கோவில்களிலும் உள்ள ஊர்த்துவ தாண்டனின் சிற்பங்களில் ஆடவல்லானின் காலடியில் அல்லது அருகில் காளியும் நடனமாடும் கோலத்தைக் காணலாம். இத்தகைய தாண்டவத்தினைப் பல்லவர் காலம் முதற்கொண்டு சிற்பங்களில் செதுக்கியுள்ளதைப் பல கோவில்களிலும் கண்டு இரசிக்கலாம். காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோவிலிலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவச் சிற்பத்தில் இறைவனுடன் நந்தி தேவனும் ஆடுகின்ற கோலத்திலும் அருகில் காளி இந்நடனத்தைக் கண்டு மகிழ்வதாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. காஞ்சியில் உள்ள முக்தேசுவர ஆலயச்சிற்பங்களில் ஆடும் சிவனுக்குப் பத்துக்கரங்களும் ஆடும் பாவனையிலுள்ள காளிக்கு ஆறு கரங்களும் உள்ளன. சோழர் காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட திருச்செங்காட்டங்குடி, திருப்பனந்தாள், சிதம்பரம் கொண்ட சோழபூரம் முதலிய கோவில்களிலும் அனுக்கிரகத் தாண்டவச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிதம்பரம் கோவில் கோபுரத்தில் ஒரு காலை உயரத் தூக்கி ஆடும் கோலத்திலும், இரு கைகளால் மற்றைய காலின் கீழே கிழுக்குக் கோபுரத்தில் ஒரு காலை உயரத் தூக்கி ஆடும் கோலத்திலும், இரு கைகளால் மற்றைய காலின் கீழே உடுக்கை அடிக்கும் கோலத்திலும் சிற்பமுள்ளது. பேரூர், தென்காசி, தாரமங்கலம், மதுரைப் புதுமண்டபம் ஆகிய இடங்களிலும் ஊர்த்துவ தாண்டவச் சிற்பங்கள் உள்ளன. இவை பிற்காலக் கலைக்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடும் நடராசப்பெருமானின் திருமேனிகளில் வலக் கைகளில் உடுக்கையும் அபய முத்திரையும் காணப்பட இடக்கைக்களுள் ஓன்றில் தீச்சுடர் கொண்டும் மறுகை தலைக்கு மேலே உயர்ந்தும் காணப்படுவது வழக்கம். இடக்காலை ஊன்றி நின்று வலக்காலை உயர்த்தி ஆடுமிடத்து அல்லது வலக்காலை ஊன்றி இடக்காலை உயர்த்தி ஆடுமிடத்து கீழே முயலகள் உருவம் இருப்பதும் உண்டு. திருவாலங்காட்டுக் கோவிலில் காலை உயர்த்தி ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடும் நடராசப் பெருமானின் அழகான செப்புத் திருமேனியும், ஆடும் கோலத்தில் காளியின் செப்புத் திருமேனியும் உள்ளன.

இத்தகைய ஊர்த்துவ தாண்டவ வடிவங்களில் தமருகந் தாங்கிய கையாற் படைத்தலும், அபயக் கரத்தினாற் காத்தலும், அக்கினி ஏந்திய கரத்தினால் ஆழித்தலும், ஊன்றிய திருக்காலால் மறைத்தலும், தூக்கிய திருக்காலால் அருளும் மேற்கொள்ளப்படுவதாக விளக்கப்படுவதுண்டு.

சேக்கிழார் இயற்றிய பெரிய புராணத்தினை அடியொற்றிய சிற்பிகள் உருவாக்கிய சிற்பங்கள், திருமேனிகள் சிலவற்றில் ஆடல்வல்லானின் ஊர்த்துவ தாண்டவத்தைக் கண்டு களிக்கும் கோலத்தில் காரைக்காலம்மையாரும் வடிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். நாயக்கர் காலத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற மதுரைப் புது மண்டபத்தில் சிவபெருமான் பத்துக் கரங்களுடன் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடும் போது வலக்கைகளில் தமருகம், பரசு, கத்தி, குலம், அபய முத்திரை ஆகியன தாங்கியும், இடக்கைகளில் நெருப்பு, மான், கேடைம், கொடி. துதிக்கை ஆகியவற்றைத் தாங்கியும் காட்சியளிக்கின்றார். காலின் கீழே முயலகன் பாம்பைப் பிடித்திருக்க நந்தி மத்தளம் அடிக்கச் சில கணங்கள் சங்கு ஊதுகின்றன. தும்புருவும் நாரதரும் வீணை வாசிக்க, திருமால் உடுக்கை அடித்து நிற்க, பிரமன் தாளமிட, காரைக்காலம்மையார் இறைவனின் பாதத்தின் வலப்புறத்தே தொழுது நிற்கின்றார். எதிரில் காளி எட்டுக் கரங்களுடன் குலம், அம்பு, சக்கரம், கத்தி, வில், பாசம், கேடைம், கபாலம், என்பனவற்றை ஏந்தி நடனமாடுகின்றார்.

முதலாம் இராசேந்திரனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோவிலில் உள்ள ஆடலவல்லானின் அழிகிய திருவுருவம் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பத்தில் ஊன்றிய வலது திருவடியின் முழங்காலுக்கும் மேலாகத் தூக்கிய திருவடிஉள்ளது. வீசிய கரத்தின் மேலாக அபயக் கையும் அதையொட்டி உடுக்கை முழங்கும் கையும், இடமேற்கையில் அனலும் இருக்கின்றது. குப்புறக்கிடந்து இறைவன் சுமை தாங்காமல் தினாறும் முயலகன் இடக்கையில் பாம்பைப் பிடித்திருக்கின்றான். இறைவனுடைய நிமிர்ந்த பார்வையும், அதற்கேற்பச் சிவிரத்து நிற்கும் முடியழுகும் இறைவன் முக அழுகும் அவரின் வீசிய கையும் இதன் அழுகை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. இறைவனின் இடப்பக்கத்தில் எட்டுக் கரங்களுள்ள காளி நர்த்தனமாடுகின்றாள். இறைவன் காலடியில் காரைக்காலம்மையார் அப்பன் நடனத்தைக் கண்டு களிக்கின்றார்.

காரைக்காலம் மையார் மாத்திரம் வீற்றிருக்கும் உருவில் சிறிய செப்புப் படிமங்களும் வார்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்படிமங்களிற் சில முன்பு பூசிக்கப்பட்டிருக்கலாம். அம்மையாரின் அழிகிய செப்புப் படிமங்கள் கன்சாஸ் நகரிலுள்ள வில்லியம் ரொக்கில் நெல்சன் அருங்காட்சியகத்திலும், லண்டனிலுள்ள விக்ரோநியா அல்பேர் நூதனசாலையிலும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1960 ஆம் ஆண்டில் பொலந்துவை ஐந்தாம் சிவாலயத்திற்கு அண்மையில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபத்தெட்டு சென்றிமீற்றர் (கமார் பதினொரு அங்குலம்) உயரமான காரைக்காலம்மையாரின் விக்கிரகம் தற்பொழுது அநூராதபுரம் நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்மையாரின் உருவங்கள் யாவும் வானும் மன்னும் எல்லாம் வணங்கும் பேய் வடிவின். அம்மையார் தம்மைத் தாமே காரைக்காற் பேய் எனக் செப்பியவர்.

கொங்கை தீரங்கி நூற்பெருந்து குண்டுகள் வெண்பற் குழிவயிற்றுப் பங்கிசிவந் திருபற்கணீண்டு பரடுயார்நீள் கணைக்காலோர் பெண்பேய்.

(தீரங்கி - வற்றி. குண்டுகண் - ஆழ்ந்த கண். பங்கி - மயிர்)

உருக்கொண்ட அம்மையாரின் கரங்களில் தாளங்கள் இருப்பது வழக்கம்.

சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தின் படி அம்மையார் இறைவனிடம் இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின்னர்,

"பிறவாவை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாவை வேண்டும் இன்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்துபாடி அறவா! நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க."

வரம் வேண்ட அவ்வாறே இறைவன் 'தாண்டவத்தில் அவர் எழுந்தருளுஞ் சேவடிக் கீழ் என்றுமிருக்க அருளிய புராணக்கதையையும் அம்மையாரின் ஆற்றல்களையும் பாடல்களையும் நன்கறிந்திருந்த கைத்திறன் மிக்க திருக்கூத்துச் சிற்பவல்லுனர்கள் 'ஆதியோடந்தமில்லான் அருள்நடம் ஆடும்போது

கீதமுன் பாடும் அம்மைக்கும் என்றென்றும்

இறவாத உருக்கொடுத்துள்ளார்கள்.

அடிக்குறிப்புகள்:-

1. சேக்கிழார், பெரியபுராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் (பன்னிரண்டாந்திரமுறை) உள்ள காரைக்காலம் மையார் புராணம்.
2. காரைக்காலம் மையார், திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் - 1 (பதினொராண் திருமுறை) இப்பதிகப் பாடல்கள் இனிய நட்பாடை என்னும் நைவளப் பண்ணில் பாடப்பெற்ற இசைப்பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் ஒரு பொருள் மேல் ஒரே வகையான சீரில் அமைந்திருக்கும் பத்து அல்லது பதினொரு பாடல்களால் 'பதிகம்' அமையினும் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டது பதிகமாகும்.
3. காரைக்காலம் மையார், திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் - 2. இப்பதிகப் பாடல்கள் இனிய இந்தளப்பண்ணில் பாடப்பெற்ற இசைப் பாடல்களாகும்.
4. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்-1,7 ஆம் பாடல்
5. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்-2, 8 ஆம் பாடல்
6. கலித்தொகை - கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்
7. சிலப்பதிகாரம் - கடலாடுகாதை 37, 43
8. சிலப்பதிகாரம் - கடலாடுகாதை 45
9. அ.ச.ஞானசம்பந்தன், பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு, சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம், சென்னை. 1994. பக் 119.
10. ஞானா குலேந்திரன், தெய்வத் தமிழிசை, கிருஷ்ண பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 1994.பக்6.
11. தோற்றந் துடியதனிற் ரோயுந்திதி யமைப்பிற் சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாழுன்று மலர்ப் பதத்திலுற்ற திரோத மூத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தேநாடு. - திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தாரியற்றியருளிய உண்மை விளக்கச் செய்யுள்.
12. வாழ்வியற் களாஞ்சியம், தொகுதி ஐந்து, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். 1991 பக614.
13. க.சி.கமலையா, தமிழகக் கலை வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 1990. பக் 132.
14. காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அம்மையாரின் செப்புப்படிமத்தின் உருவினைப் பின்வரும் நூலில் காணலாம். Stella Kramnisch, The Art of India, The Phaidon Press, London. 1954 Fig. 150
15. காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அம்மையாரின் செப்புப்படிமத்தின் உருவினைப் பின்வரும் நூலில் காணலாம்: A.L.Basham, The Wonder that was India, sidgick and Jackson, London. 1954. Fig.LXX
16. அனுராதபுரம் நூதனசாலையில் உள்ள காரைக்காலம் மையாரின் செப்புப் படிமத்தின் உருவினைப் பின்வரும் நூலில் 129 ஆம் பக்கத்தில் காணலாம்: ULRICH VON SCHROEDER, The golden age of sculpture in Sri Lanka, Visual Dharma Publications Ltd. Hong Kong. 1992.
17. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் - 1, 1 ஆம் பாடல்.
18. சேக்கிழார், பெரிய புராணம், 1781 ஆம் பாடல்
19. சேக்கிழார், பெரியபுராணம் 1787 ஆம் பாடல்

மனிதனின் மிகவும் குறைந்தபட்சத் தேவை நிம்மதி. அதைத் தெய்வத்திடமிருந்து
பெற்றுக் கொள்பவனுக்குப் பெயர்தான் இந்து

- கண்ணதாசன்

அதிசங்கரம் இந்துமதமும்

கலாநிதி. திருமதி. மகேஸ்வரி அருள்செல்வம், உதவிப் பேராசிரியர், சமஸ்கிருதத்துறை

இந்து சமயத்திற்கு அரும் பெரும் தொண்டு ஆற்றிய பெரியோரில் ஆதி சங்கரர் முதன்மை வாய்ந்தவர், இவர் ஆறாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தாரெனத் 'தெலாங்' என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் கொள்வர். சங்கராச்சாரியர் கி.பி.680 மட்டிலே வாழ்ந்தாரென்பர் பண்டக்கார். மக்ஸ் மூலர், மடக்டோனல், கீத் என்போர் சங்கரர் எட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலே, குறிப்பாகக் கி.பி. 788 - 822 வரையிலான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தார் என்பர். இதுவே பலரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் காலக் கணிப்புமாகிறது.

சங்கராச்சாரியர் ஒரு குறுகிய முப்பத்திரண்டு வருடமே இப்பூவுலகத்தில் வாழ்ந்தாரவினாலும், அவர் இந்து மதத்திற்காற்றிய பங்களிப்பு மகத்தானது. பழைய உபநிடதங்கள் பத்திற்கும் பிரம சூதிரத்திற்கும், பகவத்கீதக்கும் உரை கண்டது மட்டுமல்ல, விவேக குடாமனி, ஆத்ம போதம், உபதேச காகள், சங்கலோகீ என்னும் அத்துவித வேதந்தத்துவ நூல்களையும், ஆனந்த லகரி, செளந்தர்ய லகரி, தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம், ஹரிமிடேஸ்தோத்திரம் என்னும் பக்தி நூல்களையும் வேறு நூல்களையும் எழுதினார். ஒரு நூலுக்கு உரை எழுதுவதே கடினமான விடயம். ஆனால் சங்கராச்சாரியர் இத்தனை நூல்களுக்கும் நீண்ட உரைகள் எழுதியதோடு நில்லாமல் மேலும் வேறு நூல்களையும் இயற்றியது அவருடைய ஆபூரவ மதி நுட்பத்திற்கும் கலைத்திறனுக்கும் சான்றாகும்.

சங்கராச்சாரியர் இந்தியாவிலே 'மலபார்' பிரதேசத்திலே காலடி என்னும் ஊரிலே, நம்புதிரிப் பிராமணாக்குலத்திலே பிறந்தார். அவர் இளம் வயதிலேயே துறவ பூண்டார். நர்மதா நதிக் கரையிலே ஆச்சிரமம் அமைத்து வாழ்ந்த கோவிந்தரைக் குருவாகக் கொண்டு அத்துவித வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் கற்றார். கோவிந்தர், மாண்டுக்கிய உபநிடத்திற்கு மாண்டுக்கிய காரிகையென்னும் பிரசித்தி பெற்ற உரை நூலை அமைத்த கெள்பாதரின் சிள்யராவர். அத்துவித வேதாந்தக் கருத்துக்களை விளக்கும் மிகப் பழமையான நூல் இந்த மாண்டுக்கிய காரிகையாகும். இதன் ஆக்கியோனாகிய கெள்பாதரின் மாணவராகிய கோவிந்தரைத் தமது குருவாகக் கொண்டுமை சங்கரருக்குக் கிடைத்த பெரும் பேராகும். சங்கரருடைய அத்துவித வேதாந்தத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் கெள்பாதரிடமிருந்து பெறப்பட்டனவே. அறிவானது விழிப்பு கணவு, உண்மை நிலையென வெவ்வேறு மட்டங்களில் உணரப்படுவது, மாயை, பிரமம், மாற்றமடையாமை போன்ற கோட்பாடுகள் கெள்பாதரின் மாண்டுக்கிய காரிகையிற் காணப்படுவனவே. பெளத்தத்தின் சாயல் இருவருடைய தத்துவத்திலும் காணப்படுகின்றது. பெளத்தத்தைப் போலவே கெள்பாதரும் சங்கரரும் உலகம் நிலையற்றது, ஆகாயத்தைப் போல் வெறுமையானது எனக் கொள்வர். எனினும் சங்கராச்சிரியர் பெளத்தத்திற்கு மாறாக ஆன்மீக - பிரமம் உண்மையென வாதிக்கிறார்.

சங்கராச்சாரியர் வாழ்ந்த எட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலே பெளத்தம் பெருமளவு, தென்னாட்டில் ஓழிந்து போய்விட்டது. சமணம் ஓரளவு நிலைகொண்டு இருந்தது. சங்கராச்சாரியருடைய பிரசாரம் சமண பெளத்தங்களுக்கெதிராக மட்டுமல்ல, மீமாங்கள் தத்துவத்திற்கும் பெளராணிக் சமயத்திற்கும் எதிராகவும் அமைந்திருந்தது. அறுவகை தரிசனங்களிலொன்றான (தத்துவப்பிரிவுகளில்) மீமாங்களும் கர்மமார்க்கத்தைப் போதிக்கிறது. சம்கிதைகள், பிராஉற் பணங்கள், ஆரணியகங்கள், உபநிடதங்கள் என்னும் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய வேத இலக்கியம் விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய கர்மங்களையே எடுத்துரக்கின்றது என்பதே மீமாம்ஸத்தின் நிலைப்பாடு. ஞானகாண்டமென்று பொதுவாகக் கொள்ளப்படும் உபநிடதங்கள் கூட்கிரியை வழியையே கூறுகின்றனவென்று மீமாங்களும் வாதிக்கும். இங்ஙனம் வைத்தி சமய அனுஷ்டானங்களையும் ஆசாரங்களையும் மக்களிடையே நிலைகொள்ளச் செய்ய மீமாங்களும் முயற்சித்தது. இந்தப் போக்கை சங்கரர் எதிர்த்தார். இவ்வுலக மறுவுலக இன்பத்தை நோக்காகக் கொண்ட வேதக் கிரியை வழி ஆனம் அறிவு முதிர்ச்சியற்றவர்க்கே உகந்ததென்றும், உபநிடதங்கள் கூறும் ஞான வழியே நிரந்தர முத்தியைக் கொடுக்குமென்றும் சங்கரர் கூறினார். ஞானம் அடைந்தவர் வேதக் கிரியைகளை முற்றாகத் துறக்கலாமென்றும் அவர் கூறினார்.

இங்ஙனமே பெளராணிக் சமயத்திற்கும் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார். சில நூற்றாண்டுகளாக குறிப்பாக கி.மு.நான்காம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னாடாக வேத சமயம் இந்து சமயமாகப் பரிணாமமடைவதை அக்கால இலக்கியங்களாகிய இதிகாச புராணங்களில் நாம் காணகிறோம். இப்புது இந்து மதத்தில் சிவன், விஷ்ணு, சக்தி என்னும்

தெய்வங்கள் முழு முதற் கடவுளாகப் பாவிக்கப்படுகின்றனர். முருகன், விநாயகர், பிரம்மா, இலக்குமி போன்றோரும் வழிபாடு பெறுகின்றனர். திருவரு வள்ளுணைகளும் கடவுட் கதைகளும் வளர்ச்சி பெற. திருக்கோயில்யைத்துத் திருவருவ வழிபாடு நடத்தும் வழக்கமும் உதயமாயிற்று. வேதங்கள் கூறும் யரிகங்களோடு கூட பொது மக்களிடையே வழக்கிலிருந்த ஆகமப் பூசை முறைகளும் அங்கீகாரம் பெற்றன. இப்பெளராணிக சமயம் உபநிடதங்கள் கூறும் பிரம ஞானத்தினின்று விலகிப் போதலைக் கண்ட சங்கர் இப்புது இந்து மதத்தின் கிரியை முறைகளுக்கெதிராகவும் தம் பிரசாரத்தை நடத்தினார்.

சங்கராச்சாரியருடைய பிரசித்தி பெற்ற பிரமம் குத்திரா உரையும் உபநிடதா உரைகளும் முழுமையான ஒரு தத்துவ ஒழுங்கை விளக்கவில்லை. கி.பி.மூன் றாம் நூற்றாண்டாலில் பாதாராயராலே இயற்றப்பட்ட பிரம குத்திரம் உபநிடதங்களில் ஆங்காங்கு சிதறிக் கிடற்ற தத்துவக் கருத்துகளை ஒழுங்கு படுத்த முயற்சிக்கிறது. உபநிடதங்களுக்கு அடுத்ததாக வேதாந்த தரிசனத்தின் அதிமுக்கிய மூல நூலாக இப்பிரம குத்திரம் பெருமை பெற்றுள்ளது. எனவே தான் இந்நாலுக்கு உரையெழுதியோர் அநேகர். சங்கரர் காலத்திற்கு முன்னும் இந்நாலுக்குரைகள் இயற்றப்பட்டனவென்று சங்கரரே கூறியுள்ளார். எனினும் அவை இருமைக் கோட்டாட்டை ஆதரித்தன. அதாவது பிரமமும் ஆண்மாவும் வெவ்வேறு, அவை தனித்துவம் வாய்ந்தன என்பதே இந்நிலைப்பாடு. சங்கராச்சாரியர் இதற்கெதிராகப் பிரமம் ஒன்றே உள்பொருள், பிரமமும் ஆண்மாவும் ஒன்று. பிரமம் பரிணாமமடைந்து உலகாக தோற்றுவதில்லை என வாதித்தார். இந்த தமது நிலைப்பாட்டிற்கு சார்பான உபநிடத வாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டித் தமது கருத்துகளைப் பிரம குத்திரா உரையில் வெளிக் கொண்டுகிறார். எனவே முழுமையான அத்துவித தத்துவ விளக்கத்தை இவர் உரைகளிற் காணுதலிருது. இவரை அடியொற்றி இவர் காலத்திற்குப் பின் எழுந்த அத்துவித ஞானிகளே அத்துவித தத்துவத்தை மேலும் விளக்கியவர்கள்.

பெளத்த சமணங்களைப் போலவே, சங்கராச்சாரியாரும் அறிவியல் ரீதியாகவே தமது கோட்டாடுகளை நிறுவினார். அக்காலத்தில் பிரபல்யம் பெற்ற காட்சி, அனுமானம், சப்தமென்னும் பிரமாணங்கள் அல்லது அவைத்தனை இவர் கையாண்ட போதிலும், சப்தத்திற்கே அவர் முதன்மை கொடுக்கிறார். சப்தம் என்பது வேத வாக்கியமாகிய சுருதியாம். காட்சி அனுமான ஆதாரங்களைக் காட்டித் தாம் நிறுவும் கோட்டாடுகள் உபநிடத நோக்குக்கு முரணாணவையல்ல என நிருபிக்கிறார்.

ஞானத்தால் உணரப்படுகிற மாற்றமடையாத நிர்க்குண பிரமமே பிரமத்தின் சொருப நிலை அல்லது உண்மை நிலையென வாதித்தார். எனினும் பாமர மக்களைப் போலப்பக்கதியோடு குணம் குறி படைத்த சகுண பிரமத்தை வணங்கினாரென்று காண்கிறோம். தட்சமாழர்த்தி ஸ்தோத்திரம், செளந்தரியலகரி போன்ற நூல்கள் இவரின பக்தியுணர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

துறவிகள் தங்கக்கடிய ஆச்சிரம அமைப்பை இந்து மதத்தினருக்கு அறிமுகம் செய்தவரும் சங்கரரேயாவர். பெளத்தமும் சமணமும் துறவு நிலைக்கு முதன்மை கொடுத்து துறவிகளுக்கென்றதனி நிறுவனங்களை அமைத்துச் செயல்படுவதைக் கவனித்த சங்கராச்சாரியர் இந்துத் துறவிகளுக்கும் அத்தகைய நிறுவனங்களைத் தாபித்தார். அவர் தெற்கிலே சிறுக்கேரியிலும், மேற்கிலே துவாரகையிலும் வடக்கிலே பதரிநாத்திலும், கிழக்கிலே பூரியிலுமாகப் பாரதத் துணைக்கண்டத்தின் நால் முனைகளிலும் ஆச்சிரமங்கள் அமைத்தார். இங்கு வாய்ந்த துறவிகள் இந்துத் தத்துவ வளர்ச்சிக்கா உழைத்தனர். சங்கரரும் இந்தியாவின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று தத்துவ வாதங்களிலீடுபட்டு தாம் கண்ட அத்துவித தத்துவத்தின் உண்மைகளை விளக்கினார்.

பக்தி இயக்கத்தோடு தென்னாட்டில் இந்துமதம் புத்துயிர் பெற்று விளங்கிய போதிலும், அதன் நிரந்தர உறுதிக்கு அறிவியல் ரீதியான விளக்கங்கள் அவசியமென்பதை சங்கராச்சாரியர் உணர்ந்தார். இத்துறையில் சங்கராச்சாரியரின் முயற்சிகளின் பயனாக அத்துவித வேதாந்தம் இந்து மக்கள் அநேகினின் ஆதரவைப் பெற்ற தத்துவத்துறையாக இன்றும் மிளிரிகிறது. அத்துவித வேதாந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு கெளடொதரும் பிற்காலத்து அத்துவித ஞானிகளும் தம் பங்களிப்பை ஆற்றியிருந்த போதிலும், அத்துவிதமென்றாற் சங்கரர், சங்கரரென்றால் அத்துவிதமென்று நாம் நினைக்குமளவிற்கு சங்கரருடைய நாமமே அத்துவிதத்தோடு பிரிதவின்றி இணைந்துள்ளது. சங்கராச்சாரியர் இமய மலைப்பிரதேசத்திலே கேதார்நாத என்னுமிடத்திலே தமது முப்பத்திரண்டாம் வயதிற் காலமானார். அவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய மரபுவழி வரலாறு மாதவருடைய சங்கர திக்கிழையம், அருணகிரியின் சங்கர விஜயம் என்னும் நூல்களிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

எம். உ.நிரியண்ணா, இந்திய தத்துவம் 11, தமிழாக்கம்,

வி. தேவசேனாதிபதி, ப.நா.சண்முகசுந்தரம், சென்னை (1968)

S.Radhakrishnan, Indian Philosophy Vol.I, London (1923) P 445-75

S.N.Dasgupta, A History of Indian Philosophy . Vol.I. Cambridge (1922) P. 418 - 39

இந்திய மெய்யியல் ஓர் அறிமுகம்

திருமதி. மல்லிகா இராஜரத்தினம், சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், மெய்யியல்துறை.

பிரபஞ்சத்தினைப் பற்றியதும், மனிதனைப் பற்றியதுமான அடிப்படை உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்ளும் முயற்சியாக மெய்யியல் ஆய்வுகள் அமைகின்றன. மெய்யியல் ஞானத்தின் இறுதி நோக்கம் உண்மையினை அறிந்து கொள்ளுதல் மட்டுமல்ல. நடைமுறைவாழ்வில் மெய்யியல் உணர்வினை - தத்துவ ஞானத்தினை பயன்படுத்துவதன் ஊடாக அதன் சமூகவியல் பயன்பாட்டினைப் பெற்றுக் கொள்ளுதலே ஆகும். மெய்யியல் ஞானம் வாழ்வியலுக்கு மாற்றப்படவேண்டும் அடிப்படையாக அமையவேண்டும். இந்த வகையிலேயே இந்திய தத்துவஞானிகள் தாம் ஆழ்ந்து கண்டு கொண்ட உண்மைகளை வாழ்வியலுக்குக் கொண்டு வருவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர். பொது உண்மையின் தர்சமாக, வாழ அறிந்து கொள்ளும் மரபாக விளங்கும் இந்திய மெய்யியல் இந்திய வாழ்க்கையை அடித்தளமாகக் கொண்ட அனைத்து சமூகவியற் துறைகளுக்கும் அடிப்படையாக விளங்கக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையிலேயே இந்தியாவில் மெய்யியல் சமயம், கலைகள், அறவியல், சமூகவியல் போன்ற அனைத்துத் துறைகளும் இணைந்து செல்லும் துறைகளாக ஒரே இறுதி இலக்கினைக் கொண்ட துறைகளாக விளங்குகின்றன.

வேத இலக்கியங்களிலிருந்து ஆரம்பமாகும் இந்திய மெய்யிற் சிந்தனைகள், உபநிடதங்கள், பகவத்கீத, முந்கால பெளத்த இலக்கியங்களில் வளர்ச்சியடைந்து, பின்னர் முழுமையான தத்துவ தரிசனங்களாக, மெய்யியல் முறைமைகளாக வளர்ச்சியடைகின்றன. இந்த வகையில் இந்திய மெய்யியல் இரண்டு பெரிய பிரிவுகளுக்குள் அடங்குகின்றன.

இந்திய மெய்யியல்

**வைதிக தர்சனங்கள்
(வேதங்களை ஏற்றுக்கொள்பவை)**

1. சாங்கியம்
2. யோகம்
3. நியாயம்
4. வைஷ்ணவிகம்
5. தூர்வமீமாங்கை
6. உத்தரமீமாங்கை

**அவைதிக தர்சனங்கள்
(வேதங்களை மறுப்பவை)**

1. சாருவாகம் (உலோகாயுதம்)
2. பெளத்தம்
3. ஷணம்.

[நேரடியாக வேதங்களை ஏற்பவை.

வைதிக தர்சனங்களில் ஆறு தர்சனங்களையும் இந்து தத்துவமாக - வேதங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் தர்சனங்களாகக் கொள்ளலாம். இவற்றினை ஆஸ்த்திக தர்சனங்கள் எனவும் அவைதிக தர்சனங்களை நாஸ்த்திக தர்சனங்கள் எனவும் அழைக்கும் வழக்கம். அவை வேதங்களை ஏற்பவை, மறுப்பவை என்ற கருத்தில் வழங்கப்படுகின்றது. பொதுவாக ஆஸ்த்திக, நாஸ்திக என்ற சொற் பிரயோகங்கள் பிராந்திய மொழிகளில் கடவுள் இருப்பினை மையப்படுத்தியதாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போதிலும், இங்கு அவ்வாறு பொருள் கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் வேதங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் தர்சனங்களும் கூட கடவுட் கோட்பாட்டினை மறுக்கும் தர்சனங்களாக உள்ளன. குறிப்பாக சாங்கியம், மீமாங்கை போன்றவை கடவுட் கோட்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடாத தர்சனங்களாகும்.

குறிப்பாக இந்திய மெய்யியல் அவைதிக, வைதிக தர்சனங்கள் அனைத்திற்கும் உடநிடதங்கள் அடிப்படையாக அமைகின்றன. இந்தவகையில் அவற்றில் அடிப்படையான சில பொதுப்பண்புகளைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சாருவாகம் தவிர்ந்த ஏனைய இந்திய தத்துவ தர்சனங்கள் யாவும் மனிதனை பெளதிக, அறவியல்த் துன்பங்களிலிருந்து விடுவிக்கும் நோக்கினைக் கொண்டுள்ளன. ஆழமான உள்நோக்கிய ஆய்வின் ஊடாக, உள்ளுணர்வின் ஊடாக அல்லது தன்னையுணர்வின் ஊடாக விடுதலையடையும் நடைமுறைசார் இலக்கியத்தினை கொண்டுள்ளதன்மை இந்திய மெய்யியல் முறைமைகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான பண்பாகும். வாழும் பொழுதே விடுதலையடையும் ஜீவன் புத்தர் கோட்பாடு இந்திய மெய்யியல் யதார்த்த ஆத்மீக இலட்சியத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகின்றது.

பொதுவாக மெய்யியல் பெளதிக்கீதம் (Metaphysics) அதாவது அடிப்படை உண்மை பற்றிய பொதுப்பிரச்சினைகளைப் பெளதிக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முதற் கோட்பாட்டினையும் ஆராயும் துறையாக உள்ளது. அறிவாராட்சியல் (Epistemology) மனிதனின் அறிவின் தன்மை அதனை அடையும் முறைகள், வரையறைகள் போன்றவற்றினை ஆராய்கின்றது. அளவையியல் ஏற்படுத்த அறிவின் மூலங்கள் பற்றியும் (பிராமணங்கள்) அதில் எழும் பிரச்சினைகள் பற்றியும் ஆராய்கின்றது. அறவியல் (Ethics) அல்லது ஒழுக்கவியல் தொடர்பான தீர்மானங்கள் பற்றியும் அதில் எழும் பிரச்சினைகள் பற்றியும் மனிதனின் இறுதி நன்மை, குறிக்கோள் பற்றியும் ஆராய்கின்றது. அழகியல் (Aesthetics) அழகு பற்றிய எண்ணக்கரு, அழகியற் தீர்மானங்களில் எழும் பிரச்சினைகள் அழகியல் அனுபவம் பற்றி ஆராய்கின்றது. விழுமியங்கள் அல்லது மனிதப் பண்புகள் சார்ந்த பொது உண்மை நிலையை அறிதலும் மெய்யியலின் பிரதான நோக்மாகும். சமூகவியல் (Sociology) போன்ற துறைகளும் மெய்யியலுள் அடங்கும் துறைகளாகும். மேற்கு மரபு மெய்யியலின் கிளைகளையும் தனித்தனியாக விரிவாக ஆராய்கின்றது. இந்திய மரபியல் ஒவ்வொரு மெய்யியற் பிரச்சினையும் இந்த ஒவ்வொரு துறைகளுக்கூடாக அனுகப்படுகின்றது. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் மெய்யியற் பிரச்சனைகள், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் என்பன பொதுவாக இருந்த போதிலும் அவற்றில் சில வேறுபாடுகளையும் காண முடிகின்றது. இந்திய மரபு பகுதியான ஆய்வுகளை விட முழுமையான ஆய்வு முறைகளை பேணுவதனால் பரந்த ஆத்மீக அனுபவத்தினை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பினையளிக்கின்றது.

இந்த வகையில் இந்திய மெய்யியல் மரபு விஶாலமான பார்வையினையடையதாகவும், மெய்யியலின் அடிப்படைப் பண்புகளை நோக்கினை அடையக் கூடிய தகைமையினையும் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில் அதன் ஆத்மீக அறவியல் சிந்தனைகள் மனிதகுல நன்மையினை மையப்படுத்தியதாக அமைகின்றது. வேறுபட்ட நோக்கினைக் கொண்ட பல மெய்யியற் பிரிவுகள் அதனுள் அடங்குகின்ற போதிலும் அவற்றுள் சில பொதுப் பண்புகளை இனம்காண முடிகின்றது.

எல்லா இந்திய தர்சனங்களும் நடைமுறை சார்ந்த ஆத்மீக நோக்கத்தினைக் கொண்டுள்ள போதிலும் அவைத்தனியாக தெய்வ இயற் கொள்கையுடனும் (Theology) அறவியலுடனும் (Ethics) மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. கோட்பாட்டு ரீதியான பெளதிகல்தீதம், அறிவாராய்ச்சியியல், அளவையியல் போன்ற துறைகளும் இந்திய மெய்யியலில் ஆழமான வளர்ச்சி நிலையை அடைந்துள்ளன. இருந்த போதிலும் இறுதியில் மெய்யியல் ஞானம் இத்தகைய கோட்பாட்டு நிலைகளைத் தாண்டிச் செல்லுதல் வேண்டும். இதனை இந்திய மரபு தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் தன்மை இந்திய மெய்யியல் முழுமையான எல்லா நிலைகளையும் கொண்டுள்ள தன்மையினைக் காட்டுகின்றது.

மனிதனின் சுதந்திரமான நிலை பற்றியும் விடுதலை பற்றியும் ஆழமான பார்வையினைக் கொண்டுள்ள இந்திய மெய்யியலில் துன்பியல் கருத்துக்கள், நிலையாமைக் கோட்பாடுகள் பரந்தளவில் இடம் பெற்றுள்ள போதிலும் இறுதி நிலையில் இந்திய மெய்யியல் துன்பியல் சார்ந்ததல்ல. மிகவும் ஆழமான சுதந்திரம், மகிழ்ச்சி, விடுதலை பற்றியதான் யதார்த்த நிலைகளை இந்திய மெய்யியல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இந்திய மெய்யியல் அறவியலுக்கு புறம்பானது என்ற சில மேற்கு நாட்டு அறிஞர்களின் விரைவான் அபத்தமானது என இந்திய மெய்யியலை ஆய்வு செய்த பேரவீனர் ராதாக்கிருஷ்ணன் கூறுகின்றார். உண்மையில் இந்திய மெய்யியல் ஞானம் அடிப்படையான அறிவியற் பண்பைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு மறைஞானிக்கு அறம் இயற்கையாகின்றது. நன்மை, தீமை, தர்மம், அதர்மம் போன்றவற்றைப் பிரித்தறியும் ஆளுமையை ஆத்மீக ஞானம்

அளிக்கின்றது. இந்த அடிப்படையில் பெளத்தம் பகவத்கீதை வேதாந்தம் போன்ற ஒவ்வொரு மெய்யியல் முயற்சியும் அடிப்படையில் மிகவும் ஆழமான அறவியல் நிலைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தவகையான அறவியல்சார் சமூக மாற்றத்தினை மையக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ள இந்திய மெய்யியல் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதன் தேவை உணரப்பட வேண்டும்.

அதேபோல் இந்திய மெய்யியல் வளர்ச்சியடையவில்லை. எனவும் இற்றைக்கு 2500 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட கருத்துகள் மீளவும் மீளவும் வற்புறுத்தப்படுகின்றன என்ற வகையில் அமையும் குற்றச்சாட்டுக்களும் அர்த்தமற்றவை. சநாதன தர்மம், அகாவிகோ தாமம் என்று அழைக்கப்படக் கூடியளப்பொழுதும் மாராத சில அடிநிலையான உண்மைநிலையினைப் பற்றி இந்திய மெய்யியல் ஆய்கின்றது. இவ்வாறான மெய்யியல் வெளிப்பாடுகள் உண்மையின் வெளிப்பாடுகளாக உமைகின்றன. அவை மாற்றத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மை நிலைகளாகும்.

இந்தவகையில் வேதங்களில் வெளிப்படுத்தப்படும் உண்மைகளை ஏற்றுக் கொள்வனதால் இந்திய மெய்யியல் அறிவுநிலை சார்ந்ததல்ல என்ற குற்றச்சாட்டும் சில அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்திய மெய்யியலை ஆழமாக ஆராயும் மாணவன் இத்தகைய குற்றச்சாட்டின் அர்த்தமற்ற தன்மைகளைக் கண்டு கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு இந்திய மெய்யியல் முறைமையும் பெளத்தீதம், உண்மையியல், அறிவாராய்ச்சியியல், அளவையியல் போன்ற அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கும் தன்மையைக்காண முடிகின்றது. குறிப்பாக கி.பி 14ம் நூற்றாண்டளவில் வளர்ச்சியடைந்த சைவ சித்தாந்தம் உட்பட அனைத்து மெய்யியல் முறைமைகளும் கோட்பாட்டாட்டினைக் கைவிடவில்லை. ஆனால் இறுதியான விளக்கநிலைக்கும், மெய்யியல் ஞானத்திற்கும் இக் கோட்பாட்டாய்வுகுளைத் தாண்டிச் செல்லும் தியான நிலைகள் வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

கோட்பாட்டாய்வியல், நடைமுறைசார் மாற்றத்திற்கு நேரடியாகப் பங்களிக்க முடியாத தன்மையை, தெளிவாக இனங்காணும் இந்திய மெய்யியல் அதற்கும்பாற்பட்ட விளக்கநிலைகளை மனித குலமுன்னேற்றத்திற்கும் கலாசார வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாகக் கொள்கின்றது. சமகால இந்திய மெய்யியலில் இத்தகைய பாரம்பரிய இந்திய மெய்யியற் சிந்தனைகளை அரசியல் சமூகவியல் போன்ற துறைகளுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ள முயலும் தன்மையைக் காணலாம். ஆனால் இன்னும் ஆழமான முறைகளில் அவற்றினை தற்கால மனித குல மேம்பாட்டிற்கு பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை உணரப்பட வேண்டும்.

★ அட்டைப்பட விளக்கம் ★

ஆணின்றி பெண்ணும், பெண்ணின்றி ஆணும் அமைய முடியாது என்ற அசைக்க முடியாத உண்மையின் அத்திவாரத்தில் எழுப்பப்பட்டதுதான் இந்து தர்மம்.

அந்த ஆண் பெண் இணைந்து உருவாகும் உயிர் போல - இல்லறம், துறவறம் இணைந்து உருவானதுதான் - இந்து தர்மம்.

மனிதனில் மட்டும் தர்மத்தைப் போதிக்கவில்லை அது - ஆண்டவனிலும் ஆண், பெண்ணைக் காட்டி இணையவைத்த அற்புதம்!

அந்த ஆண் பெண் கலந்த ஆண்டவனின் தரிசனம் தான் இந்து தர்மத்தின் சாறு.

இந்து தர்மம் - அது காலத்தையும் கடந்து நடைபோடும் மர்மம் இதுதான்.

R. குஷாந்தன் (கிக்கோ)
(முதலாம் வருடம்) மிருகவைத்தியபேடம்

மாணவர் பத்தி

With Best Compliments from

**V. K. M. Nagalingam
& Sons**

Jewellers, Radio, TV. Dealers

FAMOUS **OVER 95 YEARS FOR QUALITY JEWELLERY**

WHERE TRUST IS TRADITION

97, COLOMBO STREET, KANDY.

T.P: 23108.

வாழ்க்கையும் சமயமும்

வாழ்க்கை என்பது சவாலாக
வந்து பிறந்தோம் புவிதனிலே -அதை
சமாளித் திடவே நல்லவழி
சமயம் எமக்குக் காட்டியதே

வாழ்க்கை என்ற வெகுமதிக்கு
வரம்பு தானும் கிடையாதே -அதை
விருப்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளேன்று
விளக்கிய தம்மா சமயவெறி!

வாழ்க்கை என்ற சோகத்தை
வழங்கி விட்டான் இறையவனும் -அதை
தாங்கும் சக்தி தணைப்பெறவே
தந்தான் பகவத் கீதைத்தனை

வாழ்க்கை என்பது போராட்டம்
வருவது என்றும் பலதுன்பம் -அதை
வென்று காட்டி விளங்கிடவே
வேலவன் துணையும் உதவிடுமே!

வாழ்க்கை என்ற விளையாட்டில்
வாகை நீயும் குடிடவே -அதில்
ஸடுடூதல் வேண்டு மென்று
இயம்புவ தம்மா சமயவழி!

வாழ்க்கை தானும் கடமையென்று
வாழ்ந்து காட்டினார் எம்முன்னோர் -அதை
நிறைவூற நீயும் செய்திடவே
நிம்மதி தோன்றும் மனதினிலே!

வாழ்க்கை என்ற புதிருக்கு
வண்ணம் நிறைந்த பதிலுண்டு -அதை
விடுவித் திடவே வழிதன்னை
விருப்புடன் தருவது சமயமம்மா!

வாழ்க்கை என்ற சந்தர்ப்பம்
வருவது எமக்கு ஒருமுறையே -அதை
நழுவ விடாதே என்று சொல்லி
நன்மொழி உரைப்பது சமயமம்மா!

செல்வி. கேதாரேஸ்வரி பொன்னம்பலம்
பொறியியற் பீடம்
3ம் வருடம் 'இரசாயனத் துறை'

இந்துமதத்திற்கு ஒரு வாழ்க்கூ மடல்

வா..... மனிதனே...!

உன் தெருவில்

இந்து மதம் நீட்டுவது

பச்சைக் கொடிதான்.....!

என்று

எனை அழைத்தது

ஒரு நினைவு

அன்று....!

நடக்கின்றேன்

கால்கள் மறுத்தன

இருந்தும்

நோக்கம் விடவில்லை

அதனால் நடக்கின்றேன்...!

எட்டிவிட்டேன்

என்

மதத்தின் கரையைத்

தொட்டுவிட்டேன்...!

அடே அப்பா...!

என்னே....!

புதுமை....!

புயலைத் துரத்திவிட்டு

இங்கே

புனிதத்தை

சன்றது யார்.....?

ஆசைகளைப் பூட்டியபின்

அழைத்தையத்

திறந்தது யார்.....?

காகம் காமமும்

பொருளும் போட்டியும்

தந்த சுகம்

உண்மையென்றால்....

அதுதான் நிலையென்றால்

இந்தக் கோட்டைக்குள்

அவை எங்கே...?

என் பற்றுக்களை....

மொத்தமாய் இங்கு

திருடியது யார்...?

இப்போ பார்க்கையில்

கல்லிலும் உயிர்

புல்லிலும்

அன்பு

என் சொல்லிலும்

பக்ஷம.....!

அதிசய சுகமொன்று

எனக்குள் உலாவுகிறதே...!

இதுதான் உண்மை...!

இனியும் சந்தேகமில்லை...

இதுதான் சொர்க்க வாசல்....!

இனிக்

கனவில் கூட

என் சுவடுகள்

நரகத்தில் பதியாது.....!

என்

அறியாமைக் காட்டுக்குள்

வந்த

அறிவுரை நிலாவே...!

நீ வாழ்க என்றும்....!

செ.சிங்காரவேல்

1ம் வருடம்

கலைப்பிடம்

இந்த தர்மம் வாழும்

மாமிச போசினி நீ
மலமறுத்து எம்மிறைக்கு
மலர்மாலை ஆடுவதா?
என்று
மனமுடையப் பேசாத
மனம் நிறைந்த அன்பினாலே
மாமிசத்தால் பூசித்த
மாமனிதன் கண்ணப்பனை
முத்தி இன்பம் பெறுச் செய்த
முத்தான் தர்மமிது
முடிவில்லாது வாழும்!

பூசாரி என்னை
புலையன் நீ தீண்டிவிட்டால்
பாப மத பற்றென்று
பண்பற்று பேசாது
புலையனாம் நந்நனையும்
பூசாரி ஆக்கிவைத்த
புனிதத் தர்மம் -இப்
புவியினிலே வாழும்
பெண்ணே தஞ்சமென்று
பேதையாய் கிடந்து
பின்னே தவறுணர்ந்த
பெருமகனார் அருணகிரிக்கு
தன்னை அறிவித்து
தமிழும் அறிவித்து
முன்னை பழும் பொருட்கெல்லாம்
முத்த தருமமிது
என்று இப்புவியினிலே
ஸ்ரில் பெற்று வாழும்!

இங்கு நான் சொன்ன
இந்த தருமங்கள்
இறைவன் காட்டிவைத்த
இந்து தருமங்கள்
இடையில் வந்த மனிதர்
இதனை மாற்றாதிருந்து விடின்
கடைசிவரை இந்த தர்மம்
கட்டாயம் வாழும்

பா. மயூரன்
2ம் வருடம்.
பொறியியற் பீடம்

குழ்ச்சிகள் அவிழ்க்க வாராயோ...?

இறைவா!	சென்றவனே!	புட்டிலே
அன்று	இன்று	பூட்டி விட்டாள்
நல்லோரைக் காக்க	இத்தரணியில்	தேவியவள்....
நீ	இத்தனை சூரன்களும்	இறந்து விடும்
நஞ்சையும்	சூரண்டுகின்றனரே!	என நினைத்து
உண்டாய்.	குழ்ச்சி அவிழ்க்க	திறந்த விட்டால்ள்...
ஆனால்		அது
இன்று	வழி மாறிச் சென்ற	உயிருடனே
இவர்களின்	சுந்தரனை	ஓடியது
அமுதம் கூட	தடுத்தாட்கொண்ட	உந்சாகமாய்....
நஞ்சாய்	உனக்கு	அங்கே
இருப்பது கண்டாயோ!	இன்று	உன் கடமை செய்து
	வழி மாற்றப்படும்	உணவளித்திருந்தாய்...
முருகனே!	இத்தனை	இன்றோ
சுட்ட பழும் வேண்டுமா?	சுந்தரன்களையும்	உணவின்றி
சுடாத பழும் வேண்டுமா	வழிப்படுத்த	உயிர் நீக்கும்
என்று	வலிமையில்லையா?	உந்தனவர்களுக்காய்
ஒளவையின்		இரங்க
ஆணவத்தை	உன்	உன்றன்கடமை
அழித்தவனே!	நடந்ததைக் கண்டு	உறங்கிப் போனதோ?
இன்று	நகைத்து விட்ட	இத்தனை நடந்தும்
அதிகார போர்வைக்குள்	சந்திரனைத்	இன்னும்
அப்பாவி ஐனங்களை	தேய்ந்து போகச்	உன் பார்வை
ஆட்டிப்படைக்கும்	சாபமிட்டாயா!	இடியாகவே
அதிகார வர்க்கத்தினர்	பிள்ளாய்	இருக்குமாயின்
உனக்குத்	இன்று	தாங்குமோ தெய்வமே
தெரியவில்லையா...?	உந்தன்	இப் “பூ” லோகம்.
	பக்தர்களைப்பிழியும்	
நெற்றிக் கண்ணை	பாதகர்களைத்	
உடைத்துக் கொண்டு	தேய்ந்து போகச்	
நெருப்பாய்	செய்ய மாட்டாயா?	
வந்தவனே!		
வேல்-	சாவனே	
கொண்டு	உன் கடமை	
சூரனை	சோதிக்க	
வீழ்த்திச்	ஓர் ஏறும்பை	

கோ.சுரேஸ்
முதல் வருடம்
கலைப்பிரிவு

எழுந்திடுவாய் குறிஞ்சிக் குமரனே

நாறிப்போன மாமிசமாய்
மாறிப் போன உலகமின்று
கீறிக்கிழித்த பின்மாய்
உரு மாறிப் போகிறது
சேதி சொல்லி அலுத்துப்போன
செங்கத்திரோன் சென்று வர
“செல்” ஸடிகள் முழக்கிறது
நல்லடியார் நாவினிலே
வந்துரையும் வார்த்தைக்கு
நல்லதோர் வழி செய்ய
எழுந்திடுவாய் குறிஞ்சிக்
குமரனே!

சாதி சமயப் பேதமற்று
சரமாறி பொழியும் அந்த!
சன்னங்கள் கிழித்திடவே
ஒரம் கட்டி ஒதுங்கிச் செல்ல
நேரம் பார்த்து வந்து விழும்
நெஞ்சினிலே தைத்து விடும்.
நகரமும் சாம்பலாகி
நரகமாய் ஆகிவிடும்
நிகரேதும் சொல்லாமல்
இத்திரையை நீட்டி விடும்
இத்தரைதான் அமைதிபெற
எழுந்திடுவாய் குறிஞ்சிக்
குமரனே!

உழுதியிங்கு வாழ்ந்தவயல்
புழுதி மூடிப் போனபோது
பொழுது ஓடிச் சாய்ந்து விட்டால்
விழுந்திடுமோ குண்டு என்று

அழுது மனம் துடிக்கிறதே!
அதை ஆற்றி ஆற்றியொரு
ஆனந்தம் பெறவே இங்கு
எழுந்திடுவாய் குறிஞ்சி
குமரனே!

கல்லறை வீட்டினிலே
காவியம் படைத்த எங்கள்
கல்லறையும் பாடிவிடும்
சில்லறைக் கிடுகினிலே
சீரழிந்து வாழும் இந்த
சீரழிவைப் போக்கியொரு
நேர் வழியைக் காட்டிடவே
எழுந்திடுவாய்
குறிஞ்சி
குமரனே!

மானம் காத்த வீரனிங்கு
நம் தேசத்திலே வாழுவான்
நேரம் பார்த்தும் பாயும்
அந்த கோலம் கண்டு சேருவான்
உலகம் என்று கூடியங்கு
போற்றிப் புகழ் பாடவே
சக்தியினைக் கொடுத்திட
எழுந்திடுவாய் குறிஞ்சி
குமரனே!

எச்.எம்.கலால்தீன்
(உலாவரும் கலா)
விடுகை வருடம்
தமிழ் விசேட துறை

விநாயகர் வழிபாடு

செல்வி, சுடர்விழி சாந்தவிங்கம், 1ம் வருடம், விலங்கு மருத்துவ பீடம்

‘இங்கார ரூபாய நம’ என்பது கணபதிக்கு வழிபாடு செலுத்தும் மந்திரம், மந்திரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒம் என்ற பிரணவம் ஆதியாக அமைகின்றது. விநாயகர் இதன் உருவமாகவும், பொருளாகவும் விளங்குகின்றார். இத்தகைய வித்தக விநாயகரின் உருவமும் பெரிது; அவருடைய மகிழையும் பெரிது; இவை யாவற்றையும் விட அவரின் அருள் அளவிட முடியாதது.

குழந்தைகளின் உள்ளம் கள்ளம் இல்லாதது. பெரியவர்கள் ஆக ஆகத்தான் வஞ்சகம், குரோதம், மோகம் போன்ற தூர்க்குணங்கள் எம்முள் புகுந்து கொள்கின்றன. மாசில்லாத மனமுடைய பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் தெய்வம் பிள்ளையார், இவர் சிவனின் நாற்பிள்ளைகளில் இளம் பிள்ளை. சகல ஆற்றலும் பெற்றவர். ஆதனால் பிள்ளை என்ற சொல்லுடன் பெருமையை குறிக்கின்ற ‘ஆர்’ விகுதி சேர்ந்து பிள்ளையார் என்று பெயர் பெறுகின்றார்.

பிரணவசூபமாகத் திகழும் பிள்ளையாரது பெருமை எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் அடங்காதது. பிரணவம் தோற்றம் இல்லாதது போல் பிள்ளையாரும் தோற்றம் இல்லாதவர். தோற்றம் உண்டானால் மறைவும் உண்டு. முதலும் இல்லாத முழுமுதற் கடவுள் பிள்ளையார். மூவரும் தேவரும் ஏவரும் போற்றும் தனிப்பெருந் தெய்வம் விநாயகக் கடவுள் ஆகும்.

தன்னை வழிபட்டோர் நினைத்ததை எல்லாம் ஓருங்கே தரவல்லவர் ‘கற்பகப் பிள்ளையார்’. நமது துன்பங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் நம்வினை என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ‘புண்ணியமாயினும் பாவமாயினும் ஏழு பிறவிக்கும் தொடரும்’ என்கிறது இந்து தர்மம். அவ்வினைகளை வேரோடு களைந்தெறியும் வள்ளல் விநாயகனே. நிலத்தின் மேலுள்ள செடியை வெட்டினாலும் மீண்டும் வேரிலிருந்து செடி முளைக்கும். அதுபோல் வினையை களைந்தாலும் மீண்டும் வினை தளிக்கும். வேரை அகழ்ந்தெடுத்து விட்டால் செடி முளைக்காதது போல் வினைகளின் வேரை அகழ்ந்து எடுக்கும் தெய்வ ஆற்றல் விநாயகனுக்கு மட்டுமே உண்டு.

நாம் எந்தவொரு காரியத்தை தொடர்க்கு முன்பும் விநாயகனை வணங்குகிறோமே என்? நாம் எடுத்த கருமங்களின் இடையூறுகளை நீக்கி கைகூடச் செய்வப்பார் விநாயகனே என்பது தான் காரணமாகும். இதனால் தான் அவருக்கு விக்கினேஸ்வரன் - விக்கினங்களை களையும் இறைவன் - என்று பெயரும் ஏற்பட்டது. அத்தோடு எதனை எழுத்தில் வடிக்க ஆரம்பிக்கும் முன்னும் பிள்ளையார் கழி இடும் வழக்கம் அன்று தொட்டு இந்துக்களிடையே நிலவி வருகின்றது. பிள்ளையார் கழி ஓங்காரத்தின் (ஓ) சுருங்கிய வடிவம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

கணபதி மூலாதார சக்தி வடிவினர்; பிரணவம் என்ற ஓங்கார வடிவினர், அவருடைய துதிக்கை ஒங்காரத்தையே குறித்து நிற்கின்றது. துதிக்கையை அவர் தன் ஜூந்தாவது கையெனக் கொள்வதால் ‘ஜங்கரன்’ என்று பெயர் பெறுகிறார். மேலும் விநாயகர் ‘கணபதி’ எனும் பெயராலும் போற்றப்படுகின்றார். கணபதி என்ற சொல்லிலுள்ள ‘க’ என்பது ஞானம் என்றும் ‘ன’ என்பது மோட்சம் என்றும் ‘பதி’ என்பது இருப்பிடம் என்றும் பொருள்படும். அஃதாவது கணபதி அறிவிற்கும், வீடுபேற்றிற்கும் உரிய கடவுள் ஆகின்றார். கணபதியின் வேறொரு பெயரான விநாயகர் என்பதி ‘வி’ என்பது ‘இன்மை’ என்றும், நாயகர் என்பது தலைவர் என்றும் பொருள்படுகின்றது. எனவே தமக்கு மேலே வேறொரு தலைவர் இல்லாத பரம்பொருள் என்கின்ற இப்பெயர் அவருக்கே உரிய சிறப்பானதொன்று.

விநாயகனுடைய பானை வயிற்றிலே அறிவுக்கு புலனான பிரபஞ்சம் முழுவதுமே அடங்கியுள்ளது. அவருடைய வாகனமாகிய பெருங்காளி நமக்குள் இருந்து நம்மை அழிக்கும் கள்ளத் தன்மையான உலகப்பற்றுக்களை குறித்து நிற்கின்றது. பெருங்காளி விநாயக மூர்த்தியின் முன் அடங்கி ஓடுங்கி நிற்பது போலவே எம் ‘ஆணவும்’ விநாயகரின் முன் குரியனைக் கணனுற்ற பனித்துளியாகி விடும். மேலும் அவர் தம் திருக்கரங்களின் ஒன்றில் ஏந்தியுள்ள மோதகம் எமக்கு இன்பம் பயக்கும் ஞானத்தையே குறித்து நிற்கின்றது.

கயமுகன் எனும் அகரன், தேவர்களையும் அடியார்களையும் காலையும் மாலையும் தினம் தன்முன் தோப்புக்கரணம் போட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி அவர்களை துன்பக்கடலில் ஆழ்த்தினான். படைகளால் சாகா வரம் பெற்ற அவனை தம் தந்தத்தால் அந்தந்தத்தை விநாயகர் அடையச் செய்தார். அன்று முதற் கொண்டு அமர்களும் அடியார்களும் மும்முறை தோப்புக்கரணம் இட்டு வழிபாடு செய்து வரலாயினர். விநாயகரதுதிருமுன் தோப்புக்கரணம் இடுவதனால் அறிவு வளர்ச்சியுடன் உடல் நலமும் உண்டாகும். அவர் தம் பெருங்கருணைக்கும் உரியவர்களாவார்கள் என்பதும் தெட்டத் தெளிவு.

அகத்தியின் கமண்டலத்தை காகமாக உருவெடுத்து வந்து கவிழ்த்து காவிரியைபாயச் செய்தவர் விநாயகர். ஆத்திரம் மதியை மறைத்து விட, சிறுவன் உருவம் கொண்டு ஓடிய விநாயகனை குட்ட முயன்று தோற்றார் அகத்தியர். கருளைக் கடலாகிய இறைவன் அவர் மாயையை நீக்கினார். தம் தவறை உணர்ந்து அஞ்சி நடுநடுங்கி தமது தலையிலேயே குட்டிக்கொள்ள ஆரம்பித்த அகத்தியரை கணைச்சுப்பெறுமான் தடுத்து 'உம்மைப்போல் என்னை வழிபடுவோர் தம் சிரிசில் குட்டிக்கொண்டால் அவர்களின் அறியாமை நீங்கப் பெற்று அறிவினைப் பெறுவார்கள்' என்று திருவாய் மவர்ந்தருளினார். விநாயகப் பெறுமானின் முன் தோப்புக்கரணம் இட்டு சிரிசில் குட்டிக் கொண்டால் அறிவு நாடி விளக்கமுறும். அதனால் அறியாமை விலகி அறிவொளி உண்டாகும்.

இயமினின் திருக்குமாரர்களில் அளவாகரன் எனும் கொடிய அரக்கலும் ஒருவன். சிவன் ஆலகால விஷத்தை மகிழ்ச்சியோடு அருந்தியது போல் விநாயகர் அவ்வகரனை உண்டு அடியவர்களை துன்பத் தளையிலிருந்து காத்தருளினார். இதே நேரம் எல்லா உயிர்களின் வயிறிலும் கொடிய வெப்பம் உண்டாகி அல்லவுற ஆரம்பித்தார்கள். இறைவனைக் குளிரச் செய்தாலன்றி தம் வெப்பம் தீராது என்பதை உணர்ந்து கொண்டு முளிவர்கள் மலையாக சொரிந்த அறுகினால், அவர் வெப்பம் தனிந்து மகிழ்ச்சி வெள்ளம் எங்கும் பரயியது. எம்மை பலவகை மலர்களால் வழிபட்டாலும், எளிமையான அறுகைத் தான் நான் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்கிறேன்' என்று அருள் புரிந்தார். இதனால் அவருக்கே அறுகுடித்தாய் ஆயிற்று. குறைந்த பட்சம் இருபத்தியொரு அறுகை கொண்டாவது விநாயகனை வழிபட, வேண்டிய வளம் பெருகும்; வினை கருகும்; திருவும், கலவியும், சீரும் தழைத்தோங்கும்.

“ பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா”.

ஓளவைப்பாட்டியின் அன்பான வேண்டுல் இது. ஓளவைக்கு அருள் தந்த அப்பன் விநாயகனை வணங்கியே எங்கள் கருமங்கள் எல்லாவற்றையும் தொடங்குகின்றோம். விநாயகரின் திருவருவை சாணத்தினாலோ மஞ்சளினாலோ பிடித்து வைத்துப் பூசிக்கின்றோம். விநாயகப் பெறுமான் எளிதாக எமக்கு வரமருள வந்தருளுவார் என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது. குழந்தைகள் மனதை கொள்ள கொண்ட பதியல்லவோ அவன். அறுகெடுத்து அப்பரமனுக்குச் சாத்தினால் முக்கி அருகே வரும். மாலயனுக்கும் எட்டாத விநாயகர் அடியார்கட்டு எளியவனாக வந்து தண்ணருள் புரிவார்.

‘கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. எம் நாட்டிலே பிள்ளையார் கோயில் இல்லாத ஊரே இல்லை எனலாம். ஆற்றங்கரைகளிலும், குளக்கரைகளிலும், மருத மரத்தடிகளிலும், அரச மரத்தடிகளிலும் வீற்றிருந்து ஞான ஆட்சி செய்யும் ஆளுமைக்கடவுள்ளடைய ஆலயத்தை ஒருமுறை வலம் வந்தால் போதும், கேட்டவரம் தருவார். எங்கே நிம்மதி என்று நிம்மதியற்று அலையும் மனிதருக்கெல்லாம் பிள்ளையார் அப்பனின் திருவடி தான் அடைக்கலம் தரும் அரண். விநாயகர் ஒரு கருளை மாகடல்; கிருபாந்தி; தயாசாகரம்; அருட்பெருங் குள்றும், அவரை வழிபடுபவர் குறை தீர்ந்து நிறைவு பெறுவார். ஓங்கார மூர்த்தியாகிய விநாயகப் பெறுமானின் திருவடிகளை ஒருவர் மனம் மொழி மெய்களால் வழிபட்டால், அவருக்கு ஞானம் இலகுவில் கைகூடும் என்கிறது திருவருட்டபயன். எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பெருமையிலும் எல்லாவற்றிலும் கலந்து நிற்கும் நுண்மையிலும். உயிர்கள் மீது வைத்துள்ள அளப்பரிய அருளிலும், பெறுதற்கரிய தன்மையிலும் தன்கொப்பில்லாத விநாயகன், தன்னிடத்தில் அன்புண்டொழுகும் அடியார்கட்டு நீங்காத ஞானவடிவாய் அவருள்ளத்தில் நிறைந்து அவரை விட்டுப் பிரியாது நிற்பான். நம் உணர்வுக்கு உணர்வாய் நின்று தொடர்ந்து வரும் பிறவிப் பினியை தீர்க்கும் மருந்தாகி இருக்கும் விநாயகனை இடையொது நினைந்து வழிபட்டு முக்கியின்பம் பெறுவோமாக.

சமயமும் மூடநம்பிக்கையும்

கு.சோ.செந்தில்குமார், வினாக்கள் பீடம், 1ம் வருடம்.

நீங்கள் தலைப்பை வாசித்ததும் சமயம் மூடநம்பிக்கை இரண்டும் ஒன்றுதானே; சமயத்தில் ஊறி இருப்பவர்கள் மூட நம்பிக்கையாளர்களே என்று நினைப்பீர்கள். ஆனால் நான் என்ன கூற வருகின்றேன் என்றால்.....

சமயத்திலே நம்பிக்கை கொண்டோர் என்போர் இறைவனில் நம்பிக்கை கொண்டோர் ஆவர். சமயம் ஆன்மீகம் சார்ந்தது என்பர் பெரியோர். இன்றைய இளைய சமுதாயம் சமய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவோரை வேற்றுக்கண் கொண்டு பார்க்கிறார்களே? அதுதான் எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. சமயம் வேறு, வாழ்க்கை வேறு என்று நினைப்போரே இவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால் சமயம் என்று கூறிக்கொண்டு தமது சொந்த நலன்களை மேம்படுத்த முனைவோரை நான் எதிர்க்கிறேன். அவர்கள் மதப்பிரியர்கள் அன்று; மதவெறியர்கள் ஆவர். விளக்கிக் கூறின் சமயத்தை வெறுப்போர். தமக்குத் தேவையான வேளையில் அதில் பற்றுக்கொள்பவர் போல் வேஷம் போடுவார்கள். ஆனால் தமக்கு சமய நெறி இடையூறாக இருப்பின் அது தம் மைக் கட்டுப்படுத்துகிறது என்பர். சமயம் எவ்வரையும் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. சமயம் என்பது மனிதராக வாழ வழிகாட்டும் நல்வாழ்க்கை நெறிமுறையாகும்.

இனி, சமயப்பிரியோர் என்று கூறிக் கொள்வோர் யார்? சமயத்தில் பற்றுக்கொண்டோர் என்று எல்லோரும் விடை கூறுவர். அது தவறு. இறைப்பற்றுடன், சமயநெறி காட்டும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை வாழ்பவர்களையே சமயப்பிரியர் என்று கூறவிரும்புகின்றேன். ஏனையோர் சமய நடிகர்கள் அல்லது சமயப்போலிகள்.

கட்டுப்பாடு என்பது என்ன? இது ஒருவருடைய உள்ளார்ந்த ஆன்மீகசக்தியின் ஒரு வெளிப்பாடு. கட்டுப்பாட்டினை புறச்சக்திகளால் ஏற்படுத்த முடியாது. அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், அதை அடக்குமுறை என்றே கூற முடியும். அக்கட்டுப்பாடு நிலையானதாக இருக்காது. ஒருவர் தாமாகவே தம்மை ஒழுங்கான முறையில் வாழத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளல் மூலமே கட்டுப்பாட்டினை உருவாக்க முடியும். ஆனால் கட்டுப்பாடு என்பது பிறரால் ஏற்படுத்தப்படுவது என்ற நிலைப்பாடே இன்று நிலவுகிறது. ஆசிரியரால் மாணவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுதல்; பெற்றோரால் பிள்ளைகள் கட்டுப்படுத்தப்படுதல்; வளர்ந்தோரால் வயதில் இளையோர் கட்டுப்படுத்தப்படுதல் என்பன உங்கள் நினைவிற்கு வரலாம். சரியான முறையில் கூறப்போனால், இவற்றை கட்டுப்பாடுகள் என்று கூறமுடியாது. இக்கட்டுப்பாடு புற உந்துதலால் ஏற்படுகிறது. எனவே இதனை அடக்குமுறைகள் என்று கூறின் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என நினைக்கிறேன். அடக்குதல் வேறு அடங்குதல் வேறு. இதே போன்ற கருத்தையே கட்டுப்பாடு என்ற சொல்லிலும் கூற நினைக்கிறேன். கட்டுப்பாடு என்பது கட்டுப்படுத்தல் என்ற சொல்லில் இருந்து கருத்தடிப்படையில் மிகத் தொலைவில் உள்ளது என்றே கூற நினைக்கிறேன். எவராலும் மற்றொருவர் கட்டுப்படுத்தப்படுதல் முடியாத காரியம். அது ஒருவரின் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கும் செயலாகும். ஒவ்வொருவரும் தாமாகவே தம்மைக்கட்டுப்படுத்தப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே சுயகட்டுப்பாடு எனப்படும். இந்நிலைக்கு ஒருவரைத் தயார் செய்வதே சமயம் ஆகும். இந்நிலையிலேயே தெய்வீகம் வெளிப்படுகிறது.

"மனிதனிடம் ஆழ்ந்து கிடக்கும் தெய்வீக்கதை வெளிப்படுத்துவது சமயம்" - சுவாமி விவேகானந்தர்

இந்து சமயத்தை இந்து தர்மம் என்றும் சனாதனதர்மம் என்றும் கூறுவர். இதிலிருந்து எமக்கு புலப்படுவது என்ன? தர்மவழியில் தமது கடமைகளை ஆற்றி வாழ்வாங்கு வாழ வழி சமைப்படே இந்துமதம் என்பதாகும். அது என்ன தர்மவழி? அதாவது பிறர் சுதந்திரத்தில் நீங்கள் தலையிடாது, உங்கள் சுதந்திரத்தைப் பேணி

வாழ்கின்ற வாழ்க்கையாகும். இதிலிருந்து எமது சமயம் எம்மை அடக்கவில்லை, சுதந்திரமாக வாழ வழி செய்கிறது என்பது புலனாகிறது.

எச்சமயத்தை நாம் எடுத்துப் பார்க்கினும் மூடநம்பிக்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அத்தோடு அதைக் கடைப்பிடிப்போர் மூடநம்பிக்கையாளராக விளங்குகிறார்கள் - என்ற கூற்றுதற்போது பரவலாக கூறப்படுவதுண்டு. இதையும் நான் முற்றாக எதிர்க்கிறேன். காரணம், நான் முன்னர் கூறிய அரைகுறை சமயவாதிகள் என்போரே தமக்கு சார்பான சந்தர்ப்பங்களில் சில மூடநம்பிக்கைகளை புகுத்தியுள்ளனர். உதாரணத்திற்குக் கூறின் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது புலால் (மச்சமாமிசம்) உண்ணாது, வணங்கியபின் வீடு திரும்பியதும் புலால் உண்ணல், எமது சமயத்தில் புலால் உண்ணுவது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது பின்பற்றுவோரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பினும், இதனையும் மூடநம்பிக்கை என்கிறார்கள். காரணம் இதற்கு கொடுக்கப்படும் தவறான விளக்கமேயாகும்.

எனினும் மேலே கூறிய செயல் ஒரு மூடநம்பிக்கை ஆகும். காரணம் கோயிலுக்கு சென்று திரும்பிய பின் புலால் உண்பவர்கள், கோயிலுக்குச் செல்லும் போது புலால் உண்ணாமல் இருப்பது ஆகும். இது வேடிக்கையான செயலாகும். புலால் மறுத்தல் மூடநம்பிக்கை என்று கூறுவார்களை வாய்டைக்க வைக்கும்வகையில் தற்போது விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது காதார ரீதியில் சைவ உணவு உண்பவர்களுக்கு பல முக்கிய பாரிய நோய்கள் ஏற்படுவது குறைவு என்பதாகும்.

இதனாலேயே எமது சமயத்தில் புலால் உண்ணல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதை விடுத்து புலால் உண்ணாது வணங்கினாலேயே இறைவன் அருள் புரிவார் என்று கூறப்படும் கருத்தும் ஒரு மூடநம்பிக்கையே. இதேபோல் பல நடைமுறைகள் எமது சமயத்தில் உள்ளன. அவை தற்போது விஞ்ஞானியுக மனிதருக்கு விஞ்ஞான ரீதியாக உண்மை என உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவற்றைப் பின்பற்றுவோர் பிறருக்கு கொடுக்கும் விளக்கம், இந்த நடைமுறைகளை மூட நம்பிக்கைகள் என்ற பத்துக்குள் அடக்க வழிசைமக்கிறது.

எனது கருத்துப்படி சமயத்தை தமது செயல் நலனுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பவாதிகளின் விளக்கமே சமயநடைமுறைகள் மூட நம்பிக்கைகள் என தவறாக திரிபுட ஏதுவாகிறது. இதனாலேயே பிறமதத்தினர் எமது சமய நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு மூட நம்பிக்கையாளர்கள் என பெயர் குட்டுகிறார்கள். இதிலிருந்து எனக்கு புலப்படுவது என்னவெனில், தாம் சமய நம்பிக்கையாளர் எனக் கூறிக்கொள்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயல்களையும் பிறர் என்னிநகையாடாத வகையில் செய்ய வேண்டும். அதேவேளை அவற்றுக்கு கொடுக்கும் விளக்கம் சமய நம்பிக்கையாளர்களை மூட நம்பிக்கையாளர்கள் என பிறர் கூறாதவகையில் அறிவு பூர்வமாகவும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எமது சமய நடைமுறைகள் பல தற்போது விஞ்ஞான ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து இந்துமதம் அக்காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, இக்காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற, எக்காலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய சமயம் என்றால் மிகையாகாது.

இப்படிப்பட்ட சமயத்தை பின்பற்றுபவர்களை எப்படி மூடநம்பிக்கையாளர்கள் எனக்கூறமுடியும். அவ்வாறு கூறக்காரணம் அதை அரைகுறையாக பின்பற்றுபவர்களது செயல்களே! எனவே இக்கட்டுரையை வாசித்த பின்னாவது அரைகுறையாகப் பின்பற்றுபவர்கள் அவற்றை கைவிட்டு பிறர் என்னிநகையாடாத வகையிலும், மூடநம்பிக்கையாளர் என எம்மை அழைக்காதவகையிலும் எமது சமய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி ஒழுகுவார்கள் என நான் நம்புகிறேன். சமயத்துக்குப் பயன் அறிவு; சமய அறிவுக்குப் பயன் வாழ்க்கை ஒழுக்கம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டவர்கள் சமயத்தின் இன்றியமையாமையை அறிந்தவர் ஆவர். அஞ்ஞானம் என்பதே மூடநம்பிக்கை; அஞ்ஞானத்தை அகற்றுவது மெஞ்ஞானம்; அந்த மெஞ்ஞானமே சமயம் ஆகும். எனவே இந்துமத நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஒழுங்காகவும் தகுந்த விளக்கத்துடனும் பின்பற்றுவார்களாயின் எதிர்காலத்தில் இளைய தலைமையினர் நவயுக்தத்துக்கு ஏற்ற சமயம் இந்துமதம் என ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது தின்னாம்.

பாரதி சித்தரிக்கும் கண்ணன்

செல்வி. அம்பிகை வேல்முருகு, விடுகை வருடம், தமிழ்ச் சிறப்பு.

பாரத நாட்டின் குல தெய்வமாகிவிட்ட கண்ணனுக்குப் பல கவிஞர்கள் பாமாலை குட்டியுள்ளார்கள்.

கீதையை உபதேசித்தவனும், அர்ச்சனனுக்கு ரதத்தை வெற்றி பெற ஓட்டியவனுமாகிய கண்ணபிரானுடைய உருவத்தை இலகுவில் எவரும் மறந்துவிட மாட்டார்கள். எத்தனை ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்தாலும் யசோதை மைந்தனாக அவதரித்தது, கிருஷ்ண பரமாத்மா செய்த லீலைகள் இன்பழுட்டத்தக்கவையாக இருந்து வருகின்றன. குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டாக இருக்கும் அந்த லீலைகளின் தத்துவார்த்தங்களை அறியும் பெரியவர்கள் அடையும் ஆனந்தமோ அளவு கடந்தது.

கண்ணன் கதைகள் பற்றிய மூல நூல்கள் பெரும்பாலும் வடமொழியிலேயே காணப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ் இலக்கியம் கண்ணனைத் தன் விருப்பப்படி அவ்வப்போது உருவாக்கி வந்திருக்கின்றது. இதனாலேயே மு.இராகவய்யங்கார் "வட நாட்டு இலக்கியங்களில் காணப்படாத சில கண்ணன் கதைகளைத் தமிழ் நாட்டில் காண முடிகின்றது" என்று கூறுகின்றார். நப்பின்னை - கண்ணன் இணைப்பை இதற்கு ஒரு சான்றாக இவர் காட்டுகின்றார். கண்ணனுடைய கண்டாரைப் பினிக்கும் வசீகரும், ஆயர் பாடியில் கோபிமாதருடன் அவன் புரிந்ததாகக் கூறப்படும் லீலைகளும், சல்லாபங்களும் இதயத்துக்கு இதமான காதலனாகத் தமிழ் இலக்கியங்களில் அவன் கொள்ளப்படுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தன.

மகாகவி பாரதியும் கண்ணன் என்ற அவதாரத்தில் பேரீடுபாடு கொண்டு பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். ஆழ்வார் பாடல்களில் பாரதி மனம் தோய்ந்திருந்தார். அதன் பிரதிபலிப்பையே நாம் கண்ணன் பாடல்களில் காணகின்றோம். பாரதியார் தம் கண்ணன் பாடல்களில் வடமொழி மூலக் கூறுகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். அதேவேளை சில பாடல்களில் தன் முத்திரையைப் பதிக்கத் தனியியல்புகள் சிலவற்றையும் இணைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

பாரதி வடமொழி இலக்கிய அறிவு மிக்கவர் என்ற காரணத்தால் சிறப்பான முறையில் கண்ணன் பற்றிய கருத்துருவங்களைத் தருகின்றார். அவர் கண்ணனைத் தெய்வமாகக் காணப்பது தனிவகையாக வும் (தோத்திரப் பாடல்கள்), மனித நிலையாகக் காணப்பது மற்றொரு தனி வகையாகவும் (கண்ணன் பாடல்கள்) அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். கோவிந்தன் பாட்டு, கண்ணனை வேண்டுதல், வருவாய் கண்ணா, கண்ணபெருமானே, நந்தவாலா, கண்ணன் பிறப்பு, கண்ணன் திருவடி, வேய்ங்குழல், கண்ணம்மாவின் காதல், கண்ணம்மாவின் நினைப்பு என்பவை தோத்திரப் பாடல்களில் சேர்க்கப்பெறும் தகுதிபெற்றவையாக விளங்குகின்றன. கண்ணன் பாடல்களில் இருபத்திமூன்று பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

கண்ணன் பாட்டில் சுப்பிரமணிய பாரதியார் கண்ணனைத் தன்னிலூம் பெரியவனாகவும், தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையிலூம், தனக்குச் சமநிலையிலூம் வைத்துப் பாடியுள்ளார். இவற்றுள்ளே கண்ணன் என்தாய், கண்ணன் என் தந்தை, கண்ணன் என் அரசன், கண்ணன் எனது சற்குரு, கண்ணன் என் ஆண்டவன், கண்ணம்மா என் குல தெய்வம் என்பவற்றிலே பாரதி கண்ணனைத் தமிலூம் உயர்ந்த நிலையில் வைத்தும், கண்ணன் என் தோழன், கண்ணன் என் காதலன், கண்ணன் என் காந்தன், கண்ணன் என் காதலி என்பவற்றிலே பாரதியார் கண்ணனை தமக்குச் சமநிலையில் வைத்தும், கண்ணன் என் சேவகன், கண்ணன் என் சீடன், கண்ணன் என் குழந்தை, கண்ணன் என் விளையாட்டுப் பிள்ளை என்பவற்றிலே பாரதி தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் கண்ணனை வைத்துப் பாடுகின்றார்.

பாரதியடைய கண்ணன் பாடல்கள் மேன்மையான மனித உறவுகளையே பேசகின்றன தெய்வத்தை தந்தையாக, பிள்ளையாக, காதலனாக, காதலியாக, நன்பனாக, ஆண்டவனாக, சேவகனாகக் காண முயலும் பாரதியார் ஒரு புரட்சியே செய்து விடுகின்றார். பெரியாழ்வாரும், ஆண்டாரும் கண்ணனை முறையே குழந்தையாகவும், காதலனாகவும் கண்டு பாடினர். ஆனால் பாரதியோ பற்பல உருவங்களில் கண்ணனைக் கண்டு பல வேறு பரிமாணங்களில் தமக்கும் தெய்வத்துக்கும் இடையிலான உறவு நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பாகவதத்திலும், பகவத்கீதையிலும் இருந்த கண்ணன் பாரதிக்குள் இறங்கி வந்துள்ளமையை நாம் காணலாம். பாரதியின் கண்ணன் புதிய நீதிகளைப் போதிப்பதோடு மட்டும் நில்லாது புதிய உறவுகளிலும் விளைகின்றான். இங்கே கண்ணன் குறியீடாகின்ற தன்மையை காணலாம். அதாவது உலகியல் உறவுப் பிணைப்பில் நமக்குள் நாமே சேவகனாய், ஆசிரியனாய், தெய்வமாய், குழந்தையாய் பல வண்ணங்கள் பெறுவதை இக் கவிதைகளினுடாக பாரதி விளக்குகின்றா. சமுகத்தோடு நாம் கொள்ளும் ஒருமித்த தீவிரமான உணர்வின் வெளிப்பாடுகளே பாரதியின் கண்ணன் பற்றிய இப் பாடல்களாகும்.

பாரதி கண்ணனை பெற்ற தாயாகவும் தந்தையாகவும், உற்ற தோழனாகவும் காட்டும் போது குடும்பப் பாங்கு தெரிகின்றது. சீடன் - குரு என அமையும் வாழ்க்கையில் கல்வி வடிவம் வெளிப்படுகின்றது. சேவகன் - அரசன் எனக் கானும் போது கடமையும், உரிமையும் காட்சிக்குட்படுகின்றன. காதலன், காதலியாக கவியினுரு அமையும் போது உயர்களின் கூட்டுறவின் பெரும் பேரின்பம் வெளிப்படுகின்றது. அது குழந்தையாக மாறும்போது உறவின் பயன்தரும் இன்பம் மலர்கின்றது. ஆண்டானும், தெய்வமுமாக அழகுக் கோலம் கொள்ளும் போது இறைமை நிலையின் கனிவு கட்டுல விருந்தாகின்றது. இந்நிலையில் கண்ணன் பாட்டு கற்பனைப் பின்னணியில் மனித வாழ்வினை ஓவியமாகக் காட்டுகின்றது.

சைவ சித்தாந்தத்தில் நான்கு வழிகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவை நான்கும் சன்மார்க்கம், சகமார்க்கம், சற்புத்தீரமார்க்கம், தசமார்க்கம் என்பனவாகும். இம்முறைகளின்படி இறைவன் ஆசிரியனாகவும், தோழனாகவும், தந்தையாகவும், ஆண்டானாகவும் கொள்ளப்படுகின்றான். இம் முறையைப் பின்பற்றியே பாரதியும் அனைவரிடத்திலும் கண்ணனைக் காண முயல்கின்றார் எனலாம். தாம் வழிபடும் ஆண்டவனைக் கண்ணாகக் காணபவர், தம்மை வழிபடும் அடிமையிடமும் கண்ணனைக் காணத் துடிக்கின்றார். “சின்னாஞ் சிறு கிளியே கண்ணம்மா” என்ற குழந்தைப் பாடலிலிருந்து “கண்ணம்மா என் குலதெய்வம்” என்ற கடவுட் பாடல் வரை கண்ணனைப் பல்வேறு உறவு நிலைகளில் தம்முடன் தொடர்பு படுத்தித் தமது பக்தியை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கீதையில் அரச்கனன் கண்ணனை “தேவா! ஈசனாகிய உமது அருளை வேண்டுகின்றேன். மெந்தனுக்குத் தந்தை போன்றும், தோழனுக்குத் தோழன் போன்றும், காதலிக்குக் காதலன் போன்றும் பொறுத்தருளக் கடவீர்” (விஸ்வரூப தரிசன யோகம்) என்று குறிப்பிடும் அதே கருத்தே காலம் காலமாக பல இலக்கிய நிலைகளைச் சந்தித்து பாரதியிடம் கண்ணன் பாடல்களாக மலர்ந்தன எனலாம் ‘கண்ணன் என் தந்தை’ என்ற பாடலில் கீதையின் கருத்து பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

அசுர சக்திகள் அழிவதற்கு என்று ஏற்பட்ட அவதாரமே கண்ணன் அவதாரம். இதை பாரதியார் பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்.

“கண்ணன் பிறந்தான் - எங்கள்
கண்ணன் பிறந்தான் - இந்தக்
காற்றை எட்டுத் திசையிலும் கூறிடும்!
திண்ண முடையான் - மணி
வன்ன முடையான் - உயிர்
தேவர் தலைவன் புவிமிஶைத் தோன்றினன்”

தெய்வத்துடனான தமது நெருங்கிய தொடர்பினை எடுத்துக் காட்டப்பலரும் நாயகி - நாயகி பாவத்துக்குப் பிரத்தியேகச் சலுகை அளித்து வந்திருக்கின்றார்கள். பாரதியின் கண்ணன் பாடல்களிலும் அதிகமானவை காதல் பாடல்களாகவே காணப்படுகின்றன. பாரதி தம் மைக் காதலனாகவோ, காதலியாகவோ பாவனை செய்து பாடியுள்ளார். கண்ணன் மகாபாரதத்தில் தன்னிகரில்லாத் தலைவன். ஆனால் பாரதியின் நெஞ்சுடன் அவன் கண்ணாழுச்சியாடுகின்றான்.

“துண்டிற் புழுவினைப் போல் - வெளியே
சுடர் விளக்கினைப் போல்
நீண்ட பொழுதாக - எனது
நெஞ்சுந்துடித்ததம்!”

என்று காதலனாகிய கண்ணனைப் பிரிந்த தமது மனதிலையை விபரிக்கின்றார்.

பாரதியின் கண்ணன் பாடல்களில் காணப்படும் காதற்பாடல்களைக் காணும்போது, பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர் ஜெயதேவரின் கீத கோவிந்தப் பாடல்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. கண்ணலுடன் ராதை, கோபியருடைய இனைப்பானது வடமொழியில் பல இலக்கியங்களை உருவாக்கித் தந்தாலும், ஜெயதேவரின் கீத கோவிந்தப் பாடல்கள் மிகுந்த புகழ் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. கீத கோவிந்தத்தில் கண்ணலும், ராதையும் சேர்ந்து மகிழ்வதையும், பிரிந்து வருந்துவதையும் மையக் கருத்தாகக் கொண்ட பல பாடல்கள் உள்ளன.

ஜெயதேவர், பாடல்களை இந்த இராகமுடையவை, தாளமுடையவை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கின்றார். பாரதியாரும், கண்ணனைப் பற்றிய காதற் பாடல்களை மகிழ்வு, துயரம் என்று இருவகைப் படுத்தியுள்ளார். அத்தோடு கீத கோவிந்தம் போலவே இராகம், தாளம் பற்றிய விபரங்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புருவம் தீட்டிப் பூச்சுட்டி, வைரமாலைகள் அணிவித்துக் கண்ணன் ராதையை அலங்கரித்து மகிழ்வதைக் கீத கோவிந்தம் கூறுவதைப் போல “கனிகள் கொண்டு தரும் கண்ணன்” என்ற பாரதியின் பாடலும் கூறுகின்றது. “நான் காதலால் வேகின்றேன்” என்று வருந்தும் கீத கோவிந்தக் கண்ணலுக்கும், “மேனி கொதிக்குத்தி” என்று வருந்தும் பாரதியின் கண்ணலுக்கும் வேறுபாடில்லை. - எனினும் ஜெயதேவரினதும் பாரதியினதும் கண்ணன் பாடல்களுக்கு இடையே வேறுபாடு உண்டு. அங்கே காதல் நிகழ்ச்சிகளே மிகுதி பாரதியின் பாடல்களில் பக்தியும், மனவுணரவுகளுமே மிகுதியாக உள்ளன. பாரதியாரின் சமுதாயச் சூழல் அவரை ஒரு எல்லைக்குள் நிறுத்திப்பாட வைத்திருக்கலாம்.

பாரதிக்குக் கண்ணன் பற்றிய நினைவு கண்ணன் பாட்டில் மட்டும் இருக்கவில்லை. பாஞ்சாவி சபதம் பாடும்போதும் கண்ணன் செய்த நல்வினைகள் எல்லாம் பாரதியின் கருத்தைக் கவர்கின்றன. பகவத் கீதையைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் போதும் கண்ணன் கூறிய தத்துவம் பாரதி மனதில் பதிகின்றது. இவை அனைத்திற்கும் உயிர்த்துடிப்பாக,

“என்று தனியு மிந்த சுதந்திரதாகம்?
என்று மடியு மெங்கள் அடிமையின் மோகம்?
என்றெம தன்னைகை விலங்குகள் போகும்?
என்றெம தின்னல்கள் தீர்ந்துபொய் யாகும்?
அன்றொரு பாரத மாக்க வந்தோனே
ஆரியர் வாழ்வினை ஆதரிப்போனே!“ (சுதந்திரதாகம்)

என்று சுதந்திர தாகத்தைப் போக்கும் நன்னீராகவும் கண்ணன் வணக்கத்தைப் பாரதியார் கூறுவதைக் காணகின்றோம்.

பாரதி கண்ணனைக் ‘கோவிந்தன் பாட்டு’ என்ற ஒரே பாட்டில் கோவிந்தனாகக் காண்கின்றார். இத்திருநாமம் கண்ணலுக்கு இந்திரனால் சூட்டப்பட்டது, கோவர்த்தனத்தைக் குடையாகக் கொண்டு ஆநிரைகளைக் காத்தபோது இந்திரன் ‘கோவிந்தா’ என்று கண்ணனை அழைத்தான். கோவிந்தன் பாட்டில் பாரதி பல தத்துவக் கருத்துக்களை விளக்கியுள்ளார்.

எமது கடவுட் கொள்கையானது காலம் தோறும் மாறி வந்திருப்பதைக் காணலாம். இத்தன்மையின் ஒரு பிரதிபலிப்பே, பாரதி சித்தரிக்கும் கண்ணன் என்னாம். இறைவனை மனித உறவுகளில் பொருத்திக் காட்டி, இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவைப் புதிய கோணத்தில் பாரதி கண்டுள்ளார். இறைவனைத் தாயாகவும், தந்தையாகவும், பாலகனாகவும், காதலியாகவும் காண்பதில் பழுமையின் சாயல் பாரதியிடம் பதிந்துள்ளது. ஆனால் பாடுகின்ற முறையில் புதுமையைப் புதுத்துவதில் பாரதியின் பேனா பின்வாங்கவில்லை. இதனாலேயே பாரதி எளிதிலே ‘மகாகவி’ என்று போற்றப்படுகின்ற பெருமையையும் எய்துகின்றார்.

இந்துமதத்துடன் ஒரு வழக்கு

சௌவி. சித்திராதேவி பழனிவேலு, இறுதி ஆண்டு, கலைப்பீடம்

இங்கு குற்றவாளிக் கூண்டில் இந்து மதம் ஏற்றப்படுகின்றமையால் எல்லோர் மனங்களும் அதிர்வது என்னால் உணர முடிகின்றது. உலகத்தில் மிகத் தொன்மையான மதம் சர்ச்சைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட தத்துவங்களின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்ட சாஸ்திரங்களைக் கொண்ட மதம், ஆதியும் அந்தமும் அற்றமதம், வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழிகாட்டிய மதம், சிந்தனைகளின் விளைவான மதம் குற்றவாளிக் கூண்டிலா? என்ற உங்கள் தவிர்ப்பு நியாயமானது. அறிவு பூர்வமான மதத்திற்கு ஒரு சோதனை. வாழ்க்கையின் இருக்கியங்களை அறிந்து சொல்கின்ற மதத்திற்கு ஒரு சவால் இந்த சால்களுக்கு தன்னுள்ளே அர்த்தம் கொண்டுள்ள இந்து மதத்தின் மேல் முரண்பட்ட கருத்துக்களை மக்களிடையே வளர்த்து எனவும், வர்க்க பேதங்களை உருவாக்கியது எனவும், பெண் அடிமைக்கு அடிகோவியது எனவும், குற்றம் சுமத்தி வழக்கொன்றை தொடுத்து நிற்கும் அறிவு உயர்ந்தது என்று கொள்கை கொண்ட சிந்தாந்தி அவர்கள் நீதி தேவன் முன் தன் வழக்கை முனைகிறார். சிந்தாந்தி அவர்கள் நீதி தேவன் முன் தன் வழக்கை முன்வைக்கிறார்.

அறிவுசால் சிந்தனையால் உந்தப்பட்டு எழுகின்ற சந்தேகக் கணகள் அவையிலே அலசப்படும் போது ஆதாரத் தத்துவங்கள் வெளிக் கொண்டப்பட்டு அறிவும் சிந்தனையும் தெளிவு பெறுகின்றன என்ற அடிப்படையில் அமைவதுதான் இந்த வழக்கு.

இந்து மதம் ஒரு நதி. அந்த இந்து நதியில் நீண்ட பயணத்தை மேற்கொள்ள என் அறிவுக்குத் துடுப்புக்கள் போதாது. இருப்பினும் இனிமையான இந்த இந்துநதிப் பயணத்தில் அதன் கரைகளில் இடிபட்டுக் கொள்வது ஒடும் நதியின் விசாலத்தை அதிகப்படுத்தவேயன்றி அதன் கரைகளைச் சேதப்படுத்தவல்ல.

சித்தாந்தி:- பரமசிவனைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றிய நக்கீரனை நீங்கள் யாரும் குறைக்கும் விடவில்லை என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்து மதத்தின் மேல் குற்றம் சாட்டுகின்றேன்.

நான் ஓர் இந்து. இந்து என்று கூறுவதில் பெருமையடைவன். இந்துவாகவே வாழ விரும்புவன். இந்து மதக் கோட்பாடுகளை இம்மியும் பிசகாமல் பின்பற்ற நினைப்பவன். ஆனால் அறிவின் துணையால் அனைத்தையும் அனந்து பார்த்தே ஏற்றுக் கொள்பவன் இதனால் தினமும் என்மனதில் குழப்பம்! நான் மதிக்கும் மதம் முரண்பாடுகளும், குழப்பங்களும் நிறைந்ததா? என்ற சந்தேகம் வர்க்க பேதங்களுக்கு வித்திட்டதா? என்ற வசனம் பெண் அடிமைக்குத் தூபமிட்டதா? என்ற கவலை இத்தனைக்கும் தீர்வு காண்பதற்காகவே இந்த வழக்கைத் தொடுக்கிறேன்.

நீதி தேவன் அவர்களே! எனது முதலாவது குற்றச்சாட்டு இந்து மதம் வர்க்க பேதங்களுக்கு வித்திட்டது என்பதாகும். இந்து மதத்தின் வர்ணாச்சிரமதர்மம் மக்களிடையே உயர்வு, தாழ்வு உருவாகுவதற்கு காரணமாக இருந்திருக்கின்றது. இதுவே பிறகாலத்தில் சாதிப் பாகுபாடு தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று கூறுகின்ற இந்து மதம் எப்படி வர்ணப்பாகுபாட்டை அனுமதிக்கலாம். இது இந்து மதத்தின் குற்றமில்லையா? இப்பாகுபாட்டின் ஆதிக்கத்திற்கு விஸ்வாமித்திரரைக் கூட உட்படுத்தவில்லையா? நீதி தேவனே நக்கீரர் கூட “சங்கறுப்பது எங்கள் குலம் சங்கரனார்க்கேது குலம்” என்று இறைவனுடன் குலப் பெருமை பேசுகிறார். இந்தளவிற்கு இந்து மதத்தில் குலப்பாகுபாடு வேரூன்றி இருப்பது இந்து மதத்திற்கு குற்றமில்லையா? இன்றும் அதன் தொடர்ச்சி சாதிப்பாகுபாடாக சமூகத்தில் நிலைத்து இருப்பதற்கு இந்து மதமே பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

அடுத்ததாக மனுஸ்மிகுதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நீதிதேவன் அவர்களே பெண்ணடிமைக்கு வழிகோவியது இந்து மதம் தான் என்று அடித்துக் கூறுகின்றேன். பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடிமை என்பதை உருவாக்கியதே இந்து மதத்தின் மனுஸ்மிகுதிதான். உலகில் நிலவும் சகல தீமைகளுக்கும்

பெண்களே காரணம் என்று மனுஸ்மிருதி கூறுகின்றது பெண் எந்தச் சுதந்திரத்தினையும் அனுபவிக்கத் தகுதி இல்லாதவள் என்றும் அறிவுள்ளவன் பெண்களோடு எந்தளவு தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளமாட்டான் என்றும், ஒருவன் ஒரு பெண்ணைத் தொட்டால் இருபது முறை குளிக்க வேண்டும் என்றும், ஆண் மிச்சம் வைத்த உணவைத் தான் பெண் உண்ண வேண்டும் என்றும், கீழ்சாதிக் காரணின் பெண்ணையும் கொல்வது பெரிய குற்றமல்ல. அது மதுபாளத்தைக் குடிப்பது போன்ற சிறிய குற்றம்தான் என்றும் கூறி பெண் அடிமையைத் தூண்டியது இந்து மதக் கோட்டாடுகளே என்பது எனது இரண்டாவது குற்றச்சாட்டாகும். நீதி தேவனே முரண்பாடுகளும், குழப்பங்களும் நிறைந்திருக்கும் மதமே இந்து மதம் என்பது எனது முன்றாவது குற்றச்சாட்டாகும். கொலை புரிவது பாவம் என்று போதிப்பது இந்துமதம், பொய் பேசாதே என்று கூறுவது இந்து மதம். அத்துடன் பிச்சை எடுப்பது இகழ்ச்சி என்று கூறுவதும் இந்துமதம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்று கூறுவது இந்துமதம். ஆனால் இவைகளுக்கு எதிர்மறையாகச் செயற் படும் போது அவற்றையும் இந்துமதம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மகாபாரதத்தையும், இராமயணத்தையும் இந்துமதம் தனது இரு கண்களாகப் போற்றுகின்றது. மகாபாரதத்திலே கொலை, புரிவது தூண்டப்படுகின்றது. நியாயப்படுத்தப் படுகின்றது. வள்ளுவர் கூறுகின்ற

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை
எல்லா உயிர்களும் ஏற்றுத் தொழும்

என்ன சந்தர்ப்பமாக இருக்கட்டும் கொலை நியாயப்படுத்தப்படும் போது மக்களுக்கு குழப்பமல்லவா, முரண்பாடல்லவா? மேலும் கேளுங்கள் நீதி தேவன் அவர்களே ஏற்பது இகழ்ச்சி என்பது இந்துமதம். ‘பிச்சை புரிகினும் கற்கை நன்றே’ என்பது இந்துமதம் இதே இந்துமதம் ‘ஜைம் இட்டுண்’ என்ற பணிப்பது முரண்பாடில்லையா? இங்கு மக்கள் எந்தக் கோட்பாட்டின்படி நடப்பது இதற்கெல்லாம் என்ன பதில் கூறமுடியும். பாரதத்திலே பாஞ்சாலி பலரைத் திருமனம் செய்கிறாள். அங்கு பாஞ்சாலி நியாயப்படுத்தப்படுகிறாள். கற்புக்கரசி சீதை போற்றப்படுகின்றாள். கற்பின் இலக்கணம் எது என்பதை மக்களுக்கு இந்துமதம் முரண்பாட்டுடன் விளக்குவது ஏன், இது இந்து மதத்தின் குற்றமல்லவா?

நீதி தேவனே இந்து மதத்தில் பொய், பஞ்சமா பாவம், ஒரு பொய் சொல்லக்கூடாது என்பதற்காகவே அரிச்சந்திரன் இத்தனை துன்பப்படுகின்றான். ஆனால் திருவள்ளவர் கூறுகிறார்.

“வாய்மை எனப்படுவது யாதெனில்
யாதொன்றும் தீமை இலாத சொல்ல்”

அரிச்சந்திரன் கதை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்ற உண்மையிலிருந்து இது மாறுபட்ட விளக்கம். எவனுக்கும் தீமை இல்லை எனில் பொய் கூறலாம் என்கிறது. இங்கு மீண்டும் அரிச்சந்திரனை நினைத்துப் பாருங்கள் இந்து மதத்தின் முரண்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்வீர்கள். நீதி தேவன் அவர்களே நீதி வேண்டி உங்கள் முன் இக்குற்றச்சாட்டுக்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வேதாந்தி: - நீதி தேவன் அவர்களே உங்கள் அனுமதியுடன் இந்து மதத்தின் சார்பில் இந்துமதத்தை நியாயப்படுத்தி எனது கருத்துக்களை இங்கு முன்வைக்கின்றேன். ஓர் இந்து, இந்து மத நூல்களை ஆராய்ந்து புதிய முடிவுகளுக்கு வருவதை இந்து மதம் தடுக்கவில்லை. ஆராய்ந்து புதிய முடிவுகளைச் சொல்லுகின்ற எவரையும் இந்து மதத்திலிருந்து விலக்கி வைப்பதும் இல்லை. கண்முடித்தனமான கொள்கைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவனாக ஒரு இந்து இருந்துவிட முடியாது. அப்படி இருப்பவன் இந்துவாகவும் இருக்கமுடியாது. மனித சிந்தனைக்கு உயர்ந்த மரியாதை கொடுக்கின்ற மதம் இந்து மதம். ஆகவே ஒரு இந்து இந்து மதத்தின் மேல் குற்றம் சாட்டுவதும் இந்து மதத்திற்குப் பெருமையே.

நீதி தேவனே சிந்தாந்தி அவர்களின் குற்றச் சாட்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் விளக்கம் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்துமத இலக்கியங்கள் எண்ணற் வேதங்களும், உபநிடதங்களும், கடல் போன்றவை. இவைதவிர இந்து மதத்தில் புராணங்கள் ஏராளம். இந்து மதம் பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் தோன்றியதாலும், பல்வேறு ஞானிகளும் மகான்களும் வேத உபநிடதங்களுக்கு தங்கள், தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறியதாலும் இந்துமதம் ஒரு சிந்தனைச் சமுத்திரமாகக் காட்சி தருகின்றது.

நீதி தேவன் அவர்களே இத்தகைய இந்துமதத்தின் மேல் சாட்டப்பட்டிருக்கும் முதலாவது குற்றச்சாட்டை எடுத்து நோக்கவோமாயின் வரணப்பாகுபாட்டினால் உயர்வு, தாழ்வு உருவாயிற்று என்றும் ஜாதிகள் தோன்றின என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீதி தேவனே எந்த ஒரு தனிமனிதனின் கோப்பாடுகள் மீது உருவானதல்ல இந்துமதம். ஒரு சமுதாய வளர்ச்சியில் உருவான பழக்க வழக்கங்களின் கலாசாரத்தின் நடைமுறை வாழ்க்கையின் தொகுப்புத்தான் இந்துமதம். ஆகவே ஒரு காலகட்டத்தில் இந்து சமுதாயம் நான்கு வர்ணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் முக்கியமான தொரு சமுதாயத்த தொழில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இது உருவான காலகட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டினைத் தவறானது என்று சொல்லி விடமுடியாது. ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் ஒரு தொழில் உரியது என்கிற ஏற்பாட்டின் விளைவாக அந்தந்த தொழிலில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் சிறப்பினை அடைவதற்கு இது வழி கோவிற்று. இந்தக் காலத்தில் மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சிறப்புப் பயிற்சி அளிப்பது போல அந்தக் காலத்தில் வர்ணங்கள் பிரிக்கப்பட்டு பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்கள் சிறப்பினை அடைவதற்கு செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு தான் வர்ணாச்சிரம தர்மமாகும். ஆனால் மனிதர்களின் திறமைகளை வளர்ப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இந்த ஏற்பாடு காலப்போக்கில் வேற்றுமையை வளர்த்தது என்றால், ஜாதிகளை உருவாக்கியது என்றால் இது மனித பலவீனத்தால் விளைந்த ஒன்றே தவிர இந்து மதக் கோப்பாட்டில் உள்ள குறைபாடு அல்ல. நல்லவைகளைச் செய்வதற்கு நமக்கு வழிகாட்டுவதே இந்துமதம். இதற்கான தண்டனை சமூகமோ. தனிமனிதனோ ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமேயொழிய இந்துமதம் அல்ல. நீதி தேவனே அடுத்து மனுஸ்மிருதியின் கருத்துக்கள் மேல் குற்றச்சாட்டு வந்துள்ளது. இந்துமதத்தில் பெண்கள் ரிக்வேத காலத்திலிருந்து உன்னத நிலையில் போற்றப்படுவதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. மனுஸ்மிருதி இந்துமதத்தில் இடைக்காலத்தில் புகுத்தப்பட்ட ஒன்று. இந்து தோத்திரப் பாடல்களைப் பெண்களே இயற்றியிருக்கிறார்கள். இமயம் முதல் குமரிவரை பரவி இருந்த ஒரு பெரிய மதத்தின் கருத்துக்களில், அதன் நடைமுறைப் பழக்கங்களில் சில தீமைகள் புகுந்திருப்பது தவிர்க்க முடியாதாகி விட்டது. ஆனால் இந்துமதம் இந்தத் தீமையிலிருந்து அவ்வவப்போது தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு புத்துணர்ச்சி பெற்று வளர்ந்திருப்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. ஆன்மீகச் சுதந்திரம் பெண்களுக்கும் வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்தவர்கள் மீராபாய். இந்து மத வரலாற்றைப் படித்தால் அவ்வவப்போது மகான்களும், சிந்தனையாளர்களும் தோன்றி இந்து மதத்தில் நுழைந்துவிட்ட தீமைகளை அப்புறப்படுத்த முயன்றதைப் பார்க்க முடியும். விவேகானந்தர் வேதகாலத்தில் இருந்து இந்துப் பெண்கள் அனுபவித்து வந்த சுந்திரத்தை எடுத்துக் காட்டி விளக்கியிருக்கிறார். பல உபநிடங்களைப் பெண்களே இயற்றியிருக்கிறார்கள் எனப் பெருமைப்படக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆகவே ஜாதி வேற்றுமைகள், பெண் அடிமை, தீண்டாமை போன்ற விஷயங்கள் இந்து மதத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவை. அவை இந்துமதக் கருத்துக்கள் என்ற பயிற்களுக்கிடையே மண்டிவிட்ட களைகள், நீதிதேவனே சிவனின் அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவத்தைக் கண்ணுற்றுப் புரிந்து கொண்ட எந்த இந்துவும் மேல் சுமத்தமாட்டார் என வருத்தத்துடன் கூறிக் கொள்கிறேன்.

நீதிதேவனே மூன்றாவது குற்றச்சாட்டில் பல அம்சங்கள் அடங்கியிருப்பதால் நீண்ட விளக்கம் ஒன்றை அளிக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது. இந்து மதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள சில விஷயங்கள் முரண்பாடுகள் போலத் தோற்றமளிப்பது உண்டு. இதற்குக் காரணம் இந்துமத ஞானிகள் பலரும் தங்கள் தங்கள் நிலையில் இருந்து தாங்கள் கண்ட உண்மைகளைச் சொல்லுகின்ற போது இரண்டு நிலைகளையும் உணராதவர்களின் பார்வைக்கு அது முரண்பாடு போலத் தோன்றும். இங்கு சித்தர் ஒருவர் பாடிய பாடலைப் பாருங்கள்.

“ நட்டகல்லைத் தெய்வம் என்று நாலு புஷ்பம் சாத்தியே
சுற்றி வந்து முனுமுனு என்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதா?
நட்டகல்லும் பேசுமா? நாதனுள்ளிருக்கையில்
சட்ட சட்டி கட்டுவம் கறிசுவை அறியுமோ?

இங்கு சித்தர் நட்டகல்லுக்கு புஷ்பங்கள் சாத்தி பூஜை செய்வதை கேவி செய்கிறாரா? மேல் எழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் அப்படித்தான் தோன்றும். ஆனால் சித்தர் நம் இதயத்தில் இறைவன் வாசம் செய்வதை உணரச் செய்கிறார். இதுபோலவே முரண்பாடுடையவை என்று இங்கே குற்றச் சாட்டாகக் கூறப்பட்டவை எல்லாவற்றுக்கும் இந்துமதம் விளக்கம் கூறும்.

நீதிதேவனே வாழ்க்கையின் எல்லாத் தன்மைகளையும் இந்துமதம் ஆராய்கிறது. அப்படி ஆராய்கின்ற போது மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தோன்றுவது இயற்கை. மாறுபாடுகளாகத்தான் அவற்றைக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர முரண்பாடுகளாகக் கருதக்கூடாது. உன்னிடம் அதிகமாக இருந்தால் “ஐயம் இட்டு உண்” என்கிறது இந்து மதம். இதே ஐயத்தை நீ ஏற்கும்போது உன்னால் தொழில் புரிந்து உழைக்கும் வல்லமை இருந்தால் ‘அதை ஏற்பது இகழ்ச்சி’ என்கிறது இந்து மதம். கல்வி கற்பதற்காக பிச்சை எடுக்க வேண்டி ஏற்படின் அதற்கும் தயங்காதே என்று கூறி கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது. எந்த நீதியை எப்போது கடைப்பிடிப்பது சிறந்தது ஒவ்வொருவரும் தன் அறிவைக் கொண்டுதான் முடிவுசெய்ய வேண்டும். இந்த சுதந்திரம் வேறு மதங்களில் இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. இந்து மதத்தின் இந்தப் போக்குகளைக் குழப்பம் என்று வர்ணித்தவர்கள் இந்து மதத்தை அறியாதவர்கள் குளிர்ந்த நீரோடையில் கைகளை மட்டும் நனைத்தால் வெறும் குளிரைத் தான் உணர முடியும். உடலையே அந்த நீரோடையில் அமிழ்த்தினால் அதே ஒரு சுக அனுபவம். இந்து மதத்தையும் அப்படி அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

நீதிதேவன் அவர்களே அரிச்சந்திரன் கதை எல்லோருக்கும் தெரிந்தக்கதை. மகாத்மா காந்தி அரிச்சந்திரன் நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் வாழ்க்கையில் எப்போதும் உன்மை தவறாமல் நடக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார். மகாத்மாவை உருவாக்கக் கூடிய அளவுக்கு அரிச்சந்திரன் கதையில் உன்மைக்கு விளை கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் உன்மை என்பதற்கு சொல்லப்படுகின்ற இலக்கணத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள். உண்டு என்பதை இந்து மதம் மறுக்கவில்லை. இங்கு வள்ளுவரின் குறள் முரண்படுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. பொய் பேசுவதாகக் கூட வாய்மைதான் என்கிறார் வள்ளுவர். குற்றமற்ற நன்மையாயின் பொய்மை கூட வாய்மைதான் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இருப்பதை இல்லை என்றும், இல்லாததை இருக்கின்றது என்றும் சொல்வது சராசரி இலக்கணப்படி பொய்தான். ஆனால் அப்படிச் சொல்வதனால் நன்மை விளையும் என்றால் அது பொய்யாகாது என்கிறார் வள்ளுவர். அடுத்த குறளில் மிக ஜாக்கிரதையாக ஒரு அடைமொழியையும் சேர்த்து இருக்கிறார். “குறை தீர்ந்த நன்மை” என்று சொல்கிறார். அரிச்சந்திரன் கதை நீதியும், வள்ளுவர் கதை நீதியும் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ப மாறுபட்டவையே தவிர முரண்பட்டவையல்ல. இரண்டின் நோக்கமும் நன்மைதான். இந்துமதம் ஒரு விஷயத்தில் மிகுந்த தெளிவுடன் இருக்கின்றது. அனுகுமுறைகள் எதுவானாலும் கையாளப்படும் தந்திரங்கள் எதுவானாலும் நோக்கம் நல்லதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறது. இதைப் புரிந்து கொண்டவர்களுக்குத்தான் இந்துமதம் தெளிவாகப் புரியும். புரிந்து கொள்ளாமல் இந்து மதத்தை அறிய முயன்றால் யானை தடவிப் பார்த்த குருடனின் அபிப்பிராயம் போலத்தான் தோன்றும்.

நீதிதேவன் அவர்களே வாழ்க்கை என்பது இன்னதுதான் என்று வரம்பு கட்டி விளக்கம் சொல்வது கடினம். இந்துமதம் வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகளுக்கும் தேவையான விளக்கங்களைச் சொல்லி இருக்கின்றது. ஆகவே சில நியாயங்கள் மனிதனுக்கு மனிதன், இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுவது தவிர்க்க முடியாதாகிவிடுகிறது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்கிறது இராமாயணம். ஆனால் மகாபாரதத்தில் பாஞ்சாவி ஐந்து கணவன்மார்களைப் பெற்றவளாக இருக்கிறாள். ஜவருக்கும் உண்மையுள்ள மனவியாக நடந்து கொள்கிறாள்.

இராமாயணத்தில் கற்புக்கு சீதை அணிகலன். பாரதத்தில் பாஞ்சாவி கற்பின் திருவரு

கற்புக்கு இலக்கணம் எது என்று பார்த்தால் முரண்பாடு போலத் தோன்றலாம். இந்து மதச் சம்பிராதயங்களை அளப்பதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவு கோல் என்று எதுவும் இல்லை. இந்து மதம் இறுக்கமான கோட்பாடுகளுக்கு மேல் தோன்றிய மதம் அல்ல. மற்றைய மதங்களுடன் ஓப்பிடும்போது கட்டுப்பாடுகள் குறைவாக இருக்கலாம். இது ஒரு குறையல்ல. சமுதாயப் பரினாம வளர்ச்சியோடு

வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் மதத்திற்கு இறுக்கமான கோட்பாடுகள் எப்படி ஏற்பட்டிருக்க முடியும். குழந்தைப் பருவத்தில் நிர்வாணத்திற்கு வெட்கப்பட்ட குழந்தை விபரம் தெரிந்த பிறகு ஆடை சற்றுக் குறைவாக இருந்தாலும் வெட்கப்படுகின்றது. இது முரண்பாடு அல்ல. வளர்ச்சியின் அடையாளம். சீதைக்கும், பாஞ்சாலிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டிற்கு இதுவே காரணம். நேற்று சரி என்று எமக்குத் தோன்றியது இன்று தவறாகத் தெரிகின்றது. இது முரண்பாடா? நிச்சயமாக இல்லை. அனுபவங்கள் அபிப்பிராயங்களை மாற்றுகின்றது. இந்து மதம் பல ஞானிகளின் அனுபவத்தில் கண்டு கொண்ட உண்மைகளின் தொகுப்பு. அதுவே அணுகுமுறையில் அவ்வப்போது மாற்றங்கள் ஏற்பட்டே வந்திருக்கின்றன. இது ஒரு வகை வளர்ச்சியே அன்றி இந்து மதத்தின் முரண்பாடல்ல.

அடுத்ததாக நீதி தேவன் அவர்களே கொலை புரிவது, பஞ்சமகாபாவங்களில் ஒன்றுதான் என்று இந்துமதம் கூறுகிறது. நான் மறுக்கவில்லை. குற்றச்சாட்டில் கூறியதுபோன்று மகாபாரதத்திலே உயிர்க்கொலை தூண்டப்படுகின்றது. நான் மறுக்கவில்லை. உயிர் அழிவு நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சீதையில் கண்ணன் என்ன கூறுகின்றான். "அதர்மம் எவ்வப்போது மேலோங்கி தர்மம் சீர்குலைகின்றதோ அப்போதெல்லாம் தர்மத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு நான் பூமியில் அவதரிக்கின்றேன் என்கிறார். இதற்கு அர்த்தம் என்ன? உலகத்தை அவ்வப்போது தீவை பலம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது. அதைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து தர்மத்தை மேலோங்கச் செய்வது தன்னுடைய கடமை என்று பகவான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். இதற்காக விஷானு இதுவரை ஒன்பதுமுறை அவதரித்து விட்டதாக இந்துப் புராணங்கள் சொல்லுகின்றன. நீதி தேவன் அவர்களே இப்பொழுது உங்களிடமே ஒரு கேள்வி அதாவது நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளி ஒருவனுக்கு மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பணிக்கும் நீதிபதியைக் கொலை செய்தவராகக் கருத முடியுமா? கொலையைத் தூண்டியவராக, கொலையை நியாயப்படுத்தியவராக குற்றம் சாட்ட முடியுமா? இந்துமதம் எங்கும் முரண்பட்டுவிடவில்லை. இந்து மதத்தின் பொக்கிளங்களை வாழ்க்கையோடு தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கும்போது அதன் தனிச்சிறப்பு புரிந்து கொள்ள முடியும். சட்டங்களால் ஒழுங்கைத்தான் ஏற்படுத்த முடியும். மதங்களால்தான் ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். சீதையை இராவணன் கவர்கிறான். இராமாயணப் போர் மூழ்கிறது. இங்கு குற்றவியல் (Criminal) குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது. பாண்டவர்களுக்குச் சொந்தமான பகுதி துரியோதனால் மறுக்கப்படுகிறது. பாரதப்போர் மூழ்கிறது. இங்கு குடியியல் (Civil) குற்றம் காட்டப்படுகிறது. இந்துமதம் வெறும் கதைகளைப் புகட்டவில்லை. எப்பொழுதும் நீதியைத்தான் புகட்டுகின்றது. ஆகவே நீதிதேவனே இந்துமதத்தின் மேல் சாட்டப்பட்டிருக்கும் இந்த அபாண்டமான குற்றக்காட்டுக்களை நான் உறுதியாக மறுப்பதோடு இந்துமதத்தின் புனிதத்தைக் காக்குமாறு நான் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

நீதிதேவன்: இந்துமதத்தின்பால் கமத்தப்பட்ட குற்றங்களையும், அதற்கு அளிக்கப்பட்ட விளக்கங்களையும் இதோ உங்களிடம் ஒப்படைக்கின்றேன். இந்துக்களின் தீர்ப்பே இறைவனின் தீர்ப்பாக இருக்கட்டும். இந்துமதத்தின் சாதனைகளை எண்ணிப்பார்க்கும் போது வியப்படையாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இந்து மதத்தின் பெருமைகளை வெளிக் கொணர உதவியதற்காக குற்றம் கமத்தியவரை எனக்கு மெச்சத் தோன்றுகிறது. இந்துமதம் ஆகாயத்தை அளக்கின்றது. பிரபஞ்சத்தை ஆராய்கின்றது. மாணிட வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை விளக்குகின்றது. வாழ்கின்ற காலத்தில் மகிழ்ச்சியாக வாழவும், வாழ்க்கை முடிவிற்கு வரும்போது உன்னத நிலையடையவும் வழி சொல்கிறது. கலை முதல் விஞ்ஞானம் வரை அனைத்தும் இந்துமதத்தோடு தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. மனித வாழ்க்கையோடு இந்து மதம் இரண்டாக் கலந்துள்ளது. ஆகவே உங்கள் தராக்களில் உங்கள் இந்து மதம்.

மனம்

செல்வி. இரா. கிருஷாந்தி, 2ம் வருடம், பஸ்மருத்துவ பீடம்.

மனம் என்பது என்ன என்ற கேள்வி யாவருடைய எண்ணத்திலும் பதிந்ததொன்று. உண்மையில் மனம் என்பது எமது சிந்தனை செயல் என்பவற்றை ஆற்றும் ஓர் இடம். இதனை நாம் வெற்றி கொண்டால் உலகையே வெற்றி கொண்டதற்கு சமனாகும். இந்த மனத்தை நல்வழிப்படுத்த தோன்றியவையே சமயங்களும் சமய அனுஷ்டானங்களும். ஒவ்வொன்றும் மனத்தை பொறுத்தே உள்ளது. மனத் தூய்மையின்றி ஒரு காரியத்தையும் சாதிக்க இயலாது முக்தியை நாடுவோருக்கு குரு. இறைவன், பக்தர்கள் ஆகியோரது அருள்கிட்டி இருந்தாலும் தனது மனத்தின் அருளைப் பெறாது போய் விடின் அவன் துன்பத்திற்கு உள்ளாவான். இறைநெறி நிற்பவளின் மனம் அவனுக்கு அருள் புரிவதாக இருக்க வேண்டும். இதன் கோட்பாட்டிலேயே ஒவ்வொரு மனிதனும் வளர்க்கப்படுகின்றான். இதற்காகவே அவன் சில பல பயிற்சி முறைகளை தனது வாழ்வின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே மேற் கொள்கிறான். ஒவ்வொரு தாயும் தனது பிள்ளையை நல்லவனாக்க வேண்டுமென்றே நினைக்கின்றாள். இதனையே வள்ளுவரும்

“அன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன் மகனை சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்” என்று அழகாகக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு ஒருவன் நல்லவனாக வரவேண்டுமெனின் எமது சமயத்தில் கூறப்பட்ட அத்தனை கோட்பாடுகளும் அதனையே வலியுறுத்துகின்றன எனலாம். உதாரணமாக நாம் காலையில் எழுந்தவுடன் இறைவனை வணங்குகின்றோம். எந்தகாக? மனத்தில் எந்தவொரு நினைவும் இல்லாமல் அழுத்தமும் இல்லாமல் இலோசகி போவதற்கு. இதனால் நாம் அன்றைய நாளையே திட்டமிடக் கூடியதாக உள்ளது. இந்த இறை வணக்கம் சிறிது நீண்டு 5 நிமிடங்கள் கண்ணை முடிபுற நினைவுகளில் இல்லாமல் இருப்போமாயின் எமக்குள்ளேயே ஏதோர் சக்தி இருப்பதை அறிய முடியும். கடவுளை ஒருவன் தரிசிப்பிதால் வேறென்ன அடைகின்றான்? அவனுக்கென்ன இரு கொம்புகள் முனைக்கின்றனவா? அல்ல. அவன் மனம் பரிசுத்தமடைகின்றது. மனம் பரிசுத்தமடைவதால் அவனுக்கு மெய்யறிவும் ஞான விழிப்பும் ஏற்படுகின்றன. இப்படியாகிய ஒருவன் எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தமாகவே காண்கின்றான்.

இயற்கையாகவே மனம் அமைதியற்றது. ஆகவே மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்துவதற்கு முன், ஒருவன் மூச்சை கட்டுப்படுத்தி தியானம் செய்யலாம். அது மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்த உதவுகின்றது. ஆனால் அதிக அளவில் அதை செய்தல் கூடாது. ஏனெனில் அதனால் மூளை சூடுடையும். இதனால் எதையும் படிப்படியாக செய்தே கூட்டிக் கொண்டு போதல் வேண்டும். அவ்வாறு தொடர்ந்தால் போல் தியானம் செய்தால் மனம் உறுதி பெற்று விடும். அப்போது அதை விட்டு விட வேண்டும் என்றே உங்களுக்கு தோன்றாது. தியானம் செய்யக் கூடிய நிலையில் உங்கள் மனம் இல்லாவிட்டால் அதை அவ்வாறு செய்ய கட்டாயப்படுத்த வேண்டாம். இம்மாதிரி சமயங்களில் இடத்தை விட்டு எழுந்து வணக்கம் செய்து விட்டு சென்று விட வேண்டும். உண்மையான தியானம் தானாகவே உண்டாகும் தன்மை உடையதாகும். இதற்காகவே நோன்புகளும் நோற்கப்படுகின்றன. பசித்திரு, விழித்திரு, ஜெபித்திரு என்று ஏன் கூறுகிறார்கள். நாம் எமது பசியை ஒறுத்து உண்ணாதிருக்கும் போது ஒரு சாந்தம் மனதில் நிலவுவதை எம்மாலேயே உணர முடியும். இந்த நேரத்தில் விழித்திருந்து இறைவனின் நாமத்தை ஜெபிக்கும் போது அந்த நாமம் நம்மினுள்ளிருந்து தானாகவே குழிழிட்டு கிளம்புவதை நாம் உணர்கின்றோம். ஆனால் நாமத்தை ஒத்தாம் பாடுபட வேண்டும். இதனை நாம் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கும் போது நம்மையறியாமலே நாம் வேறு ஓர் சக்திவாய்ந்த உலகிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதை உணருகின்றோம்.

“வெள்ளை நிற மல்விகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளை அடி இனைக்கு வாய்த்த மல்ரெதுவோ?
வெள்ளை நிற பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது”

என்றார் கவாமி விபுலாணந்த அடிகளார். இறைவனுக்கு உகந்த மலர் உள்ளக் கமலமே. இந்தக் கமலத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தூய்மையாக வைத்திருக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு இறைவனை நாம் காணலாம். இதனை நாம் பல இடங்களில் சான்றுகளுடன் காணகின்றோம். அரசனும் கட்டினான் கோயில். பூசலாரும் கட்டினார் மனக் கோயில். இரண்டிலுமே இறைவன் எழுந்தருளினான். பூசலாரின் மனக் கோயிலையே முதன் முதலில் இறைவன் கும்பாபிழேஷுக் கெய்தருளினார். ஏன் குசேலருடைய பிட்டையும் கண்ண பரமாத்மா அமிர்தமென என்னி உண்ணவில்லையா? இவை எல்லாம் எப்படி நிகழ்ந்தது. மனத் தூய்மை காரணமாகவே ஒருவன் நாள்தோறும் புதினையாயிரம் முதல் இருபதினாயிரம் வரை இறைவனின் பெயரை ஜெபிப்பானாகில் மனத்தை நிலைநிறுத்த முடியும். இதனை பலரும் கடைப்பிடித்திருக்கின்றார்கள். வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார்கள்?

கிடையிலோ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் தனது மனைவியான சாரதாமனிதேவியை அகிலம் போற்றும் ஜெகன் மாதாவாக கண்டார். அவருக்கு ஜொட்சிப் பூசை செய்தார். இவ்வாறு இருக்கும் போது, அவருக்கு கீட்னாக வந்தான் நாரேந்திரன் என்னும் வீரதீர் விவேகானந்தன். விவேகானந்தருக்கு எதிலும் சந்தேகம். தனது குருநாதரிலேயே சந்தேகம்.

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் சாரதைக்கு பூசை செய்து கொண்டிருக்கும் போது சாவித்துவாரம் வழியாகப் பார்த்தார். அங்கு நடந்த பூசையை கண்டவுடன் தான் கொண்ட சந்தேகத்தை நினைத்து வெட்கித் தலை குனிந்தார். இன்னு மொரு வேளை பரமஹம்சருக்கு பணத்தில் ஆகை இருக்கின்றதா என்பதை அறிய அவர் உறங்கும் மெத்தையின் கீழ் ஒரு நாணயத்தை வைத்து விட்டார். பரமஹம்சர் உறங்கக் கென்ற சிறிது நேரத்திலேயே கூறினார் “நாரேன் ஏதோ உறுத்துகின்றது இங்குபார் ஏதோ வேண்டாத பொருள் இருக்கின்றது” என்று. இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர் தனது குருநாதரின் மனவிலிமையை அறியப் போதுமானதாக இருந்தது. இவ்வாறு குறும்புகள் நிறைந்த கவாமிகள் தனது குருவின் போதனைப்படி யானை போன்ற வாடியின் வேகத்துடன் ஓடும் மனதை விவேகத்தாலும் தியானத்தாலும் நிலை நிறுத்தினார். இதன் பிரதிபலிப்பே அமெரிக்காவில் அவர் சர்வமத மகாநாட்டில் ஆற்றிய உரை. பிற்காலத்தில் கவாமிகள் பலவற்றை தனது மனத்தினாலேயே அறிந்து கூறினார்.

மனமே எல்லாம். “இது சுத்தமானது இது அசுத்தமானது என்பதை மனத்தினாலேயே ஒருவன் உணர்கின்றான் பிறிடம் குற்றம் காணும் ஒருவன் முதன் முதல் தனது மனத்தையே மாசுபடுத்தி கொள்பவனாகின்றான். தேவி சாரதையிடம் ஒரு கீட்டப் பெண் கேட்டாள். அம்மா என் மனம் அடிக்கடி அமைதியை இழந்து சிற்றின்பத்தை நாடுகிறது. இது என்னை அசுறுத்துகிறது. இதற்கு அன்னையார் கூறினார் இதற்காக நீ பயப்பட வேண்டாம். இக் கலியுகத்தில் மனத்தால் தீங்கு நினைத்தல் பாவமாகாது என்பதை நான் உனக்கு அறிவுறுத்துகின்றேன். இக் காரணத்தால் ஏற்படும் கவலைகளினிறும் உன் மனதை விடுவி. இதற்காக நீ அஞ்ச வேண்டாம். அவர் மேலும் கூறுகின்றார், மனம் மதங் கொண்ட யானையைப் போன்றது. அது காற்றுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டு ஓடும். ஆகவே, எப்போதும் ஒருவன் நிலையான நிலையற்ற பொருட்களை ஆராய்ந்து இறைவனை காணப்பாடுபட வேண்டும்.

அடங்கிய மனதோடு இறைவனின் பெயரை உச்சரிப்பது அலைக்கழிக்கப்படுகின்ற மனத்தினால் இலட்சம் தடவை அப் பெயரை உச்சரிப்பதற்கு சமனாகும். நாம் ஜெபம் செய்யும் போது மனம் ஓர் இடத்தில் இருக்க வேண்டும். இதற்காகவே யோகாசனம் போன்ற உடல் பயிற்சி இருக்கின்றது. இதனை முறையாக செய்யும் போது உடல் களைப்பட்டைகின்றது. மனம் நிர்மமாகின்றது. எவ்வித சிந்தனையும் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அப்பொழுது இறை நாமத்தை ஜெபித்தால் அடிவயிற்றில் இருந்து எழும் எங்களையறியாத புதிய குரலாக பரினமிக்கின்றது. எவ்வித வேலையும் இன்றி சோம்பி இருக்கும் போது எம்மனம் அங்கும் இங்கும் அலைபாய்கின்றது. தொடர்ச்சியாக நாம் ஓர் ஒழுங்குமுறையில் வேலைகளை செய்து கொண்டு போகும் போது மனம் அமைதி அடைகின்றது. இதற்காகவே கையில் ஜெபமாலையை கொண்டு இறைவனை குறிப்பிட்ட அளவு ஜெபித்தல் மனத்தை இறைவன் பால் செலுத்தி அலைபாயும் மனத்தை கட்டுப்படுத்துவதாகும்.

வாழ்க்கையில் துன்பங்களால் அடிபட்ட பிறகே பலர் இறைவனது நாமத்தை ஒதுக்கின்றனர். ஆனால் எவ்வன் தன் இளமை முதற்கொண்டே மனத்தை இறைவனுடைய திருவடிகளில் அன்றலர்ந்த மலரைப் போல் அர்ப்பணம் செய்வானோ அவனே உண்மையான பாக்கியசாலி. குழந்தையும் தெய்வமும் குணத்தால் ஓன்று. குற்றங்களை மறந்து விடும் மனத்தால் ஓன்று என்பார்கள். அந்த குழந்தை உள்ளம் எமக்கு ஞானப்பயிற்சி மூலமாகவே கிடைக்கின்றது.

உலகத்தில் துன்பம் நிறைந்திருக்கின்றது. நாங்கள் ஆண்டவனை வணங்குகின்றோம். ஆயினும் துன்பத்திற்கு முடிவுமில்லை என்று வருந்திப் பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் அத்துன்பமும் கடவுள் தந்த பரிசே. அத் துன்பம் கடவுள் கருணையின் சின்னமாகும். மனிதப் பிறவியிலேயே எவ்வித மகிழ்ச்சியும் இல்லை. உலகமே துன்பத்தில் மூழ்கி இருக்கின்றது. மகிழ்ச்சி என்பது பெயர் அளவில்தான் இருக்கின்றது. மகிழ்ச்சியான சந்தர்ப்பங்களை பகிர்ந்து கொள்ள எம்மோடு கூட உள்ள யாவரும் வருவார்கள். ஆனால் துன்பமான நிகழ்வுகளை பகிர்ந்து கொள்ள யார் கூட வருவார்கள்? அப்படிக் கூட வந்து கூறும் வார்த்தைகள் யாவும் வெந்த புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சுவது போலவே இருக்கும். எமது துன்பங்களுக்கு வடிகால் தேவை என்று உணர்ந்தால் அவன் பாதம் பற்றி கதறி அழுவதை விட வேறு வழியே இல்லை. இவ்வாறு நாம் செய்யும் போது எமக்கு துன்பங்கள் ஏதும் இல்லை என்ற உணர்வை நாம் பெறுவோம். கீழ் நோக்கி ஒடுவதே தண்ணீரின் இயற்கை. ஆனால் கதிரவனின் கிரகணங்கள் அதனை ஆயியாக்கி வானில் உயர்த்துகின்றன. அது போன்று மனமும் இழிந்த பொருட்களான சுகங்களை நாடிப் போவது இயற்கை. ஆனால் கடவுளின் அருள் உயர்ந்த பொருளைநாடிச் செல்லும்படி மனதை தூக்கி விடும்.

இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டில் நிற்கும் எம்மில் யாரிடமும் மனதில் அமைதியில்லை, காரணம் விஞ்ஞானம். விஞ்ஞானம் என்று நாம் மெய்ஞானத்தையே மறந்து விட்டோம். எல்லாமே அவசரமாகி விட்டது உலகில் பத்து மாதங்கள் வயிற்றில் இருந்து வெளிவந்த பின் என்ன குழந்தை என்று அறிய பொறுத்திருக்க பொறுமையில்லை. தாய்ப்பாலுட்டி குழந்தையைச் சீராட்டி வளர்க்க நேரமில்லை. எதிலும் வேகம். இப்படிப்பட்ட வளர்முக நாடுகளில் கிடைக்கும் விளைவுகள் என்ன? குறைபாடுடைய குழந்தைகளின் பிரசவமும், தாயின் அரவணைப்பினை இழுந்த குழந்தையின் கொடு என்னாங்களும் செய்கைகளும் இதளால் இன்று மலிந்து இருப்பது கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு. யார் இதை சிந்திக்கின்றார்கள். உலகில் ஒடும் இரத்த ஆற்றுக்கு யார் அணை போட முயற்சிக்கின்றார்கள். ஏன் பரிசோதனைக் குழாயிலே குழந்தைகளை உருவாக்கும் விஞ்ஞானி கூட இறுதியில் மன அமைதியின்றியே தவிக்கின்றான். தனது மனத்தையே தன்னால் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் நின்று திண்டாடுகின்றான். இறுதியில் தன்னையே தான் மாய்த்தும் கொள்கின்றான். இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரே ஒரு வழி அகில உலகமும் காட்டும் அன்பு வழி. எந்த மானுடப் பிறவியைநீ நேசித்தாலும் நீ அதற்காக வருந்தத்தான் நேரிடும் எவன் இறைவன் ஒருவனிடம் மட்டுமே அன்பு செலுத்துகின்றானோ அவனே உண்மையான பாக்கியசாலி. கடவுளை நேசிப்பதால் எவ்வித துன்பமும் ஏற்படுவதில்லை. உன் இதயத்தின் உள்ளிடத்திலிருந்து எப்போதும் ஆண்டவன் நாமத்தை கூறிக் கொண்டே இரு. குழந்துள்ள பொருட்களை உன் மனம் எவ்வாறு கருதுகின்றது என்று கவலைப்ப வேண்டாம். நிலவொளி நிறைந்த நாட்களில் நிலவில் கூட கறை இருக்கின்றது. ஆனால் நீ இறைவனிடம் வைக்கும் அன்பில் கறையிருத்தல் கூடாது. அப்பொழுது உனது மனம் தூய்மையானதாக இருக்கும்.

உலகத்திலே உள்ள எல்லா உயிர்களும் அவையவை ஈடேறுவதற்காகப் படைக்கப் பட்டவையேயன்றி ஒன்றுக்காக மற்றொன்று படைக்கப்படவில்லை. இதை உணராதவர்கள் உலகத்திலே உள்ள உயிர்களைல்லாம் மனிதனுக்காகப் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றும், ஆடு, மாடு, கோழி, மீன் முதலியவற்றையும் கொன்று திண்ணாம் என்றும் பிதற்றுவார்கள். அவையும் ஆன்மாக்கள்தானே. நாங்களும் அப்பிறப்பை எடுப்பதுண்டல்லவா?

- சைவபோதம் -

சைவத்தின் ஆழமும் எளிமையும்

தே. சேந்தன், 2ம் வருடம், பொறியியற் பிடம்

சைவ சமயம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது என்பதில் இரு கருத்துக்கு இடமில்லை. ஆனால் அத் தொன்மைச் சைவமும் தற்போதுள்ள சைவமும் ஒன்றா என்பதில்தான் சில(ருக்கு) விளக்கமின்மைகள் காணப்படுகின்றன.

சிந்துவெளி நாகரீகம் விட்டுச் சென்ற பதிவுகளிலிருந்து சிவ, சக்தி வழிபாடுகளும் இலிங்க வழிபாடும் அப்போதிருந்தே இடம்பெற்று வருவதை அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் ஏனைய தெய்வ வழிபாடுகள் சைவத்துள் எப்படி, எப்போது கலந்தன? இக் கேள்விக்கு விளக்கமான விடை காணப் போந்தால், இக் கட்டுரை ஒரு வரலாற்றுப் பாடமாய்த் தோற்றமளிக்கலாம். ஆனாலும் அவ்வளவு தூரம் என்னிலும் வளர்ந்து விடவில்லை. எனிலும் சில முக்கிய கருத்துக்களைத் தொட்டுச் செல்ல வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இந்தியாவினுள் ஜோ-ஆரியரின் வருகை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அவர்களுடன் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மதங்களும் வர ஆரம்பித்தன. அங்கு ஏற்கனவே தீராவிடர்களால் முறைமையாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த சைவ சமயத்திற்கும், இவர்களில் சிலராலும் இவர்கள் அல்லாதோராலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்த வேறு சில சமயங்களுக்கும் புதிதாக வந்த ஜோ-ஆரியரின் சமயங்களுக்குமிடையில் நிறையவே ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் இருந்தன.

ஜோ-ஆரியர் பெரும் எண்ணிக்கையில் வருகை தந்து, தீராவிடர்மீது போர் தொடுத்து, அவர்களை அடிமை கொண்டு கொடிய சாதி முறைகளை, சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளை அறிமுகப்படுத்தினர். தம்மைப் பிராமணர் என்றும், தாமே தெய்வங்களுக்கு அடுத்தவர்கள் என்றும் கூறிக் கொண்டு தீராவிடாதைத் தாசர் (அடிமைகள்) என்று அழைத்த அதேநேரம் தம் தெய்வ வழிபாடுகளையே அவர்களும் பின்பற்ற வேண்டுமெனக் கட்டாயப்படுத்தினர்.

யுத்தத்தில் தோற்றாலும் அடிமை கொள்ளப்பட்டாலும் கூட தம்மால் கடுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரும் சிவ, சக்தி வழிபாடுகளையும், அக் காலகட்டத்தில் பிரபலம் பெற ஆரம்பித்திருந்த முருக வழிபாடு முதலியவற்றையும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனோநிலையில் தீராவிடர் இல்லாதிருந்த காரணத்தினால், அவர்களது மனங்களை வெல்ல முடியாமல் போகவே, இரு பகுதித் தெய்வங்களுக்குமிடையில் காணப்பட ஒற்றுமைகளை ஆராய முனைந்தனர். ஜோ-ஆரியர், இதன் பயணாக உருத்திரனும் சிவனும் ஒன்றானார்கள். குமாரக் கடவுளும் முருகனும் ஒன்றானார்கள். இப்படியே பல தெய்வ இவளைப்புகளின் பயணாக மத ஒற்றுமை தலை தூக்கியது. ஒன்றோடொன்று தொடர்புப்பட்டாய் சைவம் (சிவன்), வைஷ்ணவம் (விஷ்ணு), சாக்தம் (சக்தி) காணபத்தியம் (கணபதி), கெளமாரம் (முருகன்), செளரம் (குரியன்) முதலாய சமயங்கள் வளர ஆரம்பித்தன.

ஆனால், இவை கூட பிற்காலத்தில் மதக்கலவரங்களுக்கு வித்திடலாமென நினைத்த சில தீர்க்கதரிசிகளின் முன்னேற்பாடான முயற்சியினால் அர்த்த நாரீஸ்வரர் (சிவன் - சக்தி), அரிஹரன் (சிவன் - விஷ்ணு) போன்ற மூர்த்திகள் உருவாக்கப்பட்டதுடன் சிவனின் மனைவி பார்வதி; இவர்களின் குழந்தைகள் கணபதியும் முருகனும்; பார்வதியின் சகோதரன் திருமால், திருமாலின் கொப்புழைவிருந்து வளரும் தாமரையில் தோன்றியவர் பிரம்மா போன்ற கருத்துக்களும் உருவாக்கப்பட்டு இதன் விளைவாக அனைத்து மதப் பிரிவுகளையும் தன்னுள்ளே வாங்கிக் கொண்டு இந்து மதம் பிறந்தது.

மத ஒற்றுமையை குறிக் கோளாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்துமதம், பெளத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம்-ஆதிய மதங்களையும் உள்வாங்கிக் கொண்டாற் கூட வியப்பதற்கு எதுவுமில்லை. ஆனால் இக் கூற்றானது உண்மையான இந்து சமயவாதிகளால் மாத்திரமே ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியதொன்றாக இருக்கிறது. அவ்வளவு தூரத்துக்கு மதப் பிரிவினைவாழிகள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டியுள்ளனர்.

இது இவ்வாறிருக்க இக் கட்டுரையின் நோக்கமோ, சைவத்தின் ஆழத்தையும், அதேசமயம் எளிமையும்

சற்றுச் சுருக்கமாக ஆராய்வதாகும். இதிலுள்ள ஒரு சங்கடம் என்னவென்றால், ஏற்கனவே இப்புத்தகத்திலோ அன்றி இதற்குமுன்னர் வெளிவந்த 'இந்துதரும்' நூல்களிலோ இடம்பெற்ற பல கருத்துக்களை இக்கட்டுரையும் தொடரவேண்டியிருப்பது தான்.

அன்பு.... அதுதான் சைவத்தின் அடிநாதம். இவ்வுலகத்திலுள்ள எவருமே இந்த 'அன்பு' எனும் பதத்தைப் புறக்கணித்து வாழல் முடியாது. ஒரு குழந்தை பிறந்து, சிறிது பிரித்தறியுந்திறன் வாய்த்ததும் முதன்முதலாய்த் தன் தாயையே என்னயோரிடமிருந்து பிரித்தறிகிறது; அடுத்து, தன்மீது அன்புசெலுத்துவோர் விரும்பவும், அல்லாதோரை வெறுக்கவும் தலைப்படுகிறது. அச்சிறு குழந்தை தன் மார்பில் எட்டி உதைத்தால் கூட, அன்னையானவள் உளம் குளிர்ந்தேபோகிறாள். இங்கெல்லாம் ஆதிக்கங்கு செலுத்துவது தூய அன்பின்றி வேறேது? ஓவ்வொரு மனிதனும் முதன்முதலாய்ப் புரிந்துகொள்ளும் இவ்வன்பைத் தவிர எளிமையான இன்னொருபொருள் இருக்க முடியுமா? ஆனால் சைவமோ, இவ்வன்பையே அடித்தளமாகக் கொண்டு கட்டியழுப்பப்பட்டுள்ளது. இதனையே,

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந் திருந்தாரே”

எனும் அழகிய, எளிய தமிழ் நடையிலமைந்த திருமந்திரத்தின் மூலம் அருள்கிறார் திருமூலர்.

இங்கு ஒரு விடயத்தினைக் குறிப்பிட வேண்டும்; என்னவென்றால், வேதங்களும் ஆகமங்களும் சொல்லும் விடயங்கள் இந்து மதத்துக்குரியவை; அதேநேரம், தேவாரங்களும் திருமந்திரமும் முறையே தமிழ்வேதமாகவும் தமிழ் ஆகமமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. நாம் தற்சமயம் இந்துக்களாகிவிட்டாலும், சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டிருப்பதனால் சைவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். எனவே சைவக் கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்தியம்பும் திருமந்திரத்தினை அண்டியே எம் கருத்துக்கள் அமைதல் வேண்டும்.

சரி, அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதனால் சைவம் எளிமையானது! அதன் ஆழத்தினை இனி அளக்க முயல்வோமா?

ஓருநாள், சாது ஒருவர், ஒரு முரடன் அழகிய அணிற்குஞ்சொன்றினைப் பிடித்து வைத்திருப்பதைக் கண்டார்.

“எனப்பா, அச்சிறுகுஞ்சை தாயிடமிருந்து பிரித்துத் துன்புறுத்துகிறாய்? நீ விரும்பினால், சுதந்திரமாகத் திரியும் அணில்களை உன் வளர்ப்புப்பிராணிகள் போல் ஆக்கிக் கொள்ளலாமே!”

“அவற்றையென்றால், பிடித்து அடைத்து வைத்தால் மட்டுமே தாங்கள் சொல்வது சாத்தியம், சாமியாரே!”

“அப்பனே, என்னுடன் சற்று என் ஆச்சிரமம்வரை வரமுடியுமா?”

அவன் அவருடன் சென்றான். அங்கு, அவன் அதுவரை காணாத அதிசயங்கள் பலவற்றைக் கண்டான். மனிதர்களைக் கண்டாலே பாய்ந்தோடும் பிராணிகளும் சரி, பறந்தோடும் பறவைகளும் சரி சுதந்திரமாக, பயமேயின்றி உலாவின. சாது அவன் கையில் சில நிலக்கடலைகளைக் கொடுத்து அங்கு ஒடித்திரியும் அணில்களை நோக்கி வீச்சுசொன்னார். அவனும் அவ்வாறு செய்யவே, ஏழைட்டு அணில்கள் ஓடிவந்து, அவற்றை எடுத்து, ஆழகாக உடைத்து உண்டன. அன்பின் சக்தியை அன்றுதான் அம்முரடன் உணர்ந்து கொண்டான்.

இக்கதை அன்பின் சக்திக்கு மிகச் சிறிய - மிகமிகச் சிறியதோர் உதாரணம். ஆனால் இதனையிட அன்பின்கக்தியை - ஆழத்தைத் தெளிவாக எடுத்தியம்பும் பல கதைகளை நாம் அறிந்துள்ளோம்.

கண்ணப்ப நாயனார் பற்றி அறியாதோர் யாருமில்லையெனலாம். அவர் ஆண்டவன்மீது கொண்ட அன்பினால் தன்னிரு கண்ணையும் துறக்கத் தயாராயிருந்தார்.

ஒரு புறாவினைக் காப்பதற்காய் சிபி மன்னன் தன்னையே பருந்துக்கு இரையாக்க முன்வந்ததையும், தம் அன்புக்குரியவரின் இழப்பைத் தாங்கமுடியாது தம் உயிரை மாய்த்துக்கொண்ட (உடலை விட்டுப் பிரிந்த)வர் பலரது கதைகளையும் அறிகிறோம்.

‘ரெவிபுதி’ பற்றி பலர் அறிந்திருக்கலாம். ஒருவரது எண்ணத்தினை எங்கோ இருக்கும் இன்னொருவர் மனதில் பதிக்கும் முறைக்கே இந்தப் பெயர். இப்படியான சக்தி சிலருக்கு இயற்கையாகவும் மிகச் சிலருக்கு பலத்த முயற்சியின்

பயனாகவும் அமையலாம். ஆனால் அன்புப் பினைப்பில் ஈடுபட்ட இருவருக்கிடையில் எண்ணப்பரிமாற்றம் எந்தச் சிரமமுமின்றி இடம் பெறுவது கண்கூடு. கணவனுக்கு தீயதேதும் நிகழ்ந்து விட்டாலோ, பிறவூர் சென்ற கணவன் நீண்டநாட்களின்பின் திரும்பி வரப்போவதையே தம் உள்ளத்தின் உந்துதலால் உணர்ந்து சொல்லும் பெண்களைப் பலர் சந்தித்திருக்கலாம். இப்படியான உள்ளுணர்வுகள் உங்களில் பலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

அன்பின் சக்தியை, ஆழத்தை எடுத்தியம்புவதற்கு மேலும் ஆயிரமாயிரம் உதாரணங்களைக் கூறிக்கொண்டே போகலாம். இதையெல்லாம் சற்றுச் சிந்தித்தோமானால், அன்பினைவிட ஆழமான ஒருபொருள் இவ்வுலகத்திலேயே இல்லையென்ற முடிவுக்கு அனைவரும் வருவோம். இதிலிருந்து சைவத்தின் ஆழமும் எத்தகையதென்பது கூறாமலேயே புரியும்.

அன்பெனும் ஆழமான அத்திவாரத்தின்மீது கட்டியெழுப்பப்பட்ட எளிய சமயமான சைவம், மக்களுக்கு மிகுந்த சுதந்திரத்தையும் எவருக்கும் ஏற்ற வழிமுறைகளையும் வழங்குகிறது. தெள்ளத் தெளிந்தார் எம்பிரானை நாடிதக் கோயிலிற்குக் கூடச் செல்ல வேண்டியதில்லையென்கிறார் திருமூலர், பின்வரும் பாடலின் மூலம்:

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிராணார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன்சிவ விங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளமணி விளக்கே”

ஆண்டவன் அருவ, உருவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதை உணர்த்தவே அருவருவத் திருமேனியாம் சிவவிங்கம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதிலிருந்தே, தெய்வம் ஒன்றேயாயினும் நினைப்பார். நினைக்கும் உருவில் நின்று பக்தருக்கு அருளுபவர் எனும் கருத்து இற்றைக்கு பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னமேயே சைவர்களால் உணரப்பட்டுள்ளதென்பதை உணரக்கூடியதாயுள்ளது. இதனாற்றான் எம்மதத்தினையும் சரிசமனாய் மதிக்குத் தன்மை அவர்களிடம் வளர்ந்துவிட்டிருக்கின்றது.

நாம் சிறிது நேரம் எமது சமயத்தைப்பற்றி ஆழமாய்ச் சிந்தித்தோமானால், அதன் எளிமையையும் அழத்தையும் நன்கு உணரலாம். எனினும் இந்நாளில் பலகருத்துக்கள் திரிபடைந்து காணப்படுவது கவலைக்குரியது. உதாரணமாக, உபவாசம் (உப=அருகில், வாசம் + இருத்தல் : இறைவனருகில் அல்லது இறை நினைவுவன் இருத்தல்) என்ற சொல் இன்று உணவின்றியிருத்தல் எனும்பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

வடமொழி மந்திரங்களைக் கோயிலில் உபயோகிக்கும் முறை இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டதே. அதற்குமுன்னர் சைவர் தீப ஆராதனைகளிலும் பூசை (பூ+செய்: பூக்களைக்கொண்டு செய்யப்படுவது) களிலுமே ஈடுபட்டிருந்தனர். இன்று, கோயில்களில் தமிழ் மந்திரங்களே பாலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து ஒருசாராரால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் அதனைப்பலர் ‘துடித்துப் பதைத்து’ எதிர்க்கின்றனர். ‘பகவானுக்குத் தமிழ் தெரியாது’ என்றா, அன்றி ‘பக்தர்களுக்கும் புரிந்துவிடும்’ என்பதாலா இந்த எதிர்ப்பு என்பது புரியவில்லை.

இன்று, சைவத்திலிருந்து பிறமதங்களுக்கு மாறுவோர் என்னிக்கை முன்னெனப்பொழுதும் (குடியேற்ற காலங்களுக்குப் பின்னர்) இல்லாதமாதிரி அதிகரித்துக் காணப்படுவதற்கு, அவர்கள் சைவத்தினைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள மையே காரணம் என்பது ஒருபூர்மிருக்க, புரியாத பாசையில் கூறப்படும் மந்திரங்களும் ஒரு காரணம் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஆழமான சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் எளியமுறையில் எடுத்தியம்பப் பெறும் சைவத் திருமுறைகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் தருவதன் மூலம், சைவத்தின் ஆழத்தினையும் எளிமையையும் கல்வரும் உணர்ந்து, தேவையற்ற சடங்குகளுக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவத்தினை நீக்கி, அதனை தேவையான வாழ்க்கை முறைகளுக்கு வழங்கத் தூண்டப்படுவர் என்பதில் எனக்கு நிறையவே நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இந்துதர்மம் கூறும் அறநேறிகள்

செல்வி. ஆறுமுகம் பாமதி, பொருளியல் சிறப்பு, 3ம் வருடம், கலைப்பிடம்

பழைய சாஸ்திரங்களின் தனித்துவத்தினை தன்னகத்தே கொண்டது இந்துமதம். “இந்துக்கள்” என்பது அந்திய நாட்டினர் நமக்கு வைத்த பெயர். சிந்துநதி தீரத்தில் இருந்தவர்களை இந்துக்கள் என்றும், அந்த நாட்டை இந்தியா என்றும் அவர்கள் மதத்தை இந்துமதம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அதற்கு முன் இருந்து மதம் வைத்தீகமதம் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதற்கு சனாதனமதம் என்றும் பெயருண்டு. இந்தவேத மதந்தான் இந்துமதம் என்று மருவியது.

இந்துமதம் தெய்வநம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நாளைடவில் விக்ரக ஆராதனைகள், அதையொட்டிய பல்வேறு வழிபாடுகளும் தோன்றின. ‘தலை எழுத்து’, ‘பூர்வஜன்மபலன்’ என்ற இரண்டு கொள்கைகள் இந்து மதத்தின் தனிப்பட்ட அம்சங்கள். இவை தர்க்கரீதியில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட வேதாந்தம் சம்பந்தப்பட்ட முடிவுகளாகும்.

கோட்பாடுகள்

நமக்கு பாவ புண்ணிய காரிய நம்பிக்கை உண்டு. எத்தகைய பாவகரமான காரியம் செய்தாலும் கடவுளின் திருநாமங்களை உச்சரித்த மாத்திரத்தில் சாம்பலாகி விடுகின்றன.

இந்து மதத்தின் முக்கிய கோட்பாடுகள்

01. வேதங்களை ஆதார நூல்களாக கருதுதல்.
02. ஒரே கடவுளை நம்பி அவரை பல்வேறு உருவங்களில் வழிபடுதல்.
03. வாழ்க்கையில் நீதி வழியினின்று வழுவாது நடப்பதை வலியுறுத்தல்
04. கர்மம், புணர்ஜீவனம், மோட்சம் என்பவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

இந்துமதத்தின் இலட்சணங்களாவன

01. வேதங்களை பிரமாணமாகக் கருதுதல்.
02. வழிகள் அல்லது சாதனம் ஒன்றேயென்று கொள்ளாது அவை பல உண்டு என்று மதித்தல்.
03. உபாசனை அல்லது வழிபாட்டின் விஷயத்தில் நிர்ப்பந்தம் எதுவும் இல்லாமை என்பனவாகும்.

எந்த தர்மத்தின் மீது பல ஸம்ஸ்காரங்கள் படிந்திருக்கின்றனவோ, அதை அனுஷ்டிப்பவனாய் எவன் கருதி ஸ்மிருதி புராணங்கள் ஆகியவை முறையே ஏற்று அனுசரிக்கத்தக்கவை என்று கருதுகிறானோ, பக்தி சிரித்தையுடன் தனக்கு உகந்த தர்மத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறானோ, சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசார அனுட்டானங்களைப் பின்பற்றுகிறானோ அவனே இந்து ஆவான்.

இந்துமதத்தில் விதவிதமான தத்துவங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் வழங்குவது இதனால்தான். இதில் நிர்குணமும் நிராகாரமுமான ஈகவரலும் உபாகிக்கப்படுகிறான். சகுண சாகார தெய்வமும் வழிபடப்படுகிறது. இதில் அத்வைதமும் இருக்கிறது. துவைதமும் இருக்கிறது. விசிஷ்டாத்தவைதமும் உள்ளது. இதில் கடவுளை இருப்பதாக நம்பும் ஆஸ்திகளுக்கும் இடமுண்டு. இதில் எல்லோரும் அவரவர் இஷ்டப்படி நடக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

உலகிலுள்ள வேறு எந்த சமயத்திலும் இந்தனவு குதந்திரம் கிடையாது. பெரிய பெரிய வித்துவான்களான ரிஷி முனிவர்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்தே இந்து மதத்தை வளர்த்திருக்கிறாகர்கள்.

'புராணம்' என்ற சொல்லுக்கு பழையது என்று பொருள் மிகவும் பழையவை ஆகையால் இந்துமத நூல்கள் பூராணங்கள் எனப்பட்டன. பூராணங்களின் மதத்தத்துவங்களை கதைகளின் உருவில் மிகவும் எளிதாக்கப்பட்டு சாதாரண மக்களிடம் புரிந்து கொள்ளுமாறு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மகாபாரதம் இயற்றிய வேத வியாசரோதான் இவைகளையும் புனைந்ததாக கூறப்படுகிறது.

எல்லாப் பூராணங்களின் மூலமாகவும் வேதவியாசர், பரோபகார; புண்ணியாய, பாபாயபரப்பீடனம். 'பிறருக்கு உபகாரம் செய்வதனால் புண்ணியமும் பிறரை வருத்துவதனால் பாவமும் வரும்' என்ற ஒரே நல்லுரையைத்தான் நமக்கு பழக்கியிருக்கிறார்.

இன்பம் பெறவும் முக்கு அல்லது மோட்சம் எய்தவும் மிகவும் முக்கியமான, தவிர்க்க முடியாத நிபந்தனை மாசற்றதூய வாழ்க்கை வாழ்தலே என்பதை தர்ம சாஸ்திரம் கூறுகிறது. வேத காலத்தில் ஓரே கடவுள் 'ஓம்' என்றும், பிறம்மம் என்றும், இந்திரன் வருணன் என்றும் பல்வேறு வகைகளில் வழிபடப்பட்டார். பிறகு உலகைப் படைத்து பாதுகாத்து அழிக்கும் முத்தொழில்களையும் அந்தக்கடவுளே பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்ற மூன்று உருவங்களில் செய்யும் தீரிமூர்த்திகளென்று போற்றப்பட்டார்.,

எந்த தெய்வத்தின் உருவில் நாம் கடவுளை வணங்கினாலும், நம்வழிபாடு முழுவதும் வானத்திலிருந்து பொழியும் நீர் முழுவதும் இறுதியில் கடலில் போய்ச் சேருவதைப் போல அந்த பகவானின் திருவடிகளிலேயே சேருகிறது.

இந்து மதத்தின் பல்வேறு உபாசநா மார்க்கங்கள் எல்லாவற்றிலுமே ஒரு பொதுவான அம்சம் காணப்படுகின்றது. அது பக்தி மார்க்கமாயினும் தந்திரமார்க்கமாயினும் எல்லாவற்றிலுமே நீதி வழியின்றி வழுவாத நடத்தை வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நீதி வழி என்பது இந்து மதத்தின் அடிப்படையாகும். நியமங்களை விட யமம் அதிகம் வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

புத்திமான்கள் நியமங்களை மட்டும் அனுஷ்டிப்பதோடு இராமல் யமங்களையும் எப்போதும் பாதுகாத்து வரவேண்டும் நியமங்களில் மட்டும் உறுதியாய் இருந்து வருவதன் இழிவுறுவான்.

யமங்களாவன; பிரம்ம சரியம், தயை, மன்னிப்பு, தியானம், சத்தியம், பணிவு, அகிம்சை, தள்ளாமை, இளிமை, இந்திரியங்களை அடக்குதல்.

நியமங்களாவன; ஸ்நானம், மெளனம், உபவாசம், வேள்வி, சுவாத்யாயம். (தானே நூல்களை ஒதுதல்) இந்திரியங்களை அடக்குதல், குருவின்பணிவிடை, உடல்தூய்மை (சௌசம்), வெகுளாமை, மெய் மறதியின்மை.

இந்து மதத்தில் நான்கு வர்ணங்கள் ஏற்கப்பட்டிருக்கின்ற. அவை பிராம்மனா, ஷத்திரீய, வைசிய குத்திரம் என்பவை.

தான் கல்வி கற்பதும், பிறருக்கு கல்வி கற்பிப்பதும் தான் வேள்வி இயற்றுவதும், பிறரின் வேள்வியை நடத்தி வைப்பதும், தானம் பெறுவதும், அளிப்பதும் என்று இவை பிராம்மன வர்ணத்திற்குரிய தர்மங்கள் அல்லது கடமைகளாகும்.

குடிமக்களைப் பாதுகாத்தல், தானமளித்தல், வேள்வி இயற்றுதல், கல்வி கற்றல், வாணிபம் செய்தல், விவசாயம் செய்தல் என்ற இவை வைசியருக்குரிய கடமைகள்.

மனத்தில் துவேஷமின்றி எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் உதவதலும் பணிபுரிதலும் தந்திரவர்ணத்தாரின் கடமைகளாகும்.

முதலில் அவரவர் குணங்களை அனுசரித்து வர்ணப்பாகுபாடுகள் செய்யப்பட்டன. பிறகு ஒருவர் எந்த வர்ணத்தை சேர்ந்த தாய் தந்தையருக்கு பிறக்கிறாரோ அதுவே அவர் வர்ணம் என்றாகி விட்டது. இதனாலேயே சாதிப்பிரிவுகள் தோன்றின.

பண்டைய ரிசிகள் சமுதாயம் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டு போவதற்காக அதை நான்கு வர்ணங்களாக பிரித்தமைத்தது போலவே நான்கு ஆசிரமங்களையும் அமைத்திருந்தார்கள். இதற்கெனஅவர்கள் ஓவ்வொரு மனிதன் வாழ்க்கையையும் நான்காக கூறிவிட்டார்கள். அவை 1) பிரம்மச்சரியம் 2) கிருஹஸ்தம் 3) வாளப்பிரஸ்தம் 4) சந்தியாசம் என்பன

பிரம்மச்சரியம்:- பையன் மிகவும் எளிய முறையில் வாழ்ந்து கொண்டு குருவின் ஆசிரமத்தில் இருத்து, வேதங்களை ஒதுங் காலமே பிரம்மசரிய ஆசிரமப் பருவம்.

மது, புலால், சந்தனம், முதலிய மணம் தரும் பொருட்கள், மாலை, இனிப்புப் பானங்கள், பெண்கள், அழகு ஊசிப்போன பண்டங்கள் என்ற இவற்றை பிரம்மசாரி ஒதுக்க வேண்டும். அவன் எந்த உயிருக்கும் ஷிம்சை புரியக்கூடாது என்றும், உடலில் என்னென்ற தடவிக் கொள்ளுதல், செருப்பனிதல், காமம், குரோதம், லோபம் ஆகியவைகளில் சிக்குதல், சூதாடுதல், பிரிரை தூஷித்தல், பொய் புகழுதல், பெண்களைப் பார்த்தல் ஆகியவை தவிர்க்க வேண்டியவையாகும்.

கிருஹஸ்தம்:- ஆசிரியரிடம் கல்வி கற்றான பிறகு சமாவர்த்தனம் என்ற சடங்கு செய்து குருவுக்கு தட்சிணை அளித்து விட்டு, பிரம்மசாரி தன் வீடு திரும்பி மணம் செய்து கொண்டு இல்வாழ்க்கையில் புக வேண்டும். கடவுளை எய்துவதை தன்குறிக்கோளாய்க் கொண்டு வாழ்க்கை இன்பங்களை நுகருவதும், விருந்தினரை உபசரித்து உயிர்ப் பிராணிகளுக்கு உதவுதலும்; விடய முறையில் வாழ்த்தலும் இதற்கரிய கடமைகளாகும்.

வாளப்பிரஸ்தம்:- உலக இன்பங்களை அனுபவித்த பின்; பிள்ளைகளுக்கு வயது வந்து குடும்ப பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதும் கிரதஸ்தன் வீட்டை விட்டு வெளியேறி காட்டுக்குச் செல்லுதலாகும். வாளப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தை சேர்ந்தவனது கடமைகள்; தான் ஒதுதலும் வெராக்கியமும் விருந்தினரைப் பேணுதலும், எல்லா உயிர்களிடம் அன்பும் கருணையும் காட்டுதலுமாகும்.

சந்தியாசம்:- சந்தியாசி எல்லா வகையான கர்மங்களையும் சடங்குகளையும் விட்டுவிட வேண்டும். அவன் பிச்சை ஏற்று உண்ணவும் ஒரே இடத்தில் தங்காமல் சுற்றிக் கொண்டேயிருக்கவும், எப்பொழுதும் பிரம்மதியானத்தில் குழந்திருக்க வேண்டும்.

இந்து மதத்தில் கர்மம் என்ற கொள்கை வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் செய்யும் கர்மத்திற்கேற்ப பயன் கிடைக்கும் தினை விதைத்தால் தினையும், வினை விதைத்தால் வினையும் விளையும், நாம் எப்பொழுதும் நற்பணிகள் புரிந்து வந்தால் நமக்கு தல்ல பயன் கிடைக்கும். நாம் செய்யும் கருமங்களிற்கேற்ப நமக்கு பிறவி அமைகிறது. நாம் மீண்டும் பிறப்பதும்; சொர்க்கம் சேருவதும், நரகில் புகுவதும், மோட்சம் எய்துவதும் எல்லாம் நாம் புரியும் கர்மங்களிற்கேற்ப நம் விதியின்படி நிகழ்கின்றன.

இந்து மதத்தின் சாஸ்திரங்களை வகுக்தவர்கள் ஓவ்வொரு மனிதனும் நான்கு பேருகளை எய்த வேண்டும் என்ற கூறுகிறார்கள். அவை தர்மம் (அறம்), அர்த்தம் (பொருள்), காமம் (இன்பம்), மோட்சம் (வீடு) என்பன. எந்த கர்மங்கள் அல்லது செயல்களினால் சமுதாயம் நிலைத்து நிற்கிறதோ அது தர்மம் எனப்படுகிறது. அர்த்தம் என்றால் பணமும் பொருள்களும் கூகம் பெறுவதற்கு பணம் (காக) வேண்டும். ஆனால் இந்தப் பணமும் தர்மவழியில் நின்று பெறப்பட வேண்டுமே தவிர அதர்ம வழியில் பெறக்கூடாது.

மோகம் என்றால் விரும்புதல் அல்லது, விழைதல் கூத்ததை வேண்டியே மனிதன் எல்லாக் காரியங்களும் செய்கிறான். ஆனால் விரும்பிச் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களும் தர்மத்திற்கு ஒத்தவையாக இருத்தல் மிகவும் அவசியம்.

மோட்சம் என்றால் விடுதலை பாசக் கட்டிலிருந்து விடுபடுதல் மனிதன் மீண்டும் மீண்டும் உலகில் வந்து பிறக்க வேண்டியிராமல் மோட்சம் அல்லது வீடுபேறு பெறுவதற்குரிய வழியில் செல்லவும் அதற்கு ஒத்த காரியங்களே புரிய வேண்டும். தர்மம் தவறாமல் நடத்தலே கடமை. தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்ற இவை அனைத்திற்கும் ஆதாரமாயிருப்பது முதலில் உள்ள தர்மமே இயமன் எப்போதும் நம் தலையின் மீது வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். "உடலும் சதமல்ல பணமும் சதமல்ல" ஆகையால் தர்மம் செய்து கொண்டே வாழ வேண்டும்.

அன்னியனோ, நம்மவனோ, உற்றார் உறவினரோ, நன்பரோ, சத்துருவோ, அல்லது பகைவனோ இவர்களில் எவராயிருப்பினும் ஆபத்தில் சிக்கியிருந்தால் அவர் துயரூஹதைக் கண்டு தாளாது அவரை அதிலிருந்து விடுவிக்க முற்படுவதை தயை அல்லது கருணை என்கிறது இந்து தர்மம்.

ஒருவன் புலால் உண்டால் அவனை மட்டும் உயிரைக் கொன்ற பாவம் சாராது அவனல்லாமல் புலால் தயாரிக்க அனுமதியளித்தவன் பிராணியை கொன்றவன், அதை வெட்டியவன், அதை வாங்கியவன், விற்றவன், அதை சமைத்தவன், சமைத்ததை எடுத்து வந்தவன் அதை சாப்பிட்டவன் ஆகிய எல்லாருமே கொலை புரிந்த பாவத்திற்கு உள்ளாவார்கள்.

பெரியோரை வணங்கும் பழக்கமுள்ளவனுக்கும், தினமும் பெற்றோருக்கும் ஆசிரியருக்கும், பெரியவர்களுக்கும் பணிவிடை புரிவனுக்கும் ஆயுளும், கல்வியும், புகழும், பலமும், பெறுகின்றான்.

தாய் தந்தையருக்கும் ஆசிரியருக்கும் எது உகந்ததோ அதையே பின்னை செய்ய வேண்டும். இந்த ஓவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தால் போதும் மகன் வேறு தவம் எதுவும் இயற்ற வேண்டாம்.

எங்கே பெண்கள் போற்றப்படுகிறார்களோ அங்கே தெய்வங்கள் மகிழ்கின்றன. பெண்கள் மதிக்கப்படாத இடங்களிலோ எல்லாக் காரியங்களும் பாழ்தான் என்கிறது மனுசாஸ்திரம்.

தொகுத்து நோக்கும் போது இந்து தர்மானது உண்மையான ஆத்மீக வழிகாட்டல்களையும் வேதம் கூறும் (வழிகாட்டலையும்) நெறிப்படி தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும் தன்னடத்தையினின்று வழுவாதிருக்க வேண்டும் என்றும் பாவத்திலிருந்து விலக வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்துகிறது.

கல்வியடையவர் தாம் கற்றிந்தபடி நல்வழியிலே ஒழுகுதலும், நன்மானவர்களுக்கு கல்வி கற்பித்தலும் எல்லோருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம் மூன்றையும் என்னானும் தமக்குக் கடமையாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வியல்புடையவே கல்வியாலாகிய பயனை அடைந்தவர் ஆவர். இம் மூன்றும் இல்லாதவிடத்துக் கல்வியினால் பயனில்லை

பாவம் செய்பவர்களை நன்கு மதிப்பவர்கள் இல்லையாயில் பாவம் செய்பவர்களும் இவர் ஆதலால் பாவம் செய்பவர்களினும், அவர்களை நன்கு மதிப்பவர்களே பெரும் பாவிகள்

கடவுள் ஒருவரே என்றும் நம்மோடு தொடர்புடையவராய், நமக்கு நம்மினும் இனியவராய் உள்ளவர். அவருக்கே நாமெல்லாம் உடமைப்பொருள்.

உடம்பு சிவபதமடையத் திருநீறும் உருத்திராக்கமும் அனிய வேண்டும். உள்ளம் சிவசம்பந்தமடையத் திருவைந்தெழுத்தை ஒது வேண்டும்.

- நாவலர் -

இந்துமதத்தில் இல்வாழ்க்கை

வே. இராஜகோபாலசிங்கம், விடுகை வருடம், சிவில் எந்திரவியல் பிரிவு.

“அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில் போ ஒய்ப் பெறுவது எவன்?

அறநெறி வழுவாது இனிதே நடைபெறுமாயின் வேறு எதுவும் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று பொருள் தரும்படிதிருவள்ளுவர் இக் குறளை இயற்றி உள்ளார். இந்தக் குறள் இல்லற நெறியை உயர்த்திப் பேசகிறது. அற நெறிகளுக்கு முரண்படாமல் இல்லற வாழ்வு வாழ்வாராயின் கடுமையான தவிநெறிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் அவனுக்கு இராது. துறவறத்தையே தலையாய அறம் எனப் போற்றிக் கொண்டாடிய போதிலும் இல்லறத்தையும் சான்றோர்கள் போற்றாமல் இல்லை. இல்லறத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சில ஒழுக்க நெறிகளையும் எமது மதம் வகுத்துக் கொடுத்துள்ளது.

இல்லறம் இரும்புச் சரங்கம். துறவறம் பொன் சரங்கம். பொன் சரங்கத்தினின்று பொன்னை எடுக்க இரும்பு எவ்வாறு இன்றியமையாததோ அது போன்றே ஆன்மீகைத் துறையில் துறவை மேற்கொள்ள விரும்புவோர் இல்லற நெறிகளில் குறைவற விளங்கினால்கூறி துறவறம் செல்க்கூடாது. இல்லறத்தின் வழியினின்றே துறவறம் செல்ல வேண்டும். இல்லறத்தில் வெற்றி இன்றிக் குழப்பமேற்படின் துறவறத்தில் வெற்றி காண இயலாது. அதனால்தான் குறளாசிரியர் இல்லற நெறியில் செம்மையாக நில். இல்லையேல் அங்கு போய்நீ பெறுவது ஒன்றுமில்லை. அந்த நிலை இல்லறத்தை விடக் கடினமானது என்பதையே அக் குறளால் விளக்கியுள்ளார்.

இல்லறம் துறவறமும் ஒன்றுக் கொண்று மாறுபட்ட வாழ்க்கை நெறியினைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றிய போதிலும் அடிப்படையில் ஒன்றுக் கொண்று நெருங்கிய தொடர்புடையனவாகும்.

இல்லறத்தாரின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் இல்லாது போனால் பிறருக்குத் தொண்டு செய்யவோ அறிவுரை நிகழ்த்தி பெறுமையடையவோ, வழிகாட்டி மக்களை நல்வழிப்படுத்தவோ துறவிகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லாது போகும். அதேபோல் துறவிகளின் வாழ்க்கை முறைகளும் போதனைகளும் வழிகாட்டி அறநெறித் துறைகளில் செலுத்தாவிடின் இல்லறத்தாரின் வாழ்க்கை சீர்கெட்டுச் சிதைந்து போகும்.

நல்ல முறையில் இல்லறம் நடத்தி உள்ளம் பக்குவம் அடைந்த பின்னரே முக்கி நெறியைப் பற்றிச் சிந்திக்க முடியும். ஒருவனது இல்லற வாழ்வில் மனம் எவ்வாறு பக்குவம் அடைய முடியும். ஒருவன் தன் மனைவியிடம் அன்பு செலுத்தித் தன்னைத்தான் ஓரளவு மறக்கவும், துறக்கவும் கற்றுக் கொள்கிறான். அவ்வாறே குடும்பத்தின் நன்மை குலத்தின் நன்மை. தமது இனத்தின் நன்மைக்கும் “தான்” என்னும் வலையினின்று வரவரவெளியேற மனிதனுக்குப் பயிற்சி தந்து வழிகாட்டுகின்றன. இல்லற வாழ்வுக்குரிய அன்புகள் அனைத்தும் பேரன்புக்கு ஒர் பயிற்சியேயாகும். இந்தப் பயிற்சியைச் சரிவரப் பெற்ற பின்னரே உள்ளத்தில் ஞான ஒளிக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மக்கள், மனைவி, கணவன், குலத்தார், ஊரார், தேசத்தார் என்றெல்லாம் கருதிக் கவலைப்பட்டு அன்பும் பணியும் செய்தால் அப் பொருட்களில் மறைந்து உள்ளார் நிற்கும் மெய்ப்பொருளைக் காணும்படியான அறிவு உண்டாகும். ஆனால், இதற்கு இல்லற வாழ்வை அறவழியில் நடத்தி வரவரப் பற்றுக்களை கழற்றும் பயிற்சியில் ஈடுபடல் வேண்டும். கணவனைக் காதலிப்பது கணவனைக் காதலிக்க அல்ல. பரமாத்மாவைக் காதலிக்கப் பயில்வதற்காகவே.. கணவன் மனைவியைக் காதலிப்பதும் இதற்காகவே. இதுவே காதலின்பயனும் உண்மைப் பொருளும் ஆகும். மனைவி கணவன் மக்கள் செல்வம் இவைகளினுள் நிற்கும் பரம் பொருளைக் கண்டு அதனுடன் கலந்து ஒன்றாவதற்கு உள்ளம் பொங்க வேண்டும். இந்தப் பயிற்சி பெறுவதே அவைகளைக் காதலித்து அனுபவித்து வாழ்வதன் உண்மைப் பயன்.

எங்கும் பரவி நிற்கும் மெய்ப் பொருளைக் கண்டு காதலிக்கவே வேதம் ஒதுதல், கலைகள் கற்றல் முதலியன அமைந்திருப்பதாகவும் கருதலாம். பரம் பொருளைத் தனியாகக் காணவோ அடையவோ மனித வாழ்வில் முடியாது. மற்றப் பொருட்களில் அது உள்ளடு நிற்பதை அறிந்து அப்பொருளின் வழியாகவே அதை அடைய முடியும்.

பேரிகையிலும் சங்கிலும் ஓலி உண்டாகிறது. ஓலியை மட்டும் எடுத்துப் பிரித்துக் கொள்ள முடியாது. சங்கையும், பேரிகையையும் அவற்றைக் கோஷிக்கச் செய்பவனையும் அடைந்து ஓலியைப் பெறலாம். இவ்வாறே பரம் பொருளையும் காணலாம்.

ஒவ்வோர் மனிதனும் அறிவு, இச்சை, செயல் என்ற முத்தன்மைகளை உடையவன் காம மோகங்கள், பசி, தாகம், சிற்றின்பாட்டங்கள், பெண், மன், பொன்னாசைகள் இவைகளெல்லாம் இச்சை எனப்படும். ஒருவன் தானாக இவற்றை உண்டு பண்ணும் போது அவனது இச்சை உடம்பு ஏற்படி சலனமடையும். அல்லாமல் அவனது இச்சை உடம்பு வெளியில் இருந்து வரும் இச்சை அலைகளால் அலைக்கப்படும் போது அவன் அவ் இச்சைகளைப் பற்றி அச்சமயம் எண்ணாதிருப்பிலும் அந்த இச்சைகள் தாமாகவே அம் மனிதனிடம் பிறக்கும். ஒருவன் தன் உடம்பை அசைவின்றி இருந்தி சற்றுநேரம் கைகட்டி கண்முடி உட்கார்ந்து கொண்டு தன் இச்சைகளையும் அடக்கிப் பார்ப்பானாகினால் அப்போது தன் முயற்சி இன்றியே தனக்குள் இச்சைகளும் எண்ணங்களும் எழுவதை அவன் உணர்வான். அப்போது புறவுகை இச் செயல்கள் அவனைத் தாக்குவதும் அதனால் அவனது நுண்ணுடம்பு மிக வேகமாக சலனமடைவதும், நெற்றிக் கண் பார்வைக்குப் புலப்படும் அச் சலனம் அசைவின்றி மிதக்கின்ற மரக்கலத்தை கடல் அலைகள் ஆட்டுகிற மாதிரியும் அது நம் புறக்கண்ணுக்குத் தோன்றுவது போலவும் ஆகும். இங்கு இச்சை உடம்பில் தொழிற்படும் ஆசைகளுக்கு அறிவுடம்பில் தொழிற்படும் எண்ணங்களுக்கும் நினைவுகளுக்கும் வேறுபாடு அறியப்படல் வேண்டும். ஆனால் பெரும்பாலான மக்களிடம் இச்சைகள் எண்ணங்களை விட்டுத் தனியாக இயங்குவது மிகவும் அரிது. எனவே

இல்லறத்தானுக்குரிய ஓழுக்க நெறிகளில், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஓழுக்க நெறிகளும் தவிர்க்க வேண்டிய தீமைகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர்க்க வேண்டிய தீமைகளைக் காட்டிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஓழுக்க நெறிகள் தான் மிகுந்தியாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வாழ்க்கையில் அறங்களும் மறங்களும் கலந்தே இருக்கின்றன. அறங்களைக் கடைப்பிடிக்கவும் மறங்களைத் தவிர்க்கவும் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டால் வாழ்க்கை செம்மையாய் அமைய முடியாது. அதனால்தான் இல்லறத்தாருக்கு இந்த இரண்டையும் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இல்லற நெறி என்பது துறவற்றத்துக்கு அடிகோலும் ஓர் பயிற்சி கூடமாகவும் துறவோரையும் இதர ஆன்மாக்களையும் போற்றிக் காப்பாற்றும் அறங்கடமாக அமைய வேண்டுமேயன்றி இனபம் துய்த்து வாழும் போக மண்டபமாக அது ஆதல் கூடாது. இதனால்தான் இல்லறத்தாருக்கு ஜந்து அனுவிரதங்களைக் கூறி இருக்கின்றது எமது இந்து மதம்.

1. கொல்லாமை
2. பொய்யாமை
3. கள்ளாமை.
4. பிறமனை நயவாமை
5. மிகு பொருள் விரும்பாமை.

இது மட்டுமல்லாது இல்லறத்தார் அன்றாடம் ஆறு கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனவும் இந்த ஆறு கடமைகளையும் கடைப்பிடித்து ஓழுகினால் விரதங்களையும் ஓழுக்க நெறிகளையும் கடைப்பிடிப்பதற்கு அது அனுகூலமாய் இருக்கும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன

1. கடவுள் வழிபாடு
2. குரு வழிபாடு
3. மதஞால்களைப் படித்தல்
4. புலன்அடக்கம்
5. தவம்
6. தானம்

உழைப்பு யாவும் குறைந்தாலும் மனிதனுக்கு ஆத்மீகத் துறையில் ஈடுபட அதாவது தான் யார் என்ற ரகசியத்தை அறியவாய்ப்படுகிற்றியது. எங்கும் பரவிய வலிமையே மதத்தின் அடிப்படைஎன்று அவன் என்னி வந்தது போல் அவனது சிந்தனை இன்றும் உயர்ந்த நிலையை எட்டியது. பரம் பொருள் பற்றிய உண்மையை அவன் அறியலானான்.

மனம் என்பது சிக்கள்தைக் கடைப்பிடிக்க மனித உடலில் பொருத்திய ஓர் துறையே. அது நம் உள்ளூர்வைத் தன் சிந்தனைக்கு எட்டும் அளவுக்கு இந்த விசித்திரமான உலகத்தோடு உறவு கொள்ள இசைகின்றது. ஆனால் மனம் வகுத்து வைத்த எல்லைகளையும் கடந்து செல்வதும்தான்! இப்படி மனம் விதித்த தடையை மீறும் சந்தர்ப்பங்களில் தான் நம் ஆத்மா ஆளந்தம் நிறைந்து நிற்கின்றது. இத்தகைய ஓர் கதந்திரம் கிட்டும்போது உண்மையே உருவான பரம்பொருளை அனுபவ மூலம் உணருகின்றோம். அதுவே நம் இலட்சியத்தின் முடிவு. அதுவே ஆளந்தம். நம்முடைய சுகம் உள்ளத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆன்மாவைப் பாதிக்காத விஷயங்களை நாம் பொருட்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும். எதையும் நன்றாய் விசாரித்து உகம் முழுவதையும் கருத்தில் வைத்து பகுத்தறிய வேண்டும்.

புறப்பொருள் எதுவும் மனதைத் தானாகவே பாதிக்க முடியாது உள்மனதில் உண்டாகும் எண்ணங்களுக்கு நீயே அதிகாரி. புறப்பொருளால் உண்டாகும் எண்ணங்களை மாற்றி வேறு எண்ணங்களைக் கொள்ள ஓர் இல்லறத்தானுக்கு சக்தியுண்டு. இவ்வாறு புறப்பொருளால் பிடிக்கப்படாமல் மனதைக் காக்க வேண்டிய காலவரையும் கொஞ்சமே. இயல்பாக நடந்த விடயங்களைப் பற்றி மனம் வருந்தக் கூடாது. இயல்புக்கு மாராக நடந்தவைகளினால் உண்ணுடைய பிறப்பின் தருமத்தை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு அதன்படிநட. அவனவன் நடத்துவதே நெறி என்பது போலவும் எமது மதம் கூறுகிறது.

நெறி தவறாதவனுக்கு மனதில் எப்போதும் மகிழ்ச்சி இருக்கும். நெறி தவறாமல் இருக்க மனதைக் காக்க வேண்டும். ஜூழும் பொய்யும் கொண்ட கருத்துக்களை ஒழித்து உலகத்திற்கு உபகாரம் செய்வதிலேயே மனதைச் செலுத்தித் தன்னிடம் இல்லாத புறப் பொருளில் விருப்பும், வெறுப்பும் கொள்ளாமல் உலகப் போக்கில் எது நேரிலும் மனக் குறை கொள்ளாமல் இருக்கும் சுபாவத்தை வளர்த்து வந்தால் இல்லறத்தான் நெறி தவறமாட்டான்.

ஃ காயாகிப் பழுப்பதற்காகத் தன் இதழ்களை உதிர்த்துத்தானே ஆக வேண்டும். அதே மாதிரி பழுமும் மறுபடியும் மரமாவதற்கு விழுந்துதான் தீர் வேண்டியிருக்கின்றது. தனி மனிதன் என்ற நிலையில் இருந்து மனித சமூகம் மனித சமூகத்தில் இருந்து பிரபஞ்சம், பிரபஞ்சத்தில் இருந்து பரம்பொருள். இதுதான் ஆத்மாவின் இயல்பான முன்னேற்றம். இந்த முன்னேற்றத்துக்குரிய இலட்சியத்தை மனதிற் கொண்டே பரமாசிரியர்கள் கட்டுப்பாடான ஒழுக்கம் மிகுந்த வாழ்க்கையை வகுத்தனர். வாழ்வே ஓர் பெரிய யாத்திரைதான். பரப்பிரம்மத்தில் ஐக்கியமாகி முத்தி பெறுவதே அதன் இலட்சியம். ஆனால் நல்ல அறிவுடன் இல்லறத்தை கடைப்பிடித்து வாழும்போதுதான் கட்டுப்பாடு என்பது ஏற்படும். அது வாழும் வகையறிந்து வாழ்ந்தால் தான் பூரண ஞானம் கிட்டும். இல்லாவிட்டால் அதை அடைய முடியாது. பூரண ஞானத்துடன் பொருந்தாத கட்டுப்பாடு உண்மையான கட்டுப்பாடு ஆகாது. அதிலும் முக்கியமாக ஆசை தன்னைக் கட்டுப்படுத்த அறிந்தால் தான் செயல் புரிவதும் நல்ல முயற்சிகளும் கைகூடும். அப்போதுதான் இல்லறம் நல்லறமாக விளங்கும். உலகத்துக்கே அதனால் நன்மை ஏற்படும் இறுதியாக முக்கியை நாடும் போது இல்லறத்தில் கண்ட அனுபவம் தடையாக இராமல் அதற்குத் துணையாகவே அமையும்.

அறிவுச்சாலை

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணென்தகும்” எண்ணும் உண்மையைப் பழந்தமிழ் மக்கள் பொன்னே போல் போற்றினர். கல்வி நலம் வாய்ந்தவரே மக்களாவர்என்றும் அந்நலம் அமையப் பெறாத மானிடர் விலங்கனையரென்றும் பழந்தமிழ்ப் பனுவுல் பகுத்துரைக்கின்றது. கற்றல், கேட்டல் உடையார் பெரியார் என்றார் நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தர். எனவே உடம்பினை வளர்க்கும் அன்னசாலையிலும் உயிரினை வளர்க்கும் அறிவுச்சாலை சிறந்ததென்று அறைதலும் வேண்டுமோ?

பாக்டர். ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை

பெண்மையின் மகத்துவம்

வே. கருணாராசன், இரண்டாம் வருடம், விலங்குமருத்துவபீடம்.

ஓம்

வக்ரதுண்ட மஹா காய
குர்யகோடி சமப் ப்ரமவ
நிர்விக்னம் குரு மே தேவ
சர்வகா யேச சர்வதா!!

உயிரினங்களின் உன்னதமான அமைப்பு பெண். "பெண் என்று சொன்னால் பேயும் இரங்கும்" என்பர். அந்த அளவிற்கு மிகவும் மென்மையான அமைப்பு பெண். பரினாம வளர்ச்சியிலே மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்த அமைப்பு பெண் என விஞ்ஞானம் கூறுகின்றது. பெண் மென்மையாக இருக்கும் போது மட்டுமே பெண்மை அவளில் குடிகொண்டிருக்கும்.

பெண்மை என்றால் என்ன?

மென்மை, தன்மை, கருணை, காருண்யம், பொறுமை, இனிமை, கடுமையின்மை போன்ற அனைத்தும் ஒருமித்ததே பெண்மை. ஒரு விமானத்தில் உள்ள எந்த ஒரு சிறுபாகம் இழந்தாலும் அந்த விமானம் எப்படிச் செயலிழந்து போகின்றதோ, அதுபோல இவற்றில் எது ஒன்று இழந்தாலும் பெண்மை இழந்து அது வெறும் உருவம் அல்லது சுடலம் ஆகின்றது.

"பெண்ணாகப் பிறந்திடப் பெருந்தவம் செய்திட வேண்டுமெம்மா" என்ற பெரியார் வாக்கு எப்போது மெய்ப்பிக்குமெனின், ஒரு பெண் தனக்குரிய அணிகலங்களுடன் இருக்கும் போது மட்டுமே ஆகும்.

பெண்மை மிகவும் வலிமையான சக்தி படைத்தது என்பதைப் பல சான்று களுடன் நோக்கலாம்: சாவித்திரி பெரு நெருப்பைத் தாண்டிச் சுத்தியலோகம் சென்று தன்னுடைய கணவனின் உயிரினன் மீஸ்பெற்றாள். தமயந்தியோ தன் கண்பார்வையினால் கெட்ட என்னத்துடன் தன்னை நெருங்கவந்த வேடனைச் சுட்டெரித்தாள்.

எல்லாப் பொருட்களையும் எரித்துச் சாம்பராக்கும் நெருப்பு சீதையை கட்டெரிக்காதது. அவளிடம் இருந்த கற்பு எனும் சக்தியே ஆகும். இப்படி, இவை அனைத்தும் சாத்தியமாவது ஒரு பெண் தன்னுடைய தர்மத்தில் இருந்து ஒரு இம்மியளவும் மாறாமல் இருக்கும் போது மட்டுமே ஆகும். இவை அனைத்தும் உண்மையாக இதை இன்றைய நவீனயுகத்தில் நம்புவது சாத்தியமாகுமா? ஏன் சாத்தியமாகாது?

அமெரிக்காவில் இருந்து ஒவிபரப்பும் ஒரு வாளொலியை இங்கிருந்து ஒரு சிறிய ரேடியோவின் மூலம் கேட்கின்றோம் என்றால் இதையும் அப்படியே நம்பலாம். ஏனெனில் நாம் அனைவரும் சுத்தியின் வடிவங்கள். எமது சக்தி பஞ்சபுலன்களினுடாக செயலிழக்கின்றது. இதை ஒருநிலைப்படுத்தினால் அந்த சக்தி தேங்கிநிற்கும் சக்தியை எமது தேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இதைத்தான் அன்றைய பத்தினிப் பெண்கள், தமக்கு இன்னல்கள் ஏற்படும்போது பயன்படுத்தி அந்த இன்னல்களில் இருந்து விடுபட்டனர். அவர்கள் தமது கட்டுப்பாடினுள் மனதை வைத்திருந்தார்கள். உலக இச்சைகளின் பக்கம் பெரிதும் மனதைச் செல்லவிடாது தடுத்தார்கள். அதைக் கொண்டு தமது பெண்மையின் வலிமையை நிருபித்தார்கள். அதை இன்று ஏன் கான முடியாதா? அந்த - பெண்சக்தி எங்கே போய்விட்டது? அப்படிப்பட்ட பெண்சக்தி எங்கும் செல்லவில்லை. அது எல்லாப் பெண்களிடமும் இருக்கின்றது. ஆனால் ஒரு நிலைப்படுத்தப்பட்ட மனதைக் கொண்ட பெண்கள் தான் இனரில்லை. உலக இச்சைகளிலும், ஆசா பாசங்களிலும்

மனதைப்பறி கொடுத்து அல்லவும் பெண்களே இன்றுள்ளார்களெனவாம். நான் பெண்களைக் குறைக்குவில்லை. உண்மையைச் சொல்கிறேன். உங்கள் மனச்சாட்சியே இதற்கு நீதிபதியாக அமைவதை நீங்களே உணர்வீர்கள்.

பெண்கள் தங்கள் தருமத்தில் நிற்பது என்பது அது வழக்கு மரம் ஏறுதல் போன்ற காரியமாகும். எப்போது ஒரு சிறு தடங்கல் வந்தாலும் உடனே தாங்கள் கடைப்பிடித்த அனைத்து சக்திகளையும் இழந்து பூச்சியத்திற்கு வந்து விடுவார்கள். எனவே எவ்வளவு உண்ணிப்பாகவும், விழிப்பாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று புலப்படுகின்றதல்லவா. மதத்தினி மகரிஷி தனது மனைவியின் பதிவிரதத்தைப் பார்த்து, அவளிடம் காணப்படுகின்ற சக்தியைக் கொண்டு, ஆற்றங்கரையில் மனாற்குடம் அமைத்து அதில் நீர் காண்டு வந்து அவருடைய சிவபூசைக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். ஒரு நாள் ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்ற காந்தருவனின் நிழலை உடனீரில் கண்டு, ஆகா! இவன் எவ்வளவு அழகானவன் என்று? என்னியதுதான் மாத்திரம், அவளினால் குடம் அமைக்கவே முடியவில்லை. தன்னிடமிருந்த அனைத்து சக்திகளையும் இழந்துவிட்டாள். முடிவில் என்ன நடந்தது. பரசுராமன் அவளின் தலையைக் கொய்து அவள் கறையைத் தீர்த்ததையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இது என்ன புதுக்கதை, பெண்கள் வீட்டில் பூட்டி வைக்கும் இயந்திரமா? பெண்விடுதலை வேண்டும் என்று பாடிய பாரதியை அறியவில்லையா? என நீங்கள் மெதுவாக நகைப்பதையும் நான் உணர்கின்றேன். பெண்கள் வீட்டில் முடங்கிக்கிடக்கும் ஜன்னுகள் அல்லே அல்ல பாரதி பெண் சுதந்திரம், சமவரிமை வேண்டும் என்று பாடினாரே தனிர் பெண்மையை அழித்திட வேண்டும் என்று பாடவில்லை. ஆனால், எம்மவர்களில் பலர் பெண் சுதந்திரம் என்று எங்கெங்கோ பயணம் செய்வது எவ்வளவு வருந்தத்தக்கது.

ஒரு பெண் உலக இச்சைகளில் மோகம் கொண்டு அவ்வழிபில் பயணம் செய்வது, அது ஏறும்பு தேன் குடிக்கும் கதை போலாகும். ஏறும்பு தேன் குடிக்கின்ற போது அதே தேனில் தானும் விழுந்து இருந்து விடுவிடும் விடுதல்லவா. ஒரு பெண்ணானவள் பெண் என்கின்ற வரையறையைத் தாண்டுவது சூரியன் தன் பிரகாசத்தை இழப்பதுவும்

சந்திரன் தன் குளிர்ச்சியை இழப்பதும் மலர்கள் தன் வாசத்தை இழப்பதும் உடல் தன் உயிரை இழப்பதற்கும் சமனானது ஆகும். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே - வாழும் வழிகளோ இரண்டு

1 - இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்பது; 2 - மற்றையது எப்படியும் வாழலாம் என்பது

எப்படியும் வாழலாம் என்பது துடுப்பு இல்லாத ஓடத்திற்குச் சமனானதாகும். இந்துப் பெண்கள் எப்படி எப்படி வாழ வேண்டும் என்று இந்து தர்மம் கூறுகின்றது. அதை விடுத்து எப்படியும் வாழலாம் என்று தன் இங்கட்படி அலையும் பெண்கள் பெண்களேயல்ல. அவர்கள் நெல்லுடன் சேர்ந்து பதரும் உருவாவது போல் பதர்களாவார்கள். வாழ்க்கை என்னும் காற்றில் இலக்கு இல்லாமல் பறந்து விடும் பதர்களே. எப்படியும் வாழலாம் எனும் நோக்குடன் வாழும் பெண்கள். இந்து மதத்தின் போதனைகளுக்கு அமைய இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்கின்ற பெண்களே உண்மையான இந்துப் பெண்கள் ஆவார்கள்.

இந்து தர்மத்தில் பெண்களை கடவுளின் சக்தி என்பார்கள். அதுவே மாயையும் கூட, சக்தி, மாயை இந்த இரண்டின் உருவமே பெண். பெண் மனிதனின் நம்பிக்கைக்குரிய தோழி, வாழ்க்கையின் அருஞ் செல்வன். இறைவனின் சங்கறப்ததின் பரம்பொருள். இயற்கையின் விசித்திரம். அற்புதங்களுக்கெல்லாம் அற்புதம். சக்தி ஸ்வருபிகளான பெண்கள் எந்த விதத்திலும் தாழ்ந்தவர் அல்ல. இயற்கையாகவே அவர்கள் பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, பக்தி, பிரேமை நிரம்பியவர்கள். நற்குணங்கள் அனைத்துக்கும் இருப்பிடமானவர்கள் பெண்களாவர். ஆன்மீகப் பாதையில் முன்மாதிரியாகத் திகழ்பவர்கள் பெண்களே. தன்னுமற்ற பரிசுத்தமான பிரேமை பெண்ணின் பிறப்புரிமை. பெண்ணிற்கு அணிகலன் நாணம். இந்த நாணம் பெண்களை தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்து விடயங்களையும் எமது இந்து மதம் போதிக்கின்றது ஆனால், இந்த உயரிய பண்புகள் கொண்ட பெண்களை இந்தக் காலகட்டடத்தில் காண்பது அரிதாகி விட்டது.

இந்துப் பெண்கள் எப்பொழுதும் தார்மீக, ஆன்மீக தத்துவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் இந்துப் பெண்கள் பதிவிரத தர்மமே இலட்சியமாகக் கொள்ள வேண்டும் அந்த நற்பண்பில் சக்தியைக் கொண்டு அவர்கள் எதையும் சாதிக்கும் சக்தி பெறுகிறார்கள்.

ஒரு மதமும் குடும்பமும் நிலைத்து நிற்பதற்கோ அல்லது அழிந்து போவதற்கோ பெண்களே காரணம். பெண்ணிற்கு இயல்பாகவே மதம், ஆன்மீகம் ஆகியவைகளில் நம்பிக்கை மிகுதி, பக்தி, விசுவாசம், பணிவு ஆகியவை இருக்க வேண்டும். குடும்பத் தலைவரியானவள் அதிகாலையில் எழுந்து விடுவாள். வீட்டைச் சுத்தம் செய்து தன்னையும் புனிதப்படுத்திக் கொண்டு பின்னர் தியானம், இறைவழிபாடு இவைகளில் ஈடுபடுவாள். வீட்டைக் காப்பவள் பெண்ணே.

ஆனால் இன்றைய காலத்துப் பெண்களை நோக்குமிடத்து ஒரு இந்துப் பெண்ணிற்குரிய பண்புகள் மிக மிக அரிதாகவே அவர்களிடம் காணப்படுகிறது. பதிவிரத தர்மமே அவர்களுக்கு நகைப்பூட்டும் அளவிற்கு வந்து விட்டது. இன்றைய படித்து உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்களிற்கு வீட்டில் வேலை செய்து பழக்கமில்லை. ஓழுங்காக குழந்தைகளையோ கணவனையோ கவனிப்பதில்லை. மதிப்பதில்லை. எல்லாம் வேலைக்காரியின் கடமையாக மாறிவிட்டது. தாய்ப்பாசம் சொல்லிற்கே அருகதையில்லாமல் போய்விட்டது.

அதிலும் சில உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்கள் தானும் உழைப்பதென்ற கர்வத்தில் கணவனை மதிப்பதில்லை. அவரை கைப் பொம்மைகளாககிக் கொள்கிறார்கள். தான் சொன்னதுதான் சட்டம் என்று நடந்து வருகிறார்கள்.

ஆனால் ஒரு உண்மையான இந்துப் பெண்ணானவள் கணவனுடைய விருப்பம் ஏவல், சேவை ஆகியவைகளையே நித்திய வழிபாடாக ஏற்று அவைகளையே நிறைவேற்றி அதன் பின்னரே அவள் இறை வழிபாட்டைக் கவனிக்க வேண்டும். கணவனிடத்தில் இறைவனைக் கண்டு கணவனுக்குச் செய்யும் சேவையே இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டாகப் பாவித்து செய்யும் மனவிபெண் தர்மங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றியவளாவாள் என்று இந்து மதம் புகட்டுகின்றது.

பெரும்பாலும் இந்தக் காலத்துப் பெண்களுக்கு நாணம் என்றால் என்ன என்றே தெரிவதில்லை. கண்டகண்ட இடங்களில், எல்லோருடனும் சுதந்திரமாகப் பழகுவது. பேருக்கும் புகழுக்கும் ஆசைப்பட்டு எல்லாரின் கூற்றுக்கும் அடிபணிவது. இது எந்த அளவில் தன் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கின்றது என்பதை நினைப்பதில்லை. பெண்ணிற்கு நாணம் அணிகலம் போன்றது. அதன் எல்லையைத் தாண்டுவது பெண் தர்மத்திற்கே மாறான செயல். தர்ம விரோதமான செயல் மட்டுமல்ல அதனால் பெண் அநேக அபாயங்களுக்கும் உள்ளாக நேரிடும். பெண்மையே ஒளி இழந்து விடும். அழுகும் நாகரீகமும் உள்ளவளாக இருந்த போதிலும் நாணம் இல்லை என்றால் அது பெண்ணை வெறுமையாக தோற்றுவிக்கும்.

எனினும், பணிவு, சுறுசுறுப்பு, இனிய சுபாவம் உயர்ந்த தத்துவங்களில் மேல் பற்றுதல், அடக்கம் ஆகியவற்றின் கூட்டுக் கலவையே உடைய பெண் இயற்கையாகவே தன் எல்லையை மீறிப் போகமாட்டாள். நாணமே அவளைப் போகவிடாது. அவள் எப்போதும் நற்செயல்களிலேயே ஈடுபடுவாள். உண்மையிலேயே ஒரு இந்துப் பெண் உயர்ந்தவள் என்பதற்கு நாணமே அடையாளம். நாணமற்ற பெண் தன் இனத்திற்கே துரோகமிழுத்தவளாவாள். அவள் மனமற்ற மலர். சமுகத்தில் அவனுக்கு எந்தவிதமான கெளரவழும் கிடையாது. எத்தனை நற்பண்புகள் அவளிடம் இருந்தாலும் நாணம் ஒன்று மட்டும் இல்லையென்றால், அவள் வாழ்வே வெறுமைதான். நாணம் பெண்ணை தெய்வ நிலைக்கு உயர்ந்துகிறது. நாணமுடைய பெண் வீட்டிலும் வெளியிலும் ஏன் உலகம் முழுவதிலும் நன் மதிப்பைப் பெற்று உயர்வாள்.

நாணமற்றத் திரியும் பெண்ணைத்தான் இன்று உலகம் கெளரவிக்கின்றது என்று சிலர் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த கெளரவம் ஒரு கழிவுப் பொருளுக்குச் சமமானது. நாணமுடைய பெண் எப்படிப்பட்ட புகழுக்கோ கெளரவத்திற்கோ ஆசைப்பட மாட்டாள். மலரிலுள்ள தேனை நாடி வண்டுகள் வருவது போல் அவளை அறியாமலே கெளரவம் அவளைத் தேடி வந்து சேரும்.

நாணமற்ற பெண்ணை பெண் என்று சொல்வதைக் கூட ஆத்ம தர்மம் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. ஆத்ம தர்மத்திற்கு மாறான கெளரவம் இருந்த உடலை அலங்கரிப்பது போன்றது. இருந்த உடலை எப்படி அலங்கரித்தாலும் அந்த உடலில் இருந்து வெளியேறிய உயிர் அவைகளை அனுபவிப்பதில்லை அல்லவா? உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொண்டவர்களுக்கு கீர்த்தி கெளரவம் எனும் சிறப்பு தானாக வந்து சேரும்.

கற்பே பெண்ணிற்கு சிறந்த கிரீடம் போன்றது. கற்புடைய பெண்ணை உலகமே புகழும். இந்தப் பண்புடைய பெண்ணின் சக்தியை விரித்துரைப்பது இயலாத காரியம் எவ்வளவு பெரிய துன்பம் நேர்ந்தாலும் இந்தக் கற்பின் சக்தியே அவளைக் காத்து இரட்சிக்கும். கற்பே பெண்ணின் உயிர் மூச்சு. கற்பின் பெருமையால் பெண் தன்னைத் தானே காத்துக் கொள்வது மட்டுமன்றி கவர்க்கத்தையும் அடைவாள். இதில் சந்தேகமில்லை.

அரசனான நளன் நாடு நகரம் அனைத்தையும் இழந்து உடுத்திய உடையோடு காட்டுக்குச் சென்ற போது தமயந்தி மகிழ்வோடு கணவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றாள். அவனுடைய துன்பத்தில் பங்கேற்றாள். நளாயினி மட்டுமன்றி வாசகி, சந்திரமதி, அநுசியா போன்ற எமது இந்துமதப் பெண்கள் அன்று ஓர் உண்மையான பெண்ணாக எமக்கு வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இன்றோ எல்லாம் தலைகீழாக மாறி விட்டது. கற்புடைய பெண்களைக் காண்பதே அரிதாகி விட்டது. பெண்கள் வெளியுலகில் இருக்க வேண்டும். பிறந்த வீட்டினதும் கணவனினதும் கௌரவத்துக்கும், புகழுக்கும், பெயருக்கும் களங்கம் நேராமல் பழகுவதே ஒரு இந்துப் பெண்ணிற்கு அழகைத் தரும். ஆனால் இன்று இந்துப் பெண்ணின் உயிர் ஊசலாடும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது.

எனவே எமது மதத்தின் முன்னைய சமுதாயப் பெண்மனிகள் வாழ்ந்து காட்டிய பாதையில் தற்கால பெண்களும் வாழ திடசங்கற்பம் பூண்டு எமது மதத்தின் தத்துவக் கருத்துக்களை என்றும் அழியாது பாதுகாக்க திடசங்கற்பம் பூண வேண்டும். அதன் மூலம் வையகம் போற்ற பெண்ணை வாழ்விக்க எம்குலப் பெண்களே வாரீரோ உறுதுணை தாரீரோ இந்து தர்மத்திற்கு!

சரீரசுக்திற்கு ஏதுவாகிய அன்னவஸ்திரம் முதலியவற்றையும் ஆன்மசுக்திற்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தையும் கொடுப்பது வித்தையே ஆதலின், எல்லாத் தானங்களிலும் வித்தியா தானமே சிறந்து. ஒருவருக்கு அன்னவஸ்திரம் கொடுத்தால் அவை அவருக்கு மாத்திரமே பயன்படும். பயன்படுவதும் சிறிய பொழுது மாத்திரமே. ஒரு விளக்கேற்றுதல், ஒவ்வொரு விளக்கிலே பல விளக்கும் அப் பல விளக்கினுள்ளும் ஒவ்வொரு விளக்கிலே பற்பல விளக்குகளாக எண்ணில்லாத விளக்குகள் ஏற்றப்படுவதற்கு ஏதுவாதல் போல, ஒருவருக்குக் கல்வி கற்பித்தல், அவ்வொருவரிடத்திலே பலரும், அப்பலருள்ளும் ஒவ்வொரு விளக்கிலே பற்பல விளக்குகளாக எண்ணில்லாத விளக்குகள் ஏற்றப்படுவதற்கு ஏதுவாதல் போல, ஒருவருக்குக் கல்வி கற்பித்தல், அவ்வொருவரிடத்திலே பலரும், அப்பலருள்ளும் ஒவ்வொருவரிடத்திலே பற்பலருமாக எண்ணில்லாதவர் கல்வி கற்றுக் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகும். அவர் கற்ற கல்வியோ அப்பிறப்பினின்று மற்றைய பிறப்புக்களினிலும் சென்று உதவும் ஆதலில் வித்தியாதானத்திற்கு சமமாகியதர்மம் யாதொன்றுமில்லை. தான் கற்ற கல்வியை நன் மாணவர்களுக்கு கருணையோடு கற்பியாதவர் காட்டிலே நச்சமரமாவார்.

-நாவலர் பெருமான்

திரெளபதாதேவியம்மன் வழிபாடும், தீழிதிப்பு விழாவும்

வ. சிவலோகதாசன், வணிகவியல் (விசேடம்), கலைப்பீடும்.

81 வினாக்கள் பதில்கள்

இலங்கையில் கிழக்கு, வடமேற்கு, மத்திய பிரதேசங்களில் சக்தி வழிபாடு பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்துக்கள் வாழும் ஏனைய பிரதேசங்களில் சக்திவழிபாடு காணப்பட்டிரும் இப்பிரதேசங்களில் சக்தி வழிபாடு குலதெய்வ வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. மஹா பத்திரிகாளி, மாரியம்மாள், கண்ணகியம்மன், காளியம்மன், நாச்சியம்மன், இராக்குருசியம்மன், திரெளபதீயம்மன் போன்ற ஆலயங்கள் சக்தி வழிபாட்டிற்கு சான்று பகர்களின்றன. அவ்வகையில் இந்துமதத்தின் தர்ம, போதனை நூலான “பகவத்கீதை” தோற்றம் பெற்ற மகாபாரதக்கதையை சித்தரிக்கும் முகமாக ஆலயங்களும், வழிபாடுகளும். திருவிழாக்களும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது எனலாம். மகாபாரதக் கதாநாயகியான தர்மதேவதை திரெளபதையம்மன் வழிபாடு மட்டக்களப்பு, புத்தளம் பகுதிகளில் சிறப்பாக விளங்குகின்றது. மட்டக்களப்பு பாண்டியிருப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலயம் இவற்றிற்கு சான்றாகின்றது. அத்துடன் மத்திய மலை நாட்டில் ஓரிரு இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. பக்தி சிரத்தோடு பாரதக் கதையை ஒட்டிய உற்சவங்களும், பூசைகளும் இங்கு விசேட உற்சவங்களாக தீழிதிப்பு உற்சவமும் இடம் பெறுகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கையில் அமைந்திருக்கும் திரெளபதீதேவியம்மன் ஆலயங்களில் தேவியின் புகழ் கூறும் ஆலயமாகவும், இற்றைக்கு 350 ஆண்டுகள் தொன்மையிக்க ஆலயமாகவும் உடப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலயம் விளங்குகின்றது. புத்தள மாவட்டத்தில் சிலாப நகரிலிருந்து 16 மைல்கள் வடமேற்கே இவ்வுடப்புக் கிராமம் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள திரெளபதையின் ஆலயம் பூர்க்குமணி சத்தியபாமா சமேத பூர்பாரதசாரதி சமேத “பூரி திரெளபதாதேவியின் ஆலயம்” என மிக நீண்ட பெயரைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தில் 1917ம் ஆண்டு அம்மனை மடாலயத்தில் வைத்துத்தான் பூஜித்து வந்தார்கள். 1917ம் ஆண்டுக்கு முன் அம்மனை பிரதிஷ்டை செய்து மகாமண்டபத்துடன் பூரணாயிக்க ஆலயமாக கட்டி முடித்தார்கள். 1929ம் ஆண்டளவிலேயே பூர்க்குமணி சத்தியபாமா சமேத பார்த்தசாரதி பெருமானின் சிலை மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து அங்கிருந்த அம்மன் சிலை கோயிலின் அர்த்தமண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டது. அதன் பின் 1974, 1994 களில் சுவாமி விஞ்வநாதக்குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில் குடமுழுக்கு நடைபெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

புத்தளமாவட்டத்திலே 75% மானதமிழ் சைவர்கள் வாழும் திராமம் உடப்பூராகும். நீர்வளமும் நிலவளமும் மிக்க உடப்பூர்க்கென்று தனித்துவமான வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு. அந்தியப்படையெடுப்புக்கள், போர்கள், மதமாற்றங்கள் எதற்குமே அசையாது தமக்கே உரித்தான வீரத்துறைம்; அஞ்சா நெஞ்கடனும் வாழ்ந்துவரும் மறவர் பெருங்குடிகளின் கோட்டையாக உடப்பூர் கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக விளங்குகின்றது. தெய்வ பக்தியும், குலபக்தியுமிக்க இவர்கள் இராமநாதபுரத்தில் இருந்து வந்து குடியேறிய மறவர் பெருங்குடிகளின் வழித் தோன்றல்களாவர். தங்களது குல தெய்வங்களான காளியம்மன், மாரியம்மன், திரெளபதாதேவியம்மன் போன்றோருக்கு ஆலயங்கள் அமைத்து வருடாந்த உற்சவங்களை பக்திசிரத்தையுடன் கொண்டாடியும் வருகின்றார்கள். உடப்பூரின் நடுநாயகமாக விளங்கும் காளியம்மன் ஆலயத்திற்கு வடக்கே அரைமைல் தொலைவில் மாரியம்மன் ஆலயமும், தெற்கே கால் மைல் தொலைவில் திரெளபதீயம்மன் ஆலயமும் அமைந்துள்ளது.

ஆடி மாதத்தில் அன்னை திரெளபதாதேவிக்கு “ஆடித்திருவிழா” என பெருமை சேர்க்குமளவுக்கு வெகு விமர்சனையாகவும், சிறப்பாகவும் நடைபெற்று வருகின்றது. பல நூற்றாண்டு காலமாக எவ்வித விக்கினமுமின்றி இந்த விழா இடம் பெற்று வருவது இவ்வூர் மக்களின் பக்தியையும் இறைவனின் அருட்கடாட்சம் நிறையெண்டு என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றது. காலமாற்றத்திற்கேற்ப ஆலயக்கிரியைகள், மரபுகள் அருகிவரும் இக்காலகட்டத்தில் தம் மூதாதையர்கள் காட்டிய வழியில் அதே பழைமச் சிறப்புடன் உடப்பு திரெளபதாதேவி ஆலய உற்சவத்தையும், தீழிதிப்பு விழாவையும் இன்றைய சந்ததியினர் நடாத்தி வருவது குறித்து பெருமிதம் அடைய வேண்டுமென பல எழுத்தாளர்களால் சிறப்பிக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். தற்போது உள்வீதியுடன் கூடிய ஆகமமுறைப்படியமைந்த இவ்வாலயம் ஊரினதும், இந்துக்களின் கலை கலாசாரப் பண்பாடுகளையும் நினைவு கூறுகின்றது எனலாம்.

இதிகாசங்களின் ஒன்றான மகாபாரதக்கதையின் ஓட்டமே இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்றுவரும் உற்சவங்களுக்கு உயிரிட்டுவனவாக அமைகின்றது. இக்கதையைக் கொண்டே இவ்வுற்சவங்கள் மரபுநியாகவும் சம்பிரதாய பூர்வமாகவும், காட்சிகள், செய்கைகள், நடிப்புகள் மூலமாகவும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. திருவிழாக் காலங்களில் மகாபாரதக்கதையை பாட்டாகவும், இசைவடிவமாகவும், தெம்மாங்கு மெட்டுக்களுடனும் - கிராமிய சந்தங்களுடனும் பக்கம் கூறுபவருடன் கதையாகப் படிப்பார்கள். இது அன்று தொட்டு இன்றுவரை வழக்கமாக இருந்துவருகின்றது. உடப்பு திரெளபதியம்மனின் கோயிலில் நடைபெறும் உற்சவங்கள் 18 தினங்கள் நடைபெற்று ஆடிமாத மூல நட்சத்திரத்தன்று தீமிதிப்பாகிய பூமிதிப்பு விழாவை இறுதியாகக் கொண்டதாக அமையப் பெற்றது. 18 நாட்களுக்குள் விசேட திருவிழாக்களாக திருக்கரகம் பாலித்தல், கொடியேற்றல், சுயம்வரக் கொண்டாட்டம், வனவாசக்காட்சி. அருச்சனன், தவநிலைக்காட்சி, தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல், தீக்குளிப்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

திருக்கரகம் பாலித்தல்:-

இவ்வாலய உற்சவங்களில் பிரதான ஓர் இடத்தை கரகம் வகிக்கின்றது. கரகம் எடுப்பவரே அன்னை திரெளபதாதேவியாக அருள்பாலிப்பார். முதல் நாள் மாலை ஆலயத்தில் விரார்த்த சாந்தி, கிராம சாந்திகள் முடித்து திருவிழா நாயகியாக கரகம் பாலிக்கின்ற பூசகருக்கு திரெளபதாதேவியின் தத்துவத்துக்குரிய காப்புக் கட்டும் கிரியையைத் தொடர்ந்து கரகம் பாலிப்பது சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக இடம் பெறும். திரெளபதையம்மன் ஆலயத்திலிருந்து மாரியம்மன் ஆலயத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட காகத்திற்கு பூசை, நெவேத்தியங்கள் செய்யப்பட்டு பக்திபூர்வமாக பூசகர் "உருக்கொள்ளும் நிலை" மெய்யடியார்கள் 'அரோகரா' என பக்திபரவசமான ஓலியை எழுப்பி உடம்பெல்லாம் பக்திமிக்கதாக மெய்சிலிருத்து நிற்க வழிவகுக்கும். கரகம் ஏந்திய பூசகரின் வலது கரத்தில் "வெள்ளிப்பிரம்பும்", இடது கரத்தில் எலுமிக்கப்பழும் குத்தப்பட்ட "சம்சாடும்" காணப்படும். கரகம் மத்தள வாத்தியங்கள், மெய்யடியார்கள் சுகிதம் இக்கிராமத்துக்குரிய பாரம்பரிய கும்மி மெட்டு மரபுப் பாடல்களை மத்தளப் பாட்டுக்காரர்கள் பாடிய வண்ணம் உலாவரும் அடேவேளை கரகம் வரும் வீதியில் ஓவ்வொரு இல்லத்திலும் தலைவாசல்களின் முன்முற்றத்தை கத்தம் செய்து நிறைகுடம் வைத்து கரகம் தத்தம் இல்லங்களை அண்மித்ததும் கும்பநீரை கரகபாத மலர்களில் வார்ப்பார். இது குல தெய்வங்களின் மேல் இக்கிராமமக்கள் வைத்திருக்கம் தீராத பக்தியை எடுத்தியம்புகின்றது. அத்துடன் கரகம் கும்மியடிக்கும் காட்சி மெய்யடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் காட்சியாக அமைகின்றது.

இவ்வாறு திரெளபதாதேவியின் ஆலயத்தை அடைந்த திருக்கரகம் ஆனந்த நடனம் புரிந்து அர்த்தமண்டபத்தை அடைந்ததும் திருக்கதவு மூடப்படும். பூசகர் கரகத்தை அம்பாளின் சந்திதானத்தில் வைத்து, அம்பாளின் பக்கத்திலுள்ள அவளின் அருளாக விளங்குவதுமாகிய 3 அடி நீளமான "வெள்ளிவாளை" தலைகீழ் பாவணையில் திருக்கரகத்தின் செம்பு விளிம்பின் மேல் செங்குத்தாக நிறுத்தி வைத்திருக்கும் அற்புதக் காட்சியை திருக்கதவு திறந்ததும் மெய்பண்புமிக்க பக்திசாரத்துடன் ஜெகஜோதியாக பிரகாசிக்கும் பஞ்சாரத்தின் ஓளியில் காணலாம். இக்கரக உற்சவம் முதல் நாளை அடுத்து வெளிக்கொடியேற்றிய 5 ம் நாளில் இருந்து ஒருநாள் விட்டு தீமிதிப்புவரையும் நடைபெறும். கரகத்தின்பின் கொழுந்தன் கொடியும் கொண்டுவரப்படும். கொழுந்தன் கொடி என்பது 5 தலையுடைய சூலாயுதம் போல் இருக்கும் 5 எலுமிக்கம் பழங்கள் குத்தப்பட்டிருக்கும். இவை பஞ்சபாணவர்களைக் குறிப்பதாக பாவணை செய்யப்படுகின்றது.

கொடியேற்றம்:-

உற்சவங்கள் ஆகம முறைப்படியமையாவிட்டாலும் கொடியேற்றத்துடன் கூடிய உற்சவமாகவே தீமிதிப்பு உற்சவம் காணப்படுகின்றது. இத்திருவிழாவில் இரண்டு கொடிகள் ஏற்றப்படும். முதலாவது ஏற்றப்படும் கொடி தூரியோதனனுக்கு உரியதான சர்ப்பக் (நாகக்) கொடியாகும். இது ஆலயத்தினுள் ஸ்தம்பத்தில் ஏற்றி வைக்கப்படுவதால் உள் கொடி என்பர். 5 நாட்களுக்குப் பின்னர் ஏற்றப்படும் இரண்டாவது கொடி பாண்டவர்களுக்காக ஏற்றிவைக்கப்படும். அனுமன் கொடியாகும். இது பஞ்சகுலங்கள் போல் அமைந்த பஞ்ச தலையைக் கொண்ட குலத்தில் 5 எலுமிக்கம் பழங்கள் ஏற்றி அதற்கு பட்டுத்துணிக்கட்டி ஏற்றப்படுகின்றது. ஆலயத்தின் கிழக்கே 75 அடி உயர்மான ஸ்தும்பத்தில் ஏற்றிவைக்கப்படும். இதன் மேல் உச்சியில் தர்ப்பப் புல்லும், அதன் கீழ் சிறு பிறைவடிவத்துடன் அலங்காரக் கொடியும் இட்னாக்கப்பட்டிருக்கும். இக்கொடிக்கம்பத்தில் அனுமனுடைய உருவம் வரையப்பட்ட கொடிச்சீலை பறக்கவிடப்பட்டிருப்பதுடன். கரகம் பாலிக்கின்ற நாட்களில் அனுமன் கொடிச்சீலை ஏற்றப்படுகின்றது. இக் கொடியேற்றிய நாளில் இருந்தே மகாபாரதக்கதை படிக்கப்படும். இதனை வெளிக் கொடி என அழைப்பார். கொடியேற்றத்தின் சிறப்பம்சம் என்னவெளிக் கொடியேற்றி வைக்கும் பூசகர் "தமிழ் மொழியாலேபே சத்திய மந்திரம்

ஒன்றை சுத்தமாக ஓதி" கொடியேற்றிவைக்கப்படுவதாகும்.

சுயம்வரக் கொண்டாட்டம்:-

மகாபாரதக்கதையில் திரெளபதாதேவியின் சுயம்வரத்தை நினைவு கூறும் வகையில் வெகுவிமர்க்கையாக இது 12ம் நாள் உற்சவமாகக் கொண்டாடப்படும். 5ம் கரக உற்சவத்தைத் தொடர்ந்து இரவு விக்னேஸ்வரமூர்த்தியும், ஸ்ரீபாரதத்தாரதிப் பெருமான் ஸ்ரீ ருக்மணி, சத்தியபாமா சமேதாக எழுந்தருளி மெய்யடியார்க்கு காட்சிநல்ல வீதியுலா வருவதுடன், பாரதக்கதையைத் தொடர்ந்து சுயம்வரக் கொண்டாட்டத்துடன் திருக்கல்யாண உற்சவம் நடைபெறும். பாரதக்கதையின் பிரகாரம் இவ்வாலயம் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் திரெளபதாதேவியியை பெண்கோலமாக அணிகள் குடி அலங்கரித்து மேளங்கள் மூங்கல வெண்ணிற நிலப் பாவாடை விரித்து, வெண்தாமரை வீசி, கட்டியங்கள் உரைத்து அன்னை திரெளபதாதேவி சிலையை வசந்த மண்டபத்தில் எழுந்தருளச் செய்து வேதியர்கள் முன்னிலையில் இவ்வாலயத்தில் திரெளபதாதேவியாக பாவனை செய்யும் பூசகர் அம்மன் சிலைக்கு மாலையிட்டு திருமாங்கல்யத்தைச் சூட்டுவார்கள். பின்னர் ஆலயத்தில் விசேட பூசைகளும் மணமக்களுக்கான ஊஞ்சல் பாமாலையும் பாடி சிறப்பாக உற்சவத்தை நடாத்தி மூடிப்பர்.

வனவாசக் காட்சி:-

துரியோதனைனிதும், அவன் மாமன் சகுனியினதும் வஞ்சக்குழுச்சியினால் பாண்டவர்கள் நாடுநகர் இழந்து வனவாசம் மேற்க கொண்டாரும் காட்சியை சித்தரிக்கும் வகையில் இது இடம் பெறுகின்றது. 15ம் நாள் உற்சவமாக இடம்பெறும் இவ்வனம் புகும் காட்சி உடப்பு ஸ்ரீ காளியம்மன் தேவஸ்தானத்தில் இருந்து ஆரம்பமாகும். பஞ்சபாண்டவர்கள் ஜவரும், தெளமிய முளிவரும், அன்னை திரெளபதாதேவி சகிதம் வனம் புகும் காட்சி இடம் பெறும். மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்கள் 13 வனங்களை சந்திக்கின்றனர் எனினும் இவ்வாலயவனம் புகும் காட்சி நான்கு வனங்களை அடையும் காட்சியாகவும், நடிப்பாகவும், பக்தர்கள் முன்னிலையில் காண்பிக்கப்படும். இது பழைமையை நினைவூட்டுவதாக அமைந்திருக்கும். வளங்களுக்கிடையில் இடம் பெறும் சில சம்பவங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவர். வனத்தில் குரியபகவான் தோன்றி திரெளபதாதேவிக்கு "அட்சய பாத்திரத்தை" கொடுக்கும் காட்சியும், நாகரசன் வந்து நாகத்தின்பிடியில் சிக்குண்ட வீமனை மீட்கும் காட்சியும், கிருஷ்ணர் வந்து சங்கடங்களைத் தீர்க்கும் காட்சியும் நடிப்புப் பாவனையில் வனம் புகும் காட்சியை சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது. இவ்வாறு திரெளபதாதேவியம்மன் ஆலயம் வந்து சேர்ந்ததும் நிறைவேறும். தத்துவரூபமாக வனம்புகும் காட்சி மக்கள் முன்னிலையில் சித்தரிக்கப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

அருச்சனன் தவநிலை:-

அருச்சனன் பாகபதாஸ்திரம் பெறுவதற்கும், கெளரவர்களை அழிப்பதற்கும் சிவனை நினைத்து தவம் செய்து அருள் வேண்டி நிற்கும் நிலையையே இந்த தவநிலைக் காட்சியாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இது 16ம் நாள் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதன் பிரகாரம் இவ்வாலய மேற்குப்புறத்தில் கிட்டத்தட்ட 18 அடிடயரம் கொண்ட தவசிமரத்தை புண்ணிய வாகனம் செய்து, பூசை வந்தேவத்தியங்களுடன் நடுவர். மாலை அருச்சனனாக பாவனை செய்யும் பக்தர் மாந்தோல் உடுத்தி, முதுகில் வில் அம்புகளுடன் வீதி ஊர்வலமாக வந்து தவசிக்கம்பத்தடியில் வந்து சேர்ந்ததும், தவசிப் பாடல்களுடன் தவசிக்கம்பம் ஏறுவார். அதன்பின் பராகரன் பன்றி உருவில் தவநிலையைக் கெடுக்கவரும் காட்சியும், அருச்சனனின் தவவுரிமை காரணமாக சிவனும் சக்தியும் பாகபதாஸ்திரம் அளிக்கும் காட்சியும் உண்மையிலேயே தத்துவரூபமாக எடுத்துக் காட்டப்படும்.

தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல்:-

சையந்தவன் (தேத்தரசன்) என்ற அரசன் ஈசனை வேண்டி சகல வல்லமையுடனும் நிரம்பிய ஆயுதங்கள், வரங்களையும் பெற்று தனது கோட்டையை காவல் தெய்வங்கள் மூலம் பலப்படுத்தி இருந்தான். இக்கோட்டையை நகுலன் சகாதேவர்கள் விவாதினுள்ள உதவியுடன் பிடித்து தேத்தரசனை தேர்க்காலில் கட்டி இழுத்து தர்மருடைய பாதத்தில் மண்ணிடிடச் செய்யும் கதையைச் சித்தரிக்கும் வகையில் 17ம் நாள் உற்சவமாக நடைபெறும் இது. நான்குபேர் குதிரையில் ஆடிவரும் காட்சியாக நடைபெறுகிறது. இதைவிட காலையில் 10 அடி நீளமும் 5அடி அகலமும் 1அடி ஆழமும் கொண்ட ஒரு குழி உருவாக்கப்பட்டு, குழியின் நான்கு மருங்கிலும் மன்கும்ப மேடை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதுவே தீக்கிடங்காகும். நேர்த்திக்கடன் செய்ய வேண்டிய நான்குபேரைத் தெரிவு செய்து நான்கு காவல் தெய்வங்களாக பாவனை செய்வார். தீக்கிடங்கின் வடக்கே பத்திரகாளியாகவும், கிழக்கே ஜெயகாராகவும்,

தெற்கே வைரவராகவும், மேற்கே வீரபத்திரராகவும் உருவேற்றி பழி கொடுக்கின்ற பாவனையாக இடம் பெறும் காட்சி காண்போர் உள்ளங்களை மெய்மறக்கச் செய்யும் உற்சவமாக அமைந்துள்ளது.

திதிப்பு:-

மகாபாரதத்தின் திரெளபதாதேவியின் சபதம் முற்றுப் பெறுவதை முன்னிட்டு இவ்வுற்சவம் கொண்டாடப்படுகின்றது. 18ம் நாள் உற்சவமாக நிகழ்வுறும் இது அதிமுக்கிய வைபவமாகும். இனமதபேதமின்றி இவ்வுற்சவத்தைக் கண்டுகளிக்க நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மெய்யடியார்கள் கூடுவர். இவ்வாலயத்தில் கொடியேறிய முதல்நாளிலிருந்து அம்மன் திரெளபதாதேவிக்கு முன்னதாக ஒளிர்ந்து கொண்டு இருக்கும் தூண்டாமணி விளக்கிலிருந்து இத்தீமிதிப்புக்கான “தீ” எடுக்கப்படுகிறது. இத்தீயை கொண்டு “ஹூம அக்கினியை” கோவில் குருக்கள் வளர்ப்பார். கோவிலின் மூலஸ்தானத்தில் இருந்து திரெளபதையம்மனாக உருக்கொண்ட பூசகர் ஓமம் வளர்க்கப்பட்ட அக்கினிக்குண்டத்தை அன்மித்ததும், இவ்வூரைச் சேர்ந்த வயதில் முதிர்ந்த பெரியோர் வந்து “தாயே இவ்வூரை வழுமை போல் காப்பாற்றுவேன் என அருள் தாருமம்மா” என வேண்ட “இவ்வூரைக் காப்பாற்றுவேன்” என அருள் வாக்கு கொடுத்துவிட்டு அங்கே ஜெகஜோதியமாக வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியை இருக்கரத்தாலும் அள்ளி எடுத்து அக்கினிச்சட்டியில் வைக்கும் காட்சி பக்தர்களின் பக்தியை பறைசாற்றுகின்றது.

சுடர்விட்டெரியும் அக்கினிச் சட்டியை பூசகர் தனது இருக்கரத்தாலும் கூட கொண்டு பக்தர்கள் புடைகுழு “கோவிந்தா கோவிந்தா” என்ற நாமம் பக்தியினைப் பறைசாற்ற ஆலயம் வலம் வந்து தாமரைப் புஷ்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தீக்கிடங்கிற்குள் வைப்பார். பூசை நைவேத்தியங்களுடன் பெருமளவு புளியங்கட்டைகள் அடுக்கப்பட்டு தீமிதிப்புக்கு வேண்டிய அனல் வளர்க்கப்படும். அன்றே பகல் முழுவதும் ஆலயப்பந்தலில் மகாபாரதத்தின் 18ம் நாள் போர்ச்சுக்கருக்கம் படிக்கப்பட்டு பொருளூரைக்கப்படும். அத்துடன் துச்சாதனனின் மார்பைப் பிழிந்து திரெளபதாதேவி சபதம் நிறைவேற்றும் வைபவமும் இடம்பெறும். இவை மகாபாரதப் போரை நிறைவேக்குவதுடன் குலதெய்வத்தின் மீதான தீராத பக்தியினை வெளிக்காட்டுகின்றது.

மாலைநேரம் விக்னேஸ்வரப் பெருமாள் பூதீரெளபதாதேவி, பூதீருக்குமணி, சத்தியபாமா சமேத பூசீபார்த்தசாரதிப் பெருமாள் சகிதம் அலங்கரிக்கப்பட்டு அக்கினிகுண்டத்தின் முன்பதாக வாகனங்களில் வீற்றிருப்பர். அக்கினிக் கரகத்தை கூடக்கும் பூசகர் சகிதம் தீக்குளிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான பக்த அடியார்கள் யாவரும் கடவில் நீராடி, மஞ்சள் நீரினால் புனிதப்படுத்தி கரங்களில் எலும்மிச்சம் பழத்துடன் செந்தனவால் மூட்டிய திருத்தி அனர்குளத்திலே முதல் கரகம் இறங்க அதன் பின் மெய்யடியார்கள் “கோவிந்தா, கோவிந்தா” என்ற நாமம் அடிமனதிலிருந்து எழுந்த வண்ணம் இறுங்குவார்கள். இக்கண் கொள்ளாக காட்சி 30 அல்லது 40 நிமிடங்கள் வரையும் நடைபெறும். சுமார் ஆயிரக்கணக்கான அடியார்கள் தீமிதிப்பாகிய இப்பூழிமிதிப்பில் கலந்து கொள்வர். இத்தீமிதிப்பு முற்றுப்பெறும் வேளையில் மெய்யடியார்கள் தங்கள் கைகளிலுள்ள எலும்மிச்சம் பழத்தை மேலே வீசி ஏறிவார்கள். இது தேவர்கள் விண் வெளியிலிருந்து பூமாரிபொழிவது போல அமைந்திருக்கும். இத்தீமிதிப்பு விழாவின் அடுத்தநாளே அம்பாள் பவனிவருவதுடன் கொடியிறக்கும் வைபவமும், தர்மாஜிரின் பட்டாபிஷேகமும் இடம் பெற்று உற்சவம் இனிது நிறை வெய்தும்.

சுருக்கமாக பாரதக்கதை வரலாற்றையே படம் பிடித்துக் காட்டும் வகையில் உடப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலயத்தில் தீமிதிப்பு திருவிழா நடைபெற்றவுடைய இந்துக்களாகிய எமது கலைக்கலாசாரம், மரபுகள், முறைகள் எவ்வாறு பேணப்பட்டு வருகின்றன என்பதற்கு சான்றாகும். இங்கு மாத்திரமன்றி முந்தல் திரெளபதையம்மன் ஆலயத்திலேயும் இதேபாணியில் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி இடம் பெறுகின்றது. ஆனால் மட்டக்களப்பு பாண்டிருப்பு திரெளபதையம்மன் ஆலயம் ஆலய உற்சவகாலங்களில் மாத்திரம் திறக்கப்பட்டு தீமிதிப்புடன் கூடிய உற்சவமாக மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே காலமாற்றத்துக்கேற்ப இவை திரிபுபடாமல் அவ்வாரே இருந்துவருவது பெரும் சிறப்புமிக்கதொன்றாகும். இவை மேலும் இந்துமதத்திற்கும், மகாபாரதக்கதைக்கும் பெறுமை சேர்க்கின்றது எனலாம்.

உசாத்துணை

* உடப்பூர் பூதீதிரெளபதையம்மன் வரலாற்று நால் * உடப்பூர் வீரசௌக்கன் - 1989. * நாயக்கர் சேனைபூதீஜேயனார் கவாயி கோவில் கும்பாபிஷேக சிறப்புமலர் * ஆலயபரிபாலன சபை - 1995 * உறவினர்கள், நன்பர்கள்

இந்துமத தார்ப்பரியங்களும் இன்றைய விஞ்ஞானக் கொள்கையும் - ஓர் ஒப்பீடு

சிவவிங்கம், 2ம் வருடம், பொறியியற் பீடம்.

2 லகில் தோன்றிய மதங்களுள் காலத்தால் முந்திய மதமாக கருதப்படுவது இந்துமதம். இது நதிக்கரையில் தோன்றி, இந்து நாகரீகத்தின் மையக் கருவாக விளங்குகின்றது. இது சனாதன தர்மம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சிவன் போன்றோரை முழுமுதற் கடவுளாக கொண்ட இந்தமதம் எந்த வழியிலும் மற்றைய மதங்களுடன் பின்னின்றதில்லை. இற்றைக்குஜாயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த மொஹாஞ்சதாரோ ஹரப்பா போன்ற நகரங்களில் இந்து நாகரீகத்தின் தொன்மையையும் கலை நுணுக்கங்களையும் அறிவியல் விஞ்ஞான நுணுக்கங்களையும் இன்றைய அகழ்வாராச்சிகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இதன் பிரதான வழிகாட்டியாக வேதங்களும் ஆகமங்களும் இதிகாச இலக்கியங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இவை இறைவனால் இருடிகளுக்கு அருளாப்பட்டதாக இந்துமதக் கோட்பாடு கூறுகின்றது. இவைகள் மனித வாழ்க்கையின் வழிகாட்டிகள் மட்டுமல்லாமல் இன்றைய விஞ்ஞான கொள்கைகளுக்கு எந்த வகையிலும் பின்னின்றதில்லை.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் கூட எம்மைவிட ஒரு அப்பால் பட்டசக்தி ஒன்று எம்மை இயக்குவதாகவும் அவை புவியின் ஈரப்பு சக்தியோ ஞாயிற்று தொகுதியின் கவர்ச்சி விசையோ இல்லை என்பதனையும் உணர்கின்றது. ஆனால் இந்து மதவாதிகளான ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், சித்தர்களும், ஞானிகளும் அந்த சக்தி இறைவன் ஒருவனே தான் என்று பரிந்துரைக்கின்றனர். இதனால் தான் “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்றும், “யாதொரு வடிவம் கண்டீர் அத்தெய்வமாகி மாதொரு பாகனார் தான் வருவார்” என்றும் விதந்துரைக்கின்றனர். எனினும் இவற்றையெல்லாம் இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் நம்புவதற்கில்லை. அந்த அளவிற்கு இன்று விங்ஞானம் மேலோங்கி விட்டது. இருந்தும் விஞ்ஞானக் கொள்கைகள் யாவும் மத தார்ப்பரியங்களுக்குள் அடங்கிவிட்டது என்பதனை உணர்த்தவறுகின்றனர்.

இன்று தோன்றியுள்ள ஒரு முக்கிய பிரச்சினை மதமானது மனிதனை வழிப்படுத்துகின்றதா? அல்லது மனிதனானவன் மதத்தை வழிப்படுத்துகின்றானா? இந்த விடயத்தில் எது உண்மை என்று ஆஸ்திர்களும் நாஸ்திகர்களும் பெரிய வாதத்தையே ஏற்படுத்துகின்றனர். எனினும் எந்த மூட நம்பிக்கைகளையும் விடுத்துப் பார்ப்போமானால், மதம் என்பது மனிதனை வழிநடத்தவே ஏற்பட்டது என்னாம். அதாவது மனிதனுக்காவே மதம் ஏற்பட்டது. இதை சிறிய உதாரணத்தின் மூலம் தெளிவாக இல்லாத மந்தைக்கூட்டம் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக கட்டுக்கோப்பற்று அலைந்து திரிகின்றன. ஆனால் இடையனைக் கொண்ட மந்தைக் கூட்டம் அவன் மேற்பார்வையின் கீழ் ஒரு கட்டுக் கோப்புடன் வழிநடத்தப் படுகின்றன. இதுபோன்ற மதநம்பிக்கை மானிட சமுதாயத்தை ஒரு சீரிய வழியில் வழிநடத்தி செல்கின்றது,

அண்மையில் இடம் பெற்ற ஒரு பெரியாரின் மேடைப்பேச்சை இங்கு ஞாபகழுட்ட விரும்புகின்றேன். இது மதத்திற்கும் கணித யுக்திற்கும் உள்ள தொடர்பை துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஒரு சிறு பிள்ளையிடம் மூன்று மாம்பழங்களை கொடுத்து அவற்றுள் நான்கை எடுத்தால் மிகுதி எத்தனை என்று கேட்டால் தன்னை பித்தலாட்டம் கொள்ளச் செய்வதாக கருத்திக் கொள்ளும். அதே கூற்றை கணித முறையின்படிக் கூறுகின்றோம். மூன்றில் இருந்து நான்கு எடுக்கப்பட்டால் மறை ஒன்று என்று; இங்கு மூன்று பழத்தில் இருந்து நான்கு பழத்தை எடுத்தால் இன்னொன்று மந்திர சக்தியால் உருவாவதில்லை. இதை பின்பற்றினால் கணிதயுக்மேதோன்றியிருக்காது. அதனாலே மூன்றில் இருந்து நான்கை எடுத்தால் மறை ஒன்று என்று கற்பனையாக வைத்து கணித யுக்தை அமைத்திருக்கின்றோம். இதேபோலதான் இறைவன் எனும் கற்பனைக் கருவியைக் கொண்டு மதம் எனும் யுக்ததால் வழிநடத்தப்படுகின்றோம். மேலும் பூச்சியம் என்பது என்ன; ஒரு பெறுமானமற்ற கணியம். அதாவது வெறும் குன்யம். அதே பூச்சியம் ஒரு எண்ணிற்குப் பின்னால் வரும்போது ஒரு வரையறையான பெறுமானத்தையும், ஒரு எண்ணை பிரிக்கும் போது வரையறையற்ற பெறுமானத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றது. இது போலவே மதமெனும்

கருவியும் மனித சமுதாயத்தை ஆச்சரியக் கடலில் நீந்தச் செய்கின்றது. அதாவது பற்று அற்றவனுக்கு வெறும் பயனற்ற பண்டமாகவும். அதைநூகரச் செல்பவனுக்கு விலைமதிக்க முடியாத அழுதகரபியாகவும் விளங்குகின்றது.

இந்து மதக் கோட்பாடானது மருத்துவ போதனை முறைகளில் கூட பின்னிற்க வில்லை. இன்றைய யனானி மருத்துவ முறையில் கூட தாழ்ந்து செல்லவில்லை. இது உணர்த்தும் மருத்துவ கொள்கைகளும் யோகாசன பயிற்சி முறைகளும் போற்றத்தக்கபாணியிலும்; இன்றைய விஞ்ஞான மருத்துவத்தை ஆச்சரியக் கடலில் மூழ்கச் செய்வனவாயும் இருக்கின்றன. உளவியல் தாக்கங்கள் மனித அந்தகரணங்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பதனையும் அவற்றில் இருந்து விடுபட புலன்களை எவ்வாறு அடக்கியாள வேண்டும் என்பதனையும் வெள்ளிடை மலை போல் தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. புலன்களை அடக்கியாளல் என்பது யோகாசனம் போன்ற ஆத்மீக தியானங்களைத் தவிர எந்த ஒரு விஞ்ஞான மருத்துவத்தாலும் வெற்றி கொள்ளப்பட்டமுடியாதது. விஞ்ஞான யுகத்தால் தீர்க்கமுடியாத நோய்களை இந்துமதம் காட்டும் ஆத்ம தியானங்களும் யோகப்பயிற்சிகளும் எளிய முறையில் வெற்றி கொள்கின்றன. இந்த உண்மையை விஞ்ஞான உலகம் எந்த வகையிலும் மூடிமறைக்க முடியாது. இன்று விஞ்ஞான மருத்துவம் எதிர் நோக்கும் ஒரு பெரிய சவால் “எயிட்ஸ்” ஆனால் இதற்கு இந்து மதம் என்றோ கூறிவிட்டது உரியபாதுகாப்பை. அதுதான் “இருந்தலுக்கு ஒருந்தி”, கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் எனும் மகத்தான் உண்மையில் இருந்து இந்த “எயிட்ஸ்” எனும் கொலையாளி துரத்தியடிக்கப்படுகின்றான். இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம் மனிதனது அந்த கரணங்களோயாம். பாலியல் உணர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த முடியாத மானிடசுமுதாயம் கொடிய நோய்களுக்கு இரையாகின்றது. ஆனால் இன்று அமெரிக்காவில் ஹரே கிருஷ்ண ஹரே ராமா எனும் இயக்கம் இந்த பாலியல் உணர்வை கட்டுப்படுத்த ஆடையற்ற உடம்புகளுடன் இளைஞர் யுவதிகள் இடுப்பளவு தண்ணீரில் ஒருவர் தொட்டுக் கொண்டு பயிற்சியை மேற்கொள்கின்றனர்.

சற்றே பழைய இந்துமத இதிகாசங்களை ஆராய்வோமானால் காலத்தால் முந்தியதாக கருதப்படும் இராமாயணத்தை ஆராய்வோம். இன்று மனிதன் தனது மூளை வளர்ச்சியாலும் இடைவிடாத முயற்சியாலும் புதுவித விமானங்களையும் ராக்கெட்டுக்களையும் உற்பத்தி செய்து குவிக்கின்றான். ஆனால் அன்று இக்கதையில் வரும் இராவணன் எனும் மானிடனோ தனது தவ வலிமையாலும் தியானத்தில் பிராயச்சித்ததாலும் இறைவனை நெருங்கி இறைவனிடம் புட்பக விமானத்தை பெற்று இராமாயணத்தில் கதாநாயகியான சீதையை கவர்ந்து சென்றதாக கதை கூறுகின்றது. இது எந்த அளவிற்கு உண்மையாகாவிட்டாலும் வரலாற்று அடிப்படையில் வியக்கத்தக்க செய்கையாகும்.

மாணிட சமுதாயம் இன்று அசர வேகத்தில் முன்னேறிக் கொண்டு வருகின்றது. அதன் பிரதிபலிப்பே இன்றைய கண்ணியுகம். தன்னால் வெற்றிகொள்ள முடியாத சில விஷயங்களை கண்ணியை கொண்டு வெற்றி காண்கிறான். உதாரணமாக ஒரு இடத்தில் நடக்கும் செயல்களை இன்னொரு இடத்தில் இருந்து அறிய கண்ணியை கையாள்கிறான். (LAN WAN). ஆனால் அன்றைய இந்துமதம் கூறும் ஞானிகளோ தங்களது ஞானத்திருஷ்டியினால் ஒரு இடத்தில் நடக்கும் செயல்களை இன்னோர் இடத்திலிருந்து எளிதாக அறிவின்றனர். இன்று மனிதன் மூளையை பல வழியில் சிந்தித்து வெற்றி கொண்டான். அன்றோ புலன்களை அடக்கி மனதை ஒருமுகப்படுத்தி சூரியகதிரில் இருந்து வில்லைகள் மூலம் எவ்வாறு தீயை உண்டாக்க முடியுமோ அதுபோல் தனது செயலில் வெற்றி கொண்டான். மொத்தத்தில் இங்கு இடம் பெறுவது என்ன புலன்டக்கமேயாகும். இது அன்று ஞானத்திருஷ்டியை கொடுத்து இன்று ஆராய்ச்சியையும் கண்டுபிடிப்பையும் வலுப்படுத்துகின்றது. ஆயினும் அன்றைய ஞானிகளால் தங்கள் உடல்களில் இருந்து உயிரை விடுவித்து மீண்டும் உடலில் புகும் சாதனையை செய்ய முடிந்தது. அதாவது “கூடுவிட்டு கூடு பாய முடிந்தது” இது திருமந்திரம் எனும் இதிகாச இலக்கியத்தின் நாயகனான திருமூலரால் செய்யப்பட்டதாக இந்துமதம் கூறுகின்றது.

ஆனால் இதற்கான பதில், கண்டுபிடிப்பை இன்னும் விஞ்ஞான யுகம் நடாத்திமுடிக்கவில்லை. இதன் மூலம் இன்னும் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைய வேண்டியள்ளது என்பதனை உணர்க்கூடியதாக உள்ளது.

காலத்தால் ஆழியாத காவியமான மகாபாரதத்தை ஒருதடவை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். மகாபாரதம் என்பது இந்திய துணைக்கண்டத்தில் அஸ்தினாபுர சாம்ராச்சியத்திற்காக நடாத்தப்பட்ட ஒரு யுத்தமாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. இது இன்றைய யுத்தங்களைப் போன்று அன்றும் பேரழிவை ஏற்படுத்தியதாக

வர்ணிக்கப்படுகிறது. இருந்தும் அதில் பாவிக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் எந்த வகையிலும் இன்றைய யுத்த தளபாடங்களுடன் பின்னிற்கவில்லை என்பதனை உணர கூடியதாக உள்ளது. அன்று ஒரு அம்பானது ஆயிரம் பாணங்களாக பிரிந்து சென்று எதிரியை அழிக்க கூடியதாகவும். மற்றொன்று பெரிய புகை மண்டலத்தை ஏற்படுத்த கூடியதாகவும் விளங்கியது. உதாரணமாக பிரமாஸ்திரம் நாகாஸ்திரம் எனும் கணைகள் இன்றைய நடுத்தர நெடுஞ்சூர ஏவுகணைகள் பேர்ன்றும் கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் ஏவுகணை தரத்தை சேர்ந்ததாகவும் விமாங்கிக்கப்படுகிறது. ஆயினும் இவற்றின் கச்தி இன்றைய யுத்த தளபாடங்களையும் விட வலுவானவையாகவே கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில் இன்னும் கூட இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இந்த யுத்தம் நடந்த பிரதேசத்தில் நடாத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் விளைவாக எவ்வகையான ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை அடையாளம் காணவோ சிந்திக்கவோ முடியாமல் உள்ளதாக சில தகவல்கள் கூறுகின்றன.

எனவே இன்றைய விஞ்ஞானக்கொள்கை எந்தளவுக்கு உயர்ந்து சென்றாலும் அதன் அடித்தளம் இந்து மதத்தின் சாரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையாகவே இருக்கும். இதில் எந்த சந்தேகமும் கொள்வதற்கில்லை.

கல்விச் செல்வம் காலத்தால் அழியாதது. அந்தச் செல்வம் காட்டில் பாறைக்கடியிலே சுரங்கத்திலே இருக்கும் தங்கக்கட்டிகளாக இருக்கக்கூடாது அதை எடுத்துப் பயன்படுத்தி பளபளப்புள்ள நல்ல ஒளியுள்ள தங்கமாக ஆக்க வேண்டும்.

- அறிஞர் அண்ணா

உவர் நிலத்திலே உப்பு உண்டாகின்றது. நல்ல வளம்வாய்ந்த வயல் நிலத்திலே நெல் விளைகின்றது. எனினும் நெல்லைப் பார்க்கினும் உப்பு உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்றது. அதுபோல் கல்வி அறிவால் சிறந்தவர்கள் எத்தகைய தாழ்ந்த குடியில் பிறப்பதவர்களாக இருப்பினும் அவர்கள் உயர்ந்தோராகப் பாராட்டுப் பெறுவர்.

- நாலடியார் - 133

மனப்பண்பு சிதறுண்ட சமுதாயத்திற்கு நல்ல மருந்து சன்மார்க்கமே.

ஐனநாயகம் என்பது மனிதனை மனிதனாக மதிப்பது . இதுவே மாண்புறு ஐனநாயகம்.

மேல்நாட்டால் இலக்கியத்திற்கே இலக்கணங்கண்டார்கள். தமிழன் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் கண்டான்.

சேய்நாட்டில் பிறந்த நாவலர் மூலம் தாய்நாட்டிற் பிறந்த நாம் சைவ விளக்கம் பெற்றோம். அப்பெரியார் போல் மற்றும் பலர் பிறக்க வேண்டும்.

- குண்றக்குடி அடிகளார்

வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் இந்து மதம்

முருகேசு ஸ்ரீவேணுகோபால சர்மா, 2ம் வருடம், விவசாயபீடம்.

நாம் பூமியல் பிறந்தது வாழ்வதற்கே. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து பின் ஆன்ம ஈடேற்றமும் பெறலே நாம் பிறப்பெடுத்தன் நோக்கமாகும். இவ்வகையில் நாம் பின்பற்றும் மதங்களும் எமது பிறப்பின் இலக்குணர்த்தி இப்பூவுகளின் சிறப்பாக வாழ வழிகாட்டி ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கும் இட்டுச் செல்வனவாக அமைதல் வேண்டும். ஆனால் இன்று மனிதர்களால் பின்பற்றப்படும் மதங்கள் யாவும் இவ்வாரான சரியான முறையில் வழிநடாத்திச் செல்கின்றனவா! என்று நோக்கின் அதுதான் இல்லை.

“இறைவன் என்று ஒருவன் இல்லை” என்று கூறும் ஒரு மதம், இவ் உலகிற் பிறந்ததே துன்பம் என்றும் கூறி துன்பத்திலிருந்து விடுபட துறவ வாழ்க்கை மேற்கொள்ள அழைக்கிறது.

மற்றொரு மதம் “இறைவன் தம்மை வணங்குவதற்காவே மனிதர்களைப் படைத்தார்” என்று கூறி “இவ் உலகியற் துன்பங்கள் எல்லாம் இறைவனின் சோதனைகள் மறுமையே நித்திய வாழ்வு; அதனை அடைய இறைவனைத் தொழுங்கள்” என்கிறது.

வேறொரு மதமோ மனிதர்களைப் “பாவிகள்” என்றும் முன்னோர் செய்த பாவத்தினாலேயே பிறந்திருக்கிறார்கள் என்றும் கூறி ஆட்டு மந்தைகள் ஆக்கி மனிதனின் மன எழுச்சியையே அடக்கி ஓடுக்கி விடுகிறது. ‘பரலோக ராஜ்ஜியமே சிறந்தது’ என்று கூறி அதனையே தேடச் சொல்கிறது.

இவ்வாறு ஏனைய மதங்கள் எல்லாம் மறுமையை மட்டுமே விதந்துரைக்கும் வேளையில் இந்து மதமோ மறுமையை சிறந்ததாகவும் பேரின்பப் பெருவாழ்வாகவும் கூறும் அதேவேளை இவ் உலகிலும் சிறப்பாக வாழ வழி காட்டுகிறது. இவ் உலகியல் வாழ்வில் ஈடுபட்டு அனுபவ முதிர்ச்சியினால் ஞானம் பெற்று உலகியில் பற்றுகளில் இருந்து தாமாக விடுபட்டு இலகுவாக ஈடேற்றம்” பெறும் வண்ணம் வழி நடாத்திச் செல்கிறது.

உலகியற் பற்றுக்களினால் கட்டுண்டு பிறக்கும் மனிதனை “காயைத் தடி கொண்டு அடித்துக் கணிய வைப்பது போல்” ஏனைய மதங்கள் நேரடியாக மறுமைக்குத் தயார் செய்யும் வேளை இந்து மதமோ படிப்படியாகப் பற்றறுத்து பக்குவ நிலைக்கு இட்டுச் சென்று ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற வைக்கிறது.

இதற்கேற்ற வகையில் வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொடுக்கிறது.

‘பிரமச்சரியம், கிரகஸ்தம் வானப் பிரஸ்தம் சந்நியாசம் என வாழ்க்கையை நான்கு கட்டங்களாகப் பிரித்த இந்து மதம் பிரமச்சரிய ஆச்சிரமத்தை அறிவு ஆற்றல் களைப் பெறும் காலகட்டமாகவும்; கிரகஸ்த ஆச்சிரமத்தை, பெற்ற அறிவின் துணைகொண்டு இல்லறம் நடாத்தி இன்பம் துய்க்கும் காலகட்டமாகவும்; உலகியல் இன்பங்களில் சலிப்பு ஏற்பட்டு பற்றறந்த நிலையை வானப்பிரஸ்த ஆச்சிரமாகவும்; பின் ஆன்ம ஈடேற்றம் ஒன்றே குறிக்கோளாக உலகியறபற்றுக்களைத் துறந்து வாழும் வாழ்க்கையை சந்நியாச ஆச்சிரமம் எனவும் வகைப்படுத்துகிறது.

இல்லற வாழ்விற்கு வழி வகுத்த இந்துமதம் அற வழி நின்று பொருள்கீட்டி அதன்மூலம் இன்பம் காணச் சொல்கிறது. இவ்வகையிலேயே வீடு பேறு அடையலாம்; என்று அறம் பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதிப் பொருட்களாகிய புருடார்த்தங்கள் பற்றியும் போதிக்கின்றது. மேலும் தூய்மை, தன்னடக்கம், வைராக்கியம், வாய்மை அகிம்சை என்பன வாழ்விற் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும், என்றும் கூறுகிறது.

பாவத்தின் பரிசு இவ் உடல் எனக்கூறி மனிதப் பிறவியைக் கீழ்மைப்படுத்தும் சில மதங்களிடையே இந்து மதமோ மனிதப் பிறவியை உயர்ந்த பிறவி என்கிறது. ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் அரிய பிறவி இது என்கிறது. உடலை உத்தமன் இறைவன் குடியிருக்கும் ஆலயமாகப் போற்றுகிறது.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்

வள்ளல் பிராணார்க்கு வாய் கோபுரவாசல்

தெள்ளாத்தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்னப்புலணந்தும் காளாமணிவிளக்கே'' என்கிறார் திருமூலர்.
மேலும் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற எமக்குக் கருவியாக இருந்து துணை புரிவது எமது உடலே.

“உடம்பால் அழியின் உயிரால் அழிவர்
உயர்ந்த மெய்ஞானமும் சேரவொண்ணார்” என்று கூறும் திருமூலர்
“உடலை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடலை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே” என்கிறார்

எனவே உடலைச் சிறப்பாகப் பேணி சிறந்த வாழ்வு காண இந்துமதம் எமக்குப் பல வழி முறைகளை கூறியிருக்கிறது.

உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு உடலின் ஆரோக்கியம் இன்றியமையாதது. ஆரோக்கியத்தின் முதற்படி தூய்மை. எனவே இந்துமதம் நித்தமும் நீராடலைக் கடமையாக்கியது. தோய்த்துவர்ந்த ஆடைகளையே தினமும் அணியும்படி கூறியதுடன் பாதணிகளை வீட்டினுள்ளே அணிவதையும் தடைசெய்தது. மேலும் ‘யோகாசனம்’ எனும் சிறந்த உடற்பயிற்சி முறையையும் ஏற்படுத்தித்தந்துள்ளது.

குரியனிலிருந்து வரும் ஊதா கடந்த கதிர்கள் (Ultra violet rays) உடலிற்படும் போது உடலின் தோலின் கீழ்கள் ஒருவகைக் கொழுப்புப் (Cholesterol) படைகளினால் “உயிர்க்கச்தது D” உருவாக்கப்படுவதாக இன்றைய விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. இதனை அன்றே அறிந்திருந்த இந்துமதம் “தினமும் காலையில் “குரிய நமஸ்காரம்” செய்யும்படி கூறியது.

தினமும் விழுதி தரித்தல் இந்துக்களின் முக்கிய கடமையாகும். தலையில் “நீர்க் கட்டினால்” ஏற்படும் தலைவளியை தடுக்க சிறந்த மருந்தாக திருநீறு விளங்குகிறது. விழுதியின் நீரை உறிஞ்சும் தன்மையினால் இது உடல்லுள்ள மேலதிக நீரை உறிஞ்சிக்கொள்ள, உபாதைகள் தடுக்கப்படுகின்றன.

வேம்பு, துழுசி, மஞ்சள், நொச்சி போன்ற சிறந்த மூலிகைகளாகும். தூய காற்றைப் பெறவும் நோய்க்கிருமிகளை அழிக்கவும் சொந்தி, சிரங்கு என்பவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறவும் உதவும் இம் மூலிகைகளை வழிபாட்டில் இணைத்து வீடுகளிலும் ஆலயங்களிலும் வளர்க்க இந்துமதம் தூண்டுகிறது. இதன் மூலம் தூய்மையான சூழலில் வாழ எமக்கு வழிகாட்டுகிறது.

இன்று இங்கிலாந்திலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு பேரளவில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டு “சபோனா” எனும் செப்பினாற் செய்யப்பட்டகாப்புப் போன்ற ஓர் அணி பலராலும் கைகளில் அணியப்படுகிறது. இது பல நோய்களைத் தடுத்து உடலின் ஆரோக்கியத்தினைப் பேணுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இதனைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கட்கு முன்பே கூறிய இந்துமதம், மணிக்கட்டு, கைகால் விரல்கள், மூக்கு, கழுத்து, காதின் நுனிகள் என்பவற்றில் செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் முதலிய உலோகங்களாற் செய்யப்பட்ட அணி கலன்களை அணியப் பழக்கியிருக்கிறது. இன்று இதன் உண்மையை உணராத சிலர் நகைகள் அணிவது இடாம்பீகம் என்று கூறி ஏளனம் செய்கின்றனர். மேலும் இக்கால நங்கையர் நாகரீக மோகம் கொண்டு பலவர்னை பிளாஸ்டிக் காப்புகளை அணிந்து எமது மத்தைக் கேவலப்படுத்துகின்றனர்.

எமது வழிபாட்டு முறைகளை எடுத்து நோக்கும் போது ஆலயங்களில் விழுந்து வணங்குதல், தலையில் குட்டுதல், தோப்புக்கரணம் போடுதல், கைகளைத் தலைக்கு மேலே உயர்த்தி குவித்து வணங்குதல், கோயிலை வலம் வருதல் எல்லாமே உடற்பயிற்சியின் சாயலை ஒத்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் நடைபெறும் முக்கிய செயற்பாடு ஹோமம் வளர்த்தலாகும். ஆல், அரசு, மா, எருக்கு, கருங்காலி, நாயுருவி போன்ற பல்வேறு மருத்துவக் குணங்கள் கொண்ட தாவரப் பகுதிகளும் தானியங்களும் ஏரிக்கப்படுவதனால் உண்டாகும் புகைப்பினால் சுற்றாடல் சுத்திரிக்கப்படுகின்றது. விஷ வாயுத் தாக்கத்தினால் இந்தியாவின் போபால் நகர் அல்லோகல்லோகப்பட்ட போதும் தினமும் ஹோமம் வளர்த்த வீடுகளில் உள்ளவர்கள் எவ்வித பாதிப்புக்கட்கும் உட்படவில்லை என அறிய முடிகின்றது.

மேலும் மாதத்திற்கில் நாட்கள் உணவருந்தாதிருத்தல் உடலுக்குப் பல நன்மைகளைத் தருவதாக இன்றைய விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். நாம் அதிக உணவை உண்ணும் நாட்களில் எமது உடலில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஊட்டப்

பொருட்கள் பயன்படுவதற்கு விரதத்தின் மூலம் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதாகவும் விரதத்தின் பின் உடல் உறுப்புகள் புத்துணர்ச்சியுடன் செயற்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்து மதம் ஆயுர்வேதம் எனும் உயரிய வைத்திய முறையை எமக்களித்துள்ளது.

இவ்வாறு உடலின் ஆரோக்கியத்திற்கு வழிகாட்டிய இந்து மதம் மனத்தின் ஆரோக்கியத்தைப் பேணவும் ஏற்ற வழிகளைச் செய்துள்ளது. அதிக அளவு பண்டிகைகளைக் கொண்ட மதம் இந்து மதம் என்று கூறப்படுகின்றது. உழுத்துக் களைத்த மனிதருக்கு ஒய்வளித்து ஆனந்தமூட்டும் தினங்களாகப் பண்டிகைத் தினங்கள் அமைகின்றன.

மேலும் இறைவனை ஆடல் அரசனாக, நடராஜனாக்கி மிகச் சிறந்த ஆடற்கலையாகிய பரதத்தை இந்து மதம் உலகுக்கு அளித்துள்ளது. மேலும் இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த இந்து மதம், உலகின் தோற்றத்திற்கே காரணம் நாதம் தான் என்று கூறியதுடன் சாமவேதம் எனும் வேதத்தையே இசைக்காக ஏற்படுத்தி உள்ளது.

கோயிற் கட்டட அமைப்புக்களிலும் சிறப்பாகவிலும் அங்கு இடம் பெறும் நாதஸ்வர மேளக் கச்சேரிகளிலும் கூட்டு வழிபாடுகளிலும் அழகுணர்ச்சியின் அம்சங்களை மேலும் இரசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

மனிதரின் பாதுகாப்பில் அதிக கவனம் செலுப்திய இந்து மதம் 'தனுர் வேதம்' எனும் பாதுகாப்புக் கலையை எமக்களித்துள்ளது. மேலும் மெஸ்மரிசம் எலும் தன்னுணர்வை இழக்கச் செய்யும் செயல் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். மனதை ஒருமுகப்படுத்தி கண்களால் மற்றவரின் முகத்தை தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் அவரை உணர்விழக்கச் செய்ய முடிகிறது. இவ்வாறு வேறு நபர்களினால் மயக்கப்படுவதிலிருந்து பெண்களை காக்கும் பொருட்டே நெற்றியிற் பொட்டிடும் வழக்கத்தை இந்து மதம் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. கடவுள் பல ஆயுதங்களையும் வைத்திருப்பதாகக் கற்பித்து அவர் எந்நேரமும் துணையிருப்பதாகக் கூறி மனோநிதியான திட்டத்தையும் இந்து மதம் ஏற்படுத்துவது அவதானிக்கற்பாலது.

அரசியல், பொருளாதாரம் என்பன பற்றி அர்த்த சாஸ்திரம் எனும் நூலில் அறிவுறுத்திய இந்து மதம் வானியல் பற்றிக் கூறியிருப்பவை பிரமிக்கச் செய்பவை.

எந்த விதமான வானியற் கருவிகளும் அற்ற அக் காலத்திலேயே கோள்கள் பற்றியும் அவற்றின் இயக்கம் பற்றியும் அவ் இயக்கங்களினால் புவியில் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்கள் பற்றியும் பலவற்றை இந்து மதம் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறது. "புவிகுரியனைச் சுற்றி வருகின்றது" எனக் கூறி ஒரு சுற்றுகைக் காலம் 365 நாட்கள் 5 மனித்தியாலங்கள் 50 நிமிடம் 35 விநாடி என தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. இயக்கப் பாதையை 12 இராசிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு இராசியிலுமான சஞ்சார காலத்தை ஒரு மாதம் எனக் குறிப்பிட்டு இதன் மூலம் காலநிலை மாற்றங்களையும் வகுத்துக் கூறியிருக்கிறது.

இவ்வாறே ஏனைய கோள்களும் ஒரு சுற்றுகைக்கு எடுக்கும் காலங்களை தெளிவாகக் கணித்துக் கூறியிருக்கிறது. மேலும் குரிய சந்திர கிரகணங்கள் பற்றியும் அவை எவ்வெக் காலங்களில் நடைபெறும், எங்கெங்கு தோன்றும் என்பன பற்றியும் இந்து மதத்தின் வானியல் சாஸ்திரத்தின் மூலம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வாறாக இந்து மதம் வாழும் வழி வகுத்து ஒழுக்கம், அறநெறி என்பன போதித்து உடல் உள் ஆரோக்கியம் பாதுகாப்பு அரசியல் பொருளாதாரம் வானியல் என்று வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் கூறி மனிதர்களைச் சிறப்பாக வாழ நெறிப்படுத்துகிறது. வாழ்வின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் இறை அன்பைப் புகுத்தி பக்தி உணர்வை எய்தச் செய்து ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. இந்து மதம் ஒரு மாபெரும் பொக்கிஷம் மாபெரும் கொள்கைகள் எல்லாம் மூடக் கொள்கைகள் அல்ல. எமது சிற்றிவுக்கு எட்டியவை சிலவே. எம்மால் விளக்கம் காண முடியவில்லை என்பதற்காக மூடக் கொள்கைகள் என்று கூறிவிட முடியுமா? எதிர்காலம் எமக்குப் பல உண்மைகளை உணர்த்தும்.

உலகத்தின் பார்வையில் திருக்குறள்

எஸ்.பூர்வாஜன், 2ம் வருடம், பொறியியற் பிடம்.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்ற பாரதியின் கூற்றுக்கு வழிசெய்தத் தல்லுவன் சொல் தந்த நல்லந்திதான் திருக்குறள்.

ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருஷத்து வரலாற்றினைக் கொண்ட திருக்குறள் தமிழ் இலக்கியங்களில் கணிசமான ஆதிக்கத்தை செலுத்தியுள்ளது மட்டுமன்றி உலகத்தார் பார்வையில் இன். மத மொழி வேற்றுமைகளின்றி செல்வாக்கு செலுத்தி வருகிறது. சாதிகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட வள்ளுவன் சொல்லிவைத்த கருத்துக்கள் மனித வாழ்வின் ஒழுக்கத்திற்கும், நுண்ணிவிற்கும் வழிகாட்டியாக திகழ்கின்றதனாலே மேலை நாட்டு மேதாதையர் மனதில் மங்காத இடத்தை தனதாக்கி கொண்டது.

கண்ணுப்பியல் கருத்துக்கு ஒப்பாக, பிளாட்டோ உரையாடல்களுக்கு ஒப்பாக, அரிஸ்டோட்டில் ஒழுக்க முறைக்கு ஒப்பாக, சினேகா அவர்களின் எழுத்துக்கு ஒப்பாக, உலகத்தின் மாபெரும் நூல்களின் வரிசையில் திருக்குறள் வைக்கப்பட வேண்டும் என்றார் சிங்கன் என்ற அறிஞர்.

ஆயிரத்து முன்னாற்று முப்பது அருங்குறள்கள் அத்தனையும் பலநாட்டு மக்களுக்குரிய நல்லொழுக்க நெறிகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் கொண்ட அருங்காவியம். இதனை அறிஞர் ரெவரெண்டு W.H.ட்ரு அவர்கள் பின்வருமாறு புகழ்ந்துரைத்திருக்கிறார்.

“நூல்களில் தலைசிறந்த திருக்குறள் உண்மையான தனிச்சிறப்புடன் அமைந்து விளங்குவதனால் நம் கருத்தை கவரும் வண்ணமுடையதாக இருக்கிறது. ஒரு வகுப்பினர்க்கு மட்டுமுரிய கொள்கைகளை மதியாது ஒதுக்கி மக்களனைவருக்கும் ஒருங்கே பொருந்தும் உண்மைகளை மட்டுமே ஆசிரியர்நூலில் கூறி உள்ளார். இதனால் மனு நூலிலும் மற்ற சாத்திரங்களில் கூறும் பொருளற்ற மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் நீக்கப்பட்டு நூல் மேம்பாட்டுடன் விளங்குகிறது.”

உலகில் பல காலங்களில், பல மொழிகளில், பல அறிஞர்கள் பல நூல்கள் நல்லிலக்கணங்களுடன் எழுதப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவை அந்தந்த காலப்பகுதிகளுக்கே பொருந்தக்கூடிய தத்துவங்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் சித்தரிப்பதால் காலம் எனும் கடுங்காற்றில் சிக்குண்டு அதை எதிர்த்து வெற்றி பெற முடியாமல் பிரபல்யமடைய மற்று விடுகின்றன. ஆனால் திருக்குறள், சாதி, மத, சமய, வருண, ஆசிரிம பேதங்களையும், தேச, நிற, நிலை வேற்றுமைகளையும் கடந்து பொதுவான மக்களுக்கு எக்காலத்திலும் பொருந்தக்கூடிய பொது நெறிகளைக் கூறுகின்ற நூலாகும். ஆதலால் தான் இன்று திருக்குறள் ஓர் பொதுமறையாக, வெள்ளிச் சரிகைப் பையிலிட்ட பொன் இலந்தைக் கணியாக, மினிர்கிறது.

பேராசிரியர் M.வின்டெக் ரிட்சி அவர்கள் தனது நூல் ஒன்றில் “திருக்குறள் உலக இலக்கியங்களில் பொறுக்கி எடுத்த மனியாகும். சாதி, வகுப்பு, மதம் என்ற எல்லா பிரிவினைகளையும் கடந்து ஆசிரியர் கூறுவது மக்கட்குழுவுக்கே பொதுவான நீதியும் அறிவுமாகும்” என்று குறளின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டி உள்ளார்.

Dr.J.லாசரஸ் என்ற அறிஞர் “செந்தமிழால், இயன்ற குறளின் தூய்மைக்கு மற்றெந்த நூலும் அதனாருகில் இருக்க தகுதியுடையதன்று, திருவள்ளுவர் எடுத்தியம்பும் நீதிகள், நல்லொழுக்கமே விளை நிலமாய் அமைக்கூடிய பண்புவாய்ந்த ஒரு நாட்டிலன்றி விளையா. தமிழ் மக்களின் விடிவிற்காக உழைப்பவர்களுக்கு பேருதவி புரியவல்ல காவியம்” என்று வானுயரப் புகழ்ந்துள்ளார்.

உலகத்தில் பல சமயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணான கருத்துக்களை கூறுவதும், ஒரு சமயத்தாரர் மற்றவர் இழிந்துரைப்பதும் இயல்பு. ஆனால் திருக்குறளில் கூறப்பட்டிருக்கும் நீதி நெறிகளையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் உண்மை என எம்மதத்தினரும் சம மதமாகவே ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

இதனால்தான் கடைச் சங்கப் புலவரான கல்லாடர் என்பவர் நன்றென “எப்பாலவரும் இறைபவே வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிதந்த மொழி!” என திருக்குறளை வர்ணித்தார்.

திருக்குறளில் உள்ள பாயிரங்களில் மக்கள் வாழ்விற்கு தேவையான பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல், அரசியல், அங்கவியல், ஓழிவியல், களவியல், கற்பியல் ஆகிய அனைத்து விடயங்களும் இருவரிச் செய்யுள்களாக சீரிய முறையில் உரைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவற்றை படிப்போர் மனதில் ஆழமாக பதிந்து விடுகிறது. குறள் முழுதும் அறிந்தால் பெரும்பலவர் ஆகலாம் என்றார் நத்தந்தனார்.

“இந்நாலில் தாழுரைக்க வந்த நீதி உரைகளை வலியுறுத்தி செப்பமாக செய்யுள் நடையில் செந்தமிழில் கூறியுள்ளதற்குச் சமமாகிய நூல் மக்களாய் பிறந்தோர் பேசும் வேறு எம்மொழியிலும் காணமுடியாது” என்று ரெவரெண்டு பார்சிவல் புகழாராம் குட்டுகிறார்.

கவியரசர் கண்ணதாசனும்

“முப்பாலும் முத்தமிழும்
முகத்தினால் எழுதிவிட்டு
அப்பாலும் உனை நினைப்பேன்
தனிமையிலே”

என்று பெருமைப்பட்டுகிறார்.

செந்தமிழில் எழுதப்பட்ட பொதுநீதி பொதுநால் மற்றய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இலத்தீன் மொழியில் C.J.S. பெறாடு அவர்களும், ஜேர்மன் மொழியில் Dr.கிராஸ் அவர்களும் பிரஞ்சு மொழியில் திரு. E. ஏரிய அவர்களும், ஆங்கிலத்தில் திரு. W.H.ட்ரூ அவர்களும் தெலுங்கு மொழியல் திரு வைத்திநாதநாதா அவர்களும், சமஸ்கிருத மொழியில் திரு அப்பாதீட்சகரும் இந்தி மொழியில் திரு சேஷமானந்த ராஹத் அவர்களும், மலையாள மொழியில் நீதியரசாக கோவிந்தபிள்ளை அவர்களும் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள்.

தொழில்ரீதியாக வேற்றமை காணப்படுமேயன்று பிறப்பு காரணமாக ஏற்றமும், தாழ்வும், வேற்றுமையும் இல்லை என்பது ஆசிரியரது அடைப்பட்டையான கருத்தாகும்.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமையால்”.
இக்கூற்று அனைத்துக்கலக மக்களாலும் ஏற்கப்பட கூடியது.
மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறள்
ஆகுல, நீர் பிற”

உள்ளத்தை தூய்மையாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்ற வள்ளுவன் கூற்று ஒரு தனிப்பட்ட சமுதாயத்தின் நெறியல்ல உலக மக்கள் அனைவரும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்தாகும்.

“தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் ஓத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து”

செய்த குற்றச் செயலின் தன்மைக்கு தக்கவாறு ஆராய்ந்து, பொருந்தும் வகையில் குற்றவாளி மீண்டும் அக்குற்றத்தை செய்யாதிருக்கும் வகையில் அரசன் விதிக்கும் தண்டனை அமைய வேண்டும் என்கிறது குறள் கூறும் சட்டநெறி அக்குற்றன நடுத்திலைமையோடு நீதி கூறவேண்டும் என்பதை

“ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும் தேர்ந்து செய் வஃதே முறை”

என்று நீதி வழங்கும் முறையை உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே தெள்ளத்தெவிவாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே உரைத்துள்ளார்.

“அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம் புறத்தே புகழும் இல”

ஒருவனுக்கு இன்பம் உண்டாவது அறத்தினாலாகும். தீவை செய்து பிறவழிகளில் பெறுகின்ற இன்பம் எல்லாம் துன்பமாகத்தான் முடியும். அல்லாமலும் பழியையும் உண்டாக்கும். இதையே அரிஸ்டோட்டலும் தனது அறவழி எனும் நாவில்

“அறத்தால் ஒருவர் பெறுவது இன்பம் எனவே இன்பத்திலிருந்து அறத்தை வேறாக காட்ட இயலாது” என்று கொள்கை வகுத்துள்ளார். இவ்வாறான அரிய கருத்துக்கள் எல்லாம் படிப்போர் எம்மதத்தினராகவோ அன்றி எச்சமயத்தவராகவோ இருப்பினினும் மனதில் ஆழப்பதிந்து விடுகின்ற உயர்ந்த தத்துவங்கள்.

“உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின்ற உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்”

சொல்லாலே யன்றி, மனத்தாலும் பிற உயிர்க்கு தீங்கு நினையாது உண்மை வழி ஒழுபெவனாயின் அத்தகைய நல்லோன் உலக மக்களால் போற்றப்படுகிறான்.

பாரதத்தில் உதித்த மகாத்மா காந்தி இந்தக்குறளுக்கு மேற்கோளாக வாழ்ந்து காட்டி உலகத்தார் மனதில் ஆசியஜோதியாக இடம்படித்துக் கொண்டவர்.

உலகில் மக்களுக்குதுணையாக உள்ள அறங்களில் அருள் அறமே சிறந்தது. உலகில் உள்ள பல சமயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று கொள்கைகளில் வேற்றுமை உடையனவாக இருப்பினும் அருள் எனும் துறையில் ஒன்றுபட்டுள்ளன. எந்த சமயமும் அருள் வேண்டாம் என்று சொல்வதில்லை. நாடு மொழி நிறம் சாதி சமயம் முதலிய எண்ணற்ற பிளவுச் சக்திகளால் பிரிந்து சிதைந்து இருக்கும் இவ்வுலகில் யாவரும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பொது நிலை அருள் நிலையே இதனை எவரும் மறைக்க முடியாது. மறுக்க முடியாது. இதனை வள்ளுவன் தனதழகிய தமிழில்

“அருட் செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட் செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள்”

என்று உரைத்திருக்கின்றார்.

இங்ஙனம் ஆயிரத்து முன்னாற்று முப்பது விளக்கவுரைகளைத் தரலாம். அனைத்துமே ஒரு குறுகிய சமுதாய வட்டத்திற்கு உரிய நெறிமுறைகள் அன்றி. பரந்துபட்ட சமுதாயத்தின் பொது நெறிகளாக அமைவதை தெள்ளத்தெளிவாக புரிந்து கொள்ள இயலும் இக்கருத்தினை Dr.வின்டொனிட்ஸ் என்ற அறிஞரும் யதார்த்த பூர்வமாக ஓப்புக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே

“அணுவைத் துளைத்து ஏற்கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறிந்த குறள்”

என்ற ஒளவையின் புகழுக்குரிய திருக்குறள் பொதுநீதி பொதுநீத் பொது மறையாகும்.

உசாவியவை

- 1.திருக்குறள் உரைவிளக்கம் திரு.நி.வரதராஜன்.
- 2.திருக்குறள் ஆராய்சி- ஆசிரியர் இறையனார்
- 3.திருவள்ளுவர் நூல் நயம் -திரு. R.P.சேதுப்பிள்ளை
- 4.திருக்குறள் ஓர்.உலக இலக்கியம் திரு.ச.மோகன்
- 5.குறள் கூறும் சட்ட நெறி -திரு.மா.சண்முகசப்பிரமணியம்.

ஆலயத்தின் அமைப்பு - கருத்தியல் நோக்கு

நா. ஹரிதர், கலைப்பிடம், 1ம் வருடம்.

இந்துசமயம் என்பது ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியை முழுமதற் கடவுளாகக் கொண்டு அமைந்தது. அத்தோடு இச்சமயமானது வெறுமனே அமைந்துவிடாது பல ஞானிகளாலும், ரிஷிகளாலும், அறிஞர்களினாலும், பெரியார்களினாலும் கட்டிக்காத்து வளர்த்து வந்தமையினால் இதில் உள்ள ஒவ்வொரு செயல்களும் ஒவ்வொரு நுண்ணிய கருத்துக்களை கொண்டு காணப்படுகின்றது. எனவே தான் தற்கால கவிஞரான “கண்ணதாசன்” இந்துமதம். அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் என கூறியுள்ளார். இந்துமக்களிடையே அன்று தொட்டு இன்றுவரை இந்த ஆலயம் என்ற இடம் மிக முக்கியம் பெற்று வருகின்றது. ஏனெனில், ஆலயங்களிலேயே சென்று இறைவனை வழிபடக்கூடிய இடம் ஆகும். அப்படியென்றால், நாம் என் ஆலயத்தில் மட்டும் சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்ற வினாவும் எழுப்பவேபடுகின்றது. இதற்கு கூறும் காரணம் யாதெனில், பசுவின் உடம்பு முழுவதும் பால் காணப்படும் போது மடியில் மட்டுமே பால் சரக்கின்றது. அதுபோல, இறைவன் உலகெங்கும் பரவி காணப்பட்ட போதிலும் அவனின் அருட் சுரக்கும் இடம் ஆலயம் என கூறி விளக்கமளிக்கின்றனர். எனவே, இவ்வாறு சிறப்பு பொருந்திய ஆலயத்தின் அமைப்பையும் அதில் கூறும் கருத்துக்களையும் நாம் எடுத்து நோக்கின்.

ஆலயத்தினை ஒரு உடம்புடன் ஓப்பிட்டு கூறப்படுகின்றது. அதாவது ஆலயத்தின் அமைப்பினை திருமுறை மலர் ஒன்று விளக்கும் போது,

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்,
வள்ளல் பிராணார்க்கு வாய்க்கோ புரவாசல்.
தெள்ளத் தெளிந்தாருக்கு சீவன் சிவவிங்கம்.
கள்ள புலனைந்தும் காண மணிவிளக்கே..”

என்று குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது ஆலயங்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்று ஆகமநூல்கள் விளக்குகின்றன. சிற்பசாஸ்திரம். இந்து ஆலய அமைப்பினை விளக்குமிடத்து ஆலயமானது நமது உடல் அமைப்பிலேயே அமைக்கப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு மனிதன் நீண்டு நிமிர்ந்து படுத்திருக்கின்ற தோற்றத்திற்கு அமையவே ஆலயம் அமைகின்றது. இதில் சிரசினை மூலஸ்தானமும், அர்த்தமண்டபம், கழுத்தினையும், மஹாமண்டபம் மார்பினையும், தரிசன மண்டபம் வயிற்றினையும், அர்த்தமண்டபம், கால்கள், கைகள் என்பனவற்றை விளக்குகின்றது. மனிதன் முதுகை நிமிர்த்தி உட்காரந்தால் முள்ளந்தண்டு அமையும் வளைவின் அடிப்படையில் கொடித்தம்பம் விளக்குகின்றது. இக்கொடித்தம்பத்தின் அடியே மூலதார கணபதி காணப்படும்.

மூலதார கணபதி நாழிதழ் வடிவுடையது. இதற்கு மேல் விங்கத்திற்கு அடிப்பாகத்திற்கு நேரே ஸ்வாதி சிற்றனம் எனும் ஆறிதழ் கமலம் உள்ளது. இது பிரமாஷன் ஸ்தானம். இது ஆலய அமைப்பின் கொடித்தம்மத்தடி ஆகும். நாடிக்கு நேரே உள்ள பத்திதழ் கமலம் மணிபூரமாகும். இது விளிஞ்ஞவின் இருப்பிடம். இது பலிபீடமாகும் இருதயத்திற்கு நேரேயுள்ள பன்னிரண்டிடதழ் கமலம் அநாகதம். இது ருத்திரனுக்குரியது. இது தரிசன மண்டபமாகும். தொண்டை குழிக்கு நேரே பதினாறிதழ் கமலமாக அமைந்தது விகுதி. இது மகேவரனின் இருப்பிடம். மஹாமண்டபம் ஆகும். புருவ மத்திக்கு நேரே உள்ள இரண்டிடதழ் கமலமானது ஆஜ்ஞை எனப்படும் இது சதாசிவவின் இருப்பிடமாகும். இது அர்த்தமண்டபத்தினை குறிக்கின்றது.

ஆலயத்தின் கோபுரமானது பிரபஞ்ச இயக்கத்தை விளக்குகின்றது. அதாவது அடுக்கடுக்காய் அமைந்த தளங்கள். ப வெறுபட்ட உலகங்களையும், உலகவாழ்க்கையின் பலவேறு அனுபவங்களையும் குறிக்கின்றது. இறைவனின் திருவிளையாடல், சாதனமாக உலகியல் நடைமுறைகள், என்பனவற்றை கோபுரத்திலுள்ள சிறபங்கள் விளக்குகின்றன. கோபுரமானது கீழே அகன்றும் மேலே ஒடுங்கியும் காணப்படும் இறுதியில் கலசத்தில்

முடிவடையும். இது மன ஒருமைப்பாட்டடையும் பரம்பொருள் ஓன்றினையே பற்றி நிற்கும் மனத் தின்மையும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு அவசியம் என்பதனை விளக்கும் கோபுரத்தினை தூலவிங்கம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

அடுத்து ஆலயத்தின் கீழ்ப்புறமானது வெளியே அகன்றும், பெரிய மண்டபங்கள் அமைந்தும். உள்ளே செல்ல செல்ல சிறுத்து ஒடுங்கி மூலஸ்தானத்தில், குவிந்து காணப்படும். மனம் குவிந்து ஒருமைப்பாட்டின் மூலம் இறைவனை அடையலாம் என இது விளக்குகின்றது.

மூலஸ்தானம் என்ற கருவறை வாயிபுறம் தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று புறமும் மூடி காணப்படும். இதன் வாயில் திரைச்சீலை காணப்படும். சிவாச்சாரியார், பூசையின் போது இச்சீலையை விலக்கித்தீபம் காட்டுவார். இதன் மூலம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்திருக்கும் ஆணை இருளை நீக்கி சுடர் கொஞ்சத்தி ஞானதீவை வழங்கும் வழியினை விளக்குகின்றது.

ஸ்தம்பமண்டபத்தின் கொடித்தம்பத்தின் அருகில் பத்தரவிங்கம் என்ற பலிபீடமும் அதனை அடுத்து நந்தியும் அமைந்திருக்கும். இது பதி, பச, பாசம் என்ற முப்பொருள் உண்மையினை விளக்கும். இதில் நந்தியானது மூலஸ்தானத்தை நோக்கி அமைந்திருக்கும். ஏனெனில் மும்மலங்களையும் பலிபீடம் மூலம் மலம் நீக்கி பரம் பொருளை அடைய வேண்டும் என இது உணர்த்தும், கொடிமரம் மஹோடச காலத்திற்கு பயன்படும். மூலஸ்தானத்தில் பிரதான தெய்வம் வீற்றிருக்கும். தெற்கு நோக்கி சக்தி அல்லது எழுந்தருளி தெய்வம் காணப்படும். நந்தி, பலிபீடம் இவற்றின் நேர் வடக்கே நவக்கிரகங்கள் அமைந்து காணப்படும். இந்த ஆலயங்கள் பெரும்பாலும் கிழக்கு நோக்கி அமைந்து காணப்படும். சில நடேசர் கோயில்கள் தெற்கு நோக்கி உள்ளன.

கருவறை சுவர்களிலும், அர்த்த மண்டப சுவர்களிலும், வெளிப்புறங்களில் மாடங்கள் செய்யப்பெற்று அவற்றில் திருவுருவங்கள் சில பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றது. இவற்றின் தெற்கே உள்ள மாடங்களில், தவணைமூர்த்தி, நிருத்தகணபதி, ஆகியோரும் மேற்கே உள்ளில் இலிங்கோற்பவரும் வடக்கே உள்ள மாடங்களில் பிரம்மா தூர்க்கை ஆகியோர் அமைவது வழக்கம். கோபுர வாசலை அடுத்து குரிய சந்திர ஆலயங்கள் அமைந்திருக்கும்.

கோயில்கள் அதன் வசதிக் கேற்றபடி அமையும். ஒரு வீதி அல்லது பல வீதிகளை கொண்டும், காணப்படும். இதில், மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், மஹாமண்டபம், தரிசன மண்டபம், வசந்த மண்டபம், யாகசாலை, பாகசாலை, களஞ்சியம், வாகனசாலை, வாத்திய மண்டபம், புராண மண்டபம், தீவா மண்டபம், புல்பமண்டபம், என்று பல மண்டபங்களும் அமைவதுண்டு.

மூலஸ்தானத்தில் பண்டிகை அல்லது ஸ்தூபி காணப்படாத கோயில்கள் மடாலயங்கள் என்று கூறுவர். கோயில்களில் அமைந்துள்ள விக்கிரகங்களின் சிற்பக்கலை நுணுக்கமும், ஒவியக்கலை மாட்சியும் மினிர்கின்றது. இவை இந்து மதத்தின் பண்பாட்டின் பாரம்பரியத்திற்குள் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை;

தன்னை அறியாமற் தானே கெடுகின்றான்.

தன்னையே அறியும் அறிவை அறிந்தபின்

தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே!

தானே தனக்குப் பகைவனும் நண்பனும்

தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்

தானே தான் செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானும்

தானே தனக்குத் தலைவனும் ஆமே!

- திருமூலர் திருமந்திரம்.

இலங்கையில் இந்துமதத்தின் எதிர்காலம்?

ஆர்.எம்.சிவமோகன், தென்மூலம் வருடம், விவசாய பிடம்

அந்தியர் படையெடுப்பு, ஆட்சி வெறி பிடித்த அம்மனித அரக்கர்களுக்கு மத வெறியும் பிடித்து விட்டது. இந்து ஆலயங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அவ்விடத்தில் கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. இந்துக்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இல்லையேல் சித்திரவதைப் படுத்தப்பட்டனர். இந்துக்கள் தம்மை இந்து என்று அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளப் பயப்பட்டனர். தங்கள் கோவில்கள் இடிக்கப்படும் போது தங்கள் இதயமே கிழிக்கப்படுவது போல் துடிதுடித்தனர். ஆனால் வாய் திறக்க முடியவில்லை, வாய் திறந்தால் வாழ்வு முடிந்து விடும். இது வரலாறு.

ஆயுதப் படைகளின் படையெடுப்பு, அவர்களுக்கு என்ன வெறி பிடித்து என்பதை இப்பொழுது கூற முடியாதுள்ளது. அம்மண்ணில் உள்ள இந்து ஆலயங்கள் மட்டுமல்ல எல்லா ஆலயங்களும் இடிக்கப்படுகின்றன. அன்று ஒல்லாந்தரால் இடிக்கப்பட்டு இன்று எழுந்து நிற்கு கோவில், மீண்டும் இடிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று இந்து இதயங்கள் ஏங்கித் தவிக்கின்றன. இன்றும் இந்துக்கள் என்று தம்மை இனங்காட்டிக் கொள்ள அம்மக்களுக்குப் பயம். ஆலயம் சென்று வரும் ஆடவர் நெற்றியில் சந்தனம் இல்லை, மங்கையர் நெற்றியில் குங்குமம் இல்லை. அவர்கள் மனதில் ஆலயம் சென்று வந்த ஆதம் திருப்தியில்லை. அடுத்த வேளை ஆபத்து வருமோ என்ற அவலநிலை. ஆனால் இவற்றை வாய் விட்டுச் சொல்ல முடியாது. அன்று போல இன்றும் வாய் திறந்தால் வாழ்வு? இது எதிர் கால வரலாறு.

வரலாற்றில் இந்து மதத்தைத் தாக்கிய சக்திகள் ஏராளம். ஆயினும் இன்னும் இந்துமதம் உயிரோடு இருக்கின்றதென்றால், அதற்கு எம் முன்னோர்களினது அளவு கடந்த பக்தியும், அயராத உழைப்புமே காரணம். எதிர் காலத்திலும் இம்மண்ணில் இந்துமதம் உயிரோடு இருக்க வேண்டுமாயின், அது இன்றைய இந்துக்களின் உழைப்பையும் உறுதியையும் பொறுத்தது.

இறந்த காலத்தில் இந்து மதத்தை ஒழிக்க நினைத்தவர்கள் ஆட்சியாளர்கள் மாத்திரமல்ல, சூழ்சியாளர்களும் கூட. இந்து மதம் பிறந்த இந்திய மண்ணிலேயே அதை எதிர்த்து சமணமும் பெளத்தமும் புறப்பட்டன. மரத்தை வெட்டக் கோடிக்காம்பைப் பயன்படுத்துவது போல எம்மதத்தை வெட்ட அவர்கள் எம் மொழியையே துணையாகக் கொண்டனர்.

சமண சமயத்தைப் பரப்ப சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி போன்ற காப்பியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பெளத்ததைப் பரப்ப மணிமேகலை உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மதம் சார்ந்த நூல்கள் மாத்திரமன்றி சமண சமயத்தவரான பவணந்தி முனிவரால் நன்னால் எனும் இலக்கண நூலும் புத்த நம்பி எனும் பெளத்த சமயத்தவரால் வீர சோழியம் போன்ற நூல்களும் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வாறு ஏனைய சமயத்தவர், எம் மொழியை வளர்த்ததன் மூலம் தம் மதத்தை வளர்த்தனர். இதன் காரணமாக பெளத்தமும் சமணமும் இந்தியாவில் போராதிக்கம் செலுத்தி வந்தன. ஆயினும் நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் அரும் பெரும் தொண்டால் இந்துமதம் மீண்டும் தளைத்தெழுந்து பெளத்ததையும் சமணத்தையும் இருந்த இடம் தெரியாது தூர்த்திவிட்டது.

இந்தியாவில் மட்டுமல்ல இலங்கையிலும் போர்த்துக்கீச் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அழிவை நோக்கிய இந்துமதம் ஆறுமுகநாவலர் போன்றோரின் அயராத உழைப்பினால் இன்றும் உயிரோடு நிற்கின்றது. இப்படி காலத்துக்குக் காலம் அழிவை நோக்கிய இந்துமதம் சமயப் பெரியோர்களின் அயராத உழைப்பினால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்றைய நிலையிலும் இந்துமதம் இலங்கையில் பெரும் எதிர்ப்புக்களையும் சவால்களையும் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டி ல் இந்துசமயம் என்பது முதலாம் ஆண்டு முதல் க.பொ.த. வரை சைவ சமயப் பாடப்புத்தகத்தில் படித்தது தான் என்று என்னிக்கொண்டிருப்பவர்கள் எம்மில் ஏராளம். இன்னும் பலநாறு

தத்துவங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அறியாமல் இருக்கின்றோம் என்பதை அறிந்தவர்களும் அவற்றை படிக்கும் வாய்ப்பின்றி இருக்கின்றனர். கருக்கமாகச் சொல்வதானால் நால்வரையும் நான்கு மார்க்கங்களையும் பெயரளவில் கற்றவர்களே பலர். ஆழ் கடவில் எழும் அலையைப் பார்த்ததைப் போல்; உள்ளே என்ன இருக்கின்றதென்பது புரியாமல் அறியாமல் இருக்கின்றனர். ஏனைய மதங்களே எம் தமிழினுடாக தம் மதங்களைப் பரப்பி வந்துள்ள போது நாம் மற்றும் மதத்தைப் பரப்பத் தேவையில்லை. எம் மொழியினுடாக எம் மதத்தின் தத்துவச் சாரங்களையும் மகத்துவத்தையும் இந்துக்களின் மனதில் பதிக்காவிட்டால் அது எளன்றிற்குரியது, எம்மதத்தின் வேதனைக்குரியது.

இத்தனை காலமும் நாம் இவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஏனைனில் புத்தகம் படியாவிட்டாலும், தத்துவம் தெரியாவிட்டாலும், கோவில்களையும் குளங்களையும் சுற்றி வந்து தம் பக்திப் பசியைத் தீர்த்துக் கொண்ட பக்தர்கள் ஏராளம் ஏராளம். ஆனால் அக்கோவில்களுக்கு வந்த சோதனை இன்று பல பக்தர்களின் மனதில் வேதனையை தோற்றுவித்துள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்துமதம் முற்று முழுதாக தமிழூச் சார்ந்ததாகவே உள்ளது. எனவே எமது மொழி பாதிப்புக்குள்ளாகும் போது எமது மதமும் பாதிக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாத விடயமாகிவிட்டது.

இன்று இந்துமதம் எதிர் நீச்சல் போட வேண்டிய கால கட்டத்தில் உள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. ஏனைனில் கதிர்காமக் கந்தன் என்றோ “கதர கம தெய்யோ”வாகி விட்டான், சிவனைளி பாதமலை எப்பொழுதோ “பூரி பாத”வாகி விட்டது. இப்படி இந்துக் கடவுள்களும் ஆலயங்களுமே வேற்று மதத்திற்கு மாறும்போது இந்து மக்கள் எப்படி மதம்மாறாவிட்டாலும் மனம் மாறாமல் இருப்பார்களா என்பது உறுதியாகக் கூறமுடியாது. இவ்வாறு மனம் மாறாமல் காக்க வேண்டியது கற்றவரின் கைகளில்தான் தங்கியுள்ளது.

“நல்லை நகர் நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழூங்கே கருதியெங்கே”

என்று ஆறுமுக நாவலர் பாராட்டப்பட்டார். எதிர்காலத்தில் நாவலரோ நாயன்மார்களே தோன்றுவார்கள் என்பது நிச்சயமில்லை. ஏனைனில் காந்தியையே கட்ட கயவர்களும் இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஓர் மகாத்மா உருவாகின்றான் என்றால் அவனை கருவிலையே அழித்துவிட முனைந்து நிற்கின்றார்கள். எனவே நாம் ஒவ்வொருவரும் நாவலராகவோ நாயன்மாராகவோ உருவாகத் தேவையில்லை. நாம் பிறந்த மண்ணிலும், வளர்ந்த: வளரும் மண்ணிலும் இந்துமதம் அழியாமல் காப்போம் என்றால் அதுவே பெரும் பணியாகும்.

- ★ செய்கையாவும் தெய்வத்தின் செய்கை சிந்தையாவும் தெய்வத்தின் சிந்தை
- ★ உய்கை கொண்டதன் நாமத்தைக் கூறின் உணர்வு கொண்டவர் தேவர்கள் ஆவர்.
- ★ வையமெல்லாம் தெய்வ வடிவின்றி வேறில்லை. தெய்வம் நீயென்றுணர்.
- ★ வலிமையுடையது தெய்வம் - நம்மை வாழ்ந்திடச் செய்வது தெய்வம்.
- ★ உயிர்களைல்லாம் தெய்வமன்றிப் பிறிவதொன்றில்லை ஊர்வனவும் பறப்பனவும் நேரே தெய்வம்.
- ★ பயிலுமுயிர்வகைமட்டு மன்றியங்கு பார்க்கின்ற பொருளைல்லாம் தெய்வம் கண்டார்

- கண்ணதாசன்

இரண்டாயிரம் ஆண்டில் இந்துமதம்

சி.தனபாலசிங்கம், 2ம் வருடம், பொருளியல்துறை

6 ஓண்ணற்ற மனிதக் கண்டுபிடிப்புக்கள் மனித விழுமியங்களுக்கு உட்பட்டு நடைபெற்று வருகின்ற இந்த யுகத்தில் பல்வேறுபட்ட உயிர்ஜீவின்களின் ஜனனிப்புக்கள் தோன்றி மறைகின்றன. சார்ந்தும் சாரத்தும், சேர்ந்தும் சேராததுமான ஆன்மா, ஜடம் இரண்டுக்கும் இடையிலான தூலத் தொடர்பினை ஆன்மீக நெரிக்குப்பட்டு விளக்கும் வகையில் விஞ்ஞான யுகத்திற்கும் எந்தீர வாழ்க்கைக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் நாகரீகம் சார்ந்த வரலாற்று கல்வெட்டுக்கள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தர்ம நிலைப்பாட்டின் ஓரங்கமே சமயங்கள் எனலாம். அதில் ஒன்றே இந்துமதம்.

சமூகம் சார்ந்த நடத்தைகளின் அடிப்படையில் மனிதனின் சிந்தனை சக்திக்குப்பட்டு தனது சமூகத்தின் நன்மை கருதியும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய கயநலமான நோக்கின் அடிப்படையிலும் ஆன்மீக நெரிக்குக்குப்பட்ட வகையில் தனக்கென ஒரு சமயத்தினை மனிதன் உருவாக்கிக் கொண்டான். நீன்வட்டப்பாதை வழியே கிரகங்கள், தடம்மாறி, இயங்காதவாறு அவற்றிற்கிடையிலான ஒரு சக்தி செயற்படுகின்ற வகையில் மனிதனையும் சமயங்கள் தங்களுடைய நெரிமுறைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் தர்ம நெரிமுறைகள் புழாதவாறு இருப்பதற்கு சமயங்களே வழி சமைத்துக் கொடுக்கின்றன என்பது தெளிவு. உலகில் பல்வேறுபட்ட சமயங்கள் தோன்றின. வளர்ந்தன. சில மறைந்தன. பல இன்னும் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட வகையிலே தோற்றும், முடிவுமின்றி பல்லாயிரமாண்டுகள் தொன்மை வாய்ந்த ஒரு மதமும் உலகில் நிலவிவருகின்றது. அதுதான் இந்துமதம். இதனை சனாதன தர்மம், என்றும் அடையாளப்படுத்துவார். ஒவ்வொரு மகான்களின் தோற்றந்தின் பின்னணியில் சில மதங்கள் தோற்றும் பெற்றன. சில மதங்கள் பொலிவுடன், தெளிவும் பெற்றன. ஆனால் இந்த எல்லை நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் பரந்துபட்ட நோக்கில் கிளைபரப்பி விரிந்து நிற்பது எங்கள் இந்துமதம்.

சிந்துவெளி நாகரீகம் கி.மு. 3750 காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றதெனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போது இந்துமதம் தோற்றம் பெறவில்லை. அதற்கு பல்லாயிரமாண்டுகளுக்கு முன்பே இந்துமதம் நெறியினைக் கடைப்பிடித்து அந்த நெரிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு ஒழுகி வந்த ஒரு மனித சமுதாயத்தினை அதன் பின்புலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. நாகரீகத்தின் தோற்றுவாயின் மூலம் சமுதாய வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. புதிய சமூகங்கள், மனித விழுமியங்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. ஆனால் எந்தவொரு சமயமும் உருவாக்கப்படவில்லை. இதற்கப்பாற்பட்ட வகையில் இந்துமதத்தின் செல்வாக்கு சிந்துவெளி நாகரீகத்தில் ஆட்சி புரிந்துதென்பது கட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியது.

இவ்வாறான பல்வேறுபட்ட சிறப்புக்களைப் பெற்ற இந்து மதமானது அதன் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இன்றுவரை மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கேற்பாடுகொடுத்து வளைந்து, நெழிந்து நலிவராமல் அதனுடைய ஆகம, சித்தாந்த, வேதாந்த நெறிகளை அடே பொலிவுடன் துலக்கிவருகின்றது. இருந்தாலும் விஞ்ஞான யுகத்தின் பால் ஏற்பட்ட மனிதனின் ஈர்ப்பும், கணனியுகமும் மனிதனை, மனிதன் என்ற நிலையில் இதுவரை ஒழுக்காற்று செய்துவந்த சமய நெரிமுறைகளிலிருந்து விலகி நடப்பதற்கு எத்தனிக்கின்றன.

ஏனைய மதங்களிலிருந்து சற்று விலகாமல் விலகி, அவற்றின் கருத்துக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இந்து தர்ம நெறி; இன்றைய காலப்போகில் நலிவடைந்து செலவுக்கூடிய அபாயங்கள் உண்டோ? என கேள்வி எழுப்புகின்றது. உயர்ந்த தர்ம நெறிகளையும், கிரியை முறைகளையும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும், புராண இதிகாசங்களையும் ஒருங்கே ஒருமுகப்படுத்தி தனக்கென ஒரு தனிப்பெருமையினை பெற்றுள்ள இந்து மதத்தினை தனது சொந்த மதமாக கொண்டிருப்பவர்கள் பெருமைக்குரியவர்கள். இதை நலிவராமல் காக்க வேண்டிய பொறுப்புக்குரியவர்கள், இந்து மதமானது ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் நின்று நோக்குவதற்குரியதல்ல. அதன் சமய நெறிமுறைகளும், அவை சார்ந்த செயற்பாடுகளும் பரந்துபட்ட நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டனவே. இதன் கருத்துக்கள் இந்துக்களுக்கு மட்டுமே உரியதல்ல. இவ்வுலகில் உதயமாகின்ற சிந்தனை வளமுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனின் நலன்களையும் தனக்குள் கொண்டுள்ளது.

“வான்முகில் வளாது பெய்க,

மலிவளம் சுரக்க மன்னன்-

கோணமுறை அரக செய்க

குறைவிலாது யிர்கள் வாழ்க....”

என்பது வெறுமனே இந்துக்களை மட்டுமன்றி எல்லா மனித இனத்தையும் கட்டிந்திர்கின்றது. இந்த உயர்ந்த கருத்தினை இதுவரை

வேறெந்த மதங்களும் சுட்டிக்காட்டவில்லை எனலாம்.

மனித சிந்தனை சக்தியின் வளர்ச்சி மதங்களில் உள்ள நன்றெநிகளை போற்றி வளர்க்கத் தெரியாமல் தத்தளிக்கின்ற இந்த வேளையில் அந்த இலக்கிலிருந்து இந்துமதமும் தப்பிக்கவில்லை. கடந்துவந்த பாதையில் இந்து மதத்தின் நிலை எவ்வாறிருந்தது? இதனைப் பின்பற்றி அடியொட்டி வந்த மகாண்களின் பெருமை என்பன தெளிவாக விளங்கிய போதும், அதன் பின்பு வந்த இந்துப் பரம்பரை அதனை உணர மறந்துவிட்டது எனலாம். காலவெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படாதவாறு இன்றும் இந்துமதம் நிலைகொண்டுள்ள அந்தச் செல்வாக்கினை இந்துக்கள் உணர தவறிவிட்டனர். இந்த பின்னடைவான செயற்பாடுகளினால் இன்று உலகில் ஒவிக்கின்ற அந்த ஓங்கார நாமம் 2000 ஆண்டளவில் தெளிவாகக் கேட்குமா? என்பது கேள்வியே? என சந்தேகிக்க வைக்கின்றது.

“ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்”.. “கோபிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனகின்ற மூதாட்டியின் வாய்மொழி இன்றைய இந்துக்களின் கோவில் பற்றிய நிலைப்பாடு என்ன என்றாலும் கேள்விபினைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. சங்ககால வரலாற்றில் கடைச்சங்கப்பிரிவில் புரவலர்களால், அரசர்களால் கோவில்களை ஒட்டி குடியிருப்புக்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று அந்த நிலைமாறி குடியிருப்புக்களை நோக்கி கோவில்கள் வரவைக்கப்படுகின்றன. நெருக்கடி செறிந்த மனித வாழ்க்கை இந்து மதத்தினை பற்றி ஒவ்வொரு இந்துவும் சிந்திப்பதற்கான காலத்தினை வழங்க மறுத்துவிட்டது. எனவே மனிதன் வரையறுக்குப்பட்ட நேரத்தில் உலகினில் சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் மட்டும் ஈடுபட எத்தனிக்கின்றான். இந்த நிலை இந்துக்களிடமிருந்து மாற வேண்டும். இன்றைய இந்துக்களில் ஆன்மீகம் தொடர்பான தேவை என்ன? கோவில்களுக்கு செலவைதும், வழிபடுவதும், பிரசாதம் பெறுவதும், அர்ச்சனை செய்வது மட்டும் அல்ல. இதற்கு அப்பாலும் பல உயர்ந்த அறம், பொருள், இன்பம் சார்ந்த உயர்ந்த கருத்துக்களையும் இந்துமதம் சுட்டி நிற்கின்றது. இதனை இந்துக்கள் உணரவேண்டும்.

நாகரீக மோகத்தில் இந்துமதம் மூழ்கிடக்கப்பட்டு ஆட்டம் காண ஆரம்பிக்கின்ற ஒரு நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து வெகு விரைவில் இந்து சமயம் விடிவுபெற வேண்டும். சமயத்தின்பால் சன்னடைகள், பிளவுகள் உலகில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக பாபர்மகுதி பிரச்சினை, இந்து முஸ்லீம் தீவிரவாத பிரச்சினை. (14 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்த சிலுவைப்போர் என்பனவற்றை எடுத்தியம்பலாம்). இதற்குள் இந்துமதமும் அடங்கிவிடுகின்றது. இது மனிதனின் சுயநலம். இவ்வாறான நிகழ்வுகளை இந்துதாரர்மனீ வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது. இவ்வாறான தூர்ப்பாக்கிய நிலைபிலிருந்து இந்துக்கள் சிந்தனைத் தெளிவு பெறவேண்டும். யதார்த்த வாழ்க்கையில் இந்து மதத்தின் உயர்ந்த நிலைப்பாட்டினை ஏனையோருக்கும் புரியும் வகையில் எமது வாழ்வினை அமைக்க வேண்டும். “அன்பேசிவம்” என்றநாமம் இந்து மதத்தின் உயர்ந்த நிலையினை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்த நிலைமாறி மதத்தின் பெயரால் சன்னடைகள் நடைபெறுகின்றன. இது இந்து சாஸ்திர நெறிமுறைகளுக்கு எதிரான செயலாகும். இதனை ஒவ்வொரு இந்துவும் உணர்தல் வேண்டும்.

ஐம்பெரும் குற்றங்களை; பஞ்சமாபாதகங்கள் உலகில் குடியிருக்கு சுட்டிக்காட்டியது இந்துமதம். இன்று இந்த செயல்களை உலகில் பெரும் மலிவான செயல்களாகிவிட்டன. உன்னதமான ஆன்மீக ஈடேற்றற்தினை, முக்கி ஞானத்தினை, இந்துமதத்தில் கூறப்பட்ட உண்மையான தர்மத்தினை இந்துக்கள் இன்னும் முற்றாக உணரவில்லை. இந்தநிலை உணர்ப்பாடா வரைக்கும் இந்துமதத்தின் பொலிவு ஈடேற்றம் பெற இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் வாழ வேண்டியிருக்கும். ஒவ்வொரு இந்துவும், நான் - இந்து என்ற நிலையில் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த சிந்தனை தன்னை சார்ந்த அடுத்த மதத்தினை, இன்தினை சார்ந்தவனுக்கு நன்மைபயக்கும் விதத்தில் அமைய வேண்டும். வாழ்க்கையின் படிமுறைகளை இந்து தர்ம நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்ப அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அப்போதுதான் இந்துமதம் தானாக செழிப்புறும். “நீ உன்னை திருத்திக் கொள் - சமூகம் தானாகவே திருந்தும்” என்பது போல ஒவ்வொருவனும் உண்மையான இந்துவாக வாழ முற்பட்டால் இந்துமதம் இயல்பாகவே புத்துணர்வு பெற்றுவிடும். இந்த நிலைபினை இன்றைய எமது இந்துப்பரம்பரை சாதிக்க வேண்டும்.

எனவே 2000 ஆண்டினை நோக்கி நகர்களின்ற இவ்வேளையில் இந்துக்கள் அனைவரும் புதிய சிந்தனை சக்தியுள்ள முழுமையான ஞானமுக்தியினை பெறக்கூடிய வகையில் வாழ்க்கையை அமைப்பதற்கு இப்போதே எத்தனிக்க வேண்டும். கடவுளின் திருவடிகளை நாம் அடைவதற்காகவே பிறவி எடுத்தோமாதலால் அத்திருவடிகளை உணர்தலும் துதித்தலும் நமது கடலை. உடம்பு நயப்படுவதற்கு உணவும், மனம் நயப்படுவதற்கு கல்வியும் வேண்டுவது போல ஆன்மா நயப்படுவதற்கு கடவுள் வழிபாடு அவசியம். இதனை ஒவ்வொரு இந்துவும் பின்பற்றும் போது 2000 ஆண்டில் இந்துமதம்: “மேன்மைகொள்ள சைவநீதி - விளங்குக உலகமெல்லாம்” எனும் எண்ணத்திற்கு உயிரோட்டம் விடும்.

இராஜயோகத்தின் சில துளிகள்

செல்வி. மு.ஜெயசுந்தரி, விடுசை வருடம், கலைப்பிடம்

இன்றைய உலகில் மனிதனுடைய வாழ்க்கை சிக்கல் வாய்ந்ததாகவும், மனக் குழப்பமும், நரம்புப் பலவீனமும் தூக்கமின்மையையும், அமைதியின்மையையும் கொண்டதாகவும் விளங்குகின்றது. விஞ்ஞான உலகில் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக பல நவீன உபகரணங்களையும் கண்டு பிடித்துள்ள மனிதன் மனதை அமைதியாகவும், தெளிவாகவும் வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் போவி கொரவத்திற்காக பல தீய செயல்களையும் செய்து வருகிறான். ஆனால் "இராஜ யோகம்" இவற்றை தீர்த்து வைக்க கூடியதாகவுள்ளது.

பலர் தியான வாழ்க்கை என்பது சாது சந்தியாசிகளுக்கு மட்டுமே என்றும், குடும்ப வாழ்விருப்பவருக்கு ஒத்துவராது என்றும் அதிக நேரம் செலவிட வேண்டும் என்றும் நினைக்கின்றனர். உடலை வருத்தி, உடற் பயிற்சியை மேற்கொள்ள முசுக்ப்பயிற்சியை மேற்கொள்ளல், கடுந்தவம் புரிதல் என்றெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், பரமாத்மாவுடன் மனதின் மூலம் இனைதலே இராஜயோகமாகும்.

மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி ஆழமான அன்புடன் மிக சிரேஷ்ட நோக்கத்தின் அடிப்படையில் புத்தியின் மூலம் இறைவனை ஞாபகப்படுத்தலே தியானமாகும். தியானத்தை மேற்கொள்ள முயல்பவர்களின் எண்ணம் ஆத்மா என்ற நிலையில் இருப்பதவியமாகும். தியானிக்கும் அறையில் மிதமான ஓளியை பரவச் செய்துகண்களைத் திறந்தவாறு சௌகரியமாக அமர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பிரகாசமான ஓளி படைத்த புள்ளியான இறைவனை நினைவில் கொண்டு அவரே சிவம், இவ்வுலகில் யாவருக்கும் நன்மை பயப்பவர், அவரே ஞானக்கடல் எல்லாம் வல்லவர், இவ்வுலக நாடகம் சமூல்வதற்கு காரணமானவர் என நினைவில் கொண்டு, சில எண்ணங்களை மனதில் ஊடுருவச் செய்ய வேண்டும். அவற்றில் ஒரு சில எண்ணங்கள்

"ஓம் சாந்தி"

"இப்போது நான் இருக்கும் இந்த உடல் என்ற உடையில் இருந்து விடுபடுவதை நான் உணர்கின்றேன். நான் விந்துவாக ஒரு புள்ளியாக என் நெற்றியின் மத்தியில் இருப்பதை அனுபவிக்கின்றேன். இந்த உடல் என்ற ஆடையானது முன் நான் உடுத்து, விடுத்த பல ஆடைகளில் ஒன்று என்பதை அறிகின்றேன். வருங்காலத்தில் இன்னும் பல அழகான ஆடைகள் எனக்காகக் காத்திருக்கின்றன என்பதை அறிந்துள்ளேன். இந்த மனோபாவத்தினால் சுலபமாக என்னுடைய எண்ணங்களை உடல் என்ற ஆடையில் இருந்து அகற்ற முடிகின்றது.

அவ்வாறு செய்யும் போது இந்த உலகம் எனகிற மேடையைக் காணச் செல்கின்றேன். கடந்த காலத்தில் நடந்தவை இனி இல்லை. நான் பற்றிலிருந்து, கவலையிலிருந்து விடுபடுகின்றேன். எல்லாம் வல்ல எல்லையில்லாத இந்த நாடக உலகத்தைப் படைத்த இறைவனின் சந்தியை அடைகின்றேன்.

தலை சிறந்த சிவனே மிகச் சிறிய பிந்துவ வடிவினுள் பிரகாசமான ஜோதியாய் உள்ள சிவனே என்றும் சாகவதமான ஒருவர் ஆவார். நான் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றேன். நாடகக் காட்சிகளும் சதா மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஆனால் சிவன் ஒருவரே பரிசுத்தமான அமைதியான அன்புள்ள மாந்தமான அழிக்க முடியாத சக்தியாக விளங்குகிறார்.

சிவனின் அறிவுரைகள் என் ஆத்மாவைத் தன் அருகே இழுக்கின்றன. படைக்கும் இறைவன் என தந்தை அவரது பரிசுத்ததாலும் அன்பாலும் என்னைப் பரிசுத்தம் செய்கிறார். எனக்கு சக்தி அளிக்கிறார்.

அவரைப் பற்றியும் முதலில் இருந்து இறுதிவரையான படைத்தலைப் பற்றியும் உள்ள ஞானத்தை எனக்கு அளிக்கிறார்" நான் ஞான சாகரத்தை எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருக்கைகளைப் பிடித்து இருக்கிறேன். அதனால் நான் இனித் தடுமாற மாட்டேன. இருட்டிலும் விழுமாட்டேன். சிவனின் பரிசுத்தம் அமைதி சக்தி அடைகின்றேன்.

முதன் முதலில் நான் இப்படித்தான் இருந்தேன். இப்படித்தான் சிவன் என்னை மறுபடியும் படைக்கிறார். இந்த நாடகத்திலுள்ள என்பங்குகள் முழுவதும் மறைந்தன. சிவனின் சிறந்த தன்மைகள் என் ஆத்மாவை என்னுடைய சரியான நிலைக்கு மிகவும் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்துகின்றன. மீண்டும் இந்த உலக நாடகத்தில் என் முதலாவதான சிறந்த பங்கைச் செய்ய சிவன் என்னைத் தயார் செய்கிறார். என் ஆத்மா தெய்வீகமாகிறது. இந்த பெளதீக் உலகத்திற்குத் திரும்பும் போது என் ஒவ்வொரு படியும் சக்தி, அங்கு, உண்மையான ஆத்மீக கட்டளைகளால் நிறைந்துள்ளது.

ஓம் சாந்தி

இவ்வாறு தினந்தோறும் அமைதியான இடத்திலிருந்து பயிற்சி செய்து வந்தால் மனதில் நிறைவான அமைதி ஏற்படும். உள்மனம் மற்றவர் மேல் இரக்கம், அனுதாபம், அங்கு கொள்ளும், பழைய தீய குணங்கள், சுபாவங்கள் நீங்குவதையும் பதிலாகத் தூய்மையான தெய்வீகக் குணங்கள் நிரம்புவதையும் உணர்வர். மனபாரம், நம்பிக்கையின்மை, கவலை, பயம் அனுகுவது சிறிது சிறிதாக குறைவதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாறான அனுபவத்தைப் பெற தினமும் “இராஜ்யோக” பயிற்சியில் ஈடுபவ வேண்டும். இவ் அனுபவங்களை பிறர் கூறுவதை கேட்பதிலும் பார்க்க தானே அனுபவத்தில் பெற வேண்டும்.

தூய்மையாய் இரு! இராஜ்யோகியாய் இரு!!

அமைதியும் அருளும் கிட்டும்!!

- * தானாகவே பிறந்து, தானாகவே வளர்ந்து, தானாகவே உற்பத்தியானதை எல்லாம் தானாகவே உண்டு, மாண்டு போகிறவனுக்குப் பெயர் நாஸ்திகன். அவன் பினாம் தானாகவே மயானத்துக்குப் போக முடியாததால், அப்போது ஆஸ்திகன்.
- * அழும்போது தனியாக இருந்து அழ வேண்டும். சிரிக்கும் போது நண்பர்களோடு இருந்து சிரிக்க வேண்டும். கூட்டத்தோடு அழுதால் நடிப்பு என்பார்கள். தனியாக இருந்து சிரித்தால் சந்தேகப்படுவார்கள்
- * விஸ்கியைக் குடித்தவன் தான் ஆடவேண்டும். விஸ்கி பாட்டில் தானே ஆடக்கூடாது. நம்மைப் பிறர் தான் புகழ் வேண்டும்; நாமே புகழுக் கூடாது!
- * எதிரி ஆயுதத்துடன் வரும்போது, நீயும் ஆயுதத்துடன் தான் சந்திக்க வேண்டும். அவன் தன்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்துகொள்ளும்போது, நீயும் உன்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கொள்ளத் தான் வேண்டும்.
- * லட்சக்கணக்கில் செலவழித்துத் தங்கரதம் செய்தாலும், சக்கரம் போட மறந்துவிடின் எந்தத் திருவிழாவுக்குப் பயன்படும்? லட்சக்கணக்கான வாக்குகள் வாங்கி ஆடசிக்கு வந்தாலும் நிர்வாகம் செய்யத் தெரியவில்லை எனின் அந்த ஆடசிக்கு மதிப்பென்ன?

- கண்ணதாசன்

சைவசித்தாந்தத்தில் குருவின் சிறப்பு

சௌலி. யோ.கணபதிப்பிள்ளை, மீட் வருடம், கலைப்பிடம்.

சைவ சித்தாரந்தம் என்பது சைவத்தின் முடிந்த முடிவு எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. சைவ சித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருட்கள் பற்றி விரிவாக எடுத்து விளக்குகின்றது. பதியாகிய இறைவன் பகவாகிய ஆன்மாவின் நன்மை கருதி பல வடிவங்களை எடுக்கின்றார். அவர் எடுக்கும் வடிவங்களூள் குரு வடிவமும் ஒன்றாகும். குரு என்பதன் பொருள் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞானத்தைக் கொடுப்பவர் என்பதாகும்.

பகவாகிய ஆன்மா பாசமாகிய அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. இதனால் இவ்வுலகெங்கும் பரந்தும், நிறைந்தும், மறைந்தும் நிற்கும் இறைவனாகிய திருவருட் சக்தியினை ஆன்மா உணர்வதில்லை. அறியாமை காரணமாகவே ஆன்மாவானது தன்னை உணரவில்லை என்பதை அறிந்த இறைவன் ஆன்மாவில் குடி கொண்டுள்ள அறியாமையாகிய பாச இருளை அகற்றி அறிவுப் பொருளாக விளங்கும் தனது மெஞ்ஞான ஒளியினை ஆன்மாவிற்கு ஊட்டுவதற்காக தனது திருவருட் சக்தியாகிய குரு வடிவினை எடுக்கின்றார் என சைவ சித்தாந்தம் கூறுவதுடன் குருவே சிவன் எனவும் கூறுகின்றது. இதனை

“குருவே சிவன் எனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவன் எனக் குறித்தோதார்
குருவே சிவனுமாய் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே இறையுணர்வு அற்றதோர் கோவே.

எனும் சைவ சித்தாந்தப் பாடல் திருவருளாகிய சிவனே குருவாக வந்தார் என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்றது. குருவை வழிபாடு செய்யும் போதும் அவருடைய திருவார்த்தையைக் கேட்கும் போதும் ஆன்மாக்களுக்கு மலபாரி பாகநிலை உண்டாகும்.

பரிசூரணமான திருவருட் சக்தியை விட அத்திருவருட் சக்தியைப் பெற்றுக் கொண்ட குருவினது சிறப்பு மேலானதாக சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது. திருவருடசக்தியாகிய இறைவனின் மூன்னே நின்றாலும் அத்திருவருட சக்தியைப் பெற்றுக் கொண்ட குருவின் மூன்னே நிற்க முடியாது. இதனை

“அசன் எதிர் நின்றாலும், ஈசன் எதிர்ப்பட்டாலும் நேசன் எதிர் நிற்பதறிதாம்” எனும் சைவ சித்தாந்தப் பாடல் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதனை சைவ சித்தாந்தம் மிகவும் இலகுவான உதாரணத்தின் மூலம் விளக்குகின்றது. குரியென திருவருட் சக்திக்கும், குரிய காந்தக் கண்ணாடியைக் குருவுக்கும் ஒப்பிட்டு கூறுகின்றது. குரிய ஒளியிலே ஒரு பொருளை வைக்கின்ற பொழுது அப்பொருள் எரிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அதே குரிய ஒளியை சூரிய காந்தக் கண்ணாடியினாடு செலுத்தி அவ்வொழியிலே அப்பொருளினை வைக்கின்ற போது அப்பொருள் எரிந்து சாம்பராகி விடுகின்றது. நேரடி குரிய ஒளியின் சக்தியை விட அதே ஒளி குரிய காந்தக் கண்ணாடியினாடு சென்று வெளிவரும் போது அதன் சக்தி அதிகரிக்கின்றது.

அதே போன்று திருவருளை விட அத்திருவருளின் அருளைப் பெற்ற குருவின் சிறப்பு மேலானதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆன்மா ஒரு நோயாளியாகவும், ஆன்மாக்குரிய நோயைத் தீர்க்கும் வைத்தியராக குருவும் விளங்குகின்றார் என சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. ஆன்மாக்குரிய நோய் என்னும்போது ஆணவும் கனமம் மாயை என்னும் மும்மலங்களுமாகும். சைவ சித்தாந்தம் மும்மலங்களின் தன்மைக் கேற்ப ஆன்மாவை சகலர் பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக்கள் உள்ளனர் என்று கூறுகின்றது. இவ் மூவகை ஆன்மாக்களின் தன்மைக்கு ஏற்பவும் இறைவன் குருவடிவினை மேற்கொண்டு ஆட்கொள்கிறார் என்பதை சைவ சித்தாந்தம்

பார்வையென மக்களை பற்றிப் பிடித்தற்காண் போர்வையெனக் காணாப்புவி” எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது பழக்கப்பட்ட மிருகத்தைக் கொண்டு அதே இன மிருகத்தைப் பிடிப்பது போல இறைவனாகிய திருவருடசக்தியும் ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் தன்மைக்கு ஏற்பவும் மனித வடிவிலே குரு வடிவம் தாங்கி

ஆன்மாவிடத்திலுள்ள ஆணவம், கனமம், மாயை ஆகிய மும்மல நோயைத் தீட்சை மூலம் ஒடுக்கி விடுகின்றார். இதன்மூலம் ஆன்மாக்கள் சீவன் முக்தி நிலை அடைகின்றனர் எனவும், குருவெனக் குறிப்பிடப்படுவர் முக்தியை ஏற்படுத்தும் ஒரு சக்தி எனவும் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

இந்து சமய வரலாற்றிலே மணிவாசகருக்கு இறைவன் குரு வடிவாய் வந்து ஆட்காண்டருளினார் எனவும் இறைவன் கைலையிலே கல்லால மரநிழலின் கீழ் குருவாக வீற்றிருந்து பிரமாவின் புதலவர்களுக்கு ஆகமப் பொருளை போதித்தருளினார் எனவும் உபநிடம் குருகுலக் கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உபநிடதம் என்பது உப + நிச்த எனப் பிரிக்கப்பட்டு குருவுக்கு அண்மையில் அமர்ந்திருந்து ஞான நூல்களைக் கேட்டறிதல் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. பகவத் கீதயிலே கிருஷ்ணர் குரு வடிவாக அமர்ந்திருந்து சீதையைப் போதித்தருளினார் இதிகாசத்திலே குருகுலக் கல்வி காணப்படுவதுடன் குரு பக்தி மேலானதாக கொள்ளப்படுகின்றது. ஏகலைவன் தனது குருவின் மேல் கொண்ட பக்தி காரணமாக தனது பெருவிரலையே குருவுக்குத் தட்சணையாகக் கொடுப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

"குருவில்லா வித்தை பாழ்" என்பதற்கிணங்க குருவின் வழிகாட்டல் அவசியமானதாகும். குருவே பிரமம் என்பது இந்து சமயத்தின் அடிப்படைக் கருத்து. இதனால் குருவை வழிபட வேண்டும். குருவை வழிபடும்போது குருத்சணை வழங்குவது அவசியமெனவும் குருவை பிரமமாகப் போற்ற வேண்டும் எனவும் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

அன்னை பிதாக் குருவாகி யாண்டகொண்ட தெய்வம்

அடியவர்தம் மனத்திலே ருசிக்கின்ற தெய்வம்
என்னையெனக் கெல்லாலே யறிவித்த தெய்வம்

எல்லாமா யல்லவுமா யிருக்கின்ற தெய்வம்
முன்னைவனை யெல்லாம் முடித்தாண்ட தெய்வம்

முதாதை மாரெனக்குக் காட்டி வைத்த தெய்வம்
தென்னைபுனை சேரிலங்கை வாழ்கின்ற தெய்வம்
சிவனென்ற நாமமுள்ள தெய்வமிதுதானே.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

இருப்பது பொய் போவது மெய் என்றெண்ணி நெஞ்சே
ஒருத்தருக்கும் தீங்கினையுன்னாதே - பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருப்ப நாய்நரிகள் பேய்க் கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்கும்தான்

- பட்டினத்தார்.

With Best Compliments from

SASHI ELECTRICALS

Dealers & Distributors for Electrical Goods.

சசி இலக்றிக்கல்ஸ்

323, Court Road
Trincomalee

With Best Compliments from

NEW GOPALAN COMPANY

Authorised Dealers for:

Building Materials Corp.C.I.C Paint, National PVC, Centric and Robin Water Pump
& Generator, Kelani Cables Ltd. Tokyo Cement (Lanka) Ltd.
Ceylon Cement Corporation.

Dealers in:

Building Materials, Electrical Goods, Sawn Timber spare Parts General Hardware and
Transport Agents.

T'Phone: 026-22619
          026-22405
Fax: 026-22407

No.28, Sea View Road
Trincomalee

“கற்றனால் ஆய பயண்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுார் எனின்...” - வள்ளுவன்

வொய்மைகு வார்த்தை. அர்த்தம் நிரம்பியது. அதேவேளை கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என எச்சரித்த அருள்மொழி சிந்திக்க வேண்டிய ஓன்று. இன்றைய அறிவியலாளர், உள்வியலாளர் அனைவரின் கருத்துப்படியும் கல்வியினுடே உள்ளதைப் பண்படுத்தும் இறை உணர்வும் நம்பிக்கையும் வளர்க்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இந்த வகையில், ஒரு நாட்டின் உயர் கல்வியின் ஆய்வு நிறுவனமாக, அறிவு நிறுவனமாக, பண்பாட்டு நிறுவனமாக, விளங்கும் பல்கலைக்கழகத்திலும் அவ்வணர்வு தொடர்ந்து பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டும். பல்வேறு துறை சார்ந்த அறிவியலாளர்கள் சமூகத்தில் முன்னணி வகைக் கீருப்பவர்களை உருவாக்கும் பல்கலைக்கழகத்திலும் அவரவர் மதவழிபாட்டிற்கு வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இங்கிலாந்தின் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்லூரி அந்தஸ்திலிருந்து வேறுபடுத்தி பேராதனையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தை ஒரு தேசியப் பல்கலைக்கழகமாக நிறுவுவதற்குத் திட்டமிட்ட அறிஞர்கள், பல்வேறு மதத்தவருக்குமிருய வழிபாட்டுத் தலங்களை பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் அமைப்பதற்கு நில ஒதுக்கீடு செய்தனர். தேசிய பல்கலைக்கழகம் என்று கூறக்கூடிய விதத்தில் அனைத்துப் பீடங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நால்வகை மதங்களுக்கும் உரிய அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளதை இளஞ்சமுதாயத்திற்கு சமய உணர்வுகள், நாட்டங்கள் வழங்கவல்ல மனத்திருப்தியை, சமூக உறவை கல்வியுடன் கலந்து ஊட்டவேண்டும் என்னும் பேருண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. சிறந்த ஆளுமையுடைய, சமுதாய அமைப்பிற்கு சமயப் பண்பாடு, மனப்பான்மை வளர்ச்சி என்பன மிகமிக முக்கியமானவை.

1952ல் பேராதனையில் பல்கலைக்கழகம் இயங்கத் தொடங்கிய ஆண்டிலே, தத்துவமேதை பேராசிரியர் ஸி.ஆர்.வி.ஸூரத்தி அவர்களின் தலைமையில் இந்து மாணவர் சங்கம் உருவாயிற்று. இந்து மத விழாக்களைக் கொண்டாடுதல், வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலை வேளையில் கலைப்பீடு அறை ஓன்றில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தல், சமயச் சொற்பொழிவுகள் கருத்தரங்குகளை நிகழ்த்துதல், ‘இந்து தருமம்’ சஞ்சிகையை வெளியிடுதல், தல்யாத்திரை மேற்கொள்ளுதல் போன்ற செயற்பாடுகளை அச்சங்கம் மேற்கொண்டு வந்தது.

இந்து மாணவர் சங்க வளர்ச்சியில் பேராசிரியர் H.C.நாய் என்பவரின் பணியும் அளப்பரியதாகும். சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் தொட்டு 1958ம் ஆண்டில், தமது தாம்நாடான இந்தியாவிற்குச் செல்லும் வரை இந்துசமய நிகழ்ச்சிகளை திறம்பட நடாத்துவதற்கு பெரிதும் ஒத்தாசையாக விளங்கினார்.

ஆலயத்தை அமைப்பதற்கான முன்னோடி முயற்சிகள்:-

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்ட காலம் முதலாக, இந்துமத ஆலயம் ஓன்றை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதும் பல்வேறு காரணங்களால் அதனைச் செயற்படுத்த முடியாமற் போயின. 1956ம் ஆண்டில் பேராசிரியர் த. நடராசா இந்து மாணவர் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பதவியை பொறுப்பெடுத்தார். இவரது காலத்தில்தான் முதன்முதலில் நவராத்திரியிலூ பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் புவியியல் அரங்கில் கொண்டாடப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து இந்துக்களின் பலதரப்பட்ட விழாக்களை நடத்துவதற்கான நிதியினை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதன்பொருட்டு இந்து சமய விவகார ஆலோசனைக்கூடம் அமைக்கப்பட்டு ரூபா 750/- ஐயும் முதன்முதலாக இந்து மாணவ சங்கத்தினர் பெற்றுக் கொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து மாணவர்களுக்கான சமய சொற்பொழிவுகளை நடத்துவதில் ஸ்ரீ.கலாசநாதக்குருக்கள், பேராசிரியர் பி.செலவநாயகம், பேராசிரியர் அ.சதாசிவம், பேராசிரியர் ப. முத்துவிங்கம் ஆகியோருது உதவிகள் கிடைக்கப்பெற்றன.

பேராசிரியர் த.நடராசா இந்து மாணவர் சங்கத்தின் பெருந்தலைவராக பொறுப்பேற்பதற்கு பல வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து ஆலயம் அமைக்கப் பெறவேண்டுமென்ற உயர்ந்த எண்ணத்தைப் பெற்றிருந்தமையை நோக்க முடிகின்றது. 1951ம் ஆண்டில் இவர் தமது தாயார் திருமதி சிவானந்தம் தம்பையா அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அப்பொழுது பல்கலைக்கழகத்தின் உபவேந்தராக கடமையாற்றிய சேர். ஜவர் ஷெனிங்ஸ் அவர்களிடம் ரூபா.25,000.00ஐ பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துக் கோவில் அமைப்பதற்கென கையளித்திருந்தார். எனினும் பணத்தை அன்பளிப்புச் செய்யும் போது அன்பளிப்புச் செய்தவரின் விபரங்களை வெளியிட விரும்பில்லை.

இதனால் 1952ம் ஆண்டின் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக 10வது வருடாந்த கணக்கறிக்கையில் “இந்து ஆலயத்தை அமைப்பதற்கிகை இனம் தெரியாத நபரினால் வழங்கப்பட்ட அன்பளிப்பு ரூபா 25,000.00 என வெளியிட்டிருந்தனர். 1966ம் ஆண்டில் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தை அமைக்கும் போது இப்பணம்பயன்படுத்தப்படாமையினால் இன்று இத்தொகைக்குப் போது இப்பணம்பயன்படுத்தப்பட்ட அன்பளிப்பு ரூபா 5,00,000.00 விற்கு சற்று அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இப் பணத்தினை பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஆலயத்தின் பொறுப்பாளர்குமுழும் இந்து சங்கமும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால்பணத்தின் ஒரு பகுதியான ரூபா 1,50,000.00 வை 1995ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டு கண்டி சேமிப்பு வங்கியின் நிரந்தர வைப்படுக் கணக்கில் வைப்படுச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்து மாணவ சங்கத்தினரால் பேராசிரியர் த.நடராசா, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் போன்றோருடைய ஆதாரவுடன்மூலமாகத்தாராஜைக்கொண்ட கோவிலும், நூல்நிலையம், வழிபாடுமண்டபம், விடுதி முதலானவற்றை அமைப்பதற்கான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காரைக்குடி செல்லக்கண்ணு ஸ்தபதி அவர்களால் அதற்கான வரைபடமும் தயாரிக்கப்பட்டது. சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் கொழும்பில் பிரபல வர்த்தகர்களாக விழுங்கிய நாட்டுக் கோட்டைக் கெட்டிமார்களின் ஸ்தாபனமாகிய கெட்டிநாட் கார்ப்பரேஷனில் இருந்து ரூபா 15,000/- ஐ நன்கொடையாகப் பெற்றுக் கொண்டார். அந்நாட்களில் கோவிலின் மூல மூர்த்தியாக சிவனை வைப்பதா, விநாயகரை வைப்பதா, முருகனை வைப்பதா என்ற வேறுபட்ட கருத்துகள் தலைதூக்க ஆரம்பித்தன. ஆலயம் அமைப்பது என்ற மனப்பாங்கும் காலப்போக்கில் நலிவு அடைந்தது.

1962-63ம் ஆண்டில் செயற்பட்ட இந்து மாணவர் சங்க நிர்வாக குழுவினரிடையே ‘‘பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு ஒரு இந்துக் கொவில் அவசியமா?’’ என்ற கருத்து காணப்பட்டிருந்தமையை இந்து தர்மம் மலர் 7 (1962/ 63) லிருந்து அறிய முடிகின்றது. இம்மலரில் “கோவில் எதற்கு?” எமது கருத்து எனக் குறிப்பிட்டு பின்வருமாறு வெளியிட்டுள்ளனர்.

“இன்றுள்ள நிலையிலே, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறில்தவ மாணவர்கள்க்கும், கத்தோலிக்க மாணவர்கள்க்கும் வழிபாடு செய்வதற்காகக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. பெளத்த மாணவர்களுக்கும் தமக்கென ஒரு வழிபாட்டிடத்தை அமைத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள். மூலஸ்மீக்னாக்மத்தமக்கென ஒரு மகுதி கட்டத் தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றார்கள். ஆனால், சைவப்பிள்ளைகள் வழிபாடு செய்ய மட்டும் ஒரு கோவில் இல்லையென வருந்துகின்றனர்.

இன்று எமது சமூகத்தில் எத்தனைபேர் கல்வியறிவில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களின் அறியாமை இருளை நீக்கி அறிவொளியை ஏற்றி வைத்து எதிர்காலத்தில் கூபீட்ச நிலையை அடையச் செய்வதிலும் பார்க்க கேவலம் பல்கலைக் கழகத்திலிருக்கும் ஒரு சில மாணவரின் பொருட்டு நாம் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிடுவது அவசியமற்றதே..... நாமும் கல்வி வளர்ச்சித் துறையிலே எமது நாட்டுக்கு, எமது மன்றத்தின் பெயரால் செய்ய இருக்கும் சேவைக்கு எமது எதிர்கால வாரிகள் தலைமை தாங்கிவழிநடத்துவார்களென எதிர்பார்க்கிறோம்”

எனினும் இதனை அடுத்து வந்த இந்து தர்மம் வெளியிடுகளில் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துகளுக்குரிய கோவில் ஒன்கறின் தேவையை கூட்டிக்காட்டி வலியுறுத்திய போதும் அதனால் அனுகூலம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

பேராதனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1961ம் ஆண்டு விஞ்ஞான, மருத்துவ பீடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1964ல் பொறியியற்பீடும் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதன் பயனாக இந்து மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மேலும் அதிகரித்தது. இதனால், தற்காலிக பஜனை அறையிற் கூட நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதனால் வழிபாட்டிற்காக இந்து மாணவர்கள் கண்டி முதலிய இடங்களிலுள்ள ஆலயங்களை தேடிக் கொண்டனர். அந்திலையிலில் ஓர் ஆலயம் அல்லது ஒரு தியான மண்டபம் அவசியம் என்பதை பல்கலைக்கழக இந்துகள் உணர்தலைப்பட்டனர். இந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்களும், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களும் இதனை அமைப்பதற்கான பணியில் ஈடுபட்டனர்.

குறிஞ்சியில் குமரன்குடி கொண்டமை:-

19 மீண்டும் ஆண்டு வரை கோவில் அமைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பேச்சளவில் தங்கி இருந்ததே தவிர செயற்படுத்தப்படவில்லை. 1966ம் ஆண்டில் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பதவியை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கணிதத்துறைத் தலைவராக விளங்கிய பேராசிரியர் பேரம்பலம் கனகசபாபதி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தலைமைத்துவத்திற்குப் பொருத்தமான பெருந்தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்ததன்காரணமாக தமக்கும், கோவில்

வரலாற்றிற்கும் பெருமையைத் தேடிக் கொண்டனர். சமயப்பற்று நிரம்பிய சமய நம்பிக்கை வாய்ந்த பேராசிரியர் கனகசபாபதி அவர்கள் மாணவர்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் பண்பு உடையவர். அதனால் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் ஆக்கமும், ஊக்கமும் உடையதாய் துரித கதியில் நடைபெறத் தொடங்கின. பொறியியற்பீடு மாணவளாக இருந்த திரு.து.அப்புவிளங்கம் தலைமையில் இந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது. மாணவர்களது, ஆர்வமும், பேராசிரியரின் வழிநடத்தலும் இந்து மாணவர் சங்கத்தைப் புத்துயிர் கொள்ளச் செய்தது. அயராத உழைப்பும், பசிநோக்காது கண் துஞ்சாது கருமமே கண்ணாயிருந்த பேராசிரியரும், இந்து மாணவர் சங்கத்தினரும் கையிருப்பில் 500/- ரூபா மட்டுமே இருந்தபோதிலும், செயல் வேகம் 1966ம் ஆண்டில் குறிஞ்சிக்குமரன் கோயிலுக்கு அத்திவார்க்கல் நாட்டும் செயலை நிறைவேற்றச் செய்தது. ‘என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ என்னும் நன்நோக்கை - கோயில் கட்டி எழுப்புவதே தன்கடனாகக் கொண்டு செயற்பட்டவர் பேராசிரியர் கனகசபாபதி அவர்கள். சிரமதானத்திலும், நிதி சேகிப்பிலும், கோவிலின் ஓவ்வோர்படி முன்னேற்றத்திலும் பங்குடையவர் பேராசிரியர் கனகசபாபதி அவர்கள். கோயில் கட்டிக்கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியதுடன் தன் பணி முடிந்துவிட்டதாக அவர் கருதவில்லை. 1974ம் ஆண்டுவரை இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவராக இருந்து கோயிலின் முன்னேற்றங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பங்கெடுத்தார். இந்து மாணவர் சங்கச் செயற்குழு அட்டவணை ஒன்றில் இதனை நோக்க முடியும்.

கோயிலின் ஆரம்ப வேலைகள் - அத்திவாரம் - கட்டிடவளர்ச்சி ஒவ்வொன்றிலும் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் பங்குண்டு. இந்து மாணவர் சங்கத் தலைவராயிருந்த திரு.து.அப்புவிளங்கம் பேராசிரியர். பெருந்தலைவருக்கு வலது கரம்போல கோயிலின் அமைப்பிலும், பணியிலும் பங்கு கொண்டவர். தொடர்ந்து வந்த செயற்குழு உறுப்பினர்களின் பணி கோயிலின் வளர்ச்சியில் கொண்டுள்ள முக்கியத்துவம் கருதி. இந்து மாணவர் சங்கச் செயற்குழுவினரின் அட்டவணையை வெளியிடுவதன் மூலம் கோவிற்பணிகளில் அவர்களின் பங்களிப்பை உய்த்துனர் முடிகின்றது.

1977ல் குறிஞ்சிக்குமரன் கோவிலின் பொறுப்பாண்மைக் குழுத்தலைவராயிருந்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் அவர்கள் கூறியதனை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது சாலவும் பொருத்தமுடையது.

‘மாணவர் தமது ஆற்றல்களை அழிவுப் பாதையிற் பெரும்பாலும் செலுத்துகின்றனர் என்பது மக்கள் அவர்மேற் சுமத்தும் பெருங்குறைபாடாகும். ஆனால் ஆக்கவேலையில் ஈடுபெடும் மாணவர் பல துறைகளில் அரிய சாதனங்களை நிலைநாட்டலாம் என்பதற்குப் போதனைக் குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். கடந்த பத்தாண்டாக இக்கோயிலின் பலதுறை அபிவிருத்திக்குக் காலாக இருந்தவர்கள் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவரே. அவர்களின் முயற்சியினாலேயே இன்று பேராதனைக் குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றுத் தலைசிறந்த முருகன் கோயிலான விளங்குகின்றது.’

‘சிரேஷ்ட மாணவ ஆலோசகராயிருந்து சேவையாற்றி வரும் அநுபவத்தில் நோக்கும்போது பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் வழங்கிய இக்கூற்றானது ஆலயத்திற்கென தம்மை அர்ப்பணித்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு இந்து மாணவர் சங்கம் ஆற்றிவரும் பணியைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

பொறியியற் பேராசிரியர் த.சிவப்பிரகாசபின்னை, பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள், கலாநிதி.கோ.சந்திரமூர்த்தி, நூல் நிலைய அதிபர் திரு.சி.முருகவேள் ஆகியோருடன் மேலும் பல விரிவுரையாளர்கள் இந்து மாணவர்களின் அயராத முயற்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தனர். இந்து ஆலய நிர்மாணப் பணிக்காக முழுமன்னோடு செயற்பட்டனர். இந்துக் கோயிலுக்கென பல்கலைக்கழக நிருவாகத்தினால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிலம் கோவில் அமைப்பதற்குப் பொருத்தமற்றதாக இருப்பதை உணர்ந்து உபவேந்தரிடம் அதனை எடுத்துக்கூறினர். தற்பொழுது குமரனாலயம் அமைந்துள்ள இடத்தைத் தருமாறு விண்ணப்பித்து அதனைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

அடுத்து, கோவிலுக்கான வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நிதி தேவைப்பட்டது. அதனால் நிதி சேகரிக்கு முகமாக 1966ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் ராஜா பட மாளிகையிலும், கொழும்பில் சபையர் படமாளிகையிலும் நடத்தப்பட்ட நிதி உதவிப் படக்காட்சிகள் மூலம் ரூபா 8,000/- சேகரிக்கப்பட்டது. இந்திய நடனமணிகள் இருவரின் நடன நிகழ்ச்சி ஒன்றின் மூலம் ரூபா 3,000/- சேர்ந்தது. இதனால் 1966ம் ஆண்டு ஆடி மாதத்திலேயே ரூபா 4,500/- செலவில் குன்றுகள் தகர்க்கப்பட்டு, மேடுகள் தட்டப்பட்டு நிலம் மட்டமாக்கப்பட்டது.

நிலம் மட்டமாக்கும் வேலை நிறைவூற்றதும் அத்திபாரமிடப்படும் நிலையிலும் மூல மூர்த்தியைத் தீர்மானிப்பதில் பல தரப்பட்ட கருத்துகள் மூன்வைக்கப்பட்டன. மூல மூர்த்தியாகச் சிவனைக் கொள்வதா? முருகனை வைப்பதா? என்ற கேள்வி எழுந்தது. இறுதியில் குறிஞ்சி நிலம் ஆனதால், "குன்றுதோராடும் குமரக்கடவுளுக்கே அது பொருத்தமானது என்றும், கலியுகம் ஆனதால் கலியுகவரதனாகிய கந்தனுக்கே அது சிறப்பானது என்றும் அனைவரும் ஏகமனதாக ஏற்று குறிஞ்சியில் குமரனாலயம் என்பதில் கருத்தொருமித்தனர். உலகை உய்விக்க வந்த ஒரு திருமுருகனுக்கு பராபவ ஆண்டு திருக்கார்த்திகைத் திருநாளன்று (27-11-66) ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை சுபமுகூர்த்த வேளையான 6.15மணிக்கு வேத ஒலியும், மங்கல வாத்தியமும், வாளையும், மண்ணையும் இனைக்க, திருமுறை பாராயணங்களின் மத்தியில் பெரியவர்களும், விரிவுரையாளர்களும், மாணவர்களும், அன்பர்களும், அடியார்களும் அத்திபாரமிட்டனர். ஈழத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் சைவப்பெரியார்கள் பலர் இந்திகழ்வில் சமூகமளித்திருந்தனர். அடர்காடாக இருந்த மலையில் ஆலயத்தின் ஆரம்பவேலைகள் மூன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன. விரிவுரையாளர்களும், மாணவர்களும் சரியை மார்க்கமான சிரமதான மூலம் அத்திபாரம் வெட்டினர். புஜபலம் தேவையான துறைகளுக்கு ஆண்களும், மற்றைய விடயங்களில் இருசாராரும் கண்ணியமாக பங்கெடுத்தனர்.

ஆலய நிர்மாணப்பணிகளுக்கான நிதியைச் சேகரிக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. கான சரஸ்வதி டி.கே.பட்டம்மாள், மிருதங்க வித்துவான் பாலக்காடு மணி ஆகியோரின் இசை நிகழ்ச்சிகள் 12.05.67 ஆம் நாளன்று கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்திலும், 16.05.67ம் நாளன்று பேராதனை பல்கலைக்கழக பொறியியற் பீட மண்டபத்திலும் நிகழ்வுற்றன. அதனால் ரூபா 17,000/- வரை சேர்ந்தது. 1967 ஆண் மாதமளவில், ஸ்தபதி தங்கவேலுவிடம் நிர்மாண வேலைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. கோவிலின் நிர்மாணப்பணியிலிருந்த உற்சாகத்துடன் நடைபெற்றது. திட்டமிட்டு வேலைகளை இலகுபடுத்துவதன் பொருட்டு வேலைகள் பகுதி பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொருவரின் உபயத்தில் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

மகா மண்டப அமைப்பிற்கு மத்திய மாகாண இந்து மாமன்றத்தினர் 15,001/- ரூபாவையும், சிவன் அம்பாள் ஆலயங்களின் அமைப்பிற்கு வைத்திய கலாநிதி சி.துரைராஜா தம்பதிகள் 6,000/- ரூபாயையும், நடராஜர் கோவிலுக்கென சிறாப்பர் திரு.க.ச.கனகசபை அவர்கள் 6,000/- ரூபாவையும் வழங்கினார்கள். ஏற்கனவே சேர்.கந்தையா வைத்தியநாதன் செட்டி நாட்டுக் கூட்டுத்தாபனத்தாரிடம் இருந்து ஆலயம் அமைப்பதற்கெனப் பெற்றிருந்த 15,000/- ரூபாவை திருமதி வைத்தியநாதன் அவர்கள் வழங்கினார். இவற்றைவிட திருவருவங்கள் செய்வதற்காகவும், மின்சார தண்ணீர் வசதிகளை ஏற்படுத்தவும், வைரவர் நவக்கிரக கோயில்கள் அமைக்கவும் என ஒரு இலட்சம் ரூபாவரை நன்கொடையாக சைவப்பெருமக்களால் வழங்கப்பட்டது. இந்து மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக விடுமுறைக்கு தமது இருப்பிடங்களுக்குச் சென்ற நேரங்களில் தமது சொந்த ஊர்களில் திருப்பணி நன்கொடைச் சீட்டுக்களை விற்றதன் மூலம் ரூபா 16,000/- வரை சேர்ந்தனர். மேலும், பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டதாரிகளாக வெளியேறிய மாணவர்கள் தாம் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செலுத்திய விடுதி, விஞ்ஞான புவியியல் கட்டுப்பணங்களை மீட்காது அவற்றை கோவில் கணக்கில் சேர்த்தன் மூலம் ரூபா 5,000/- பெறப்பட்டது. திருமதி ஞானமணி செல்லையா தயாரித்து திருநெல்வேலி பாரதி கலாமன்றம் அளித்த "திருமயிலைக் குறவுஞ்சி" என்னும் நாட்டிய நாடகம் 1967ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 8,9,11ம் திகதிகளில் முறையே பொறியியற்பீட அரங்கு, கண்டி புஷ்பதான மகாவித்தியாலயம், பண்டாரவளை நகரமண்டபம் ஆகிய இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டதன் மூலம் ரூபா 10,000/- கிடைத்தது. வாணி நவரச மன்றத்தினர் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் "அவனுக்கென்ன தூங்கி விட்டான்", "முதற்பரிசு" என்னும் இரு நாடகங்களை மேடையேற்றியதன் மூலம் ரூபா 2,000/- வரை சேகரித்து கோயில் நிதிக்காக உதவினர். படக்காட்சிகள், நாடகங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள் என்பவற்றாலும், நுழைவுச் சீட்டுக்கள் விளம்பரங்கள் போன்றவற்றாலும் ரூபா இரண்டு இலட்சம் வரை சேர்ந்தது.

கோவிற் திருப்பணிக்காக நிதி சேரச் சேர வேலைகளும் துரிதமடைந்தன. மூலவிக்கிரகங்கள் செதுக்கப்பட்டன. எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் வார்க்கப்பட்டன. 1968ம் ஆண்டு சித்திரை மாதமளவில் ஆலயத்தின் முக்கிய விமா ஊங்கள் இலங்கை, இந்தியச் சிற்பிகளின் கைவண்ணத்தில் விண்ணனாவை எழுந்து நின்றன. கர்ப்பக்கிரகம், மகாமண்டபம், நிருத்த மண்டபம், வசந்த மண்டபம், விநாயகர் ஆலயம், சிவன் அம்பாள் ஆலயங்கள், நடேசர் கோவில், விச்ஜு ஆலயம், வைரவர் ஆலயம், நவக்கிரக ஆலயம், மடப்பள்ளி, களஞ்சியம், வாகனசாலை, மடம், பூசகர் வீடு என்பவற்றின் கட்டிட வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கும்பாபிஷேக ஏற்பாடுகள் ஆரம்பமாயின.

மகா கும்பாபிஷேகம்:-

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களும், இந்து மாணவர்களும் கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளில் முன்றின்றனர். கோயில் கொண்டு எழுந்தருளவுள்ள முருகன், வள்ளி, தெய்வயானை, விநாயகர் சொரூபங்களின் கிராம பிரதக்ஞாத்தை வெகுசிறப்பாக நிகழ்த்தினர். பிரதிட்டைக்குரியதிருவருவங்கள் மாவிட்டபுரத்திலிருந்து திருவுலாவாக பேராதனைக்கு எடுத்து வரப்பட்டன. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிலிலிருந்து புறப்பட்டு பக்தர்கள் புடைகுழ கொடி - ஆலவட்டம் முன்செல்ல வேதியர்கள் வேத கோஷம் எழுப்ப, அடியவர்களின் பஜைன கோஷம் வானதீர ஒலிக்க, மங்கள இசை முழங்க, பாதையின் இரு மருங்கும் தோரணமும் நிறைகுடமும் வரவேற்க கந்தன் அலங்கார இரதத்தில் பவனி வந்த காட்சி, பார்த்தோரை பரவசமடையச் செய்தது. யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, அநூராதபுரம், மாத்தளை, கண்டி மாநகரமெங்கும் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. இறுதியாகக் கண்டி கட்டுக்கலவழி செல்ல விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து குறிஞ்சிக் குமரனதும், பரிவார மூர்த்திகளினதும் கிராமப் பிரதக்ஞாம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தை நோக்கி எழுந்தருளியது. 1968ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 24ம் நாள் (06.06.1968) வியாழக்கிழமை அத்த நட்சத்திரம் பொருந்திய சபமுகூர்த்தத்தில் காலை 11 மணிக்கு முனீஸ்வரம் பிரம்ம பூஈ சிபாலகப்பிரமணியக் குருக்கள் தலைமையில் மகாகும்பாபிஷேகம் என்னும் குடமுழுக்கு நிறைவேறியது.

குடமுழுக்கு நிறைவேறியதைத் தொடர்ந்து நித்திய நைமித்தியங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. திருவனந்தல் பூசைகாலை 7.00 மணிக்கும், காலசந்திப் பூசை பகல் 10.30 மணிக்கும், இரண்டாம் கால பூசை மாலை 5.30 மணிக்கும், அர்த்த ஜாமப் பூசை இராவு 7.00 மணிக்கும் நடைபெறுவதெனத் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நித்திய கோவில் பூசை மற்றும் நிர்வாகப் பணிகளுக்கு அர்ச்சனை, உண்டியல், மூலம் பெறும் வருமானம் பற்றாக்குறையாக இருந்தமையால் பல்கலைக்கழக இந்து விரிவுரையாளர்களில் பெரும்பாலானோர் மாதாந்த நன்கொடையாக தமது சம்பளத்தில் சிறிய அளவினை வழங்குவதற்கு ஓப்புக்கொண்டனர். அதனால், நித்திய பூசைகள் தங்குதடையின்றி நடைபெற்று வந்தன. வன்செயல்களால் கோயில் பாதிக்கப்பட்டவேளை தவிர்த்து ஏனைய காலங்களில் மேற்படி காலநியமங்கள் தவறாது நித்திய பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

நடனமாடும் நடராஜர் குடி கொண்டார்:-

கும்பாபிடேகம் நிறைவேறிய வேளையில் ஸ்தம்ப மண்டபம், மணிக்கோபுரமும் முற்றுப் பெற்றிருக்கவில்லை. அதனால் அவற்றை நிறைவு செய்யமுகமாக திரு.அதிகாரி செல்லமுத்துவின் ஞாகபமாக திரு.செல்லமுத்து அவர்களால் ரூபா 7,000/- திருப்பணிக்கு வளங்கினார். கும்பாபிஷேகத்தை அடுத்து வெள்ளைக்காரப் பாதிரியான திரு.ர.மேஷ் சுவாமிகள் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடத்தின் அழகையும் அமைதியையும் கண்டு முருகன் மேல் மனதைப் பறிகொடுத்து குறிஞ்சிக் குமரன் கோவிலிலேயே வந்து தங்கி முருகனுக்குத் தொண்டு செய்யலானார். இப்பெரியார் ஸ்தம்ப மண்டபம் அமைப்பதற்கென ரூபா 10,000/- வழங்கினார். அத்துடன் தாம் தங்கியிருப்பதற்கென ரூபா 20,000/- செலவில் மூன்று அறைகள் கொண்ட மட்டம் ஒன்றை நிறுவினார் இம்மட்டமே இன்று போதனாசிரியர்கள் தங்கியிருக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. செல்வி.சிவகுமாரி ராசையாவினால் தயாரித்து கொழும்பு மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் 12.05.69 அன்று அரங்கேற்றப்பட்ட “ஸ்கந்தலீவா” என்ற நாட்டிய நாடகத்தின் மூலம் ரூபா 13,000/-க்கு மேல் கிடைத்தது. ரைம்ஸ் ஓப்சிலோன் நிறுவன இயக்குநர் திரு.ச.விசுவநாதன் அவர்கள் தனது தந்தையார் திரு.அ.சங்கரப்பிள்ளையின் ஞாபகார்த்தமாக, மணிக்கோபுரத்தில் 601 இறாத்தல் எடைகொண்ட கண்டாமணி ஒன்றை நிறுவினார். இந்து மாணவர்கள் கோவில் மீது கொண்ட பற்றுதலால் தம் நேரத்தின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி நாளாந்த சரியைத் தொண்டினை ஆற்றி வந்தனர். அவர்களின் முயற்சியால் நந்தவளங்கள் ஆலயத்தைச் சுற்றி அமைந்தன. ஆலயச் சூழலில் மா, பலா, வேம்பு, தென்னை முதலான மரங்கள் நாட்டப்பட்டு இன்று பயன்தரு விருட்சங்களாக விளங்குகின்றன.

1968ம் ஆண்டில் குமரன் ஆலயத்தின் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற வேளையில் நிருத்தமண்டபத்தில் நடராஜர் விக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்படவில்லை. அதனைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு இந்து மாணவ சங்கத்தினர் மேற்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக சைவப் பெருமக்களிடமிருந்து நிதி சேகரிக்கப்பட்டது.

நடேசர் விக்கிரகப் பணிக்கென பேராசிரியர் நந்தி குழுவினர் "குரங்குகள்" என்னும் நாடகத்தை பேராசிரியர் அ.துரைாஜா தலைமையில் பல்கலைக்கழக ஈ.ஓ.ஆ.பெரோரா அரங்கில் மேடையேற்றி உதவினர். பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்களின் கதை, வசன அமைப்பில் தயாரிக்கப்பட்ட "தகுதி" (சமூக நாடகம்), "காளல் நீர்" (நகைச்சுவை நாடகம்) என்னும் இரு நாடகங்களும் கோயில் நிதிக்காக பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியல் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு 951/- ரூபா சேங்கப்பட்டதுடன் இந்நாடகங்கள் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் மேடையேற்றப்பட்டு மேலும் 3,142/- ரூபாவை பெற்றுத் தந்தன். நிதி சேகரிப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், நடராஜர், சிவகாமி அம்பாள், மாணிக்க வாசகர் திருவுருவங்கள் உருவாக்கும் பணி ஸ்தபதி ச.நா. சோமசுந்தரனாரிடம் ஓப்படைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் இத்திருப்பணி நடைபெற்றதால், 1966 - 1974 வரை இந்து மாணவ சங்கப் பெருந்தலைவராக விளங்கிய பே.கனகசபாபதி அவர்கள், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் அப்போது பணிபுரிந்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக மேற்பார்வை செய்யும் பொறப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். நடராஜர் சிலை அழகு மினிரும் முழுவட்டத் திருவாசியுள், திருவாசிச் சுற்று வட்டத்தைத் தொடாத திருச்சடையுடன் கூடியதாக அமைந்துள்ளமை அதன் சிறப்பம்சமாகும். நள வருடம் பங்குனி மாதம் அத்த நட்சத்திரத்தன்று 4.4.1977ல் சிவகாமி அம்மை சமேத நடராசப் பெருமானுக்கும், மணிவாசகப் பெருமானுக்கும் குடமுழுக்கு நடைபெற்றது. இந்து மாணவ சங்கத்தினர் இந்துதர்மம் குடமுழுக்குச் சிறப்பிதழை 4.4.1977ல் வெளியிட்டதன்மூலம் இந்திகழ்வை கைவப் பேருலகம் அறியவும் வரலாற்றிற் பதிந்து கொள்ளவும் வகை செய்தனர்.

ஆலயத்தின் அமைவிடம்:-

மலையும், மலைசார்ந்த நிலமாக விளங்கும் குறிஞ்சி நிலத்தின் அழகுத் தெய்வம் முருகன் குன்றுதோறாடும் குமரன் அவன், அருணாகிரிநாதர் தாம் பாடிய திருப்புகழில்,

"பலகுண்றிலு மமர்ந்த பெருமானே"

"பலமலையுடைய பெருமானே"

"குன்றுதோறாடல் மேவு - பெருமானே" என்றவாறு குன்றின் உச்சியில் குடிகொள்ளும் விருப்புடைய குமரனை அக்கக்கண்ணாற் கண்டுள்ளார். பேராதனையில் முருகனுக்கு கோட்டம் அமைக்க முன்னரே குமரன் ஆலயம் அங்கே அமையவிருப்பதை ஞானத்தினாரநிந்து "செந்திலங்கண்டிப் பெருமானே" என்று திருப்புகழில் முருகனைத் துதிக்கின்றார். இதனால் அழத்து முருகன் ஆலயங்களுள் பேராதனைக் 'குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயம்' தனிச்சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது.

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் மலையகத்தின் தலைநகரான கண்டியிலிருந்து 4 மைல் தொலைவில் மகாவலிகங்கை அமுதாட்டிவளர்க்கும் பேராதனைப் பூந்தோட்டம் உள்ளது. அதன் மூன்றாண்டுள்ள பெருஞ் சந்தியிலிருந்து பல்கலைக்கழக வளாகம் ஆரம்பம் ஆகின்றது. பூந்தோட்டத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகத்தினுராடாகச் செல்லும் பிரதான வீதியான, ஹலகா வீதியினுராடாகச் சென்றால், பல்கலைக்கழக மாணவர் விடுதிகளுள் ஒன்றான விஜூயவர்த்தனா மண்டபச் சந்தியை அடையலாம். அாங்கிருந்து மேல் கந்தானை வீதி வழியாக வளைந்து வளைந்து ஏறிச் செல்கையில் அரை மலை தூரத்தில் மூஸ்லீம் மகுதியும் அதனை அண்மிக்கையில் சந்தியும் தென்படும். இச்சந்தியிலிருந்து பல்கலைக்கழக அமைப்பு முழுவதையும் ஒரே பார்வையிற் காண முடியும். இரசிக்கத் தகுந்த இடம். உல்லாசப் பயணிகளின் உளங்கவர்ந்த சிறப்பிடம், மலைத்தொடர்களும், மகாவலி கங்கையின் சலசல ஒசையும் இயற்கை அன்னை எழில் சேர்த்து வைத்த வளப்புமிகு இடங்களாகும். இச்சந்தியிலிருந்து மேலே சென்றால் 1/4 மைல் தொலைவில் குறிஞ்சிக் குமரனின் திரிதள விமானமும், அதனைச் சூழ்ந்தள் சிறு சிறு விமானங்களும் அழகிய மணிக்கோபுரமும் பக்தர்களைப் பரவசத்தோடு வரவேற்கும் 12 அடி உயரச் சுற்றுமதில் எல்லையாக நின்று குமரக் கோட்டத்தை அணிவகுத்து நிற்கும்.

கதைகள் பாலை முரும் குறிஞ்சித் தல படிமங்கள்:-

பாலெரங்கும் பரந்துள்ள இறைவனை ஆலயத்தினுள் அழைத்தெடுக்கும் 601 இறாத்தல் எடைகொண்ட கண்டாமணியைத் தாங்கி நிற்கும் கோயிலின் நுழைவாயிலின் அருகில் அமைந்துள்ள மணிக்கோபுரம் 35 அடி

உயரமுடையது. அதில் அழகிய 17 சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மணிக்கோபுர வாசலைத் தாண்டி உள்ளே சென்றவுடன் எதிரில் 31 அடி நீளமும் 24 அடி அகலமும் உடைய ஸ்தம்ப மண்டபம் வரவேற்கும். திராவிட சிற்பக்கலை நுணுக்கமுடைய எட்டுத் தூண்கள் கூரையைத் தாங்கி நிற்கின்றன. ஸ்தம்ப மண்டபத்தில் உள்ள மழுர பலி பீடங்களை வணங்கிக் கொண்டு நேரே சென்றால் 39 அடி நீளமும் 22அடி அகலமும் கொண்ட நீரத்த மண்டபத்தை அடையலாம்.

நிருத்த மண்டபத்தின் வலது கைப்புறத்தில் நடனசபையில் சிவகாமியம்பாள் சமேத நடராஜப்பெருமான் மணிவாசகர் காள நார்த்தமிடும் காட்சியைக் கண்டு களிக்கலாம். எடுத்த பொற்பாதம் காணப்பெற்று மனிதப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத் தே என மனத்திருப்தி அடையலாம். அந்தத் திருப்தியோடு மூலஸ்தானத்தைக் காணப்பெற்றால், பிரபல தென்னிந்தியச் சிறிப் திரு.பெரியசாமி அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட வள்ளி, தேவகேணா சமேதராக விளங்கும் அழகுக் குமரனின் திருவருட்பார்வையைப் பெறலாம். “சேவலும் மயிலும் போற்றி, திருக்கை வேல் போற்றி” என்று போற்றி “வாழ்க் கீர்த்தியாரெலாம்” எனப் பொதுநோக்குடன் வாழ்த்தினால், நம்குறையாவும் களைவார் குமரக்கடவுள்.

மூலஸ்தானத்திலிருந்து பார்வையைத் திருப்பினால், கிழக்கு நோக்கியபடி அழகுக் குமரனின் தந்தையும் தாயுமாகிய வைத்தியநாதருக்கும் வடிவாம்பிகைக்கும் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. அவர்களை வணங்கி மகா மண்டபத்திற்கு வந்து வீதியை வலர்மவரத் தொடர்க்கினால் வடக்கிழக்கில் அமைந்த யாகசாலை தெரியும். அதைத் தாண்டிய பின், தெற்கு வீதியில் முதலில் தெரிவது நடராஜ சபையின் முகப்பிலுள்ள சாலகார விமானம் ஆகும். அதில் கைதை வேலைப்பாட்டில் உருவாகிய சிவன் அம்பாள் நடனப்போட்டி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. விண்ணுவும், பிரமனும் குரிய சந்திரரும் அதிசயித்து நிற்கின்றனர். தும்புரு நாரதர் யாழ் இசைக்க நந்தி மத்தளம் கொட்டுகின்றது. விநாயகரும், முருகனும் பெற்றோரின் திருவிளையாடலுக்கு ஏற்ப காலைத் தூக்கி ஆட பக்தர்களும் தம்மை மறந்து பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம்.

அடுத்து சிறிது தூரத்தில் தெரிவது ஆறுமுககவாமி கோவிலின் வாயில் முகப்பிலுள்ள சாலகார விமானம், கைதை வேலைப்பாட்டில் தெய்வயானை திருமணம் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. விநாயகர் யானை உருவில் மூன்றிக், பிரமா ஓமத்தீ வளர்க்கும் பணிபுரிய மயில் இரசித்து நிற்க, வீரபத்திரர் வணங்கி நிற்கிறார். இந்திராணி திருமணத்திற்காகிய மங்கலப் பொருட்களைத் தெய்வ யானையின் கைத்தலம் பற்றி நிற்கிறார். இந்திரன் தெய்வயானையின் கையில் நீர் ஊற்றித் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கின்றார். இத்தெய்வீகத் திருமணத்தைக் கண்ட களிப்புடன் சிறிது தூரம் நடந்து, கர்ப்பக்கிருக்கத் தீருமணத்தை அடுத்து அமைந்துள்ள அர்த்த மகா மண்டபங்களின் கொங்கிரீட் கூரையின் மேல் தெற்கு வடக்குப் பக்கங்களில் முருகனின் ஆறுமுக அவதாரம் அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்கில் உழையாள் மகிழ்ச்சியோடு காணப்படுகின்றார். சிவனின் நெற்றியிலிருந்து அக்கிளிப் பொறி பறந்து சரவணப் பொய்கையில் உள்ள தாமரை மலின் மீது விழுந்து ஆறு குழந்தைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் பார்த்த வண்ணம் நிற்கின்றனர். வடக்கே நந்தை மகிழ்ச்சியுடன் நோக்க, தாயார் அரவணைக்க ஆறு குழந்தைகளும் இணைந்து ஆறுமுககவாமியாகி உருவெடுக்கின்றனர்.

மகாமண்டபத்தின் கூரையின் தெள்கிழக்கு வடக்கிழக்கு மூலைகளில் இருபெரும் பூதங்கள் சங்குகளுடன் அமர்ந்துள்ளனர். 4 மயில்களும் உள்ளன. அடுத்து முன் நோக்கி நடக்க வருவது விநாயகர் ஆலயம். விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகர் தாள் பணிந்து முன்னெனவினைகளைந்து முன் நோக்கி நடந்தால் குறிஞ்சிக் குமரன் உறையும் திரிதள விமானம் உயர்ந்து தோன்றும். ஏற்தாழ 35 அடி உயரமுள்ளது இவ்விமானம். பிரபல இந்தியச் சிற்பி கறுப்பையாவின் கை வண்ணத்தில் உருவான 69 அழகிய சிற்பங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. மேற்றளத்தில் நான்கு பக்கமும் முருகனின் நான்கு தோற்றங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. ‘பழும்நீ’ என பெற்றோரால் அழைக்கப்பட்டு அதனால் பழனியாண்டியாக உருமாறிய தண்டாயுதபாணியாகவும், அழகனாக மரகத மழுரத்தை அணைத்த படியும், முருகனாக வடிவேலுடனும், காட்சி தருகின்றான். இத்தளத்தில் 8 மயில்கள் முருகனின் வாகனம் என்னும் பெருமையுடன் காணப்படுகின்றன. மேற்றளத்தை அடுத்துள்ள நடுத்தளத்திலும், கீழ்த்தளத்திலும் இறைவனின் திவ்விய கருணையை வெளிப்படுத்தும் பூராணக கைதைகள் வெகு அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு நோக்கிச் சிவன் பார்வதி சமேதராய் குழந்தை முருகனை அணைத்தபடி சோமஸ்கந்த மூர்த்தம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்கு நோக்கி யபடி சிவன் முக்கண்ணனாய் காமளை எரித்த காட்சி உள்ளது. சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து பொறி தெற்றத்தபடி சிவனிருக்க அவர்முன் கருப்பு

வில்லையும், மலர்ப் பாணங்களையும் தொடுத்த படி மன்மதன் இறுமாப்புடன் நிற்க, இரதிதேவி மடியேந்திப் பிச்சை கேட்டு நிற்கும் காட்சி, கண்டோர் உள்ளத்தை இரங்கச் செய்யும்; பிரமன் அன்னத்தில் இருக்கநங்கையர் இருவர் அருகில் நிற்கும் காட்சி ஒரு புறமும் விஷ்ணு கருடனில் அமர்ந்து முதலை காவில் பிடித்து இழுக்க, யானை ஆதிமூலமே என அழைக்க விஷ்ணு அபயம் அளிக்கும் காட்சி உள்ளத்தை உருக்குகின்றது.

கீழ்த்தைத்தில் கிழக்கே மூலஸ்தானத்தில் உள்ள தோற்றத்தில் சுப்பிரமணியர் வள்ளி தெய்வயானையுடன் காட்சிதருகின்றார். மேற்கில் சிறஞ்சில் விரித்தாடும் மயிலின் தோகை “ஓம்” என்னும் வடிவிற்குள் அடங்கியிருக்க, அதில் முருகன் ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கரங்களும் உடையவராய் தேவியர் இருமருங்கும் மலரேந்தி நிற்க அமர்ந்திருக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். தெற்கே நோக்கியிருக்கும் காட்சி, தந்தைக்குபதேசம் செய்யும் தனயனைக் காட்டுகின்றது. நான்முகன் பணிவுடன் பக்கத்தில் நிற்க, தந்தையான சிவன் உபதேசம் பெறும் சீடனுக்குரிய அடக்கத்துடன், “இவன் தந்தை எந்நோற்றான் கொல் எனும் சொல்” என வள்ளுவர் கூறும் பெருமித்துடன் அமர்ந்திருக்கிறார். குழந்தை முருகன் தந்தையின் தோள்மீது அமர்ந்து காதருகே குனிந்து பிரணவப் பொருளை உபதேசிப்பது காண்போர் சிந்தையைக் கவர்ந்திருக்கும்.

அடுத்து, வடமேற்குப் பக்கம் நோக்கினால், அறிதுயில் கொள்ளும் திருவரங்கப்பெருமாள் அடியார் நலன்கருதி குறிஞ்சிக் குமரனாலயத்தில் எழுந்தருளிவிட்டாரோ எனத்தோன்றும் வகையில் விஷ்ணுவின் ஆலயம் வரவேற்கும், பூர்தேவியும், பூதேவியும் கை கால்களை வருட, உந்திக் கமலத்தில் நான்முகன் எழுந்தருளி இருக்க, ஆதிசேடன் படம் எடுத்துக்குடை பிடிக்க, மகாவிஷ்ணு, ஆனந்த சயனம் கொள்கிறார். இத்திருவருவைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாற் சலிப்பே ஏற்படாது. இக்கோபிலின் மேல் விமானத்தை அண்ணான்து பார்த்தால், ஆழ்வார் இருவர் திருப்பாகரச் சுவடிகளை ஏந்திய வண்ணம் நிற்க, மணவாளக் கோலத்தில் பரந்தாமன் காட்சி தருகின்றார். அனந்த சயனைசென் சுற்றி வலம் வந்தால், தென்புறத்தில், கையில் புஷ்பம், தண்டம், சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கிய வண்ணம் தேவியருடன் ஆதிசேடன் படத்தினாற் குடைபிடிக்க அதன்மீது முகமலர்ச்சியுடன் நீலவண்ணன் அமர்ந்திருக்கின்றான். மேற்கில், இலக்குவன் பரத, சத்துருக்கன், கைகட்டி நிற்க, வசிட்டர் ஆசீர்வாதம் செய்ய இராமபிரான் சீதைக்கு மாலையிடுகின்றார். வடக்கில் இராமன், இலக்குமணன் சீதையுடன் அநுமாரை ஆசீர்வதிக்க அநுமார் கைகூப்பி வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

கர்ப்பக்கிருக்கத்தின் கோழுக வாயில் அருகே வந்தவுடன் சண்டேஸ்வரர் சிறுகோவிலில்தனிமையில் அமர்ந்து முருகனை நோக்கி இடையறாது தியானத்தில் இருப்பதைத் தரிசிக்கலாம். அவர் எதிரே உயர்ந்து, நிமிர்ந்து நிற்கும் விமானம் ஆறுமுகப்பெருமானுடையது. இவ்விமானத்தில் முருகனின் மூவகைக் காட்சியைக் காணலாம். உமையம்மையை வணங்கி வேல் பெறும் சேயாக உள்ளார். வள்ளி, தெய்வயானையை அணைத்த வண்ணம் மயில்வாகனாக அமர்ந்துள்ளார். ஆட்டுக்கடா வாகனத்தில் வேலுடன் காட்சி தருகின்றார்.

அடுத்ததாக, அமைந்துள்ளது நடராஜுசைப விமானம். சிவனின் நடன அரங்கை இதிற் காணலாம். பதஞ்சலியும், வியாக்கிரமபாதரும் வணங்கிப் போற்ற மணிவாசகர் திருவாசகச் சுவடியுடன் வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். சிவகாமகந்தி மகிழ்ச்சியுடன் நோக்க சிவன் புலியதளாடையும் முழு, மானும், தீயும் உடுக்கும் ஏந்திய வண்ணம் வலது காலால் மூயலகளை மிதித்தவாறு இடது காலைத்துக்கி ஆனந்த நடனமாடி ஆன்மாக்களுக்கு ‘அருளால்’ செய்துகொண்டிருக்கின்றார். சிவனின் பலவேறு நடனங்களையும் நாம் இவ்விடத்தில் சிந்திக்கின்றோம். அடுத்து வருவது நவக்கிரக ஆலயம், கோளறு பதிகம் பாடி, கிரகசாந்தி பெற்றுக் கொண்டு அப்பாற் சென்றால் எதிர்ப்படுவது வைரவர் கோவில். “பரமனை மதித்திடல் பங்கயாசனன்” எனப்புராணம் பாடி அவர்கள் பெறலாம்.

இவற்றைவிட கோவிலில்வடக்குப்பக்க எல்லையில் வசந்த மண்டபம், காரியாலயம், நூல்திலையம், களஞ்சியம், வாகனசாலை என்பவையும் கவாபி ஓமேஷ் என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட விடுதியும் மகேஸ்வர பூசைக்குரிய நீண்ட மண்டபமும், அறைகளும் உள்ளன. இவையாவும் வடக்குப்பக்க எல்லையிலுள்ளன.

சுங்கக் கூறின் இக்கோயிலுள்ள 11 விமானங்களிலும், 250க்கு மேற்பட்ட விக்கிரகங்கள் உள்ளன. இவை தென்னிந்திய பரபல் சிற்பிகள் கறுப்பையா ஸ்தபதி, நாகவிங்க ஸ்தபதி ஆகியோர்களின் கை வண்ணத்தில் உருவானவை. இவை யாவும் சிற்றத் கலைப்படைப்புக்களாக உல்லாசப் பயணிகளை மகிழ்வித்து வருகின்றன. இந்து சமய பூராணக்கதைகளையும், இறைவனின் அற்புதகத் திருவிளையாடல்களையும் அடியார்கள் மனதில் நிலையிறுத்தி வைக்கின்றன.

1977 - ஆவணி அன்றதம்

குறிஞ்சிக் குமரனின் பக்தர்களுக்கு மனந்தாங்கொணாத துயரம் தரும் நிகழ்வு 19.08.1977 வெள்ளிக்கிழமையன்று ஏற்பட்டது. அன்று கோயில் வாயிற்புறப்பூட்டுக்கள் உடைக்கப்பட்டு, உள்ளே காவற்கடவுளான வைரவர் உருவச்சிலை நொருக்கப்பட்டிருந்தது. கேபுரத்தின் மீதிருந்த உருவச் சிலைகள் உடைக்கப்பட்டிருந்தன. நவக்கிரகங்கள் முற்றாகச் சேதப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. கோவிலின் அலுவலகம், நூல்நிலையம், பண்டகசாலை, வாகனசாலை ஆகியவற்றின் அறைக்கதவுகளும் உடைக்கப்பட்டிருந்தன. பூட்டுக்கள் திருத்திப் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு நொறுக்கப்பட்டிருந்தது. பலிபீடத்திற்கு முன் இருந்த மயிலின் கருங்கல் உருவமும் நொறுக்கப்பட்டிருந்தது. வேப்ப மரத்தினாற் செய்யப்பட்ட உறுதியான உண்டியற் பெட்டியும் உடைக்கப்பட்டு உள்ளிருந்த பணமும் களவாடப்பட்டிருந்தது. மின்சார இணைப்புக்கள் அடித்துடைக்கப்பட்டு, 25க்கு மேற்பட்ட ரியூப்பல்புக்கள் நொறுக்கப்பட்டிருந்தன. வேப்பமரப்பலகையில் நூணுகியகலை வேலைப்பாட்டுடன் செய்யப்பட்ட கோயிலின் பிரதான மண்டபக் கதவை உடைக்க முடியாததனால் அருகிலுள்ள யன்னற் கம்பியினை உடைத்து உள்ளே சென்றவர்களால் மனம் போனவாறு அழிவுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆதிமூல முருகனின் அருஞ்சக்தியினால் அப்பகுதிக்குள் எவ்வித அழிவும் நடைபெறவில்லை.

கோயிலின் வெளிப்புறத்தில் ஏற்பட்ட அழிவுகளை அவதானிக்கும் போது சிற்ப வேலைப்பாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. கோயிலின் மேற்பகுதியில் ஏறிய காடையர்கள் முருகன், மயில், நடராஜர் சிற்பங்களை இரும்புப் பாறைகளாற் தாக்கிச் சேதப்படுத்தியிருந்தனர். சண்முகப் பெருமான் சந்திதான் மண்டபத்தின் மேலேயுள்ள செப்புக் கலசங்கள் உடைக்கப்பட்டிருந்தது. கதவுகள் யன்னல்கள் நொறுக்கப்பட்டு களவாடப்பட்டிருந்தது.

கோயிலில் கூட்டினுள் வளர்ந்து வந்த பெண்மயில் ஓரக்கமின்றிக் கொல்லப்பட்டு அயலிலுள்ள பற்றைக்குள் வீசப்பட்டிருந்தது. ஆண்மயிலுக்கு என்ன நடந்ததென்றே தெரியாதிருந்தது. தூரத்திடவசமாக நிகழ்ந்த 1977ம் ஆண்டின் ஆவணிக் கலவரம் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தைப் பாதித்தது வேதனைக்குரியதாகும். நடராஜர் சிவகாமியம்மன், மணிவாசகர் குடமுழுக்கு (04.04.1977) நடைபெற்ற சிறிது காலத்திற்குள்ளேயே இப்பாதிப்பு ஏற்பட்டமை குறிப்பிட வேண்டியதாகும்.

19.08.1977ல் நடைபெற்ற அன்றதங்களினால் குறிஞ்சிக் குமரனாலயத்திற்கு உண்டான பாதிப்புக்களால் மனம் வருந்திய இந்து விரிவுரையாளர்களும், மாணவர்களும் கோயிற் பொறுப்பாண்மைக் குழுத்தலைவர் ஊடாகத் தமக்கு ஏற்பட்ட சேதத்தை விளக்கி அரசாங்கத்திடம் நட்டாடு கோரினர்.

நித்திய பூசைகள், வழிபாடுகள் நடைபெறாத நிலையில் இந்து மாணவர்களும், விரிவுரையாளர்களும் பொதுமக்களும் இணைந்து சிரமதானம் மூலம் கோயிலையும், பூசகின் இல்லத்தையும் சுத்தப்படுத்தினர். அத்தியாவசியமான திருத்த வேலைகளைச் செய்து மீண்டும் பூசையைத் தொடங்குவதென்று தீர்மானித்தனர். வைரவர் உருவச் சிலையையும், மழுரத்தையும் அமைக்கும் பணி கோண்டாவில் ச.ந. சோமசுந்தர ஸ்தபதி அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1977ம் ஆண்டு நவம்பர் 14ம் நாள் புனராவர்த்தன மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. பின்னால் நித்திய பூசைகளும் விழாக்களும் முன்போல நடைபெறத் தொடங்கின.

ஜீர்ணோத்தாரனை அஷ்டபந்தன மஹாகும்பாபிஷேகம்:-

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தில் 1977ம் ஆண்டு ஆவணியில் ஏற்பட்ட அன்றதங்களுக்காக பொறுப்பாண்மைக் குழுவினர் கோரிய நஷ்டாடு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியது. சன்சோனி ஆணைக்குழுவின் விசாரணைபின் பின்னர் இந்து சமய விவகார ஆலோசனைக் குழுவினரின் ஒத்துழைப்பினாலும் அரசாங்கம் 1,23,525/- ரூபாவை வழங்குவதற்கு முன் வந்தது. ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு 12 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டதால், அரசு வழங்கிய உதவியடைஞாம், பேராதனைப் பட்டதாரிகளினதும், சைவ அன்பர்களினதும், உதவிகளைப் பெற்று ஆலயத்தைப் புனரமைத்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்வதை பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரும், இந்து மாணவர் சங்கமும், ஏனைய குறிஞ்சிக் குமரனாலய அபிமானிகளும் இணைந்து தீர்மானித்தனர். அதற்கு முன் நிகழ்வாக 1979ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31ம் நாள் பாலஸ்தாபனம் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து

மஹாகும்பாபிலேஷகத்திற்குத் தேவையான திருப்பணிக் செலவுகளுக்கான நிதி திரட்டும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பேராதனையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் விசேஷ கலை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நிதியுதவிக் காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. பொது மக்களிடமிருந்து 12,000/- ரூபாவும், பட்டதாரிகளிடமிருந்து 18,000/- ரூபாவும், மாணவர்களின் முயற்சியால் 16,000/- ரூபாவும் சேர்ந்தன. நவக்கிரகப் பிரதிஷ்டையை தமது உபயமாக ஏற்று கண்டி மெடிக்கல்ஸ் ஸ்தாபனத்தார் ரூபா 6,000/- ஜி நன்கொடையாக வழங்கினர். இவ்வாறாக ஆதரவுகள் கிடைத்தனால் குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில் திருப்பணி வேலைகள் யாவும் மிகக் குறுகிய காலப்பகுதிக்குள் முன்னர் இருந்ததைவிடப் புதுப்பொலிவுடன் புனரமைக்கப்பட்டது.

சுற்றுமதில்களும் உயரமாகக்கப்பட்டன. குமரப் பெருமானின் தீவ்ய கருணை கைகூடியதனால் 06.02.1980ல் மகாகும்பாபிலேஷகம் நிறைவேறியது. உலகெலாம் உனர்ந்து உயிலிக்க வந்துதித்த முருக மூர்த்திகரம் இப்பெரும் குடமுழுக்கினால் மேலும் வலுப்பெறுகின்றது. அதனால் குறிஞ்சிக் குமரன் தன்னை நினைவு மனமுருகும் மாணவர்களும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருக்கும், பல்வேறு தேசங்களில் இருந்து வரும் பக்தர்களுக்கும் நல்வழி காட்டி, அவர்கள் எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்திடச் செய்கின்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினர் 1980ல் 'இந்துதருமம்' கும்பாபிலேஷக மலை சிறப்பு இதழாக வெளியிட்டு குமரப் பெருமானை அரசித்தனர்.

கறைபடிந்த ஆடிக்கலவரம்:-

நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்வுகளும் மாற்றங்களும், அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களும் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய வரலாற்றிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளமையை ஆங்காங்கே இதுவரை கண்டு கொள்ள முடிந்தது. அதேபோல 1983ம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் ஏற்பட்ட கலவரங்களினது தாக்கத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும். மிலேசுக்தனமான காடையர்களால் ஆலயமும், மதங்களும் குருக்களின் வீடும் குறையாடப்பட்டன. தீயிட்டுக் கொழுத்தப்பட்டன. சில தினங்களில் இடையிடையே தோன்றிய சிறு அமைதி நாட்களில் பேராசிரியர் சிபாலகப்பிரமணியம் அவர்களின் அரிய முயற்சியால் எழுந்தருளி விக்கிரகங்களும், எஞ்சியிருந்த பூசைப் பாத்திரங்களும் காப்பாற்றப்பட்டன. அவற்றைக் கண்டி கட்டுக்கலை செல்வ விநாயகர் ஆலயத்திற்கும், கண்டி இந்து மாமன்ற கட்டிடத்திற்கும் இடம் மாற்றப்பட்டன.

நாட்டில் ஏற்பட்ட வன்செயல்கள் ஓய்வுக்கு வந்ததைத் தொடர்ந்து 1984ம் ஆண்டு ஐனவரியில் மாணவர்கள், பல்கலைக்கழகத்திற்கு திரும்பினர். ஆலய நிலைமை இந்துக்களைக் கண்கலங்க வைத்தது. பிரதிஷ்டை செய்திருந்த விக்கிரகங்கள் புரட்டப்பட்டு அவற்றின் கீழிருந்த இயந்திரத் தகடுகள் திருடப்பட்டிருந்தன. விமானங்களில் இருந்த கலசங்கள் ஓவ்வொன்றாகக் களவாடப்பட்டிருந்தன. மகாமண்டபத்தினுள் இம்முறை அம்பாள் ஆலயத்திற்கு முன் உள்ள ஐன்னலை உடைத்து உட்புகுந்திருந்தமையைக் காண முடிந்தது. நூல் நிலையத்தில் இருந்த பல புத்தகங்கள் மண்டபத்தில் கொண்டு வந்து குவிக்கப்பட்டு எரிக்கப்பட்டிருந்தன. மண்டபம் எங்கும் சாம்பல் பரவியிருந்தது. கிடைத்தற்கியிபல அரியநூல்கள் இவ்வாறாக அழிந்தன. 1982ல் நடந்த அகில உலக இந்து மாநாட்டுக் கண்காட்சியில் இடம் பெற்ற நூல்களுக்கும் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது. இந்து மாணவர் சங்கம் தம் வரலாற்றுப் பொக்கிழமாக அதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் தொடர்பாகப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகள், குறிப்புகள், கட்டுரைகள் கொண்ட பத்திரிகை நறுக்குகளைப் பேணி வந்தது. இவையைனத்தும் காடையர்களினால் தீக்கு இரையாக்கப்பட்டன.

பல்கலைக்கழக இந்துக்கள் இந்நிலையில் அடுத்து தாம் செயற்பட வேண்டியதைப் பற்றிச் சிந்தித்தனர். எஞ்சியிருந்த சுகல விக்கிரகங்களும் மீதமாகக் காணப்பட்ட கலசங்களையும் பெயர்த்துக் கண்டி கட்டுக்கலை பிள்ளையார் கோயிலில் சேர்ப்பித்தனர். சண்டேஸ்வரர் விக்கிரகமும், விநாயகர் ஆலயமும் பாதுகாப்பாகக் காணப்பட்டதால் இவ்விக்கிரகங்கள் கோயிலிலே இருந்தவாறே பாதுகாக்கப்பட்டன.

குமரனாலயத்தில் இவ்வாறாக இரண்டாவது முறையாக ஏற்பட்ட இனவெறி நிகழ்வுகள் அனைவரது உள்ளத்தையும் வருத்தின. குறிஞ்சியை வலம் வரும் அடியார்கள் வழுமைபோல வலம் வரத் தொடங்கினர். இரண்டு வருடங்கள் இவ்வாறே கழிந்தன. பல்கலைக்கழகமும் பல தடவைகள் தொடர்ச்சியாக மூடப்பட்டிருந்ததால் கோயிற் திருப்பணிகளை மேற்கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இடமளிக்கவில்லை.

அத்துடன் ஆலயத்தை மீண்டும் திருத்தியமைப்பது அவசியமா என்ற கேள்வியும் பலர் மத்தியிலும் எழுப்பப்பட்டதுடன் ஆலயத்தினை மீளமைப்பதற்கான ஆர்வமும் நலிவடைந்தது. எனினும் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்கள் இவ்வாறு விடக்கூடாது என்ற துடிப்புடன் செயற்பட்டார். ஆலயத் திருப்பணிக்கு ஆர்வமற்றவர்களையிட்டு அவர்களைப்படவில்லை. மாராக “முருகனுக்கு எவரும் உதவாவிடினும் அவர் தானாகவே தனது ஆலயத்திற்கு வேண்டியவற்றை உரிய நேரத்தில் உரியவாறு பெற்றுக் கொள்ளும் வல்லமை படைத்தவர்” - என்ற வார்த்தையைக் கூறியமை இன்னும் எமக்கு பசுமரத்தாணி போலுள்ளது. பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதனின் தலைமையில் 1986ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் இந்து மாணவர் சங்கமும், பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரும் எடுத்த முயற்சிகளின் பயனாய் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்து தர முன்வந்தது. இந்துக் கலாசார அமைச்சரும், அதிகாரிகளும் எடுத்துக் கொண்ட பெருமயற்கியினால் கோயில் திருத்த வேலைகள் விரைவில் நிறைவேற்றின. உடைந்த ஸ்துபியின் கலசங்கள் விரைவில் திருத்தப்பட்டன. அனைவரதும் விடாமுயற்சியால் 09.07.1986 அன்று சமயக் கிரியைகளுடன் கும்பாபிஷேகம் பணிகள் ஆரம்பமாயின. 13.07.86 அன்று பிரதம குரு பிரம்ம பூர்ணி கா.கு.சிவசுப்பிரமணியக் குருக்களினால் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பின்னர் 48 நாட்களுக்கு மண்டலாபிஷேகம் பிரம்மபூர்ணி எஸ்.சகல்ராமக் குருக்களினால் இனிதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. மண்டலாபிஷேக உபயங்களை கண்டி, கம்பளை வர்த்தகப் பிரமுகர்களும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் மனமுவந்து பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். கோயிலை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதில் பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரும், இந்து மாணவர் சங்கமும் இணைந்து செயற்பட்டனர். ஜூலை 9 ம் திகதி குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயமணி ஓசையை மீண்டும் ஒலிக்க வைத்தனர். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, கோவிற் பணிகள், பூசைகள், விழாக்கள் என்பன கிரமமாகவும் மிகச் சிறப்பாகவும் உரிய காலத்தில் நிகழ்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆலய வளர்ச்சியில் இந்து மாணவர் சங்கத்தினரின் பங்களிப்பு:-

இந்து மாணவர் சங்கத்தின் தோற்றும், அதன் செயற்பாடுகள், குறிஞ்சிக் குமரன் கோயிலின் ஆரம்பம் முதலாக இச்சங்கம் ஆற்றிவரும் அரும்பணிகள் என்பன தொடர்பாக இக்கட்டுரையில் ஆங்காங்கே கட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்து மாணவ சங்கத்தின் தோற்றும் பேராதனைக்கு முதன் முதலாக கலைப்பீடு மாணவர்கள் வந்த போது, உலகப் புகழ் வாய்ந்த தத்துவமேதை பேராசிரியர் சி.ஆர்.லீ.ஸுர்த்தியின் தலைமையில் 1952ல் ஆரம்பமானது. நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களில் இருந்து வரும் மாணவ மாணவிகளையும் இந்து விரிவுரையாளர்களையும் ஸ்தாபன ரீதியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதைப் பாதுகாத்து, முன்னேற்றும் பெறச் செய்வதையே இச்சங்கம் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது.

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னிருந்து இயங்கி வந்த இந்து மாணவர் சங்கம் 1967ம் ஆண்டு வரை தமது சங்கத்தின் இலக்சிசினையாக நடராஜர் உருவத்தினை கொண்டிருந்தமையை நோக்க முடிகின்றது. இந்துக்களின் முழு முதற்கடவுள்சிவன் என்ற அடிப்படையிலும் இது அமைந்திருக்கலாம். எனினும், குறிஞ்சி ஆலயத்தில் இடம் பெறும் மூல மூர்த்தி சிவனா, முருகனா என்ற கருத்து முரண்பாடு நிலவியமைக்குச் சான்றாகவும் இதனைக் கொள்ள முடிகிறது. 1968ம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து இரு வருடங்களுக்கு முருகன், வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராக இந்து மாணவர் சங்கத்தின் இலக்சிசினை மாற்றமடைந்து, 1970விருந்தே இன்றுவரை கையாளப்படும் குமரேசனின் திருவுருவம் இலக்சிசினையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது,

ஓவ்வொரு கல்வி ஆண்டிலும், இந்து மாணவர் சங்கத்தின் செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டு செயலாற்றி வருகின்றது. ஆலயம் அமைப்பதற்கு முன், பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து மாணவருக்கு ஆலயம் ஒன்றின் தேவையின் அவசியத்தை தாம் வெளியிடும் ‘இந்து தர்மம்’ என்னும் சஞ்சிகை வாயிலாக வலியுறுத்தி வந்தனர். கோவிலுக்குரிய காணி துப்பரவு செய்து, அத்திவாரம் வெட்டி, அதன் ஆரம்பத்திற்கு உதவியது. கோயில் கட்டிடத் திருப்பணி நிதிச் சேகரிப்பிற்காக இந்து மாணவர் சங்கம் அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுத்தது. கோயில் கட்டுதல், கும்பாபிஷேகம், அதைத் தொடர்ந்து கோயில் வரலாற்றோடு இணைந்து சகல செயற்பாடுகளிலும் முன்னின்று உழைத்து வருகின்றது.

நாளாந்துப் பணிகளிலும் அக்கறை கொண்டுள்ளது. நந்தவனம் அமைத்தல், கோயிற் சுற்றுப்புறப் பராமரிப்பு யாவும் இந்து மாணவர்களால் திறம்பட மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கோயிலின் விசேட அலங்கார உற்சவம், நிதியுச்சிகள் என்பனவற்றுக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை இந்து மாணவ சங்கமே முன்னின்று செயற்படுகின்றது. நிதியுதவிகளை அன்பளிப்போர் வசதிபடைத்த வர்த்தகப் பிரமுகர்களாக இருக்கின்ற போதிலும், விழாக்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் அரும்பணியை இந்து மாணவர் சங்கமே செய்கிறது. கோவிற் பணிகளோடு மட்டும் அன்றி சமூக சேவையிலும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளமையை நோக்கலாம். இனக்கலவரங்களின் போதும் பாதிப்பற்ற மக்களுக்கு கை கொடுத்து உதவுவதில் முன்னின்று செயற்பட்டனர். மலையகத்திலும் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் கல்லிப்பணி புரிவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

இந்து மாணவர் சங்கம் நூல் வெளியீடுகளிலும் பங்காற்றி வருகின்றது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டு வழிபாட்டில் பயன்படுத்துவதற்காக “தோத்திரப் பாமாலைகள்” என்னும் தொகுப்பை வெளியிட்டனர். மேலும், கந்தபூராணம், தகஷகாண்டப் பகுதியையும் வெளியிட்டனர். இந்நூல் வெளியீடிற்கு மருத்துவப் பேராசிரியர் டாக்டர் அ.சின்னத்தம்பியே மூலகாரணமாகவிருந்தார். இப்பெரியார் நூலை அச்சிடுவதற்கு 18,000/- ரூபாவையும் வெளியீட்டு விழாவுக்கு 2,000/-ரூபாவையும் செலவிட்டார். இப்பெரும்பணி சைவ மக்கள் அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்றது. கந்தபூராணப் பிரதிகள் யானை மேலேற்றப்பட்டு மங்களை இசை முழங்கப் பவனி வந்து, பல்கலைக்கழக கலைவிழா மண்டபத்தை அடைந்தது. வெளியீட்டு விழா நடந்த சம்பவத்தின் சிறப்பை பேராசிரியர் தெற்றியாராக்கி அவர்கள் அவ்விழாவில் பாராட்டிப் பேசினார். “13ம் நூற்றாண்டில் பராக்கிரமாகு என்னும் மன்னன் ‘பூஜாவளி’ என்ற நூலை யானை மேலேற்றி டம்பதேனிய வீதிகளிற் கொண்டு சென்று விழா எடுத்தபின் இப்படிப்பட்ட நிதிச்சியை இன்றுதான் நடைபெறுகின்றது.” என்று குறிப்பிட்டார். பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுவதற்குரிய நிதிச்சியாக கணிக்கப்பட்டது. இதனால் இந்து மாணவ சங்கத்தின் சேவையின் பெருமை மேலும் உயர்ந்தது. இப்பெருமையே பத்து மாதங்களுக்குள் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தைக் கட்டி முடிக்க வேண்டிய நிதியைச் சேகரிக்க உதவியது. இதனைத் தொடர்ந்து இந்து மாணவர் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட நூல்கறுள் சித்தாந்த சிகாமனி, க.வச்சிரவேல் முதலியார் எழுதிய திருவருப்பயனுரை என்னும் நூலும், பிரம்மஸ்தோராம சாஸ்திரிகள் எழுதிய கேதீச்சா சுப்பிரபாதம் என்னும் நூலும் வெளியிடப்பட்டன. பேராசிரியர் தனஞ்செயராசசிங்கம் அவர்களின் ‘நாவலர் பணிகள் “A Critical Study of a seventeenth century Tamil Document Relating to a commercial Treaty” என்னும் நூலும், இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டன. இவை தவிர, குறிஞ்சிக் குமரன் மீது பாடப்பட்ட திருஞ்சுந்பதிகங்கள் இரண்டும் வெளியிடப்பட்டன.

இந்து மாணவர் சங்கத்தின் வெளியீடுகளில் முதன்மை பெறுவது ‘இந்து தருமம்’ என்னும் சஞ்சிகை வெளியீடாகும். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், சமயப் பெரியார்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஆகியோருடைய பலவகை ஆக்கங்களைத் தாங்கி, சமய அறிவையும் சித்தாந்த அறிவையும் வளர்த்து, சைவ அன்பர்களின் உள்ளத் தெளிவிற்கு ஊன்றுகோலாக உதவக்கூடிய சஞ்சிகை இது. இந்து உள்ளங்களின் ஆர்வத்தையும், தேவைகளையும் வெளிக்கொண்றும் வாய்ப்பும் இதன் மூலம் நிறைவேறுகின்றது.

பொறுப்பாண்மைக்குழு:-

ஆலயத்தின் நிர்வாகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குமிடத்து, குறிஞ்சிக் குமரனாலய பொறுப்பாண்மைக் குழுவானது 1968ம் ஆண்டு காலப்பகுதியிலிருந்து 1970ம் ஆண்டு வரை இந்து மாணவர் சங்கத்துடன் இணைந்த ஒரு அமைப்பாகச் செயற்பட்டமையை அறிய முடிந்தது. 1968ம், 1969ம் ஆண்டுகளில் திரு. சிவப்பிரகாசபிள்ளை அவர்களைப் பூவலராகக் கொண்ட குழுவின் பெருந்தலைவராக பேராசிரியர் பே.கனகசபாபதி அவர்களும், பெரும் பொருளாளராக பேராசிரியர் சோ.செல்வநாயகமும் பணிபுரிந்துள்ளனர். இவர்கள் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களான மாணவர் செயற்குழுவினருடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளனர். 1971ம் ஆண்டு பொறுப்பாண்மைக் குழுவிற்கான யாப்பை அமைத்து பல்கலைக்கழகத்தில் அதற்கான அனுமதியையும் பெற்றுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் 01.12.1971ல் உத்தியோகழுவர்வாரான முறையில் பொறுப்பாண்மைக்குழு அங்குராப்பள்ளம் செய்யப்பட்டமையை அறியமுடிகிறது. இந்து மாணவர் சங்கம் இப்பொறுப்பாண்மைக் குழுவிடம் கோயிலின் நாவாகப் பொறுப்பு, மற்றும் அசையும், அசையாத சொத்துக்களைக் கையாளும் அதிகாரத்தை வழங்கியதுடன் ரூபா 5,000/- பணத்தினையும் பொறுப்பாண்மைக்குழுவிடம் கையளித்தமையை அறியமுடிகின்றது.

இப்பொறுப்பான்மைக்குமு இந்து மாணவர் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர், பெரும் பொருளாளர் செயற்குமுத்தலைவர், செயலாளர் ஆகிய நால்வரையும், பல்கலைக்கழக நிரந்தர விரிவுரையாளர்களிலிருந்து நால்வரையும், அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைவர், கண்டி இந்து மாமன்றத் தலைவர், மத்திய மாகாண சைவமகாசபத் தலைவர், யாழ்ப்பான்சைவபரிபாலன சபைத்தலைவர் ஆகிய நால்வரையும் கொண்டதாக மொத்தம் பன்னிருவரை உள்ளடக்கியதாக ஆரம்பத்தில் அமைந்து காணப்பட்டது. மேலும் இப்பொறுப்பான்மைக்குமுவானது, தமக்கெனத் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியோரைத் தெரிவு செய்து ஆலயத்தின் நிர்வாகத்திற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டுவருகிறது. ஆலயத்தின் நிர்வாகத்தைச் சிறப்புற எடுத்துச் செல்வதற்காக பொறுப்பான்மைக்குமுவும், இந்து மாணவர் சங்கமும் இணைந்த முறையில் கோயிலின் நாளாந்த நிர்வாகப் பொறுப்புச்சபையான்று (9பேரை உள்ளடக்கியதாக) அமைக்கப்பட்டது. இச்சபையில் முறையே இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவர், செயலாளர் ஆகிய நால்வரோடு இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பொறுப்பான்மைக்குமுவில் இடம்பெறும் இருப்பதாரிமாணவர்கள், பொறுப்பான்மைக்குமு அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்படுவதற்குத் தகதி பெற்ற இரு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், ஆகியோர் இடம் பெறுவர். இச்சபையின் தலைவராக மாணவர் அல்லாத பொறுப்பான்மைக்குமு அங்கத்தவர் ஒருவரே இருக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படுவதே ஆலயத்தின் செயலாட்சியாளர் அல்லது முகாமையாளர் என அழைக்கப்பட்டார்.

1978ம் ஆண்டில் பொறுப்பான்மைக்குமுவின் யாப்பு திருத்தி அமைக்கப்பட்டு, பொறுப்பான்மைக்குமுவை பதிவு செய்வதற்காகிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம்முயற்சிகளின்பயணாக 10.10.1981 மத்திய வர்த்தமானிப் பிரகடனத்தின்படி நம்பிக்கை நிதிச்சட்டத்தின் 114 ஆம் பிரிவு ஏர்த்து 87ன் கீழ் பொறுப்பான்மைக்குமு ‘பேராதனை பல்கலைக்கழக ‘குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில் பொறுப்பான்மைக்குமு’ என்ற பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டது. இக்குழு பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சின் இந்து சமயத் திணைக்களத்திலும், 6/2/Ka/1/M/3 என்ற இலக்கத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு அங்கீராம் பெற்றது. அத்துடன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தையும் பதிவு செய்து, 6/2/K/1/10 என்ற பதிவு இலக்கம் பெறப்பட்டது.

1978ம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்ட பொறுப்பான்மைக்குமுவின் யாப்பின்படி அதில் இடம்பெறும் இந்துப்பட்டதாரி மாணவர்களது எண்ணிக்கையானது இரண்டிலிருந்து நான்காக அதிகரிக்கப்பட்டதுடன் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கையும் நான்கிலிருந்து ஐந்தாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இவர்களுடன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டம் பெற்று வெளியேறிய பட்டதாரிகளின் பிரதிநிதி ஒருவரும் இதில் சேர்த்து கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. இதனால் பொறுப்பான்மைக்குமுவில் இடம்பெறும் மொத்த அங்கத்தவரின் எண்ணிக்கையானது 16 ஆக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இப்புதிய யாப்பினைத் தொடர்ந்து முகாமையாளர் முறை நீக்கப்பட்டதுடன் பொறுப்பான்மைக்குமுவிலிருந்து மாணவர் அல்லாத அங்கத்தவர் ஒருவர் நிர்வாகச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டு அவர் கோயிலின் நிர்வாக விடயங்களில் முக்கிய கடமைகளை ஆற்றுவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிர்வாக முறையே இன்றுவரை நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டு வருகின்றது.

இப்பொறுப்பான்மைக்குமுவே ஆலயத்தின் நிர்வாகத்திற்கான செயல்திகாரமிக்க அமைப்பாக விளங்குகின்றது. இதற்கு ஒத்தாசையாக இந்து மாணவர் சங்கம் அமைந்து காணப்படுகிறது. ஆலயத்தின் முக்கிய நிர்வாகம் சம்பந்தமான விடயங்கள் மற்றும் ஆலயத்திற்கான நிர்மாண, சீர்திருத்த வேலைகள், உற்சவங்கள் பற்றிய தீர்மானங்கள், குருக்களது கொடுப்பனவு போன்ற பலதரப்பட்ட விடயங்களையும் கவனித்து வருகின்றது.

பல்கலைக்கழகத்தின் ஸ்த்ரீமற்ற கல்வியாண்டுகளின் போது இந்து மாணவர் சங்கம் சில சந்தர்ப்பங்களில் உத்தியோகரீதியில் செயற்பட முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் பல ஏற்படுவதனால், அந்திலையில் பொறுப்பான்மைக்குமுவின் செயற்பாடு அத்தியாவசியமாகின்றது. எவ்வாறாயினும் பொறுப்பான்மைக்குமுவில் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் அங்கத்தவம் கணிசமான அளவு இருப்பதனால் பொறுப்பான்மைக்குமுவிலும் இந்து மாணவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாகின்றது.

தேசிய ரீதியில் நோக்கும்போது, இவ்வாலயத்திற்கான பணியானது குறிப்பாக, இன்றைய நிலையில் மிகவும் அளப்பரியதாகவுள்ளது. நாட்டின் மத வழிபாடுகளைப் பாதுகாத்து, சமய வளர்ச்சியினைப் பரப்பும் பாரிய பொறுப்பும்

இவ்வாலயத்தைச் சார்ந்ததே. இத்தகைய அரிய பெரிய பணி தொடர எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக் குமரன் அருள் பாலிப்பாராக.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய வரலாற்று நினைவில் சில நாட்கள்:-

1952	-	இந்து மாணவர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை.
27.11.1966	-	கோயிலின் அத்திவார தினம்.
06.06.1968	-	மஹாகும்பாபிஷேகம்.
01.12.1971	-	பொறுப்பாண்மைக்குழு அமைக்கப்பட்டமை.
04.04.1977	-	நடராஜப்பெருமான், சிவகாமி அம்மை, மணிவாசகப் பெருமான் குடமுழுக்கு.
19.08.1977	-	ஆவணி அனர்த்தம்.
14.11.1977	-	முதலாவது புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகம்.
31.10.1979	-	பாலஸ்தாபனம்.
06.02.1980	-	ஜீர்ணோத்தாரண அஷ்ட்ட பந்தன மகா கும்பாபிஷேகம்
ஆடி 1983	-	ஆடிக் கலவரம்.
ஆளி 1987	-	ஆளி உத்தரம் 2வது புனராவர்த்தன சம்புரோகஷன மகாகும்பாபிஷேகம்.

எம்மால் முடிந்தவரை குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய வரலாற்றை எழுத்துருவில் தந்துள்ளோம். இவ்வாலயத்தின் நிகழ்வுகள் ஏதேனும் கட்டுரையில் தவறுதலாக விடப்பட்டிருந்தால் அவற்றைப் பெருமனதுடன் மன்னித்து அவை சம்பந்தமான தகவல்களை எமக்கு அனுப்பி வைத்தால் மீண்டும் ஒரு தடவை ஆலய வரலாறு எழுதப்படும் போது அவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ள உதவியாக இருக்கும் என நம்புகின்றோம்.

- இந்து மாணவர் சங்கம்

1994/95ம் ஆண்டுக்கான இந்து மாணவர் சங்க

39வது செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை

பரம் பொருள் எனும் பெரும் கடலை அடைகின்ற பலவேறு நதிகளே மதங்கள் எனும் உண்மை வெறியை கண் எதிரே புலப்படுத்தும் மத வணக்கஸ்தலங்களின் அமைவிட சிறப்பு எங்கள் பல்கலைக்கழகத்திலே காணக்கூடிய சிறப்பம் சமாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மனி மகுடமாய் மலை உச்சியில் அருள் நதியின் பெரும் ஊற்றாய் குறிஞ்சிக்குமரன் அமர்ந்திருக்கிறான்.

இறை சேவைக்கென தம்மை அர்ப்பணித்த எமது தலைவர் க.நந்தகுமார் விதியின் சோதனையால் சில கஷ்டங்களை தற்போது அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவரின் வழிகாட்டல் இல்லாத நிலையிலும் மிகுந்த கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளையும் பூர்ப்போல தாங்கி செய்து முடித்தனயிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அந்த பூக்களை மாலையாக்கி உங்கள் பார்வைக்கு சமர்ப்பிப்பதையிட்டு மகிழ்வடைகிறோம்.

- 29.01.95** எமது இந்துமாணவர் சங்க செயற்குழு பொறுப்பேற்றது.
- 27.02.95** மகாசிவராத்திரி:- வழிமேபோல் இவ்வருடம் 4 ஜாமப்பூஜைகளுடன் விசேட கலைநிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றது. கலை நிகழ்ச்சிகளை செல்வி டொமினிக், மாத்தளை நாட்டிய கலாமன்றத்தினர், செல்வி துலாஞ்சலி. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தயாரித்து தந்துதவினர்.
- 14.04.95** யுவ வருடப்பிறப்பு:- விசேட அபிஷேக பூஜைகளுடன் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.
- 15.04.95** சித்திராப்பூரணை:- விசேட அபிஷேக பூஜைகளுடன், அடியார்களுக்கு சித்திரைக்கஞ்சியும் வழங்கப்பட்டது.
- 24.07.95** ஆனி உத்தர நடேசர் அபிஷேகம்:- அதிகாலை சிவகாம சுந்தரி சமேத சிதம்பர நடராஜப் பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேகமும், அலங்கார பூஜை ஆராதனையுடன் நடேசர் திருவீதியுலாவும் இடம்பெற்றது.
- மனவாளக் கோலத்தினசங்காபிஷேகம். குறிஞ்சிக்குமரன் கோயிலின் கும்பாபிஷேக தினமான இத் தினமே மனவாளக் கோலத்தினமாக கொண்டாடப்படுகிறது. காலை நவோத்தர சகஷர நாம (1009) சங்காபிஷேகமும் மதியம் மகேஸ்வர பூஜையும் மாலை திருஞஞசலும் இடம்பெற்றது. திருஞஞசலைத் தொடர்ந்து விசேட நாதல்வர கச்சேரியுடன் வள்ளி தெய்வயானை சமேத முருகப்பெருமானின் திருவீதியுலாவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றது.
- 06.08.96** புதிய மாணவர் வரவேற்பு வைபவம்:- காலை 7.30 மணியளவில் ஆரம்பமான சிரமதானம் நன்பகல் அளவில் முடிவடைந்தது. தொடர்ந்து 94/95 கல்வியாண்டிற்கான அனைத்துப்பீடு புதிய மாணவர்களுக்கான வரவேற்புக் கூட்டமும் இடம்பெற்றது. இதில் இந்து மாணவர் சங்கத்தினதும், பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரதும் செயற்பாடுகள் பற்றியும், எம் ஆலயத்தில் இந்து மாணவர்களின் பங்களிப்பு பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இறுதியாக அன்னதானத்துடன் வைபவம் இனிதே நிறைவெய்தியது.
- 11.09.95** உலகசைவ மகாநாட்டிற்காக இலங்கை வந்திருந்த தவத்திறு சண்முக அடிகளாரும் அவர்களது குழுவினரும் உலகச் சைவ பேரவைத் தலைவர்.ச. லோகநாதனும் எமது ஆலயத்திற்கு வருகை தந்து முறையே ஆசியுரையும் சொற்பொழிவும் வழங்கினர்.

- 25.09.95 நவராத்திரி விழா:-** பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டு மாணவர் வளாகத்தினுள் நடமாடத் தடை தொடக்கம் விதிக்கப்பட்டிருந்த போதும் நவராத்திரி விழா பிரதமை முதல் நவமியீராக தினமும் மாலை அம்பாளுக்கு விசேட பூசை ஆராதனைகளுடன் தேவி தோத்திர பாராயனமும் இடம்பெற்றது. இறுதி நாளான விழயதசமியன்று அம்பாள் மகிடாகுரமத்தினியாக எழுந்தருளி ஆலய முற்றலில் மானம்பூ வைபவமும் இராப்போசனமும் நடைபெற்றது.
- 23.10.95 தீபாவளி:-** காலை முருகப்பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து அனைத்து விக்கிரகங்களுக்கும் புதிய பட்டாடைகள் அணிவிக்கப்பட்டு விசேட பூஜை ஆராதனையுடன் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.
- 24.10.95 கந்தசஷ்டி உற்சவம்:-** தினமும் அபிஷேக வசந்த மண்டபப் பூஜை என்பவை நடைபெற்றது. தொடக்கம் இத்துடன் தினமும் கலைப்பீடு மெய்யியற்றுறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி மல்லிகா ராஜரட்னத்தின் ''பகவத்கீதை'' என்ற தலைப்பில் 5 நாட்களுக்கு தொடர் சொற் பொழிவு நடைபெற்றும் திரு. ச. கண்நாதன், திரு. ஞானகுமார், திரு. ஆ. த. ஆறுமுகம் என்போரால் கந்தபுராண படிப்பு இடம் பெற்றும் சிறப்பம்சங்களாகும்.
- 28.10.95 சூரசம் ஹாரம்:-** குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தில் முதல்தடவையாக இந்த வருடம் சில இடர்ப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் வெகு சிறப்பாக சூரசம் ஹாரம் நடந்தேறியது. இச்சூரனானது திரு. தவணாதனின் உபயமாகும்.
- 5.12.95 திருக்கார்த்திகை:-** ஆலயமும் சுற்றுப்பிரகாரமும் தீபங்களால் அலங்கரித்து ஒளிலீசும் வேளையில் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராக ஆறுமுகப் பெருமான் திருவீதியுலா வந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்தார்.
- 27.12.95 திருவெம்பாவை:-** தினமும் அதிகாலை சிவனுக்கு அபிஷேகமும் நடராஜப்பெறுமானுக்கு விசேட பூஜை ஆராதனைகளுடன் வெகுசிறப்பாக நடைபெற்றது. பெருந்தொகை மாணவர்கள் திருவெம்பாவை உற்சவங்களில் இவ்வருடம் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- 05.01.96 04.02.96 விநாயகர் சஷ்டி:-** விநாயகனுக்கு விசேட அபிஷேக பூஜைகளுடன் திருவீதியுலாவும் நடைபெற்றது. இவ்வாலயத்தில் முதற்தடவையாக விநாயகர்ச்சஷ்டி நடைபெற்று குறிப்பிடத்தக்கது.
- 15.01.96 தைப்பொங்கல்:-** பீடரீதியாக இடம்பெற்ற பொங்கல் விழாவில் குரிய பகவானிற்கு நடைபெற்ற விசேட பூஜையுடன் இனிதே நிறைவெய்தியது.
- 26.01.96 அலங்கார உற்சவம்:-** அலங்கார உற்சவத்தின் முதல் ஒன்பது நாட்களும் ஸ்நபனாபிஷேகம் விசேட பூசை, வசந்த மண்டபப் பூசை என்றவாறு நியமப்படி நடைபெற்றது. தினமும் வெவ்வேறு அலங்காரங்களில் வள்ளி தேவசேன சமேத முத்துக்குமாரசாமியாய் எம்பெருமான் திருவீதியுலாக கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. உற்சவ காலங்களில் விசேட சொற் பொழிவுகளும் நடைபெற்றமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.
1ம் நாள்	செல்வி கமலினி நமசிவாயம் கலைப்பீடும், இறுதியான்டு	பெண்களும் சமயமும்
2ம் நாள்	செல்வி ந.மஞ்சளா உதவி விரிவுரையாளர் மிருக வைத்தியபீடம்	திருமணச் சடங்குகளும் அதன் உட்பொருளும்
5ம் நாள்	பண்ணிசைவாணி திருமதி கைலைநாதன் கலைப்பீடும்	பண்ணிசையும் பத்திமார்க்கமும்

7ம் நாள்	திரு. சி. மகேஸ்வரன் விரிவுரையாளர், கலைப்பீடும்	காலத்திற்கேற்ப சமயத்தின் பங்களிப்பு
8ம் நாள்	சுவாமி ஆத்மகனானந்தா தலைவர் இராமசிருஷ்ண மிஷன்	நற்சிந்தனை

அலங்கார உற்சவ இறுதித் தினமானதைப்பூச்சுத் தினத்தன்று (4.2.96) காலை அஷ்டோத்திரசத சங்காபிஷேகமும் மதியம் மகேஸ்வர பூசையும் நடைபெற்று மாலை விசேட மூலஸ்தான வசந்த மண்டபப் பூசைகள் இடம்பெற்றன. வள்ளிதேவசேன சமேதராக முத்துக்குமாரசாமி, விநாயகப் பெருமான், அம்பாள் இராஜேஸ்வரி நாதஸ்வரக் கச்சேரியுடன் ஒருங்கேபவனி வந்த காட்சி மனத்தில் என்றும் நிறைந்து நிற்கின்றது.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றுடன் கார்த்திகை உற்சவங்கள், நடேசர் தரிசனங்கள், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், ஹரிகிருஷ்ண ஜெயந்தி சுவர்க்கக் சுவர்க்கவாயிலேகாதசி என்பனவும் பிரத்தியேக அபிஷேகங்கள் பூஜைகள் மற்றும் வெள்ளிக் கிழமைகளில் விசேடபூஜை, பஜனை இதைத் தொடர்ந்து இரண்டு நிமிடத் தியானமும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன.

நன்றி மறப்பது நன்றான்று

முதற்கண் இதுவரை காலமும் எம்மோடு தோள் கொடுத்த சகல மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எமக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்து ஆலோசனைகள் வழங்கிய எமது பெருந்தலைவர் கலாநிதி.இ.சிவகணேசனுக்கும் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி வ.முத்துக்குமாரசவாமி அவர்களுக்கும் பொறுப்பாண்மைக்கும் தலைவர் பேராசிரியர் த. யோகரட்னம், செயலாளர்.வை.நந்தகுமார் மற்றும் உறுப்பினர்களுக்கும் நித்திய நெமித்திய பூஜைகளை சிறப்பாக ஆற்றிவரும் ஆலயப் பிரதமகுரு சிவபூர்ணி பா. நித்தியாந்தத் குருக்கள் அவர்களுக்கும்

நவராத்திரி காலத்தில் பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்டிருந்தபோது எமக்கு உறுதுணையாக இருந்து நவராத்திரி விழாவையும் மற்றும் விசேடபூஜைகளையும் சிறப்பாக நடத்த உதவிய மாணவர்களுக்கும் விவசாயப்பீடு உதவி விரிவுரையாளர்கள் கெல்வி. ஏ.சிவேந்திரா, செல்வி. க. கிருபாவினி ஆகியோருக்கும் தற்போது கோவிலில் தங்கியிருந்து கோயிலின் வளர்க்கிக்கு பங்காற்றி வரும் பொறியியற் பீட போதனாசிரியர்கள் சி.செந்தூரன், தி.செந்தில்குமரன், அ.தவராஜேஜயர், ச.நடராஜேஜயர், ச.பரணன், க.பகீரதன், ச.கண்நாதன் செல்வக்குமார், க.நரேந்திரன் மற்றும் யாழ் பல்கலைக்கழக விவசாய பீட மாணவர்கள் ச.சாயிகுமார், க.சரவணபவான் ஆகியோருக்கும். அலங்கார உற்சவ காலங்களில் எம்மோடு தோள் கொடுத்த மாணவர்களுக்கும் (குறிப்பாக முதலாம் வருடம் மாணவர்கள்) எமது ஆலயத்திற்கு உபயங்கள் அன்பளிப்புகள் நல்குகின்ற அன்பர்கள் அடியார்கள், வர்த்தக பெருமக்கள் யாவருக்கும் எமது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரன் திருவருள் இவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்று பிராத்திப்பதுடன் இவர்களின் சேவை தொடர்ந்தும் இடம்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

வேலுண்டு வினைதீர்க்க
மயிலுண்டு எமைக்ககாக்க

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதணைப் பல்கலைக் கழகம்

செல்வன் க.கௌமித்ரன்
செல்வி.சி.சுகுணலோஜினி
(இணைச்செயலாளர்கள்)

With Best Compliments from

SHRI
GAYATHRY VIDEO VISION
Specialist for Video Filming
P.M. Sounthar Rajan
(Proprietor)

Original Video Movies &
Audio Recordings

No:115, Main Street
Maskeliya
T.P:052/7294

With Best Compliments from

OM SAKTHI
Sri Adhiparasakthi
Steel Furniture
(Denesh Tex)

365, Main Street
Maskeliya

With Best Compliments from

வெங்கடாசலபதி

SRI MANOHARI
TRADING CENTRE
(Pawn Brokers)

Dealers in Plastic, Gift Items,
Alluminium Goods, Toys &
Fancy Goods.

No:24, Post office Road,
Maskeliya.

With Best Compliments from

சென்றல் ஜீவலர்ஸ்

தரமான 22 கரட்
 தங்க நகைகளை குறிப்பிட்ட திகதியில்
 செய்து பெற்றுக் கொள்ள வீஜயம்
 செய்யுங்கள்

கில.102, பிரதான வீதி
 மஸ்கலெயா

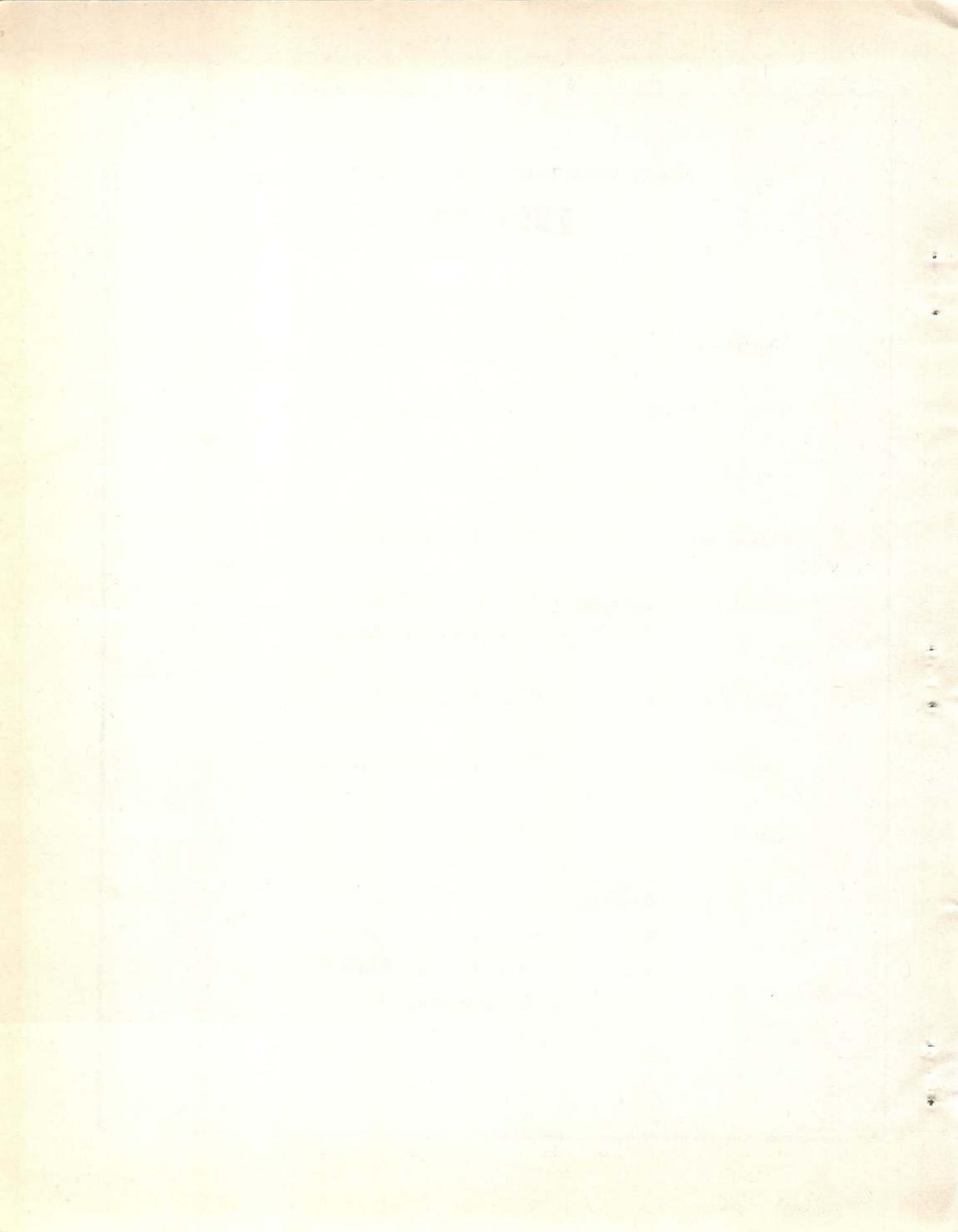

துறைச்சிக்குமரன் பொறுப்பாண்மை துழுவின் நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

கிந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு

1994-95

பெருந்தலைவர்:	கலாநிதி.இ.சிவகணேசன்
பெரும் பொருளாளர்:	கலாநிதி.வ.முத்துக்குமாரசாமி
தலைவர்:	செல்வன்.க.நந்தகுமார்
உபதலைவர்:	செல்வன் ச.சுந்தரலிங்கம்
இணைச் செயலாளர்கள்:	செல்வன்.க.கௌரீதரன் செல்வி.சி.சுகுணலோஜினி
இளம் பொருளாளர்:	செல்வன் ந.யோகராசா
இதழாசிரியர்:	செல்வன்.ஆ.யோகராஜா
நூலகர்:	செல்வன் கோ.நிரஞ்சனன்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்:	செல்வன் சோ.கபிலன் செல்வன் தி.பாலகுமார் செல்வன் ந.ரவிச்சந்திரன் செல்வி ம.ரதிவதனி செல்வி.பா.இந்திரா

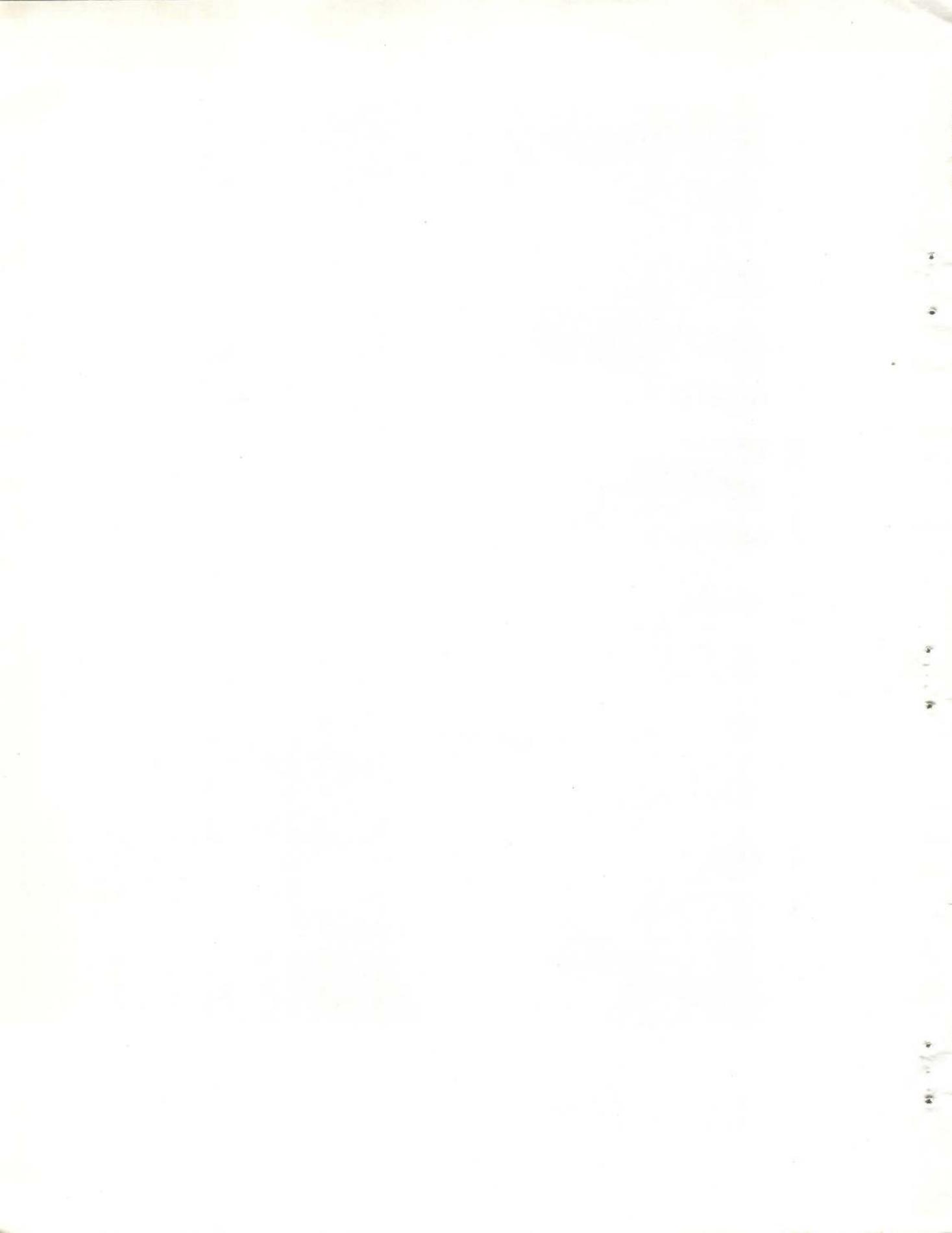

தமிழ்நாட்க் குடும்ப அறக்காரன் முதல் விதிமுறைக் குழு 1994-95

(முன்வரியோ (இ-வ): கி.ரு.கலை.நந்ததுமார் (செயல்மனர்), பேராசிரியர். சி.தீல்லை.நாதன், பேராசிரியர். த.பேராசிரியர். த.பேராசிரியர். தமிழ்வளி), கலாநிதி.தி.கிளக்டைஷன் (டிராக்னாஸ்), பேராசிரியர். அம்பலவாணர்.சிவப்ரசா.

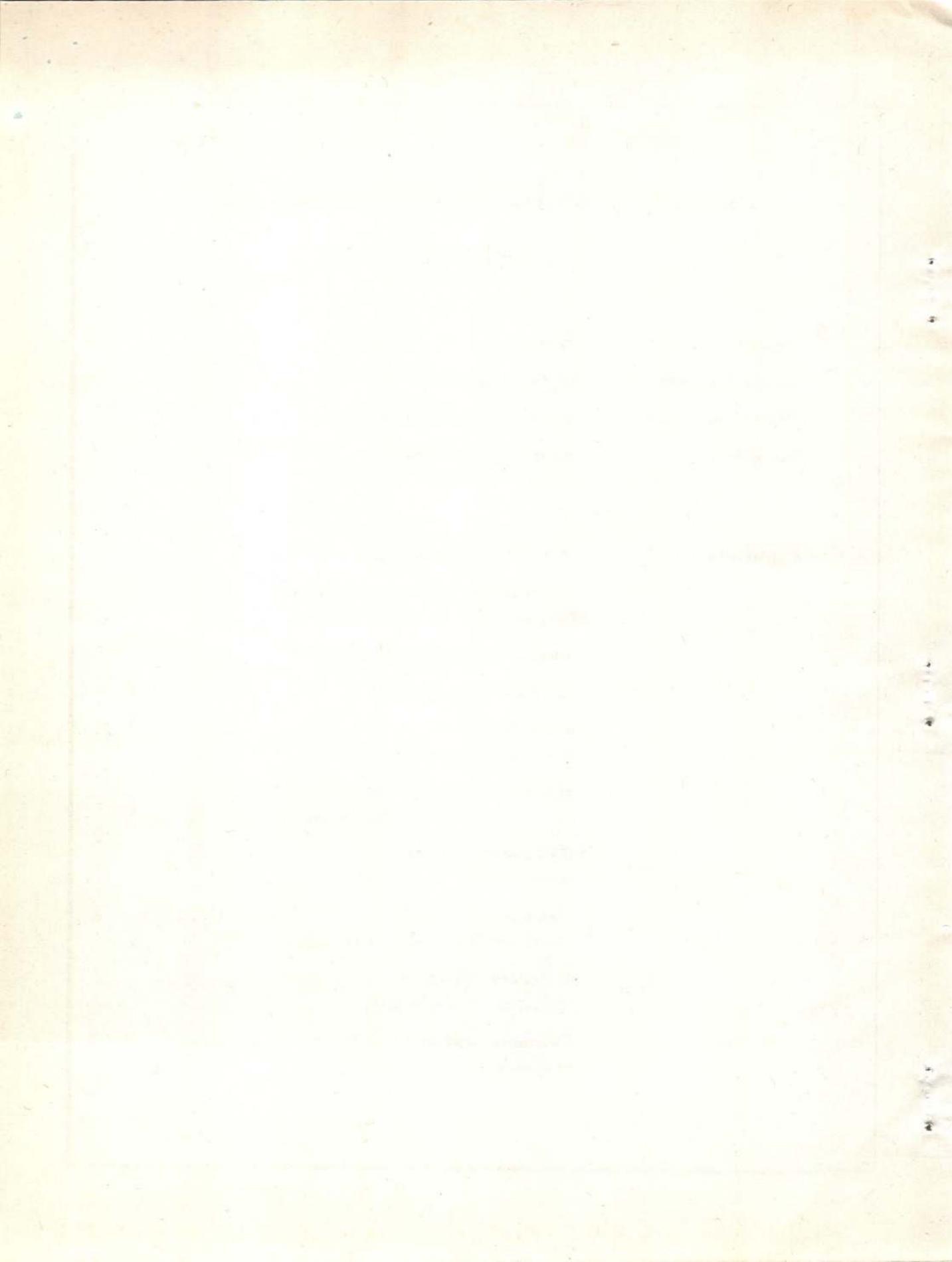
பின்வரியோ (இ-வ): கலாநிதி.தி.கிளக்டைஷன், செல்வன்.தி.ஞானத்துமார், கலாநிதி.தி.ஞானத்துமார்.தி.ஞானத்துமார், செல்வன்.தி.காரநிதி.வ.முத்துக்குமாரகவாி செல்வன்.பர.காந்தியோன், கலாநிதி.வ.முத்துக்குமாரகவாி

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய பொறுப்பாண்மைக் குழு

1994/95

தலைவர்	பேராசிரியர். த. யோகரட்னம்
பொதுச்செயலாளர்	திரு. வெந்தகுமார்
நிர்வாகச் செயலாளர்	கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசுவாமி
பொருளாளர்	கலாநிதி இ. சிவகணேசன் (பெருந்தலைவர், இந்து மாணவர் சங்கம்)
உறுப்பினர்கள்	<p>பேராசிரியர். சி. தில்லைநாதன்</p> <p>பேராசிரியர். சி. அம்பலவாணர் சிவராசா (தலைவர், இந்துப் பட்டதாரிகள் சங்கம்)</p> <p>கலாநிதி. தி. ஆனந்தமூர்த்தி</p> <p>கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்</p> <p>திரு. க. நீலகண்டன் (செயலாளர் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்)</p> <p>திரு. அ. துரைசாமிப்பிள்ளை (தலைவர் மத்திய மாகாண இந்து மாமன்றம்)</p> <p>செல்வன் க. நந்தகுமார் (தலைவர், இந்து மாணவர் சங்கம்)</p> <p>செல்வன் க. கௌரிதரன் (செயலாளர் இந்து மாணவர் சங்கம்)</p> <p>செல்வன் சி. ஞானகுமார் (இந்து மாணவர் சங்கப் பிரதிநிதி)</p> <p>செல்வன் பா. சஞ்சயன் (இந்து மாணவர் சங்கப் பிரதிநிதி)</p>

With Best Compliments From

KRISHNA STORE

163, Colombo Street
Kandy
Tel:34204

With Best Compliments From

KANDY TRACTOR AND MOTOR SPARES

(Dealers in Mif, Ford & Wheel
Kubota Tractor Spares)

Agent For:

Sri Lanka State Trading (Tractor)
Corporation
Sathiyawadi M.T.Ltd.
Freudenberg Industries Ltd.

68/B, Colombo Street
Kandy
Phone:08-22894

With Best Compliments From

SRI LANKA PHARMACY LTD.

39,D.S.Senanayake Veediya
Kandy
Phone:08.23606, 32649

With Best Compliments From

DEVI jEWELLERS

SOVEREIGN GOLD JEWELLERS

38,D.S.Senanayake Veediya
Kandy -Sri Lanka.
Tel:24110

With Best Compliments From

Jayanthys
DEALERS IN TEXTILES

*106, Colombo Street,
Kandy.
Dial- 22464*

With Best Compliments From

NAGALINGAMS
Jewellers

22 KT. SOVEREIGN GOLD QUALITY JEWELLERY

*101, COLOMBO STREET,
KANDY.
T.PHONE 08-32545*

With Best Compliments from

UMAYAL PRINTERS

Commercial Printers & Book Binders

* Proprietor: V. Balakrishnan.

22, Kotmale Road   Tel:052-8205
Talawakelle.

With Best Compliments from

சகல விதமான பல சரக்கு சமாவ்சூழ்க்கும். மலிவாக
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

Sivam Store

No.47/D Kotmale Road,
Talawakelle

With Best Compliments from

Bala Jewellers

22 Crt, Genuine Gold Jewellery All
Articles Are Guaranteed

No.121, Main Street, Negombo
Tel:031-2070

With Best Compliments from

PATHMA Jewel House

(Mrs.J.Krishnan)
72, Bazaar Street - Chilaw
Tel:032-2359

பத்மா
நகை மார்கை
பழார் வீதி
சீலாபாம்
T.P. 032-2359

With Best Compliments from

Anojha Traders

General Hardware Merchants & Transport Agents

Authorised Dealers for

Lanka Ceremic Ltd Brown Group
Mason Mixtures Mattress &
Paints P.V.C. Pipe & Fittings etc

Branch,

319/1, Court Road,
Trincomalee.

*194, Main Street,
Trincomalee.*

Tel: 22646

With Best Compliments from

N.A. Markandu & Bros

Cross Country Transport

*191, central Road,
Trincomalee.
T'Phone: 026-22215*

*173, Keyzer Street,
Colombo -11.
T'Phone: 01-325577*

With Best Compliments from

K.S.K.BROTHERS
Jewellers

*86, Colombo Street,
Kandy.
P'hone:22548*

With Best Compliments from

Ashok Motor CENTRE

*37, Peradeniya Road,
Kandy.
Phone' 08-22864*

இந்து தர்மம் வளர்ந்து ஓங்க
வாழ்த்தும்

**Lanka Central
Book Dept**

*Book Sellers & Stationers
84, Colombo Street,
Kandy.
T.P:22562*

பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழும் வரை சகல
நூல்களையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

அன்பளிப்பு

**சமனல
தியேட்டரஸ்**

பொகவந்தலாவ

With Best Compliments from

சக்தி நூல் நிலையம் Sakthi Nool Nilayam

*Book Sellers,
Stationers & News Agents*

No. 53, Trinco Street,
Batticaloa.
Tel: 065-2103

இந்து தாம் நல்வடி வெளியீ
வாழ்ந்துகிறோம்

GUIDERS INSTITUTE

CHEMISTRY PERSONAL CLASS,
No:6A Thomas Lane
Batticaloa

Teach by:
V.Mathivannan B.Sc, Dip in Edu

With Best Compliments from

Sri Balan Stores

467, Main Street
Matale

With Best Compliments from
Rajah's Books Centre

- *Agent For National Paper company
- *Wholesale Dealers for Educational Publications Department
- *Dealers in all Kinds of Stationeries
- * School Books
- *Indian Books & Novels
- * Photo copy Papers
- *Telex & Fax Rolls * Packing Materials
- *Invitation Cards *Birth Day cards
- *Sports Items
- *Trophies, cups & Shields
- *Office Equipments

111, Main Street
Batticaloa
Telephone: 065-2371

With Best Compliments from

யாழ்ப்பான் தரமான சுட்டு, புகையிலை,
வெற்றிலை என்பவற்றை பெற்றுக்கொள்ள சிறந்த
ஸ்தாபனம்

KUGAN STORES

No.38 Nuwara Eliya Road,
Talawakelle

With Best Compliments from

சுகல விதமான பல சுக்குகளும் மோத்தமாகவும்,
சில்லரையாகவும் பேற்றுக்கொள்ள

S.D.S.ENTERPRISE

No.18
Kotmale Road
Talawakelle

பாடசாலை சுகல புத்தகங்கள், ஆணந்தவீக்டன்
போன்றவற்றிற்கு நாடவேண்டிய திடம்

கிஂசு தர்மத்திற்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

கோகுலன் புத்தகசாலை

கில.07,
ஸ்ரீ கந்தேசன் கோவீல் வீதி
தலவாக்கலை

ஸ்ரீ முருகன் ஸ்ரோர்ஸ்

கில. 14 பிரதான வீதி
தலவாக்கலை

With Best Compliments from

ALANKAAR JEWELLER

*236, Trincomalee Street,
Matale.*

With Best Compliments from

PRAKASH GOLD HOUSE

*For Genuine Guaranteed 22 ct
Gold Jewellery
and Pawn Brokers*

பிரகாஷ் கோல்ட் ஹவுஸ்
278, Main Street,
Matale.
Tel: 066-2361

With Best Compliments from

R.THANGAVELU CHETTIAR & SONS

*338, Main Street,
Matale*

With Best Compliments from

GANESAN STORES

*No:311, Main Street,
Matale.
T.P.3449*

With Best Compliments from

NEW
VINAYAKAMS

*Jewellers & Licensed
Pawn Brokers*

*123, Main Street,
Punduloya.*

Udayas
Dealers in Fancy goods
141, Main Street,
Punduloya.

With Best Compliments from

தூர்க்கா கல்வி நிலையம்
புண்டுலோயா

A/L. O/L., 10ம், 9ம், 8ம், 7ம், 6ம், 5ம்
ஆண்டுற்கான வகுப்புக்கள் நடைபெற்று
வருகின்றன.

கணிதம்   }
வினாக்கள் } D.சதீஸ்

புவியியல்
பொருளியல் } M.கஜன்

മുൻക്കീലമ் S.കന്നേൻ

தமிழ் D. சுசீகலா

With Best Compliments from

JEWELL CRAFT

22ct Jewellers & Gem Merchants

*403, Galle Road,
Wellawatte,
Colombo 6*

*Vijaya Jewellery
104, Main Street,
Maskeliya.
Tel: 052-7205*

With Best Compliments from

Sure Steel Furniture

Dealers in:

Steel bed, Cupboard, Chairs, Dining tables, Mattresses etc

No:158, Main Street
Maskaliva

இந்து தர்மத்திற்கு எமது
நல்வரழக்துக்கள்

சுஜாதா ஜீவலர்ஸ்

288, பிரதான வீதி
மாத்தளை

With Best Compliments from

R.SHANMUGARAJAH

Managing Partner

New Ancheneye Timber Depot
Ancheneye Furnish House
Ancheneye Cement & Hardware
Dealers

Shan Transport Service
Batticaloa

With Best Compliments from

VIMALA TOBACCO INDUSTRY

Manufacturers of
Vimala Snuff

208 Colombo Street,
Kandy.

Telegrams: "Vimala" Telephone: 22602

With Best Compliments from

EAGLE ELECTRICALS

Contractors & Dealers in
Electrical Goods

5, Kumara Veediya,
Kandy.

T.P: 22913,
34573

With Best Compliments From

Guaranteed 22 Ct.Sovereign Gold

jewellery Designers

VASANTHAS

JEWELLERS & PAWN BROKERS

Famous Over 25 Years for Quality
Jewelleries

56, D.S.Senanayake Veediya,

Kandy

T.P. 08-33151, 08-24300

fax:33151- 32461

With Best Compliments From

The International Hardware Stores

60.D.S.Senanayake Veediya,

Kandy

இந்து தர்மத்தற்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

A.அரியரத்தினம்

215, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

With Best Compliments From

RAJAH & SONS

109, Colombo Street
Kandy

With Best Compliments From

NANDHAN PRINTERS

**Specialising in Printing to Estates
& Commercial Houses**

*8, Kotugodella Vidiya, Kandy, Sri Lanka
Phone: 08-23694*

With Best Compliments From

Kandy Stores

Prop: K. Shanmugarajah

*No: 7, Harrison Johnes Road,
Matale
T.P: 066-2039*

With Best Compliments From

Siva textiles

Dealers in Textiles & Fancy Goods
SPECIALISTS IN SAREES

172, Main Street,
Colombo -11
Telephone:422523

With Best Compliments From

CHANDRA STORES

Importers, Exporters
General Merchants & Wholesale
Dealers

Branch
207, Colombo Street
Kandy
Tel:08-34332/32756
60, New Moor Street
Colombo -12
Tel:01-448420,
Fax:01-436108

With Best Compliments From

ஸ்வாமயம்

SIVASHANMUGARAJAH & CO

**General Merchants Commission
Agents & Export Suppliers**

45, 4th Cross Street, Colombo -11

With Best Compliments From

Ranjitha Traders

**Importers General Merchants
Wholesale & Retail Dealers in
Provisions**

No.180, Colombo Street, Kandy.

Sri Lanka
Tel:08-32350

With Best Compliments From

KARUNANITHY & CO

122, Colombo street
Kandy
T.Phone:08.22537

With Best Compliments From

SRI MUTHUMARI STORES

150, COLOMBO STREET,
KANDY.
TEL:08-34205

ஏற்றுவீர நன்றிதனை...

- * எமது வேலைகளில் எவ்வித இடையூறுகளுமின்றி நிறைவேற்றுவதற்கு அபயமளித்து அருள் பாலித்த குறிஞ்சிக்குமரன் அருள் முன் நிற்க!
- * இம்மலர்நன்கு இதழ்விரிக்க வேண்டுமென ஆசியுரைகள்வழங்கிய இராமகிருஷ்ண இலங்கைக்கிளைத்தலைவர் கவாயி ஆத்மகனாநந்தஜீ, ஆலய பிரதம பூசகர் சிவழூரீ, நா. நித்தியானநந்தக் குருக்கள், இந்து கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளர் க.சன்முகவிங்கம் மற்றும் வாழ்த்துரை வழங்கிய பல்கலைக்கழக உபவேந்தர், பெரும் தலைவர், பெரும் பொருளாளர் என்போருக்கும்
- * விளம்பரம் என்ற பெயரில் இது நல்ல காரியம் என்பதற்காக தாராளமாகப் பொருளுதவி செய்த வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும்
- * விளம்பரம் சேர்ப்பதற்காகவும் இம்மலரைச் சிறப்புடன் வெளியிடுவதற்காகவும் மெய்வருத்தம் பாராது உழைத்துதவிய நன்பர்களுக்கும் மற்றும் மாத்தளை முனியாண்டி கபே உரிமையாளர் கனகரட்னம், பேர்லண்டஸ் தமிழ் வித்தியாலய ஆசிரியர் திரு.ஆர்.மணிசேகரன், நுவரெலியா திருத்துவக்கல்லூரி ஆசிரியர் திரு.சிவபாலன் ஆகியோருக்கும்
- * குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய வரலாற்றுப் பதிவுகளை கட்டுரையாக மீட்டித்தந்த புவியியற்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் வை.நந்தகுமாருக்கும் மற்றும் உதவியோருக்கும்
- * மதி கொண்டு கட்டுரைகள் படைத்த விரிவுரையாளர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் கவி கொண்டு கவிதை படைத்த சகோதரர்களுக்கும்
- * குருவுக்குக் குருவாய், நண்பனுக்கு நண்பனாக எங்களைப் பல வகையிலும் வழிநடத்திய எமது பெரும் தலைவர், பெரும் பொருளாளருக்கும்
- * பிரதான நூலகத்தில் எமக்குத் தேவையான உதவிகளைப் பெறுவதில் பூரண ஒத்தாசை வழங்கிய உதவி நூலகர் இரா. மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும்.
- * சிறந்தமுறையில் அட்டைப்படத்தை வரைந்து உதவியசெல்வன் ஆர்.ருசாந்தனுக்கும்.
- * பல வேலைப்பழுவுக்கும் மத்தியில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அச்சுப்பதிவு செய்து பேருதவியளித்த டெக்னோ பிரின்ட் உரிமையாளர்களுக்கும் அங்கு கடமை புரியும் ஊழியர்களுக்கும்.
- * குறிப்பறிந்துதவிய ஆளால் குறிப்பிடத்தவறிய பெரியோர்களுக்கும், நன்பர்கள் மற்றும் அனைவருக்கும் சிரம்தாழ்த்திப் பணிவுடன் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆ.யோகராஜா

(இதழாசிரியர்)

இந்துமணவர் சங்கம்

With Best Compliments from

KANCHANA IMPEX

Dealers in Acrylic Plastic Sheets

UG - 82

People Park Shopping Complex

Gaswork street,

Colombo - 11.

Tel: 433524, 433544

TECHNO PRINT

6, JEWAWARDENA AVE,
Dehiwela.
Tel: 737708.
